

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

R U L E B R E A K E R S E R I E S

RULES OF OUR OWN

Three rules
for dating two
hockey players

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

J. WILDER

KENDİ KURALLARIMIZ

KURAL BOZUCU SERİSİ

BÖLÜM 1

MIA

"*Ottawa'dan San Francisco'ya WS2371 sefer sayılı uçuş için HAVALANDIRMA BAŞLADI,*" diye bir kadın sesi havaalanının hoparlörlerinden cızırdıyor. Bu uçuşu kaçıramam. Bir sonraki uçuşa daha dört saat varken olmaz. Bu gece Piper ve Lucas'ın düğün kutlamalarının ilk gecesi ve sadece biz kızların takılması gerekiyor. Hiç şüphesiz bol miktarda alkol alacağız, ki şu anda buna çok ihtiyacım var.

Hastanede erken vardiyaya kalmıştım - birinci yıl stajyeriyim, bu yüzden günlerim tam bir kaos içinde geçiyor. Sonra, yanlışlıkla, Çocuklar İçin Protez hayır kurumum için fazladan bir saat araştırma yapabileceğimi düşündüm. *Fazladan bir dakikam sihirli bir şekilde* boşa harcanmış iki saate dönüşmüş ve beni bu karmaşanın içinde bırakmıştı.

"Dinliyor musun?" Gerard'ın sesi telefonu kesiyor.

Omzumla kulağımın arasına sıkıştırdığım telefonumu ayarlıyorum. "Evet, tabii ki."

"Ben ciddiym Mia. İki ay sonra finansmanı Eric'in ekibine aktaracağım."

"Bu yeterli bir zaman değil." Boğazım kuruyor ve sözleri bana çarparken adımlarım duraksıyor. Yerel Çocuklar İçin Protez bağış kampanyam başladığında, bana finansal destek vermeyi ilk teklif eden Gerard oldu. AstroCore için çalışıyor.

Holdings, farklı hayır kurumlarına fon tahsis edilmesine yardımcı olan bir şirket.

Bunun Çocuklar İçin Protez'i tabandan ulusal çapa genişletme şansım olduğunu bildiğim için sevinçten havalara uçmuştum. O zaman beni, desteğinin arka bahçemdeki bağış toplama etkinliğimi tam teşekküllü bir hayır kurumuna nasıl dönüştüreceğimi bulmama bağlı olduğu konusunda uyarmıştı. Bu da doğrudan para toplamak anlamına geliyor. Bir destekçi tek başına yeterli değil. O zaman, ne kadar zor olabilir ki diye düşünmüştüm.

Zor. Gerçekten çok sert.

"Özür dilerim Mia. Bu kişisel bir şey değil. İşe yaramayacak bir hayır kurumuna kaynak aktaramam. Bunu biliyorsun."

Bu kişisel değil, *kıçımın kenarı*.

Hayatımda hiçbir şey bu kadar kişisel olmamıştı. O masum çocukların ihtiyaç duydukları yardımdan mahrum kalacaklarını düşündükçe kalbim sıkışıyor. Gülümsemelerinin yavaş yavaş solduğunu ve ebeveynlerinin gözlerindeki ıstırap ve endişenin geri döndüğünü neredeyse hissedebiliyorum.

Kapılarında bekleyen insanların arasından geçip dişlerimi sıkıyorum. "Halledeceğim."

"Yapsan iyi edersin. Bu senin son şansın," diyor Gerard, sesi sabit ve bunu kastettiği çok açık.

Telefon sustu.

Gözlerim yanıyor ve yaşlarımı geri kırıyorum. Bunu başarmak için gerçek bir mucizeye ihtiyacım olacak. Ne yazık ki dua etmek bir işe yaramadı.

Güven bana. Ben de denedim.

İlahi müdahalenin yokluğunda, para toplamak için kendimi öldürüyorum. Hayatımın yıllarını hashtag'leri, trendleri, viral sesleri araştırarak geçirdim, sosyal medyanın bu işi başarmak için en iyi şansım olduğunu biliyordum.

"Şimdi küçük çocuklu yolcularımızı ve özel yardıma ihtiyaç duyan tüm yolcularımızı davet ediyoruz,

WS2371 sefer sayılı Ottawa-San Francisco uçuşu için binişler şu anda başlayacaktır."

Koridorun sonundaki kapı tabelasını görmek için gözlerimi kısıyorum ve kalbim hızımı iki katına çıkarıyorum. Hızın değişmesiyle birlikte bavulum arkamda uğulduyor ve ucuz sapı elimde bükülüyor.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Dengelemek için hızlıca çekiştiriyorum ama sert plastik taban topuğumun arkasına takılıyor.

Argh! Çılgılığımı yutuyorum ve ayağımdan yayılan acı parçalarına karşı yanağımı ısıırıyorum. Aşağıya uzanıp Croc'umun kayışını düzeltirken aklımdan bilinen tüm küfürler geçiyor. Ayağımı tutarak yere yığılma dürtüsüne karşı koyuyorum ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde topallayarak ilerlemeye devam ediyorum.

Kapımda bir insan kalabalığı var, ancak uçağa binmek için sıra oluşturmak yerine, hepsi şu anda görüş alanını kapatmış olan masaya doğru bakıyor.

İçimi bir rahatlama kaplıyor ve sakinleştirici birkaç nefes alıyorum. Sidney ve Piper'la birlikte onun düğünü için süslemeler hazırlarken dedikodu yapacağımız geceye bir adım daha yaklaştım. Nedime 101 gibi.

Tamamen tükenmişliğe doğru kayarken bile yorgunluğumu arkadaşlarımdan saklıyordum - bir ipliğe tutunarak- ve buna umutsuzca ihtiyacım vardı. İki adamın arasına sıkışıyorum ve burnuma gelen ağır kolonya kokusu karşısında burnumu kıvırıyorum. Lütfen, Yüce Tanrım, yanıma oturmalarına izin verme.

Ön tarafta bir adamla konuşan, saçları mükemmel bir şekilde arkaya toplanmış bir görevli var. Ona yalvarıyor. "Anlamıyorsunuz. Karım bebeğimizi doğuruyor. Ne olduğunu bilmiyorum. En az üç hafta daha doğurmayacak." İki elini de tezgâhın üzerine koyuyor. "Bana ihtiyacı var."

Sesi göğsümü parçalıyor ve bir şey, herhangi bir şey yapmak için umutsuz bir arzu kaburgalarımı sıkıyor.

Kadın mikrofonuna konuşur: "Bu adam çocuğunun doğumu için eve gitmeye çalışıyor. Bir sonraki uçuşa ertelenmeyi kabul edecek bir gönüllü arıyorum."

Çılgına dönmüş görünüyor, saçları diken diken, gömleğinin düğmeleri yarı açık ve gözleri kalabalığın arasında yardım için yalvarıyor.

Etrafımdaki insanlar değişiyor ama kimse öne çıkmıyor. Görevli adama sempati ile bakıyor. "Üzgünüm efendim ama yapabileceğim en iyi şey sizi bir sonrakine bindirmek."

Omuzları içe doğru çöküyor ve gözlerinin kenarları kızarıyor. Çaresizliği doğrudan kalbime dokunuyor ve bunun kızları ekmem anlamına geldiğini bilerek bir adım öne çıkıyorum, ama bunu bir şekilde telafi edeceğim.

Onun yanına, kusursuz bir mavi takım elbise giymiş görevlinin karşısına geçiyorum ve biletimi ona doğru kaydırıyorum. "Benim koltuğumu alabilir. Kontrol edilmiş bir çantam yok."

Adam sesli bir şekilde nefes alıyor ve benimle görevlinin arasına bakıyor. Ona tereddütlü bir bakış atıyorum, yanlış umut verdiğimden endişeleniyorum.

Parmakları klavyenin üzerinde uçuşuyor ve çiçek açan bir gülümsemeyle bize bakmadan önce ekranı tarıyor. "Değişimi yapabilirim," diye hitap ediyor bana. "Bir sonraki uçuş için dört saat beklemeniz gerekeceğinin farkındasınız değil mi?"

"Evet, sorun değil" diyorum hemen.

Başını sallıyor ve müstakbel babaya biniş kartını uzatıyor. "Uçuşunuzun keyfini çıkarın ve tebrikler."

Bana dönüyor, gözleri sulanıyor. "Teşekkür ederim," diyor ve beni kucaklıyor. Beni bırakana kadar sırtını birkaç kez sıvazlıyorum.

"Hiç sorun değil. Tebrikler."

Bu sözlerle birlikte tünelden uçağa doğru koşmaya başladı.

Mideme sıcak bir his yerleşiyor, kararımdan memnunum.

"Çok cömertsiniz," diyor görevli, bilgisayarından başını kaldırmaya zahmet etmeden.

Yanıt olarak omuz silktilim. "Önemli bir şey değildi. Başka biri olsa aynısını yapardı."

Bakışları nihayet gişeye doğru ilerleyen insan kalabalığının üzerinde geziniyor. Kaşlarını kaldırıyor ve bana yeni bir bilet uzatıyor. "Bundan pek emin değilim. Birkaç saat sonra görüşürüz."

Bekleme alanına doğru ilerliyorum ve telefonumu çıkarmadan önce sert plastik koltukta rahat etmek için elimden geleni yapıyorum.

İç çekerek grup sohbetine yazıyorum.

Ben: Uçağımı kaçırdım. Geç geliyorum.

En iyi arkadaşım ve üniversitedeki oda arkadaşım ilk cevap veren oldu.

Sidney: Lütfen bana hala klinikte olmadığını söyle. Sana iki saat önce mesaj attım.

Ben: Yorum yok.

Piper: Bunu duyduğuma üzıldüm. Bu gece hala geliyor musun?

Piper'ın düğünü olmasına rağmen, geç kalmam konusunda sakın olmasına şaşırmadım. Hayır kurumuna konsantre olma konusundaki takıntılı ihtiyacımı anlayan biri varsa o da odur. Fizyoterapist olarak çalışan ve hastalara yeni protezler konusunda yardımcı olan biri olarak Piper da en az benim kadar ilgili. Yıllar içinde birbirimize bağlandık ve şimdi onunla Sidney'le olduğum kadar yakıным.

Sadece birkaç saat daha. Bekleme.

Sidney: Lütfen *göz devirme emoji* Geldiğinizde görüşürüz.

Ben: *öpücük surat emoji*

Sidney: Bekle! Bunun Jason'la bir ilgisi yok, değil mi?

Sidney ve Piper, eski Jason'ımdan binlerce yanan güneşin yoğunluğuyla nefret ediyor.

Ev, eş, 2,5 çocuk ve çit isteyen Jason. Gümüş kaşıkla büyüyen Jason ve hastanemin yönetim kurulunda oturan bir baba. Jason.

Jason, staj yapmamın en baştaki sebebinin kendisi olduğu gerçeğini gündeme getirme fırsatını asla kaçırmazdı.

Bana kendimi bir çöp parçası gibi hissettiren aynı Jason.

Sürekli ona yeterince öncelik vermediğimden şikayet ediyordu ve ben bunu inkar bile edemiyordum. Erkek arkadaşım bunu kaldıramıyor diye işimi bırakacak değilim.

Eninde sonunda pes edeceğimi düşündüğünden eminim çünkü bir yıl sonra beni bencil diyerek terk etti.

Ayrılığımız acı vermeliydi, ama gerçek şu ki... vermedi. Bu yüzden senaryoyu tersine çevirip bana üzgün olduğunu ve birlikte olmamız gerektiğini söylemeye başladığında onu görmezden geldim.

O zamanlar her beş dakikada bir mesaj atıyordu. Mesajları *seni seviyorum* ve *özür dilerim* ile başlıyor, sonra hızla bana hayatının bir yılını boşa harcayan bencil bir kaltak demeye dönüşüyordu. Onu bir yer tutucu olarak kullandığım için duyduğum suçluluk damlası, engellenmemesinin tek nedeni. O, hayatımda bir ilişkinin olması gereken boşluğu dolduracak biriydi. Ama ona asla kalbimi vermedim. Gerçekten vermedim.

Üç yıl önce bu hatayı yaptığımda değil.

Hayır. Sanırım sonunda anladı.

Öyle olsa iyi olur. Jax'in onu öldürmeye hazır olduğuna eminim.

Piper: Evet, Lucas da.

Cinayete gerek yok.

Sırt çantamı yerden alıp yanımdaki sandalyeye bırakıyorum ve bir sonraki mesajın gelmesini bekliyorum.

Sidney: Alex ve Nehir uçu içinde Bu Öğleden sonra.

göz kırpan surat emoji

Göğsümde bir sarsıntı oluyor. Onları tekrar gördüğümde nasıl hissedeceğimi bilmiyorum, ama eğer

Beklenti, gerçekten patlayabilirim. Gergin enerji derimin altında kayıyor. Üç yıl önce üniversiteden mezun olduğumdan beri onları düşünmek kadar bile kendime izin vermedim. Bundan daha fazlası beni keşke olabilseydi dediğim şeylere sürüklüyor.

Tüm düşüncelerimin Alex ve River'ın etrafında dönmesi sadece bir sömestr sürdü. İyi geceler mesajlarıyla uyuyup, günaydın mesajlarıyla uyanıyordum. Bırakın iki kişiyi, bir insanın hayatınızı bu kadar hızlı tüketmesinin mümkün olduğunu bilmiyordum.

Bir noktada arkadaşlığımız değişti ve yemin ederim aramızdaki gerilimi bir bıçakla kesebilirdiniz. Her şey yeni, eğlenceli ve olması gerektiği gibiydi. Ta ki öyle olmayana kadar.

Bardaki o son gece aklımdan çıkmıyor. Kulüpteaydık, dans ediyorduk ve sonunda her şey yerli yerine oturmaya başlamıştı. Alex kalçalarımı kavradı ve eğilip ağzı benimkine doğru inmeye başladığında nefesimi tuttum. Zaman yavaşladı, her geçen milisaniye onu daha da yaklaştırıyordu.

Sonunda onu karşımda hissetmeye hazır olarak gözlerimi kapattım ama sıcaklığı kayboldu. Gözlerimi açtığımda Alex yerdeydi, yüzünü tutuyordu ve River yanımda duruyordu, yumruğunu sıkmıştı.

Seçim yapmamın mümkün olmadığını biliyordum ve onların arasına girmeyi reddettim. Bu yüzden, kendi kalbimi söküyormuşum gibi hissetmeme rağmen, ikisini de hayaletledim ve arkama bakmadım.

Ben: Yani?

Piper: Yani üniversiteden beri onlarla konuşmadınız.

Sidney: İşler tersine dönmemiş gibi davranma. Üçünüz ayrılmazdınız, sonra bir gün yatak odanızda ağlıyordunuz.

Tabii ki bunu duydu. Bu konuya girmeye hazır değilim. Bu kadar çok şey hâlâ açık bir yara gibi hissedilirken olmaz.

**Üniversitedeydik. Çocuk sayılırdık.
Ayrıca, hiç öpüşmedik bile. Sadece arkadaştık.
Piper: Kendine bunu söylemeye devam et.**

Biz gerçekten sadece arkadaştık. Olmamıza izin verdiğim tek şey buydu. Gözlerim yanıyor ve anılara karşı savaşıyorum. Birbirlerini mükemmel bir şekilde dengelemişlerdi. Alex beni daha mutlu ediyor, kendime çok sert davrandığımda beni hafifletiyordu ve River ne zaman arkasına yaslanıp bunu atlatmama izin vereceğini biliyordu. İhtiyacım olan istikrarlı desteği sağladı. Bazen işler streslidir. Zor. Bu pes etmem gerektiği anlamına gelmez. Jason'ın aksine River bunu anlıyordu.

Konuyu değiştiriyorum ve bana izin verdiklerinde minnettar oluyorum.

İkinizi de seviyorum. Evleneceğinize inanamıyorum.

Piper: Buna inanın!

Telefonumu kapatıp dizüstü bilgisayarımı çıkarıyorum ve bu gecikmenin tek bir saniyesini bile boşa harcamamaya karar veriyorum. Her ne kadar bu beni öldürse de Napa'ya vardığımda hiçbir şey yapamayacağımı biliyorum. Piper ve Lucas, Jax ve Sidney dışında, gerçek hayattaki ruh eşlerine en yakın gördüğüm çift. Bunun onu desteklemek için hayatta bir kez yaşanacak bir an olduğuna hiç şüphem yok.

Gördün mü? Bencilce değil.

Bu kadar geç gelmenin, bu gece Alex ve River'la yüzleşmek zorunda kalmayacağım anlamına geldiği için rahatlayan küçük parçamı görmezden geliyorum.

BÖLÜM 2

MIA

Eğildiğimde arka koltuğun camı buğulanıyor ve tatil köyüne bakışımı bulanıklaştırıyor. Havaalanından Napa Vadisi'ne giden servisimi kaçırdım ve yaklaşık iki saatlik yolculuk için özel bir araba kiralamak zorunda kaldım. Kredi kartımı şoföre uzatıyorum ve işlemin gerçekleşmesini beklerken parmaklarım zıplayan dizime vuruyor. Yüksek sesli bir bip sesi geliyor ve şoför kaşlarını çatıyor.

"Hanımefendi, reddedildi."

Utancımdan gülümsüyormuş gibi yapıp ona başka bir tane uzatıyorum. "Üzgünüm, yanlış olanı."

Tekrar okutuyor ve makineden onaylandığına dair sinyal sesi gelince rahatlıyorum. Okul borcuna gömülmüş bir tıp stajyeri olarak ciddi anlamda meteliksizim ve bu yolculuktan sonra önümüzdeki ay boyunca ramen eriştesinden başka bir şey yemeyeceğim.

Lucas ve Piper kalış masraflarımı karşılamasaydı gelebilmem mümkün değildi ve onlara ne kadar teşekkür etsem az. Bunu düşünmek için fazla vaktim yok. Kapım açılıyor ve gülümseyen bir kapıcı beni karşılıyor.

"Resort Bardessono'ya hoş geldiniz." "Teşekkür ederim."

Arabadan iner inmez nefesim kesiliyor ve suyun yumuşak, şırıltılı sesi kulaklarımı dolduruyor. Burası muhteşem bir yer. Hayır. Büyüleyici. Burnumdan nefes alıyorum, havada asılı duran çiçek, yağmur ve hanımeli kokusunu içime çekiyorum.

Arkamda beyaz bir Porsche belirdiğinde hâlâ tesisin hem modern hem de rustik olan modern mimarisine aval aval bakıyordum. Vale kapıyı açıyor, belli belirsiz tanıdık bir yüz ortaya çıkıyor ve gerçeklik kendi ekseninde dönmeye başlıyor. Hastanede tekrar tekrar oynayan ev kadınları programlarından birinden. Aval aval baktığımı fark etmemesi için dua ederek bakışlarımı kaçırıyorum.

Artık Kansas'ta değilim, orası kesin.

Bir gün doktor olunca bunun ulaşılmaz olmayacağını biliyorum ama şu anda bu bir peri masalı gibi. Sanırım arkadaşın bir NHL yıldızıyla evlenince böyle oluyor.

"Bayan Brooks," diyor bellboy, beni düşüncelerimden uyandırarak. "Benimle gelerseniz, size lobide rehberlik edeceğim."

Bavuluma uzanıyorum ama tatil köyü üniforması giymiş başka bir adam önce davranıyor. "Merak etmeyin hanımefendi. Odanıza getireceğim."

Sertçe yutkunuyorum, ona bahşış veremeyeceğimi nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. Bunun yerine sapından tutup ona gülümsüyorum. "Sorun olmazsa yanımda kalmasını tercih ederim."

Şaşırmış görünüyor ama başını sallıyor. "Tabii ki."

İlk adamı giriş kapısına kadar takip ediyorum ve hemen mutlu çılgınlarla karşılanıyorum. Sidney ve Piper beni adamlarının yanında bekliyorlar.

Jax kollarını Sidney'in belinden kurtarıyor, bir elini gür kahverengi saçlarında gezdiriyor ve Sidney bana doğru o kadar hızlı atlıyor ki birbirimizi haftada bir görmediğimizi sanırsınız.

Koyu renk saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış ve adımlarıyla birlikte salınarak alttaki gümüş rengi kısmı ortaya çıkarıyor; üzerinde çiçek desenli, uyumlu bir üst ve etek takımı var. Dolgun yanakları kızarmış ve gözlerinin kenarları kırışacak kadar geniş bir şekilde gülümsüyor. Jax'in ona seksi kütüphaneci dediğini duydum ve bu ne kadar iğrenç olursa olsun, şüphesiz doğru.

"Uçağını kaçırdığına inanamıyorum," diye azarlıyor ama bu dostça ve yargılamadan.

Omuz silkiyorum ve bir ağırlığın yan tarafıma çarpmasıyla tökezleyerek geri çekiliyorum.

Piper'ın parlak altın rengi saçları yüzünü çerçeveleyiyor, kollarını sıcak bir kucaklamayla bana sararken ışıltılı peygamber çiçeği gözleri sevinçle parlıyor. İnce askılı, beyaz kuşgözü bir elbise giyiyor; kadınsı ve zarif, hafta sonu düğünü için mükemmel.

Bu arada, üzerimi değiştirecek vaktim olmadığı için yakasında oyuncak ayı iğneleri olan mor önlüğümü giyiyorum.

Piper abartılı bir iç çekiş yapar ve geri adım atar. "Tanrı'ya şükür buradasınız. Çocuklar bütün gün sayıca bizden fazlaydı. Hokey maçlarını izlemek zorunda kaldık. Eskileri!"

Sidney gülüyor. O da hokeyi en az erkekler kadar seviyor ama arkadaşımıza karşı çıkmıyor. Farklı şehirlerde yaşasalar da yıllar içinde yakınlaşmışlar.

Jax Ottawa Senators'da, Lucas ise Boston Bruins'de oynuyor, bu yüzden erkek arkadaşlarının seyahatleri ve WAG olmanın iniş çıkışları konusunda birbirlerine bağlandılar. Kendilerine böyle dediklerine hâlâ inanamıyorum. Eşler ve kız arkadaşlar.

Lucas uzun boylu ve geniş, koyu kahverengi teni minyon ve açık tenli Piper'la tam bir tezat oluşturuyor. Kolunu Piper'ın minik beline doluyor ve ona sevgiyle bakarken kahverengi gözleri parlıyor.

Tıpkı kişilikleri gibi. Tamamen zıtlar ama mükemmel bir uyum. Müstakbel eşinin boynunu okşamayı bitirdikten sonra bana gülümsüyor. "Gelebilmene sevindim."

Jax bir kolunu omzuma doluyor ve beni yanına çekiyor. "Uzun yolculuk mu?"

"Tamamen boşa gitmedi. Beklerken bir sürü iş yaptım." Omuz silkiyorum.

Bir kahkaha attı. "Tabii ki yaptın. Bilirsin, çoğu insan barda sarhoş olurdu."

"Ne zamandan beri çoğu insan oldum?" Cevap veriyorum, zaten dağınık olan kahverengi saçlarını

gördüğüm gibi karıştırmak için uzanıyorum

Piper'a yap.

Son birkaç aydır aynı şehirde yaşadığımız için yakınlaşmıştık, ikimiz de Sidney'le vakit geçirmekten eşit derecede mutluyduk.

Gülüyor. "Sadece bir süre rahatlayacağına söz ver. Stres çizgileri oluşuyor."

Elim alnıma gidiyor ve ona ters ters bakıyorum. "Dinle, sen-"

"Crooks'u izlemek için kimi kandırdın?" Sidney, Jax'in sırtına bir kolunu dolayarak sorar.

"Koridorun sonundaki çocuk onu izliyor." Crooks, nam-ı diğer Crookshanks, benim turuncu tekir kedim.

"Saldırıya uğraması ihtimaline karşı bir acil durum irtibat numarası aldın mı?" Jax sırtıtmamak için kendini zor tutarak soruyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Ne? On altı yaşında. Eminim hafta sonu için bir kediye idare edebilir."

"Kediniz ele geçirilmiş olmasaydı bu doğru olurdu," diye ekliyor Lucas yardımcı olmadan.

"O kadar da kötü değil. Abartmayı bırak." Destek almak için üçünün arasına bakıyorum ama hepsi aynı şekilde sırtıyor.

"Evet, öyle." Jax kolunu kaldırarak ince yara izlerini gösteriyor. "Gaddar."

"Sana onu kucağına almamanı söylemiştim. Bundan hoşlanmıyor."

"Oh, nasıl unutabilirim. Onu kucağına alma. Ona dokunmayın. En sevdiği yere oturmayın. Ona doğru nefes almayın." Jax bitirdiğinde, tamamen gülüyordu.

Bir daha düşündüm de, belki de kedi bakıcısına kısa bir mesaj göndermeliyim.

"Tamam, tamam. Hadi seni içeri alalım." Piper elimi tutup sözümü kesiyor, gülümsemesi biraz fazla geniş ve onu resepsiyona kadar takip ettiğimde gözlerinde şüpheli bir parıltı var.

Görevli beni tesiste karşılıyor ve ona adımları söylüyorum. Gözleri benimkilerle buluşmadan önce bilgisayarda arama yapmak için bir saniyesini ayırıyor. "Üzgünüm hanımefendi ama bu isimde bir odam yok."

Kahretsin. Piper bunların hepsini ayarladı ve ben kontrol etmeyi bile düşünmedim. Dügün işleriyle aşırı meşgul. Daha iyi bilmeliydim. Piper tedirginliğini hissetmiş gibi kolumu sıktı ve "Villaları kontrol et." dedi.

Ona deli olduğunu söyleyen bir bakış attım. Gecede on bin dolar falan.

"Ah, işte buradasın. Seni dört geceliğine indirdim. Bu doğru mu?"

Konuşamayacak kadar sersemlemiş durumdayım, bu yüzden Piper kapıcının geri kalan sorularını cevaplıyor. Ben bir şey anlamaya vakit bulamadan kadın bileğime sarı bir bilezik takıyor.

"Bu size odanıza ve tesisin diğer tüm alanlarına erişim sağlayacaktır. İyi eğlenceler."

Masadan kalkar kalkmaz Piper'ın omuzlarını tutuyorum. "Ciddi olamazsın. Bu çok fazla."

Sidney de Piper'ın daha önce takındığı aynı muzip bakışla katılır. "Sakin ol, sorun yok."

Belli ki bir şeylerin peşindeler ama Lucas ve Jax ben onlarla yüzleşmeden kızlarını kapıyorlar.

"Sabah görüşürüz, tamam mı?" Nişanlısı onu odalarına doğru çeğiştirirken Piper sesleniyor.

"Sabırsızlanıyorum." Bize tam bir salon hazırlığı günü ayarladı ve ben bunu gerçekten dört gözle bekliyorum.

"Bu taraftan bayan." Görevli ben çantama ulaşamadan çantamı kapıyor ve labirenti andıran yollarda ilerliyor. Yumuşak, sıcak bir ışıkla aydınlatılmış, sessiz ve huzurlu bir ambiyansa sahip. Gizli hoparlörlerden gelen müzik arka plana karışarak sakin bir atmosfer yaratıyor. Her şey davetkâr ve büyüleyici görünüyor, günlük hayattan bir kaçış sağlıyor.

Bir kız buna alışabilir.

İki numaralı villanın önünde duruyoruz ve beynim onu algılamaya çalışırken bir adım geri çekiliyorum. Küçük bir kulübe büyüklüğünde bağımsız bir bina.

Ahşap ve çelikten yapılmış, para kokan bir bina. "Burası benim evim olamaz."

"Sizi temin ederim hanımefendi. Öyle. Sadece bilek kartınızı kullanın."

Bileğimi kolun üzerindeki küçük siyah daireye getirdiğimde kapının kilidi tıkırdayarak açılıyor ve içeri doğru itiyorum.

Görevli önce çantamla içeri giriyor ve bana başka bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sorduğunda yüzümü buruşturuyorum.

Yutkunarak, müzikle yüzleşiyorum. "Özür dilerim. Üzerimde hiç nakit yok."

"Sorun değil hanımefendi. Her şey halledildi." Geri çekilip lobiye doğru ilerlerken neredeyse selam verir gibi bir hareket yapıyor.

Çok rahatladım.

Oda geniş ve havadar, arka duvarı ise odayı ay ışığıyla dolduran tavandan tabana pencerelerle kaplı. Arka planda büyük bir dağ görünüyor. Bir taraftaki geniş yatak sanki özel yapımış gibi görünüyor ve yanında rahat bir kanepa var. Mutfak ve yemek alanı bir köşeye sıkışmış ve şöminede sıcak bir ateş çıtırdıyor. Tüm mobilyalar modern ancak rahat ve davetkâr.

Yatak bembeyaz çarşaflarla kaplı ve ben bir saniye bile kaybetmeden önlüklerimi çıkarıyorum. Crocs ayakkabılarımı tekmeleyerek çıkarıyorum, pantolonumu tutan düğümle uğraşmadan önce her bir çorabı kaydırıyorum. Pantolonum yere düşüyor, ayak bileklerimden sıyrıyorum ve üzerimde sadece önünde kedi yüzü olan ve arkasında "*Kedine pspspspsp dediğimi söyle*" yazan leylak rengi külotum kalıyor. Nihayet çıkarabildiğime şükrederek gömleğimin alt kısmını kavriyorum ki yakasındaki oyuncak ayı iğnelerinden biri saçıma takılıyor. Bir o yana bir bu yana oynatıyorum ama her hareketimde saçımı daha çok çekiyor. *Kahretsin*. Kollarım derme çatma deli gömleğinin içinde başımın üzerinde sıkışıp kaldı ve kaçmak için çabalıyorum, ancak yatağın kenarı dizlerimin arkasına çarpıp beni geriye doğru yatağa savuruyor.

"Vay canına, kedicik. Daha bana yemek bile ısmarlamadın," diyor birkaç metre öteden tanıdık bir ses ve ciğerlerimdeki havayı emiyor.

Pimi çekip çıkarıyorum, kendimi özgür bırakıyorum, ancak şu anda ince bir atlet ve külottan başka bir şey giymediğimi fark ediyorum.

Banyo kapısında dikilmiş, bakışları açıkta kalan tenimin her santimetresinde geziniyor, etrafında bir buhar bulutu dalgalanıyor, Boston Bruins'in yıldız forveti Alex Grayson neredeyse çıplak.

BÖLÜM 3

ALEX

MIA yatağın altındaki battaniyeyi kapar ve onunla alt yarısını ve o sevimli mor külotunu gizler.

Hay sikeyim. Hatırladığımdan daha iyi görünüyor, soluk sarı saçları yarıya kadar toplanmış ve boynunun bronz uzunluğunu açıkta bırakan gevşek teller yüzünün etrafında yuvarlanıyor. Başka tarafa bakmalıyım ama bakmıyorum. *Bakamıyorum.*

Bakışlarımın beyaz atletinin açıkta bıraktığı göğüs dekoltesinin üstünden aşağıya inmesine izin verdim, sonra daha da aşağıya sürüklendim, derme çatma eteğinin zar zor gizlediği kalçalarının kıvrımlarını yakaladığımda yutkundum.

Onu gördüğümünden beri üç yıl geçti ve işte burada, yatağımın üzerinde benim lanet tatlım gibi uzanıyor. Eğer öldüysem, yeniden canlandırılmak istemiyorum çünkü burası cennet olmalı.

Mia'nın kapüşonlu yeşil gözleri çıplak göğsümün üzerinde geziniyor ve elimin belime sardığım havlumun önünü kavradığı yere giden yolu takip ediyor. Yutkunurken boğazı kayıyor ve dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkıyor. Bu hareket tüm kanı hızla sertleşen sikime yönlendiriyor. *Siktir.* Sikim seğiriyor ve bakışları benimkine kayarken dudaklarından bir gıcırtı sesi kaçıyor.

Hâlâ yatakta olduğunu nihayet fark etmiş gibi ayağa fırlıyor, battaniyesinin ucunu ölümcül bir şekilde tutuyor ve "Burada ne yapıyorsun?" diye tıslıyor.

"Bunu sana sormam gerekmiyor mu? Burası benim odam." Kapının pervazına yaslanıyorum, tutuşumu gevşetip havlunun bir santim daha aşağı inmesine izin verirken ağzımın köşesinde küçük bir gülümseme beliriyor. Mia'nın gözleri kararıyor, başını sallamadan önce karın kaslarıma odaklanıyor.

"Olamaz. Bileğimdeki şey kapıda işe yaradı." Kolunu kaldırıyor ve ben de ona ayna tutarak sarı bantımı gösteriyorum.

"Görünüşe göre oda arkadaşınız." Bunu yüzüm kızarmadan söylüyorum ama içten içe sersemliyorum. Düğün için burada olacağını bilmek bir şeydi, ama odamızda olması bambaşka bir şey. Boştaki yumruğu yanında açılıp kapanıyor ve alternatif bir gerçekliğin işaretlerini arar gibi etrafa bakıyor. *Oh, Kitten, bunların hepsi gerçek.*

Kapı bipleyip River içeri girdiğinde hâlâ şaşkınlıkla başını sallamaktadır. Manzarayı görünce donup kalıyor, sonra kara kaşlarından birini kaldırıyor. "Merhaba Mia."

Kahretsin, neredeyse onun adını mırıldanıyor ve kız fark edilir şekilde titriyor. Her şey boka sarmadan ve o yeryüzünden kaybolmadan önce üçümüzün dans ettiği, onun vücudunun aramızda sıkıştığı anıları geri getiriyor.

"Merhaba," diye refleks olarak nefes alıyor, onu görünce dikkati dağılıyor. River'ı da beni gördüğü gibi görüyor. Siyah saçları yüzünü kapatacak şekilde şekillendirilmiş, birkaç tutamı gözlerinin üzerine düşüyor ve bembeyaz oxford gömleğinin kollarını dirseklerine kadar kıvrarak Mia'nın tüm dikkatini üzerine çeken kalın ön kollarını ortaya çıkarmış. Ben bile onun seksi bir herif olduğunu kabul etmek zorundayım.

Boğazımı temizliyorum ve ikisinin de dikkatini çekiyorum. Yoğunluk neredeyse dengemi bozuyor ve ağırlığımı kapı çerçevesine daha fazla yaslamak zorunda kalıyorum. "Ee, Mia. Odamızda ne yapıyorsun?"

"Burası benim odam." Tekrar bileğini işaret ediyor ve ben de sırtıtıyorum.

"Bunu zaten konuştuğumuzu sanıyordum," diyorum ve bileğimi kaldırarak bandı gösteriyorum.

"Bir yanlışlık olmalı." Telefonunu karıştırıyor, sonra kulağına götürüyor.

Hiç sanmıyorum. Sidney ve Piper, River ve benim aynı yatakta yatacağımızı duyurduklarında fazla kendini beğenmiş görünüyorlardı. İçlerinden birinin yatağımızın büyüklüğünden bahsettiğine eminim.

Mia'nın konuşmasının diğer ucunu duyamıyorum ama her saniye kaşları birbirine yaklaşıyor, aralarında ovma istediğim bir çizgi oluşuyor ve başparmağını çiğniyor.

River odaya doğru bir adım daha atarak aralarındaki mesafeyi kapatıyor, onu tamamen yukarı bakana kadar sıkıştırıyor ve ağzı hafifçe aralanıyor. Telefonun diğer ucundaki kişiye teşekkür ediyor, aramayı bitirdiğinde gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyor. Kahretsin, adam bakışlarıyla onu neredeyse tüketmek için zaman ayırırken gerginlik onlardan yayılıyor. *Dostum, seni hissediyorum.*

River her zaman kontrollü ve sessizdi, ancak son birkaç yıldır bu, dikkatinizi vermenizi sağlayan sessiz bir hakimiyete dönüştü. Kendimi birden fazla kez onun bir şey söylemesini ya da yapmasını beklerken yakaladım. Tıpkı Mia'nın şimdi olduğu gibi.

"Sana ne olduğunu anlattılar mı?" River rahat bir ses tonuyla soruyor.

"Kim?"

Ağzının köşesi kalktı. "Kapıcı. Onu aradın, değil mi?"

Tepki olarak başını yavaşça aşağı yukarı hareket ettiriyor. *Siktir, kız gitmiş.* Adam ona merhamet ediyor ve geri adım atarak onu soktuğu hipnozu kırıyor. Kızın boynunda bir kızarıklık beliri y o r . "Rahatsızlık için özür diliyorlar ama odalar bu şekilde rezerve edilmiş ve başka odaları yok. Piper'ı öldüreceğim."

Gülüyorum ve o ters ters baktığında göğsüme sıcaklık doluyor. O ateşi özlemişim.

"Eğer bu işle bir ilgin olduğunu öğrenirsem-"

River iki elini de siyah elbise pantolonunun ceplerine gömüyor ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor. "Yapmadığınızı biliyorsun, Mia."

Omuzları çöküyor ve bir anlığına gözlerinin ardında hayal kırıklığının parladığını görüyorum, sonra tekrar yatağa çöküyor. "Sidney'de kalacağım."

Bir kahkahaya boğuluyorum. "Evet, eminim o ve Jax seni hiç korkutmayacaklardır."

Gözleri açılıyor ve gülümsemem büyüyor. "Hadi ama. Gerçekten burada kalmanın onların odasında olmaktan daha kötü olduğunu mu söylüyorsun? Sen oradayken Jax'in onu kesinlikle becereceğini biliyorsun. Bu onların olayı."

Yüzü tiksintiyle buruşuyor ve göğsümden bir kahkaha yükseliyor. "Aynen öyle."

"Sadece bir yatak var. Seninle yatmayacağım."

Seninle uyumak kulaklarımda çınlıyor, sonra silkinip River'a bakıyorum, o da başını sallıyor. "Riv'le çekyatta uyuyacağım. Sen yatağı alabilirsin."

"Gerçekten mi?" Kaşlarını kaldırıyor. "Gerçekten yatağı paylaşacak mısınız?"

"Bu ilk kez olmazdı." Omuz silkiyorum, o zamanlar sarhoş olduğum gerçeğini bir kenara bırakıyorum ve tam olarak ne yapıyor olabileceğimizi hayal etmesine izin veriyorum. Boştaki elimi ıslak, kirli sarı saçlarımın arasında gezdiriyorum. Üzerimde hâlâ sadece havlum var ve bana her baktığında biraz daha kızarmasına bayılıyorum. "Ayrıca, mükemmel bir çözümüm var. Onu kendi tarafında tutmak için bir yastık bariyeri inşa edeceğim."

River yan gözle bakıyor ama söylediğim hiçbir şeye karşı çıkmıyor. Onun yerine mini buzdolabını açıp üç içecek çıkardı, Mia'ya sert bir elma şarabı uzatmadan önce bana bir bira attı. "Hâlâ bu türden mi seviyorsun?"

"Evet..." Sesi kesiliyor. Tüm bu durum karşısında o da benim gibi dengesiz görünüyor. Aramızda etkilenmemiş gibi görünen tek kişi River, ama onu bunu daha iyi sakladığını bilecek kadar uzun süredir tanıyorum.

Başını sallıyor ve şişeyi uzatmadan önce kapağını kapatıyor. Konuşmadan önce şişeden üç derin nefes çekerken boğazının genişlemesini izliyorum. "Sadece bir gece, sabah halle d e r i m . Tamam mı?"

"Tamam," diye cevap veriyor.

Üniversiteden beri bizden kaçtığını düşünürsek, bu çok kolay geliyor. Ne kadar çabuk ortadan kaybolabileceğini bildiğim için huzursuzluk mideme oturuyor. Bunu daha önce de yapmıştı.

"Alex."

Bakışlarım River'inkilere kayıyor. "Öyle mi?"

"Mia yerleşirken gel dışarıda konuşalım," diyor konuşmayan adam. Ama ne yaptığını biliyorum, Mia'ya giyinmesi ve iki dev hokey oyuncusu tepesinde dolanmadan her şeyi sindirmesi için bir saniye veriyor.

Açık çantamdan bir şort çıkarıp ayağa kalkıyorum, böylece yüksek arkalıklı bir sandalyeyle onun görüşünü zar zor engelliyorum. Havlu kumaş yere değdiğinde çıkardığı soluk sesinin tadını çıkarıyorum. Böyle sesler çıkarmaya devam ederse River'ın beni yatağa bağlaması gerekecek. İçimden ılık bir uğultu geçiyor ama duymazdan geliyorum.

Şortumu giydikten sonra biramı alıp Riv'i kapıya kadar takip ediyorum, ikimiz de sırtımızı ahşap dış cepheye yaslıyoruz.

"Sanırım Piper ve Sidney beni öldürmeye çalışıyor." Uzun bir iç çeker ve başını arkaya yaslayarak duvara yaslar.

"Sen ve ben, dostum."

Bu gecenin gerçekliği içimize yerleşirken sessiz kaldık. Sonunda benimle konuşmasını sağlamak için onu bir yerde köşeye sıkıştırmayı planlamıştım. Onun yerine, içeri girdi ve nefesimi kesti.

"Senin için bir şeyler değişti mi? Çünkü benim için değişmedi," diye soruyorum ve biramdan uzun bir yudum daha alıp gerilmemeye çalışıyorum.

"Hayır." River'ın sesi kesin ve içime korku çökerken başımı sallıyorum. Hâlâ üniversitedeyken bulunduğumuz konumdayız, ikimiz de onu istiyoruz ve o aramıza girmeyi reddediyor. Canım bu kadar yanmasa ona hayranlık duyardım.

Ona doğru dönüyorum ve sesimi alçaltarak ne kadar ciddi olduğumu anlamasını sağlıyorum. "Bundan vazgeçmeyeceğim. Bu muhtemelen son şansımken olmaz."

Tek kaşını kaldırarak bana bakıyor. "Ben de değilim. Bu bir sorun olur mu?"

Kafamı arkaya çarpıyorum ve arkamdaki villaya çarpınca irkiliyorum. "Onu ilk seferinde bu şekilde kaybettiğimizi düşünürsek? Evet, bu bir sorun."

"Ya öyle değilse?" River gökyüzüne bakar. "Bir sorun." Gergin görünüyor. Belki de gergin. Bunu söylerken bana bakmıyor. "Bunun yerine onu paylaşsak nasıl olur?"

İçimden bir sarsıntı geçiyor ve donup kalıyorum, sinirsel bir enerji kollarımdan yukarı ve sırtımdan aşağı doğru vızıldıyor. *Birlikte mi demek istiyor? Bunu istiyor muyum?* Boğazımı temizliyorum. "Ne demek istiyorsun? Ayrı günler geçirmek gibi mi?"

"Hayır, ayrı günler gibi değil." River'ın derin, gürültülü cevabı dikkatimi çekiyor ve onun yoğun siyah bakışlarıyla karşılaşıyorum. Etrafımızdaki hava kalınlaşıyor ve aniden, önerdiği şeyi arzuluyorum. *Sikeyim.*

Daha önce de kızları tesadüfen paylaşmıştık ama içimden bir ses Mia'yla her şeyin farklı olacağını söylüyor. Mia'nın aramızda sıkıştığı her kirli fantezi nabzımın kulaklarımda atmasına neden oluyor. Onu siktiğini görme düşüncesi bile sikimin sertleşmesine neden oluyor ve bel kemerimin altına sıkıştırmak için uzanmak zorunda kalıyorum. İkisi de o kadar ateşli ki birlikte ateş gibi olurlar. "Ya kabul etmezse?"

River'ın bakışları benimkini delmeden önce elimin izlediği yolu takip ediyor ve omuzlarını dikleştirerek kendine güvenini geri kazanıyor. "Ya yaparsa?"

"Ciddi misin?" Kontrol etmek zorundayım. Siyah gözler benimkileri delip geçiyor. "Öldü."

"O zaman onu bu fikre ısındırmaya başlasak iyi olur." Gülümsemem büyüyor ve döndüğümde gamzelerimin görüldüğünü biliyorum.

İçeri girdiğimde yüzümdeki tüm kan çekiliyor ve nefesim göğsümde sıkışıyor. River yanıma gelip ne yaptığımı gördüğünde iniltisini zar zor bastırıyor. Mia banyo kapısında arkadan aydınlatılmış bir şekilde duruyor, sarı saçları omuzlarına dökülüyor, üzerinde kalçalarını sıyıran altın rengi bir gecelik var. Dünyanın sonu gelebilirdi ve ben fark etmezdim.

"Banyo sizindir." Yatağa doğru ilerliyor ve çarşafı geri çekiyor, hiç etkilenmemiş gibi davranıyor ama boynundan yukarı çıkan tüyler onu ele veriyor.

Bakışlarım yatağa girerken etek ucunun yukarı kalktığı tene takılıyor ve bir adım ileri atıyorum ki River beni kolumdan tutup banyoya sürüklesin.

Tamamen boku yedim.

River'ın kanepeden katlanabilir yatağı çekişini izliyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Yatak daha büyük. Kanepeyi alabilirim."

"Hiç şansın yok Mia," diyor River, sesi sert.

Oflayıp pufluyor ve yüzünü yatağa dönüyor, sanki tek bir santimini bile görmemizden korkuyormuş gibi yorganını kulaklarının üzerine çekiyor. Artık çok geç. Yatarken giydiği küçük altın kumaş parçasını hayal ettiğimde yavaş bir gülümseme ağzımı ısıtıyor. Bunu aklımdan asla çıkaramayacağım.

Boxerıma kadar soyunuyorum ve kanepeden birkaç yastık alıp çekyatın ortasına diziyorum. Şimdi gerçekten baktığımda düşündüğümde çok daha küçük olduğunu fark ettim. İyi bir günde çift kişilikten daha büyük olamaz. Bu şey iki yetişkin NHL oyuncusunun ağırlığı altında çökebilir.

"İyi misin?" River yatağın kendi tarafına geçti ve yastık bölmeme kaşlarını kaldırdı. Yazı tura atmıştık ve şanslı piç Mia'ya en yakın tarafı tutturmuştu. Hâlâ dokunma mesafesinin dışındaydı ama birkaç metreden daha uzakta değildi. Ona bakarken biraz ürkütücü müyüz? Muhtemelen. Burada oturup üniversite son sınıftan beri ona biraz takıntılı değilmişim gibi mi davranacağım? Kesinlikle hayır.

Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarpıyor. "Evet, neden olmayayım ki?"

Beni gözden geçiriyor ve yüz hatları gevşiyor. "Çarşafı mı yorganı mı istersin?"

Bu iki metre dört santimlik, iki aç, elli kiloluk adamın yorgan değişine gülümsememek için dilimi ısıırıyorum.

"Paylaşamaz mıyız?" Yorganı arkaya katlayıp yatağa giriyorum ve sorunu hemen fark ediyorum. Küçük yastık bariyerim battaniyenin üzerinde olduğu için elim kolayca yatağın diğer tarafına kayıyor.

"Yapabiliriz, ama bir şey..." River derme çatma duvarıma bakıyor ve dudaklarının kenarı kalkıyor. "...bana kazara dokunabileceğimizden korktuğunu söylüyor."

Gözlerimi deviriyorum ve yastıkları yere atıyorum. "Hey, şimdi, sadece bana sarılmanı engelliyorum. Bundan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Her zamanki gibi sessiz, sadece başını sallıyor ve çarşafı kapıp kendi tarafına çekiyor ve battaniyeyi bana doğru fırlatıyor. "Hayal kurmaya devam et."

River uzanıp odayı karanlığa gömmeden önce ikimiz de kendi yorganlarımızın altına yerleşiyoruz.

Bir an önce her şey şakaymış gibi gelirken, şimdi tüm duyularım büyümüş gibi hissediyorum. Daha önce onunla aynı yatağı paylaştığımı söylediğimde şaka yapmıyordum. Ama hiç böyle olmamıştı, hiç bu kadar soğukkanlı ve ayık olmamıştım ve bunun bana hissettirdiklerinin aşırı derecede farkındayım. Ve hiçbiri kötü değil.

Ben doğuştan meraklı bir yaratığım ve River'ı dikkatimi çekecek kadar çok kez bana bakarken yakaladım. Normalde bu düşüncelerden kurtulabilirim ama yanımda ayağını kaydırıldığını hissettiğimde nabzım bir anda hızlanıyor.

İkisinin de burada olması şimdiye kadar kurduğum tüm fantezilere çok yakın. O kadar yakın ki neredeyse acı verici.

Her nasılsa, kendimize bir yeniden başlama fırsatı bulduk ve bu sefer, her şeyi berbat etmiyoruz. Bu sefer, onu sadece kendime istemiyorum.

BÖLÜM 4

MIA

Villanın ön kapısı kapandığında nefesim bir anda kesiliyor. Çocukların uyandığını duyduğum andan itibaren uyuyormuş gibi yapıyor, dışarı çıkmadan önce hazırlanırken çıkardıkları sessiz sesleri dinliyordum.

Sırt üstü döndüm ve avuçlarımı yanan yanaklarıma bastırdım. Üniversitedeyken kasları ve çocuksu çekicilikleriyle çok ateşliydiler. Ama bugün onların yanında hiçbir şeydi. Alex'te hâlâ bir şakacılık var ama bana baktığında beni altına almakla tehdit eden bir dip akıntısı var. Sanki birisi onun şakacılığını almış ve keskinleştirmiş gibi.

River eskiden olduğu kadar sessiz, ama kelimelerdeki eksikliğini yoğunluğuyla fazlasıyla telafi ediyor. Dün gece yanıma geldiğinde, sanki odadaki havayı emmiş ve yerine yoğun bir gerilim koymuş gibiydi. Bu alfa erkek saçmalığına hiç inanmadım. Sevişemeyen erkeklerin pisliklerini meşrulaştırmak için kullandıkları bir yol. Ama River'ın sessiz hâkimiyeti karşısında yerimde donup kalmış, sonunda ne söyleyeceğini merakla beklemeye başlamıştım.

Uykuya dalmam saatler sürdü. Gözlerimi her kapattığımda, nefeslerinin sesi zihnimi doldurdu ve aniden, yataklarına giden beş metre beş santim gibi geldi.

Göz ucuyla bakıp her ikisinin de hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan uyumlu siyah boxer külotlarını gördüğümde neredeyse inleyecektim. İkisi de kocamanlardı - ağzım sulandı ve

Parmaklarım kumaşı aşağı çekmek için yalvardı. Sadece bir santim daha görmek için bile olsa.

Görünüşe göre tam bir sapığım çünkü gecenin geri kalanını kalçalarımın arasındaki ısrarcı ağrıyı görmezden gelmeye çalışarak geçirdim. Hâlâ orada, bir şeyler yapmam için bana yalvarıyor. Birkaç nefes çekiyorum, ilkel biyoloji istatistiklerini gözden geçiriyorum, şehveti hızla bastırmaya çalışıyorum. Bir nefes çekiyorum. Biyoloji kesinlikle aklımı bu adamlardan uzak tutmak için güvenebileceğim yanlış bir şey.

Kalçalarımı birbirine sürterek oradaki ıslaklığı görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Belli ki sevişmeyeli çok uzun zaman olmuş.

Siktir et. Ben bir yetişkinim. Bunu halletmenin yanlış bir tarafı yok. Sadece benimle kalan iki seksi ve sınırları aşan adamı düşünmeyeceğim.

Yakındaki bankta açık bıraktığım bavula uzanıyorum ve küçük bir fuşya vibratör çıkarıyorum. *Lütfen şarj edin.*

Düğmeye bastığımda elimde uğulduyor ve bel kemerimin altına daldırırken sertçe yutkunuyorum. Her zamanki halimi hayal etmeye çalışıyorum, gerçekten, ama zihnim Alex'in havlulu görüntüsünde donup kalıyor. Ama havluyu beline dolamak yerine bırakıyor. Sert, damarlı siki sallanıyor ve ağzım kuruyor.

Titreşim klitorisimden geçerken inliyorum, beni serbest bırakmaya yaklaşıyor. Diğer elimi geceliğimin altına uzatıp yukarı kaldırıyorum ve meme ucumu çimdikliyorum. Düşüncelerim değişiyor ve aniden yerini uzun, kalın, nasırlı parmaklara bırakıyor ve River tomurcuğu parmaklarının arasında yuvarlarken yakıcı siyah gözler benimkilerle buluşuyor. Oh, kahretsin. Nefes alıyorum, o kadar yakınım ki titriyorum, dudaklarımdan zar zor tutarlı kelimeler dökülüyor. "Alex, Riv-"

"Siktir." Kapı aralığından alçak bir inilti geliyor ve gözlerim doğrudan River'inkilerle açılıyor. Dün geceki kapı aralığındaki Alex'in déjà vu'su, sadece *çok* daha kötüsü.

Çenesinde bir kas çalışıyor, yanaklarında pembe bir kızarıklık var ve yumruğu yanında sıkılıyor. Bir anlık zayıflıkla devam etmek istiyorum ama sonra gerçeklik yerine oturuyor. Yanaklarım kırmızıya boyanıyor ve yataktan fırlıyorum, vibratörüm yere düşüyor, banyoya kaçıyorum, kapıyı arkamdan kilitliyorum ve kapının önüne yığılıyorum.

Bu gerçekten olmadı. *Öyle değil mi?* Lütfen, Tanrım. Uykusuzluktan. Halüsinasyon görüyorum. Aman Tanrım. Onun adını söylemedim mi? Lütfen. Artık resmileşti. Buradan asla çıkmayacağım.

Kapıya hafifçe vuruldu. "Sorun yok Mia. Kapıyı çalmalıydım. Tamamen normal. Utanmana gerek yok."

Sesi emir verir gibi sabit ve kalp atışlarımın hızlandığını hissediyorum. Nasıl bu kadar sakin olabiliyor?

Tamamen sessiz kalıyorum, tüm bu olanları hafızamdan silmeye ve bir daha asla düşünmemeye kararlıyım.

"Sonra görüşürüz," diyor uzaklaşmadan önce.

Elimden gelse yapmazdım. Yapacağım ilk şey odaları değiştirmek olacak ve sonra yolculuğun geri kalanında ondan saklanmayı planlıyorum. Ön kapının kapandığını duyana kadar nefesimi bırakmıyorum. O zaman bile dışarı adım atmadan önce bir on dakika daha bekliyorum ve adımımın ortasında donup kalıyorum.

Yatağımın üzerinde River'ın almış olması gereken pembe vibratörüm duruyor.

BÖLÜM 5

NEHİR

Çantamı Alex'in halteri kurduğu yerin yanına, yere bırakıyorum. Tesisin spor salonu devasa, ihtiyacımız olabilecek her türlü ekipman var ve tüm duvarı kaplayan cam pencereler dağa doğru bakıyor. Mia'nın başı arkaya eğik, yanakları kızarmış, eli külotunun altına kaymış görüntüsü konsantrasyonumu bozuyor.

Milyon yıl geçse de onu böyle bir halde yakalayacağımı tahmin etmezdim. Oraya gidip onun ellerini kendi ellerimle değiştirmemek için irademin her zerresini kullandım.

Tanrım, çıkardığı sesler. Bakışları benimkilere kaydı ve bir anlığına gözleri karardı. Alt dudağında gezinen dilini takip ettim. Kızım unutmuştu. Aramıza koyduğu tüm o saçmalıkları unutmuştu. Kısa bir an için, eskiden bana onu tatmin edebilecek tek kişi benmişim gibi bakan kızı gördüm. Sanki ona sahip olan tek kişi benmişim gibi.

"Hey, sik kafalı." Alex parmaklarını yüzümde şaklatıyor ve bana orantısız bir gülümseme veriyor. "Nereye gittin lan sen?"

Kaşlarımı kaldırıyorum ve sessiz kalıyorum. AAA'dan beri arkadaşız, bu yüzden derinlemesine bir açıklama beklemiyor. Kendi halimdeyim ve bu hoşuma gidiyor.

"Hoparlör nerede?" Oturur ve bankta arkasına yaslanır, ellerini göğsünün üzerindeki halterin üzerine yerleştirir.

Sırtı kavisli, ayakları yere basıyor ve bugün ikinci kez kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum.

"Unutmuşum." Yüzüm ona dönük olacak şekilde bir adım atıyorum ve ellerimi barın etrafında gezdiriyorum. Mia beni savurdu ve kendimi tekrar hizaya sokmak için çabalıyorum.

Alex gülüyor. "*Unuttum* da ne demek? Bunun için geri döndün."

"Dikkatim dağılmıştı." Yalan değil.

Nefes almadan önce birkaç dakika daha bana bakıyor. "Her neyse. Senin iç gıcıklayıcı sohbetinle yetineceğim."

Yer değiştirmeden önce onu on tekrar boyunca izliyorum ve banktaki yerini alıyorum. Ağırlıklar ağır ama kaslarımın yanmasına ihtiyacım var ki kafamın belli bir sarışına kaymasını engelleyeyim. Etrafına yayılmış saçlar. Dişleri dudagina gömülmüş.

Dirseklerim bükülüyor ve Alex barı tutarak güvenli bir şekilde kaldırmama yardım ediyor.

"Bugün neyin var senin? Hiç boş durmuyorsun." Alex sesinde şaşkın bir kahkaha ile soruyor.

Ona baktım. Birkaç hafta önce kısacık kestirdiği kum sarısı saçları ve orantısız bir sırtışı var. Buzda çok hırçın olduğunu asla anlayamazsınız. Oturup haberi verirken onu izliyorum ve tepkisi beni hayal kırıklığına uğratmıyor. "Mia'yı kendini indirirken gördüm."

Ağzını kapatmadan önce ağzı açık bir şekilde iki kez bakıyor. "Tekrar et. Seni doğru duyduğumu sanmıyorum."

Öne doğru eğildim ve gözbebeklerinin genişlediğini gördüm. "Mia yatağa uzanmış, vibratörü klitorisine dayamış, göğüs uçlarını sıkarken başını geriye atmış, isimlerimize benzeyen bir şeyler inliyordu."

"Oh, lanet olsun." Alex yanımdaki banka çöktü ve ona söylediklerimi düşünürken gözlerini yere dikti. Başka birine söylesem tek kelime etmezdim ama nefes alış verişlerinin kısa ve kekeleyerek oluşundan memnunum.

Ben yaptım. Başını arkaya eğdi ve tavandaki floresan ışıklara göz kırptı. "Onu gördüğünü biliyor mu?"

"Öyle," diye cevap veriyorum.

"Sikeyim. Çok utanmış olmalı." Yavaş bir gülümseme ağzını eğmeden önce gözleri düşünceleriyle ileri geri dans ediyor. "Ve azgın."

Bunu beklemiyordum, onunla yüzleşmek için sarsıldım. "Nasıl anladın?"

"Mia boşalmak üzereyken içeri girdiğini mi söylüyorsun? O kızın tekrar yakalanma riskini göze almasına imkân yok." Gülümsemesi büyüyor. "Bu da demek oluyor ki burada acı çekiyor."

Göğsümden hırıltıya benzer bir ses yükseliyor. Siktir, bu fikri sevdim. Kukusu damlarken kalçalarını sıkması gibi.

Omzunu benimkine çarptı. "Peki plan nedir?"

Dudaklarım en ufak bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Şimdi, o muhtaç küçük ağrısını gidermemiz için bize yalvarana kadar onu delirtiyoruz."

BÖLÜM 6

MIA

"EE, GECEN NASILDI?" Piper yanımdaki siyah masaj koltuğunda soruyor ve ben inliyorum. Bunun geleceğini biliyordum. Dürüst olmak gerekirse, bu kadar uzun sürmesine şaşırdım.

Daha bir saat önce River'la karşılaşmamı hatırlayarak yanaklarım kıpkırmızı kesiliyor. Ellerimle yüzümü kapatarak inliyorum. "Seni öldürebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Onu suçlayamazsınız. Bu gerçekten de tesisin hatası," diye araya giriyor Sidney.

Alay ettim. "Sakın suçu onların üzerine atmaya kalkma. İkinizin peşindeyim. Lütfen benim için başka bir odanız olduğunu söyleyin."

Piper yüzünü buruşturuyor. "Şey, yapardım, ama yalan söylemiş olurdum."

"Şaka yapıyor olmalısın." Omuzlarım çöküyor ve başım sandalyeye yaslanıyor. Dönüp karşı tarafımdaki Sidney'e ters ters bakıyorum. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Bir sırıtışla savaşıyor. "Ne? Neden bununla bir ilgimiz olduğunu düşünüyorsun?"

"Şuradaki bakış. Bu yüzden bunu senin yaptığını düşünüyorum," diyorum onları göstererek.

Pedikürcü Susan, "Kıpırdama," diye uyarıyor ve ben olduğum yerde donup kalıyorum. Neştere benzeyen bir şeyi topuğuma doğru tutuyor.

"Özür dilerim." Bana küçük bir gülümseme veriyor ve ayaklarıma işkence etmeye devam ediyor.

Öne doğru eğilip yardım için Shana'ya bakıyorum. Onu üniversitede çok az tanıyordum ama erkeklerin yanı sıra Piper'ın en iyi arkadaşlarından biri. "Sen de bu işin içinde misin?"

"Kızım, gerçekten öyle olmak isterdim." Kıkırdıyor, başını sandalyeye yaslıyor ve gözlerini kapatıyor. Saçlarını örmüş ve başının üstünde bir topuz haline getirmiş.

Piper'ın eli ön koluma dolanıyor. "Soruyu görmezden gelme."

"Ne sorusu?" Yeşil saçlarını uzay topuzu yapmış minyon bir kız açık kapıdan bize sırtıyor. "Kusura bakmayın geciktim." Piper'a büyük bir kâğıt bardak uzatıyor ve taze kahve kokusu burnuma doluyor.

Piper kapağı çıkarıyor, bir yudum alıp mırıldanmadan önce üzerine üflüyor. "Affedildim."

"Merhaba, ben Misty." Kız önümüzde bir tabureye oturuyor, pedikürün büyük kısmını kaçırmış. Bundan sonra hâlâ yüz bakımımız var.

"Bruins'in halkla ilişkiler müdürü," diye ekliyor Piper.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Saçınıza bayıldım," diyorum ve o da gülümsüyor.

Piper bana saldırmaya başlamadan önce.

"Konuyu değiştirmek yok. Soruya cevap ver. Gecen nasıld ı ?"

"Tamam." Aklıma hemen Alex'in havlusunun yere çarparken çıkardığı ses geliyor, çünkü bir sandalye tarafından zar zor, ama zar zor engellenmişti. Bunu bilerek yaptı. Bundan eminim. Lanet olası adam her zaman beni nasıl kızdıracığını biliyordu. Zaten sıcak olan yanaklarım şimdi alev alev yanıyor.

Misty öne doğru eğiliyor, gözleri parlıyor. "Tamam, detaylara ihtiyacım var.

Beni bilgilendir."

İnledim. "Piper beni Alex ve River'la birlikte bir villada tutuyor."

"Dün tanıştığım Alex ve River mı? Lanet olsun," diye ekliyor Shana bilmiş bir bakışla.

"Özür dilerim. Eminim ki herkes senin yerinde olmak için adam öldürür. pozisyonu." Misty sırtıyor.

"Aslında, yap sen istiyorum için

odaları değiştirelim mi?"

Bařka birinin onlarla kalacaęı dūřūncesi gōęsūmū burkuyor ve bu duyguyu bilerek gōrmezden geliyorum.

"Biraz kırmızı gōrūnūyorsun, Mia. Bu fikir hořuna gitmedi mi? Belki biraz kıskanç hissediyorsundur?" Sidney bōyle der ve kızların dōrdū de gūler.

"Kıskanç değilim. Sadece arkadaşını rahatsız etmek istemiyorum."

"Oh, bu bir rahatsızlık olmaz." Misty'nin sesi alçalır ve muziplikle renklenir.

Tamam. Biraz kıskanç olabilirim. "Sorun değil. Ben iyiyim." "Eminim oylesindir," diyor Piper.

Dikkatlerini üzerimden çekmek için Piper'ın karşı koyamayacağını bildiğim bir konuya geçiyorum. "Dūn Gerard'la konuştum. Her řey bitmeden ōnce bana resmi olarak bir zaman sınırı verdi."

Piper sandalyesinde ōne doęru sıçırıyor ve ayaklarına masaj yapan kadını ūrkūtuyor. Bana dōnmeden ōnce ōzūr dileyen bir gūlūmseme takındı. "řaka yapıyor olmalısın."

"Korkarım hayır." Nefesimi içime çekiyorum, sōylemek ūzere olduęum řeyin aęırlıęı ūzerime ōkūyor. "Bunun için bir mucize gerekir ve bende mucize kalmadı."

Misty aramıza bakıyor. "Piper'ın ūzerinde çalıştığı hayır kurumu bu mu? Çocuklar için protezler."

Çocuklar İçin Protez fikri, pediatri ūnitesinde staj yaptıęım ilk birkaç haftadan sonra ortaya ıktı. Transtibial amputasyon (bacaęının diz altından kesilmesi) geçirmiş genç bir kız kontrol için gelmişti. Bařına gelenlere raęmen, tūm personeli parmaęında oynatan zıplayan bir gūneř topuydu.

Ailesinin, būyūrken ihtiyaç duyacaęı tūm farklı protezleri karřılayamayacakları konusunda endiřelendiklerini duydum. Tūm bu adaletsizlik bana bir tuęla gibi çarptı. Ebeveynlerin endiřelenmesi gereken tek řey kızları olmalıydı. Bunun yerine, ūzerlerinde aęır bir mali yūk vardı.

Bir hafta içinde, sadece onun için değil aynı durumdaki diğer çocuklar için de para toplayan bir bağış kampanyası başlattım. Bu büyük bir başarıydı, ulusal haberlere konu oldu ama yapmak istediğim şeyde bir kırılmaydı. İlk atalet sona erdiğinde, fon tükendi ve her şey dümdüz oldu.

O noktada, sadece birkaç çocuğa yardım etmek istemediğimi fark ettim; soruna bir bütün olarak çözüm getirmek istiyordum. Bu da paraya ihtiyacım olduğu anlamına geliyordu.

Yerel bir bağış toplama etkinliğinden de bahsetmiyorum. Bunu başarmak için milyonlarca dolar bağış toplamaktan bahsediyorum.

Omuzlarım yenilgiyle çöküyor ve iç çekiyorum. "Yakında üzerinde çalışıyordu."

Misty'nin kaşları düzelmeden önce birbirine yaklaşıyor. "Belki ben yardımcı olabilirim. Bazı fikirleri gözden geçirmem için bana birkaç gün verin ama muhtemelen oyuncuların da bu işe el atmasını sağlayabilirim."

Göğsüm sıkışıyor ve dudaklarımda bir sırıtış belirliyor. Ondan gerçekten hoşlanmaya başlıyorum. "Bu harika olurdu."

"Stresi başka ne azaltır biliyor musun?" Kaşlarını sallıyor.

"Ben hallederim, merak etme." River'ın kapüşonlu bakışlarının göğsümden aşağıya, elimin bel kemerimin altında sıkıştığı ve yüksek sesli vibratörün odayı doldurduğu yere doğru ilerlediğini hatırlıyorum. Kahretsin, utançtan öleceğimi sanmıştım.

"Hadi ama. Hep çalışıp hiç oynamamak orgazmı uzak tutar," diyor Misty ve ben bile kendimi onların kahkahalarına katılmaktan alıkoyamıyorum.

Oyuncaklardan payıma düşeni aldım, bir erkeğe güvenmektense doruğa ulaşmayı garantilemeyi her zaman daha kolay buldum. "Cidden, bende var. Ayrıca, ben rastgele iş yapmam."

Piper sırıtıyor. "Kim rastgele bir şey söyledi ki? Bekarsın ve odanızda tam anlamıyla iki seksi erkek var. En azından birini denemelisin. Sonsuza kadar sürecektir değil ya."

Sözleri Alex ve River'ın boxerlarıyla yanımdaki yatağa tırmanışlarını aklıma getirirken kalçalarım birbirine yapışıyor, külotum ıslanıyor. Ben de istiyorum. Tanrı biliyor ki istiyorum. Sorun şu ki, ikisiyle de sadece bir hafta sonu geçirebileceğimden emin değilim. "Belki."

Sidney bir çılgılık atar, yüzünü kocaman bir sırıtış kaplar. "Bunu alacağım."

Ona bakmayı reddederek bir nefes çekiyorum ve Piper'a odaklanıyorum. "İki gün içinde evleneceğine inanamıyorum."

Sidney homurdanıyor. "Bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum." Piper gözlerini devirir. "Çok konuşuyorsun."

Sidney'nin ağzı kapanır ve yanaklarını pembe bir kızarıklık kaplar.

Misty ve Shana buna güler.

"Gerçekten sabırsızlanıyorum." Piper'ın bakışları yumuşuyor ve ben de uzanıp kolunu hızlıca sıkıyorum.

Kızlar konuşmaya devam ediyor ama benim düşüncelerim River ve Alex'e kayıyor. Hayatımda bir kez olsun bencil olmak istiyorum. Değişiklik olsun diye istediğimi almak.

Ve ikisini de istediğimi saklamıyorum. Şimdi bunun için uygun olup olmadıklarını görmem gerek. River'ın Alex'e üniversitede attığı yumruğa bakılırsa, şansımın düşük olduğunu tahmin ediyorum. Ama risk bu değil. Risk, o uçağa binmenin ve hafta sonu bittiğinde bir daha arkama bakmamanın ne kadar acı vereceği. Son seferinde neredeyse ölüyordum.

Onlar benim neredeyse. Neredeyse öpücük, neredeyse dokunuş, neredeyse bir şey. Sadece neredeyse.

Her zaman aradığımda.

BÖLÜM 7

ALEX

LANET OLSUN. Keşke o hoparlör için geri dönecek kişi ben olsaydım. River'ın Mia'nın kendisiyle oynamasını anlattığı bir semi hala duruyor. Onun oyuncaklara olan düşkünlüğünü en az benim kadar sevdiğini biliyorum. Onun nefes alışının sesiyle uykuya dalmak bambaşka bir şeydi. Bu azgın olmaktan öte bir şey - adını koymaya cesaret edemediğim genel bir rahatlık var. Üniversitede onun için gittiğimi biliyordum, ama üç yıl sonra, sadece onun yanında olmanın beni bu kadar çözmesini beklemiyordum. Çünkü ben tam olarak buyum. Hormonların ve duyguların yüzeye çıktığı yürüyen bir felaket. Onu kollarıma alamazsam bu hafta sonu hayatta kalabileceğimden emin değilim. Onu altıma alıp bırakabileceğimden de emin değilim. Tekrar.

İlk seferinde karnıma bıçak saplanmış gibiydi ve başka seçeneğim yoktu. Bu sefer, neye doğru yürüdüğümü tam olarak biliyorum ve kendimi durduramıyorum.

Tatil köyü binalarının arasındaki patikada yürüyorum ve ekibin kurulduğu yeri görüyorum. Jax, Sidney, Lucas ve Piper çoktan havuzun yanında geniş bir alana yerleşmişler. Kendi çardakları ve oturma alanları var, şüphesiz bir servete mal olmuş. Lüks bir tatil köyünde bile insanların fotoğraflarımızı çektiğini gördüm. Hokey oyuncuları Amerika'da o kadar ünlü değil ama bu insanların fark etmediği anlamına gelmiyor.

Elimde soğuk bir birayla onlara arkadan yaklaşıyorum ve konuşmalarını duymak için tam zamanında duruyorum.

"O kalıyor. Sonunda başka bir oda bulmaktan vazgeçti." Sidney'nin sesi, tek kişilik geniş bir koltukta oturduğu, Jax'ın yanına kıvrılıp bacaklarını onun bacaklarının üzerine koyduğu yerden bana kolayca ulaşıyor.

"Kim kalıyor, Trouble?" Jax ona soğuk bir içecek uzatıyor ve o da sırtını Jax'ın göğsüne yaslıyor, başını Jax'ın omzuna yaslıyor ve karşısındaki Piper'a gülümsemeden önce onun içine yerleşiyor.

"Mia villada kalıyor. Sonunda başka bir oda bulmak için resepsiyonu taciz etmekten vazgeçti."

"River ve Alex'in olduğu villayı mı kastediyorsun?" Jax gülüyor. "İkinizin olduğunu bilmeliydim."

Lucas, Piper'ın çenesini yukarı kaldırır. "Siz ikiniz ne yaptınız?"

"Yani. Ben hiçbir şey yapmadım. Tatil köyü odaları karıştırmış olmalı. Kesinlikle yanlışlıkla hepsini aynı villaya koymadım." Sırıltmasına engel olamıyor, Sidney de öyle.

Müstakbel eşinin çenesini ellerinin arasında tutuyor ve yüzünde kendi gülümsemesi belirmeden önce ona kaşlarını çatıyor. "Bu bana ne kadara mal oldu?"

Omuz silkiyor. "Yeterli."

Bunun Lucas'ı kızdıracığını düşünürsünüz ama aksine ifadesi yumuşar, sanki ondan etkilenmiş gibidir.

"Umalım da geri dönüp seni kışından ısırmasın. Orada bir geçmiş var," diye ekliyor Jax, Sidney'nin saçından bir tutamı parmağına doladıktan sonra bırakıyor ve tekrar yapıyor.

"Oh, hadi ama. Orada *neredeyse* bir tarih var." Piper alay ediyor. "Bu üçünün umutsuzca bir müdahaleye ihtiyacı var."

"Onları birlikte kalmaya zorlayarak mı?" Lucas soruyor.

Piper mavi gözlerini ona kırıştırtıyor ve tüm odağı ona yöneltiyor. "Yani en iyi iki arkadaşının, tercihen aynı anda en iyi arkadaşımızı becermesi için komplo mu kuruyorsun?" derken sesi yumuşak.

Adam inliyor ve alnını onunkine değdiriyor. "Bunu çok masumca söyledin."

Omuz silkiyor. "Birinin bunu yapması gerekiyordu." Kadehini Sidney'e doğru kaldırıyor ve alkışlıyorlar. Jax'in bana anlattığına göre, Piper ve Mia son sınıfta arkadaş olsalar da, Çocuklar İçin Protez hayır işinde birlikte çalışmaya başlayana kadar yakınlaşmamışlar.

"Tek bildiğim bir gece birbirlerinden ayrılmadıkları, sonra Alex'in ertesi gün morarmış bir gözle ortaya çıktığı. Mia bana ikisine de aşık olduğunu ve seçim yapmalarını istemediğini itiraf etti."

Sidney'nin sözleri içime işlerken nefesim kesiliyor. Elbette Mia, River ve benim aramda özel bir şeyler olduğunu biliyordum ama onun Mia'nın hislerini doğruladığını duymak göğsüme inen bir darbe gibiydi. Heyecandan mı yoksa kaçırdığım fırsatın yıkımından mı emin değilim.

Sidney devam ediyor. "Bu yüzden tüm bağlarını kopardı ve o günden sonra onlarla hiç konuşmadı."

"Sadece bir yatak ve çekyat var. Sence kanepede kim oturuyor?" Piper merakla soruyor.

Lucas araya girdi. "Tüm paramla Mia'nın yatakta, River ve Alex'in de çekyatta olduğuna bahse girerim."

"Aralarında bir şey mi var?" Sidney soruyor.

Artık hepimiz daha yakın olsak da, bizi Jax, Lucas ve Piper gibi tanımıyor.

"Eğer bir sürü bastırılmış gerilimi kastediyorsanız, evet. Bundan daha ötesini kastediyorsan, hayır. River biseksüel ama Alex öyleyse bile bu konuda hiçbir şey yapmadı," diye cevaplıyor Lucas.

River'la aramızda ne olup bittiğini incelemeye hazır değilim ama bir şeyler oluyor. Kendime yalan söyleyemem ve aramızda henüz adını koymadığım bir şeyin yavaş yavaş inşa edildiğini fark etmemiş gibi davranamam. Bu konuda harekete geçmeyi planladığımdan değil.

Boğazımı temizleyerek varlığımı duyuruyorum. Grup sarsıldı ve en azından bana bakma nezaketini gösterdiler.

hakkımızda dedikodu yaparken yakalandığımız için utandık.

İki çiftin arasına oturuyorum, içkimin kalanını bitiriyorum ve Jax'ten bir tane daha alıyorum.

"Gelecek yıl kışınızı tekmelememize hazır mısınız?" Jax yüzünde lanet bir sırıtışla soruyor. Bu herif tanıdığım en rekabetçi insanlardan biri. Sidney'de kendisine bu kadar uygun birini bulması bir mucize.

"Yüzyıldır kupayı kazanamayan bir takımda oynayan biri için çok fazla saçmalıyorsun," diye cevap veriyor Lucas ve ben gülüyorum, omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı gevşiyor.

"Evet, ama şimdi ellerinde ben varım." Jax'in sırıtışını duyabiliyorum.

Lucas elini yüzüne sürdü. "Ukala piç."

Homurdandım, tüm bunlar çok hoşuma gitti. Onlarla birlikteyken bir rahatlık var. Daha önce hissetmediğim bir şey... River'la tanışmadan önce. O hangi cehennemde?

Jax sandalyesinde rahatlar ve Sidney'i de yanında getirir. "Tamam, sik kafalı."

Piper gülmekten kırılır. Çocukluklarından beri bu onun en sevdiği hakaretti ve Lucas bundan nefret ederdi.

"Bunun komik olduğunu düşünüyorsun, Katil." Lucas yüzünü Piper'ın boynunun kıvrımına gömdü ve hırladı. Kadının ağzı kapanıyor ve elleri adamın kalçalarında kenetleniyor.

Lucas herkesin içinde kız arkadaşını ellemiyormuş gibi davranmaya devam ediyor. "Siz iğrençsiniz."

Jax kahkahaya boğulur. "Sadece bekle. Yakında bu sen olacaksın."

Zihnimde Mia'nın hep birlikte takılırken üzerime yayıldığı bir görüntü canlanırken omurgamdan aşağı bir heyecan fırlıyor. Başımı iki yana sallıyorum. "Kendini fazla kaptırma."

Dördü de benden daha çok şey biliyormuş gibi bana bakıyor. Sanki benim aptal kışımın yetişmesini bekliyorlar.

River karşımdaki boş yere i n e r e k beni karşılık vermekten kurtardı.

"Neden bahsediyorsun?" diye soruyor. Bize karşı her zaman başkalarına olduğundan daha az sessiz olmuştur.

"Hiçbir şey," diye zorluyorum, rahat olmaya çalışıyorum, ama sağ kaşının kalkış şeklinden, sefil bir şekilde başarısız olduğumu anlıyorum.

"Tamam." Başını eğiyor, kelimeyi uzatıyor. Birbirimizi on üç yaşımdan beri tanıyoruz, aynı AAA takımında oynuyoruz ve o beni her zaman bir kitap gibi okuyabildi. O zamanlar ailemin maçlarıma gelmediğini fark eden tek kişi oydu.

Şimdi düşünüyorum da, muhtemelen o zaman birbirimize arkadaştan çok aile gibi davranmaya başladık. River'ın ailesi de ortalıkta yoktu. Onlarla birlikte yaşamıyordu ve onu izlemek için birkaç saatlik yolu gelmeye zahmet etmiyorlardı.

Telefonum çalışıyor ve annemin gönderdiği makaleye gözlerimi deviriyorum. Kardeşim yeni bir başarıya imza atmış. Onunla gurur duymadığımdan değil, çünkü duyuyorum. Yakın olmayabiliriz ama bu onun bilimsel araştırma camiası için yaptıklarına saygı duymadığım anlamına gelmiyor.

Hayır, ailemi etkileyen tek şey entelektüel olmaktı ve ben onlar için her zaman sadece bir sporcu oldum. Hay sikeyim. NHL'ye girmek bile onlardan bir telefon almayı hak etmiyordu.

River beni izliyor ve çenesindeki kaslar kıpırdıyor. Sormak istediğini anlayabiliyorum ama sormuyor. Zorlamaması gerektiğini biliyor. Bunu kabul etmektense ailem pislik değilmiş gibi davranmayı tercih etmem beni rahatsız ediyor.

"Kafalar yukarı." River bana yeni bir bira fırlatıyor, ben de kolayca alıyorum. Yüzüme bakıyor ve ben de ona iyi olduğumu belli eden hafif bir baş selamı veriyorum.

Grup sessiz, kafalar River ve benim aramda gidip geliyor, sanki sessiz konuşmamızı çözmeye çalışıyorlar.

Her zaman yaptığım gibi bir gülümseme yapıştırıyorum ve konuşmayı başka yöne çekmek için bir fıkra anlatıyorum. Komik olan olmak kişiliğimin bir parçası olduğu kadar bir savunma mekanizmasıdır da. "Pips, bu pislikle evlendiğine inanmıyorum. Benimle kaçmak için hâlâ çok geç değil."

"Tekrar söyle, sana meydan okuyorum." Lucas hırlayarak benden bir kahkaha koparıyor. Onunla sevişmeye bayılıyorum.

River'ın sıcak bakışlarını görmezden geliyorum, aklımı okumasından bıktım ve ayağa kalkıp bir elimle gömleğimi başımın üzerine çekiyorum. "Hava çok sıcak. Ben atlıyorum."

Isınmış tenimi soğutmasına izin vererek berrak sızıya mükemmel bir dalış yapmadan önce başka kimseyi beklemiyorum. Ciğerlerim yanana ve sığ tarafa yüzüp yüzeye çıkmadan önce nefes alma ihtiyacına karşı savaşmak zorunda kalana kadar aşağıda kalıyorum. Su belimin hemen altına kadar geliyor ve ılık güneş açıkta kalan tenimi ısıtmaya başlıyor. Saçlarımı silkeliyorum, sonra parmaklarımı saçlarımın arasından geçirip yüzümden uzaklaştırıyorum. River kenarda gömleksiz oturuyor, ayakları suda sallanıyor ve beni izliyor.

İçimi bir sıcaklık kaplıyor ve tüm sırlarımı okuyup okuyamayacağını merak ederek zorlukla yutkunuyorum.

BÖLÜM 8

MIA

BİRKAÇ SAAT SONRA, koyu yeşil şalvarımı belimin üst kısmından sıkıyor ve aynada yüz hatlarımı gözden geçiriyorum. Kalıcı gibi görünen morluklar yeşil gözlerimin altını çiziyor ve ipli bikinim sırtımın etrafındaki deriyi kesiyor. Son birkaç yılı tek bir düşünceye odaklanarak atlattım ve yıpranma yüzümde görülmeye başladı.

Benim yıllar içinde yumuşadığım yerde, Alex ve River belirginleşti. Yontulmuş çeneler ve dalgalanan karın kasları. Karnımın alt kısmına sıcaklık doluyor. Bu kadar ateşli olmak suç olmalı.

Parmaklarım yatağın üzerine serdiğim örtüyü almak için seğiriyor.

Saklanma dürtüsü itiraf etmek istediğimden daha fazla.

Telefonum çalıyor ve onu masadan alıyorum. Ekranda bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj yanıp sönüyor.

**Bilinmiyor: Neredesin? Bilinmiyor:
Cevap ver bana.**

Temizlemek için kaydurdım. Mesajların Jason'dan geldiğini anlamak için dahi olmaya gerek yok. Mesajları gün geçtikçe daha umutsuz bir hal alıyor. Bir gün ipucunu anlayacağını umarak asla cevap vermiyorum.

Telefonumu plaj çantama tıktırıyorum ve ellerimi saçlarımın arasında gezdirip tokayla tutturduktan sonra villadan çıkıp havuza doğru ilerliyorum.

Dışarı adımımı atar atmaz sıcak beni sarıyor ve saçlarımın gevşek telleri enseme yapışıyor. Bu

Burada bulunduğumuz süre boyunca sıcaklık yüze yakın olacak ve Kanada kışımın eriyeyeceğinden oldukça eminim. Ottawa'da hava sıcak, evden çıktığınız anda duş almanız gerektiğini hissettiren yapışkan bir nem var ama buradaki kavurucu sıcağın yanında hiçbir şey.

Yaklaştıkça Piper ve Sidney'in sözlerini tekrarlarken sinirlerim derimin altında dans ediyor. Sadece eğlenebileceğimi. Ciddi olmasına gerek yok. Bana en iyi arkadaşlarından biriyle seks yapmamı söyledi. Yine de rahatlamaya ihtiyacım olduğunu inkâr edemem ve hem River hem de Alex ne yaptıklarını biliyor gibi görünüyorlar. Hayır, bildiklerini biliyorum.

Bela mı arıyorum? Kesinlikle.

Alex ve River düşünmem gereken en son insanlar, ama etrafımızda sürekli dolaşan ve çıkmak istemediğim ana kadar beni içine çeken gerilimi görmezden gelemiyorum.

İnkâr edemeyeceğim bir geçmiş var, özellikle de bitiren ben olduğum için. Arkadaş olarak başladık - elbette, biraz fazla iyi anlaştık, tamamen masum olamayacak kadar yakındık. O zaman boyumdan büyük bir işe kalkıştığımı biliyordum ama elimde olmadan kendimi kaptırdım.

Alex ve River yıllardır en iyi arkadaşlardı ve ben aralarına girip neredeyse ilişkilerini patlatıyordum. İşleri berbat edip ikisine de aşık olmam onların suçu değildi.

Köşeyi dönüyorum ve River'ı hemen fark ediyorum. Otuz adım ötede, Lucas'ın yanında duruyordu, siyah saçları ıslaktı ve yüzünden geriye doğru kaymıştı ve yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı. O gülümsemeyi çok özlüyorum. O kadar nadirdi ki ne zaman gülümseme beni yürüten bir yapışkan yığınınna çevirirdi. Koyu siyah bakışları benimkilere kayıyor ve gülümsemesi büyüyor.

Geriye doğru bir adım atıyorum, aniden kaçma ihtiyacı duyuyorum. Kimi kandırıyorum ben? En azından biraz çalışabileceğim odama geri dönmek için dönüyorum ve gülümseyen bir Piper'la yüz yüze geliyorum.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Halletmem gereken bir şey olduğunu unutmuşum." Teknik olarak yalan sayılmaz.

Kaşlarını kaldırıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. Benimkine benzer bir kıyafet giyiyor, sadece onunki gök mavisi. "Kaçtığın için seni azarlamayacağım -bundan daha büyük bir insanım- ama yapacağım şey, bunun benim düğün hafta sonum olduğunu ve benimle takılmaktan başka seçeneğin olmadığını hatırlatmak olacak."

"Gelinin ayrıcalıkları düğün gününe özel değil mi?" Cevabı zaten bildiğim için çardağa geri dönüyorum ve o da kolunu benimkine dolayarak beni durduruyor.

"Sizi gerçekten neyin rahatsız ettiğini söyleyin. Finansmanı kaybetmekten mi korkuyorsun? Çünkü eğer bu yüzden geri dönüyorsan, seninle villaya gelirim ve dalar gideriz. Ama... eğer iki yakışıklı adam sana akşam yemeği gibi baktığı için kaçırıyorsan, seni sürüklemem gerekse bile benimle geliyorsun."

"Aslında bana ilgi göstermediler."

Piper homurdanıyor ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "İçimden bir ses iyi olacağını söylüyor."

"Bir içki alacağım ama Alex ve River'la kaçamak yapmakla ilgilenmiyorum." Tek bildiğim, aramızdaki ilişkinin bitmesine hâlâ kızgın oldukları.

"Uh-huh. Hadi gidelim." Ses tonundan hayal gördüğümü düşündüğünü anlıyorum. Beni Lucas'ın zaten onu izlediği yere doğru çekiyor.

Bakışlarım Alex'e takılıyor. Kendini havuzdan çıkarıyor, bronz teninden aşağıya süzülen damlalar ve kalçalarına kadar sarkan floresan yeşili şortu. Yaklaştığımda kaşlarını kaldırıyor ve elini suyun koyulaştırdığı sarı saçlarında gezdiriyor.

"Gördüklerini beğendin mi?" Alex şakacı bir şekilde sorar.

Omuz silkiyorum, içten içe hiç de öyle olmadığım halde rahat görünmeyi umuyorum. "İyisin, özel bir şey yok."

Alex bir kahkaha atıyor ve tüylerimi diken diken eden ukala bir gülümsemeyle bana bakıyor. Şu anda bile bu çocuklar üzerimde çok fazla güce sahipler.

"Sonunda saklandığın yerden çıkmaya sevindim." Başını sallıyor, gözleri parlıyor. Her zaman hayattan daha büyük olmuştur.

Kaskatı kesildim. "Saklanmıyorum."

Nefes nefese kaldı. "Aynı odayı paylaşıyoruz ve seni bugün görmedim bile. Tamamen saklanıyorsun."

"Hatırlatmayın." Kapıcı bana tüm tesisin tamamen dolu olduğunu söylediğinde neredeyse aklımı kaybediyordum. Hafta sonunu Alex ve River'la geçirme fikri beni hem dehşete düşürüyor hem de vücuduma sıcaklık yayılmasına neden oluyor.

Bir kolunu omzuma doluyor ve rahat bir sarılma için beni kendine çekiyor. "Böyle davranma. Biz arkadaşız."

Göğsüm sıkışıyor. "Öyle miyiz?"

"Bir zamanlar öyleydik. Senin dışında bizi tekrar arkadaş olmaktan alıkoyan bir şey yok." Yüzündeki şakacı ifade kayboluyor ve başını benimkine yaklaştırıyor. Ciddi Alex her zaman nefesimi kesmiştir.

Yanaklarım ısınıyor ve onları özlediğimi inkar edemiyorum. "Tamam. Arkadaşlar." Sesim neredeyse gıcırıyor.

"Belki daha fazla," diye ekliyor, havuza geri atlayıp üzerime su sıçratmadan önce gözlerindeki sıcaklığı gizleme zahmetine girmiyor.

Bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkınım ve Jax yanıma geldiğinde sırıyorum. "Hey, bunu kullanabilirmişsin gibi görünüyorsun."

Bana içinde meyveli bir içecek olan plastik bir bardak uzatıyor ve ben de neredeyse içmeden önce burnumu karıştırıyorum. Tatlı içecekleri sevmiyordum ama bu noktada kendimi serinletmek için her şeyi yapardım. Elimi ağzıma sildim. "Teşekkürler."

Jax bana sırıtıyor, ben de gözlerimi deviriyorum. "Ne?"

"Hiçbir şey" diye cevap veriyor ve ben ona bir an bile inanmıyorum.

Kızların hepsi şezlonglara oturmuş, bir yandan güneşlenirken bir yandan da boş boş sohbet etmektedir. Sidney ayağa kalkar. "Nihayet! Beş dakika daha ve bir arama ekibi gönderiyordum."

"Geç bile kalmadım."

Misty aramıza bakıyor. "Pekâlâ. Biraz geç kaldınız."

Kıyafetimi seçmem normalden daha mı uzun sürdü? Evet. Bunu onlara söyleyecek miyim? Hiç şansın yok.

"Ne oldu, Mia gününü mü seçtin?" Öfkeyle bir şezlonga uzanıp başımı arkaya yaslıyorum.

Sidney'in kaşları kalktı. "Kızdırmak için fazla eğlencelisin. Ayrıca, bu hafta sonu dinleniyor olman gerekiyordu. Biraz gevşe."

"Ben gevşedim."

Bana saçmaladığımı söyleyerek ofluyor. "Her an odana kaçacakmış gibi görünüyorsun."

Omuzlarımı gevşemeye zorluyorum. "Yapacak çok işim var."

Sidney ciddileşir. "Güven bana. Biliyorum. Çok iyi gidiyorsun. Ama kendini çok zorluyorsun. Sadece tükenmeni istemiyorum. Hafta sonu izin yap. Napa'nın tadını çıkar. Sonra nevroitik haline geri dönmeni tamamen destekleyeceğim. Anlaştık mı?"

"Peki. Tamam. Tamam. Haklısın." Pes ediyorum. "Ne dedin? Tekrar söyle."

"Haklısın dedim. Şimdi bir içkiye ihtiyacım var."

Kızların hepsi kıkırdıyor ama omzuma uzatılan bir fincan kehribar rengi sıvıyla dikkatim dağılıyor. Arkama baktım ve neredeyse siyah bir çift göz benimkilere yerleşti.

River alt dudağını ıslatır. "Bunu senin için aldım."

Vay anasını. Bana bakışıyla ayak parmaklarım kıvrılıyor ve çıplak göğsünü daha iyi görebilmek için sandalyemde dönmek için kendimi zor tutuyorum. Ellerimi bardağın etrafına sarıyorum, ısınan tenime değen serin tarafların tadını çıkarıyorum. "Teşekkür ederim."

Jax çocukların toplandığı yerden ona sesleniyor ve River bana dönmeden önce ona başını sallıyor. "Seninle sonra konuşuruz."

Sesi alçak ve çakıllı, bir ifadeden çok bir vaat gibi geliyor ve tenimde dans eden kıvılcımlar gönderiyor. Beni serinleteceğini umarak içkimden bir yudum alıyorum ama bana bir elma şarabı daha getirdiğini fark ediyorum. Yanaklarım kızarıyor ve düşünmeden bardağı boşaltıyorum.

"Yüzünü görmelisin," diyor Shana yanımdaki koltuğa çöktüğü yerden.

"Doğru!" Piper da katılıyor. "Burada bir vantilatöre ihtiyacım olacak. Çok sıcaktı."

Alex ve River'ın durduğu yere bakıyorum ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Sidney kolumu sıkıyor. "Rahatla, işlerin nereye gittiğini gör."

Rahatla...ha. Beni tanıyor mu ki? Yıllardır rahatlamamıştım. "Denerim."

Sırıttıyor. "İyi edersin."

Sonraki birkaç saati güneşi içimize çekerek geçirdikten sonra güneş battığında kavurucu sıcağı da beraberinde götürerek birkaç masanın etrafında dolaşmaya başladık. Sihirli bir şekilde ortaya çıkmış gibi görünen birkaç içkiden sonra, kendimi hoş bir şekilde sarhoş hissediyorum ve müzik eşliğinde ayaklarımın üzerinde sallanıyorum.

Sidney'nin Jax'in yanına sokulmuş bir şekilde durduğu ve Piper'ın grup halinde sohbet ederken başını Lucas'ın göğsüne yasladığı yeri izliyorum. Onlar adına çok mutluyum ama bir yanımda hayatımda aynı rahatlığa sahip olmadığım için boş hissediyor. Birbirlerinden o kadar eminler ki. Sanki tanışmaları kadermiş gibi.

Esinti arttığında tüylerim diken diken oluyor ve avuçlarımı kollarımın üzerinde gezdiriyorum. Büyük eller etrafımı sarmadan önce benimkileri örtüyor ve bir çene başımın tepesine yerleşiyor. Alex'in göğsü sırtıma çarpıyor. "Üşümüş görünüyorsun."

Bir saniye önce üşüyordum ama şimdi üşümüyorum. Geri çekilmeliydim, ama alkolden gelen sabit vızıltının

sakinleştirici kokusunu içime çekiyorum ve ağırlığımı ona veriyorum. Kafamın arkasındaki sessiz bir ses bana ayık olsaydım bunu yapmayacağımı söylüyor ama çakırkeyif yanımda bunu umursamıyor.

Alex'in kollarının bana sarılışını özlemiştim ve ilk kez bunu sorgulamıyorum.

Jax yanıma geldi. "Kedi bakıcınızın hâlâ hayatta olduğunu teyit ettiniz mi?" Sırıttıyor. "Kayıp cesedi bulmak için hastaneleri aramaya başlamamız gerekiyor mu?"

"Ben aradım. O iyi. Kendisini besleyen eli ısırmayacak."

Jax, "Nedense bundan ciddi olarak şüpheliyim," diye karşılık verir.

Jax ve Alex, Alex'in sıcaklığı omuriliğime işlerken anlamaya bile başlayamadığım bir konuşma yapıyorlar. Bunun tam tersini yapmak yerine bana sarılması çok normalmiş gibi davranıyor. Buna karşı koymaya zahmet etmiyorum. Onun yerine bir içki daha alıyorum.

Yarın endişelenirim.

Bakışlarım River'ı ararken onu Lucas ve Piper'la konuştuğu yerden bana bakarken buluyorum. On beş adım öteden bile gözlerinin kapandığını ve çenesindeki kasların kasıldığını görebiliyorum. Başka tarafa bakmıyor ve bunun ağırlığıyla Alex'e daha da yaslanıyorum. Kolları karnımın etrafında kenetleniyor ve başını boynumun kıvrımına doğru eğerek içime ürperti gönderiyor. Alçak sesle kıkırdıyor, bu his sırtımda titreşiyor. "Seni izlemesinden hoşlanıyorsun, değil mi kedicik?"

Dudağımı ısırıyorum, ona doğru daha da gevşiyorum.

"Ben Sid'i bulmaya gidiyorum." Jax'in kısık sesi araya giriyor ve bakışlarım onun bize sırtıttığı yere doğru uçuyor.

Eğer kafam bu kadar güzel olmasaydı, kesinlikle utanırdım.

"Bunu sen yapıyorsun," diye şakacı bir şekilde cevap veriyor Alex, yaşanan gerginliği inkâr etme zahmetine girmeden.

Jax, River hareket etmeden önce zar zor ayrıldı. Adımları yavaş ve hesaplı, neredeyse bu tarafa doğru yürüyor.

"Rahatla." Alex boynuma sokuluyor ve doğrudan kulağıma konuşuyor. Elleri kaburgalarımın belime kadar

uzanıyor,

Kaba nasırlarının çıplak tenime değdiğini hissettiğimde içimi bir sıcaklık kaplıyor. Kavrayışı sıkılaşıyor, dudaklarımdan düşük bir inilti çıkartıyor ve beni ona doğru geri çekmeden önce arkamda sertleşiyor, böylece sert horozunu kıcımda hissedebiliyorum.

River bize katıldığında düşüncelerim zar zor tutarlı hale geliyor. Önümüzde belirirken başımlı arkaya eğiyorum, göğsü o kadar yakın ki bilinaltımda Alex'inkine sardığım kollarımı sıyrıyor. Kafamın arkasında bir ses, son seferinde bizi ayıran şeyin tam da bu olduğunu haykırıyor. Ama sarhoş halimle bile bir şeylerin değiştiğini söyleyebilirim. İki adam da diğerinin varlığını umursamıyor gibi görünüyor.

Aman Tanrım. Aynı sayfada mı?

Karanlık gözler benimkilerle buluşuyor, beni içine çekiyor ve ben uzanıp elimi River'ın boynuna doluyorum, artık bedenimin kontrolü bende değil.

"Mia, bana böyle bakmaya devam edersen, o güzel bikinini çıkarıp seni tam burada becereceğim." River'ın sesi ciddiymi ve birden, onun içimde olması dışında hiçbir şey u m u r u m d a olmadı.

İkisini de.

"Söz m?" Baştan ıkarıcı olma çabam hıkırığımle mahvoldu.

River, aldığım alkolün etkisiyle bulanıklaşmaya başlayan gözlerimi arıyor. Bir eliyle yanağımı kavırıyor, çenemi yukarı doğru kaldırırken ağzını benimkini sıyıracak kadar yaklaştırıyor. "Yarın tekrar sorarsan, senin olunuz."

BÖLÜM 9

MIA

Saate hızlı bir bakış saatin 01:00 olduğunu söylüyor ve ben hala uykuya dalmaya yakın değilim. Nefes sesleri tüm dikkatimi çekerken değil. Çekyatları benimkinden sadece beş adım ötede ve aralarına girmemek için gerçekten irade göstermem gerekiyor. Aynı odada uyuma şansım olduğunu düşünerek kendimi kandırıyordum. Ay pencereden içeri süzülüp River'ın kollarının ve göğsünün sert hatlarını aydınlattığında değil. Gömleksiz, çünkü tabii ki öyle ve bakışlarımın karın kaslarının pürüzsüz yolundan çarşafın gevşekçe kalçalarını örttüğü yere gitmesine engel olamıyorum. O uyurken ona bakan bir röntgenci gibi hissediyorum, ama hayatım boyunca kendimi dönmeye zorlayamıyorum. Vızıltım çoktan gitmiş, kalçalarımın arasında dinmeyen bir ağrıdan başka bir şey bırakmamıştı.

Alex'in görünmeyen kolunu ve kürek kemiğini seçebiliyorum. Uykusunda kayarak kaslı sırtını daha fazla ortaya çıkarıyor ve ben sertçe yutkunarak kalçalarımın arasında biriken sıcaklığı görmezden geliyorum. Neden bu kadar saygılı olmak zorundaydılar ki?

River'ın yüzü uykudan yumuşamış. Uzun siyah kirpikleri yanaklarına yayılıyor ve dolgun dudakları hafifçe aralanıyor. Keskin siyah gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesim kesiliyor. Bakışları yüzümden aşağı, köprücük kemiklerimin üzerinden kayıyor ve geceliğimin ince saten kumaşından görünen meme uçlarımın dış hatlarında duraklıyor.

Bakışlarımı birkaç saniye boyunca tutuyor, tenim ısınana ve kalbim göğsümde düzensiz bir şekilde atana kadar dikkatimin her molekülünü çekiyor. Kahretsin, ona dokunmak istiyorum, güçlü parmaklarının tenimde gezindiğini hissetmek istiyorum. Kaslarının girintisini tatmak, karın kaslarından aşağıya doğru bir yol izleyerek çarşafının altından bir damlacık saçın çıktığını bildiğim yere kadar gitmek istiyorum. Merak beni öldürüyor. River kocaman, uzun boylu, büyük elleri, büyük ayakları var... Bu her yerde böyle olduğu anlamına mı geliyor? Göğsüm kızarıyor ve bu düşünceyle nefesim kesiliyor.

Loş ışıktaki bu mümkün olmamalıydı ama aklımı okuduğuna yemin edebilirim ve bir elini kömür karası saçlarında gezdirip sırt üstü dönerek sertleşmiş sikiğin çarşafın neresinde olduğunu görmeme izin verdiğinde bunu kanıtlıyor. Kalçalarımın arasında sıcaklık birikiyor ve ağrıyı azaltmak için onları birbirine sürtüyorum.

River, eli kumaşın altından göğsüne inip kendini kavrarırken içimdeki yangını körüklüyor. Başını yastığa gömülüyor ve boğazından kısık bir inilti yükseliyor.

Tüm bu sahnede uygunsuz bir şeyler var. İki adam bana bu kadar yakın, tek kelime etmeden beni delirtiyorlar. Birden Alex'in dönüp ne yaptığımıza tanık olmasını istiyorum. River sikiğini daha hızlı okşarken karın kasları dalgalanıyor, çarşafı daha da aşağı kaydırıyor. Onu göremeden hemen önce durduğunda ağzımdan bir inilti kaçıyor.

Alex iniliyor ve dirseğinin üzerine kalkıyor. Kum sarısı saçları uykudan dağılmış ve manzarayı incelerken gözleri açılıyor. Ne yapacağını izlerken nefesim göğsümde donuyor. Çıldırma ihtimali yüksek ama midemdeki gergin sarmal bunu yapmaması için ona yalvarıyor.

Bakışları River'ın kendini okşadığı yerle benim aramda gidip geliyor ve yanaklarında hafif bir kızarıklık beliriyor. Gözleri kararmadan önce gözle görülür bir şekilde geriliyor ve dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

İki çift kapüşonlu göz benimkilere dikilip kollarımdan aşağı ürperti gönderdiğinde bir inlemeye karşı koymak zorunda kaldım.

Geri.

Onları izlemek için yapabileceğim şeyler. Birkaç atım boyunca, aramızdaki ağır sessizliğin tadını çıkarıyorum, gerginlik havayı sıkıca çekiyor. Kahretsin, her şeyin canı cehenneme demek ve bakışları serbest kalışının her saniyesini yerken elimi bacaklarımın arasına kaydırmak istiyorum.

Parmaklarımı köprücük kemiğimden aşağıya ve göğsümün tepesine doğru izliyorum. İki oğlan da iniltilerini gizleme zahmetine girmiyor. İçimden bir titreme geçiyor. Bunu istemiştim, uzun zamandır bunun hayalini kuruyordum ama...

Duyularım bana geri geldiğinde ve yaptığımız şeyin soğuk gerçekliği yerine oturduğunda çığlık atmak istiyorum. Derin bir nefes alıyorum, gözlerimi kapatıyorum, göğsümdeki düzensiz çarpıntıyı yumuşatmaya çalışıyorum ve kendimi korumak için arkamı dönüyorum.

İçim acıyor ve tenim dokunulmak için yanıyor, geri dönmem için yalvarıyor ama buna karşı savaşıyorum. Kulaklarım arkamdaki hışırtıya odaklanmış durumda ve kısa bir an için içlerinden birinin konuyu zorlayacağını düşünüyorum.

"İyi geceler, Mia."

River kalkıp banyoya yöneldiğinde bir hayal kırıklığı kaburgalarımı sıkıyor. Kapıyı kapatma zahmetine girmiyor ve üzerine çarpan suyun sesi odayı doldurduğunda sertçe nefes alıyorum. Az önce gördüklerimden sonra, ne yapmak üzere olduğuna hiç şüphe yok. Orada uzanıyorum, duymak için kulaklarımı zorlarken sığ nefesler alıyorum. Ritmik ten tene çarpma sesi bana ulaşmadan önce birkaç dakika neredeyse sessizlik oluyor. Donup kalıyorum, dinlerken kalbim kulaklarımda çarpıyor.

Ona biraz mahremiyet vermek için yastığı başımın üzerine çekmeliyim. Kalkıp gitmeliyim. Bir sürü şey yapmalıyım ama hareketsiz kalıyorum, kıpırdayamıyorum. Homurtusu bana ulaşıyor ve doğrudan klitorisime doğru yol alıyor. Tenim sıcak ve ciğerlerim yanıyor.

Yanımdaki yatak gıcırdıyor ve ben dönüyorum,
bakışlarım hemen Alex'inkine takılıyor. Karanlık, tek ışık

açık kapıdan geliyor, ama gözlerini seçebiliyorum. Gözleri kocaman açılmış ve ağzı açık kalmış. İkimiz de arkadaşımızın mastürbasyonuna röntgencilik yaparken birbirimizi izliyoruz.

Banyodan bir inilti daha geliyor, ritmi artıyor ve Alex dudağını ısıyor, bakışları benimkini hiç terk etmiyor. Göğsü bana karşı çıplak ve onu içime çekerken ağzım sulanıyor, kasları bakışlarımın altında seğiriyor. Aramızdaki birkaç metre sanki santim gibi geliyor, sanki uzanıp elimi atan kalbinin üzerine koyabilirmişim gibi.

Duştan daha fazla ses geliyor ve Alex'in eli çarşafa gömülüyor, parmaklarının arasında tutarken tendonları esniyor. Kumaş kalçalarının altından kayıyor ve sertleşmiş sikinin dış hatlarını seçebiliyorum. *Tanrım*. O da en az benim kadar etkilenmiş. Bedenim aşırı ısınıyor, sanki içimde sadece onların söndürebileceği bir alev yakmışlar gibi. Alex'in göğsü benimkiyle aynı çılgın tempoda inip kalkıyor, beklenti mideme gömülüyor.

Nabzım düzensizleşiyor, kalçalarım kayganlaşıyor ve River'in hırıltısı dudaklarımdan bir inilti koparırken aklım başımdan gidiyor.

Yavaş, şehvetli bir gülümseme Alex'in dudaklarının köşesini çekiştirirken, o benim çıplak halimi görüyor. Daha yakına eğiliyor, sesi fısıltıyı zor geçiyor. "Hepsi senin içindi."

Hay sikeyim. Bundan kurtulmamın imkanı yok.

Duş kapanıyor ve gözlerimi tavana dikerek sırtüstü dönüyorum. Vay anasını. Az önce ne oldu öyle?

Banyonun ışığı sönüyor ve battaniyeyi kulaklarıma kadar çekiyorum, kumaş terden sıırılsıklam olmuş bedenimi rahatsız ediyor. River'in ayak sesleri yaklaşıyor. Varlığı üzerimde beliriyor ve ona uzanma dürtüsüne karşı koymak için kaslarımı sıkma zorunda kalıyorum. Onu uyuduğuma ikna etme umuduyla nefesimi sabit tutuyorum, ta ki o yatağına tırmanana ve oda sessizleşene kadar.

Uyumanın imkânsız olduğunu bildiğim için içimden inliyorum. *Yarın kendi odamı alacağım.* İstedimin bu olmadığı gerçeğine ihanet eden göğsümdeki sıkışmayı görmezden geliyorum. Ama yıllar önce her zaman istediğimizi elde edemeyeceğimizi öğrendim.

BÖLÜM 10

ALEX

Mia'nın her nefes alışında yumuşak hıçkırıklar çıkarıyor ve yüzü yastığına gömülmüş, altında küçük, nemli bir salya lekesi var. Çok güzel bir kız.

Saçının bir tutamını kulağının arkasına atıyorum ve dokunuşuma dönüşüne sırtıyorum. Küçük cehennem kedimi itiraf edemeyeceğim kadar çok özlemiştim. Kıpırdanıyor, yeşil gözleri aralanıyor ve dudaklarının kenarından sıcak bir gülümseme yayılıyor. Beni gördüğü için o kadar içten mutlu görünüyor ki, tamamen uyandığı ve uzaklaştığı anda kalbim ağrıyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve sanki hiç umurumdaymış gibi yatağın yanındaki lambaya odaklanıyorum. "Günaydın."

"Saat kaç?" İnliyor ve ışığa alerjisi olan sevimli bir vampir gibi kolunu yüzüne atıyor. Akşamdan kalmalığı iyice etkisini göstermiş olmalı. Güneş gökyüzünü zar zor aydınlatıyor ama River dışarı çıkmadan önce odamızın tüm duvarını kaplayan perdeleri açtı.

"Erken. İşte, bunları al." İki ibuprofen ve büyük bir bardak su uzattım. Usulca doğruluyor, ilaçları alıyor ve suyu yudumluyor. Dikkatimi yüzünde tutmak için mücadele ediyorum, seksi küçük uyku elbisesini giydiğini çok iyi biliyorum. O şey beni öldürecek.

"Neden?" Gözlerini bir an için kapatıyor, sonra bana diyor. Omurgamdan aşağı bir heyecan yayılıyor. Çok seksi bir şekilde öfkeleniyor.

Derisinin altına biraz daha girmeye kararlı bir şekilde, "Neden ne, Kedicik?" diye sordum.

"Neden beni gün doğmadan uyandırdın?" diye tıslayarak takma adını kanıtlıyor.

Gülümsememi ısııyorum ama kendimi tutamıyorum. "Senin için bir sürprizimiz var."

Bu onu neşelendirdi. "Ne tür bir sürpriz?"

"Hayır. Kendin görmen gerekecek." Bardağı ondan alıyorum ve parmakları parmaklarıma değdiğinde tepkimi bastırmak için elimden geleni yapıyorum. Bu kızın bana ne kadar sahip olduğu hakkında hiçbir fikri yok. "Sıkı giyin."

Kaşları birbirine çarpıyor, şüphesiz yüz derecenin üzerinde bir yerde neden sıcak giyinmek zorunda olduğunu merak ediyor, ama Napa sabahları soğuktur. Özellikle de gideceğimiz yer.

Konuşmaya başladı ama ben araya girdim. "Biliyorsun, eskiden bana güvenirdin. Eğlenceli olacak."

Bakışları yumuşuyor ve derin bir nefes alarak eliyle göğsünü ovuşturuyor. "Sana hâlâ güveniyorum. Bana sadece birkaç dakika ver."

Sözlerinin kalbimi tekletmesini görmezden geliyorum ve boğazımı temizliyorum. "Dışarıda olacağım. Çok uzun sürmesin. Kaçırarak istemeyiz," diyorum çıkarken omzumun üzerinden.

Dışarı çıktığımda River çoktan dışarıda bekliyordu. "Uyandı mı?"

Bana uzattığı fincanı alıyorum ve kahvenin hoş kokusunu içime çekiyorum. "Evet. Umarım ağrı kesiciler biz oraya varmadan etkisini gösterir."

"O iyi olacak. Biz bayıldığımızda oldukça ayıktı." River'ın karanlık gözleri benimkilerle buluşuyor ve dün gecenin anıları karşısında sertçe yutkunuyorum. Eşofmanlarımı düzeltiyorum. Erkeklerden hoşlanmıyorum ama dün gece bir şeyler hissettiğimi inkâr edemem. Ve eğer tamamen dürüst olursam, bu ilk kez de değildi. River'da kanımı kaynatan ve merakımı uyandıran bir şey var. O benim en yakın arkadaşım.

ama hiçbir zaman kardeş olduğumuzu hissetmedim. Bir şekilde, her zaman bundan daha fazlası oldu. Daha derin.

Kapı arkamızda açılarak dikkatimizi çekiyor ve Mia dışarı çıkıyor. Bakışlarım Adidas spor ayakkabılarından yukarıya, kalçalarını saran taytının üzerinden ince beyaz bir tişörte kayıyor. Evet, bu onu kesmeyecek. "Sana kalın giyinmeni söylediğimi sanıyordum."

Gözlerini deviriyor. "Parkamı yanıma almamıştım."

"Günaydın Mia." River başını sallıyor, bakışları ona yöneliyor ve Mia titreyerek nefes alıyor. Kahretsin, onun üzerinde bir etkisi var. Bunun nasıl sonuçlanacağını merakla bekliyorum.

Boğazını temizliyor. "Günaydın."

River'a kahvemi uzatıyorum ve siyah kapüşonlu tişörtümü başıma geçiriyorum. Yüzümü temizlediğinde gülümsüyorum ve onun yukarı kaldırdığım tişörtümün açıkta bıraktığı karın kaslarıma baktığını fark ediyorum. Ağzımda yavaş, ukala bir sırıtma oluşuyor. "İşte yine bana bakıyorsun."

"Ne? Hayır-" Yanakları pembeye boyanıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. Gülüyorum ve kollarını geçirmesine yardım etmeden önce kapüşonlu tişörtü başından çekiştiriyorum.

"Sorun değil. Hoşuma gitti." Diyorum ve eğilip eskiden yaptığım gibi alnından öpüyorum. Sertleşiyor ama ben haddimi aşmamışım gibi devam ediyorum. River odaya geri dönerken ben sağ kolunu bileğinin üzerine kadar kıvrıyorum ve diğer kolunu da aynı şekilde kıvrırmaya devam ediyorum. Olduğu yerde donmuş, kaşlarını çatmış beni izliyor. Gözlerinin kararması bana devam etmem için güven veriyor.

Geri çekiliyorum ve kapüşonumun onu sardığını görünce ağzım sulanıyor.

Mia'nın bakışları benimle odadan çıkan River arasında gidip geliyor, kapı arkasından sessizce kapanıyor. "Peki, nereye gittiğimizi söyleyecek misin?"

"Bunun neresi eğlenceli?" River'ın sesi uykudan alçak ve çakıllı, nefesi kesilince sırıtıyorum. Dün gecedен sonra enerjiyi neredeyse hissedebiliyorum. Burada

Aramızda yarım kalan o kadar çok şey var ki. Bana başka bir kapüşonlu sweatshirt atıyor, ben de onu başıma geçiriyorum.

Parmaklarımı Mia'nın kilere dolayarak park yerini işaret ediyorum. "Hadi, araba bekliyor."

Merakına yenik düşmeden önce sadece bir saniyeliğine donup kalıyor ve beni tesisin önüne kadar takip ediyor. River arkamızdan geliyor ve kapüşonumun onun mükemmel yuvarlak kışını örttüğünü bilmek çok hoşuma gidiyor.

Bizi bekleyen siyah bir Mercedes sedan var ve şoförümüze el sallıyorum. "Andre, bugün seni bu kadar erken kaldırdığım için üzgünüm. Umarım Bayan Samson çok sinirlenmemiştir."

Andre güler ve başını sallar. "Bu ilk sabah erken bal-"

"Seni orada durduracağım." Başımla Mia'yı işaret ediyorum. "Bunu bir sürpriz olarak saklıyoruz."

Andre'nin gözleri açılıyor ve ona gülümsüyor.

"Şanslısın." "İpucu yok mu?" Mia ona sırtıyor.

Andre ne kadar haklı olduğunu bilmeden, "Beklediğimize degecek," diye cevap verir.

Küçük bir selamla ona kapıyı açıyorum. "Önden buyurun."

Bir kahkaha attı. "Hala yarı uykulu olduğum için şanslısın, bu yüzden seni kızdıracak bir şey bulamıyorum."

O arabaya biniyor, ben de arabanın tavanına tutunup eğilerek yaklaşıyorum. "Seni temin ederim, beni çok iyi kızdırıyorsun."

Nefes nefese kalmasına aldırmadan arabanın etrafında yürüyorum ve diğer taraftan biniyorum. Koltuklar geniş ve yumuşak bir deve derisiyle kaplı. Yuvarlak gözlerle bana bakıyor. "Ben alaycı değilim."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Biraz alaycısın. Çok tatlısın."

River kendini arkaya a t a r a k Mia'yı ortaya doğru itiyor.

O scooches üzerinde ama görünüyor at onu inanılmaz bir şekilde. "Ön tarafa geçmeyecek misin?"

"Hayır." İşte yine o çakıllı ses. River'ın yan tarafı Mia'nın boynuna bastırıldığında tüyleri diken diken oldu.

Onunki. Hepimiz buraya sığamayacak kadar büyüğüz ve onun sol tarafı benimkine bastırıyor. Kıpırdamıyor, ağzı açık, donmuş. Adam ona doğru uzanıyor, emniyet kemerini çekiyor ve takıyor.

"Önce güvenlik." Ağız onunkine o kadar yakın ki ben bile yutkunuyorum.

Hay sikeyim. Bu ya hayatımın en iyi yolculuğu olacak ya da bu kadar tahrik olduğum için taşaklarım düşecek.

Mia kahvesini iki eliyle tutuyor, tereddütlü bir yudum alırken dirseklerini içeri kıvrıyor. Haşlanmadığına karar verdiğinde kahveyi uzatıyor. Bakışlarım her yutkunuşta boğazının hareket edişine takılıyor.

River ofluyor ve gözlerim onunkilerle buluşuyor. Sadece başını sallıyor, dudaklarında küçücük bir gülümseme beliriyor.

Playboy All-Star NHL oyuncusu mu yoksa müstakbel sevgilisinin kahve içmesinden tahrik olan bir aptal mı?

Mia, aramızda otururken etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştığından şüphesiz, bakışlarını pencereden ileriye doğru dikeyyor. Ama kalçasının sıcaklığı benimkini yaktığından, bunun tamamen saçmalık olduğunu söylüyorum.

Normalde saygılı olur ve bir kıza asla bu kadar sert davranmazdım. Aslında, normalde hiç umursamam ve beni kovalamalarına izin veririm. Ama Mia kendi kafasına göre takılıyor. O harika, şefkatli ve özverili. O iyi bir insan, ki bu çoğu insanın söyleyebileceğinden daha fazla. Ama bu nitelikler onu kendisinin en büyük düşmanı yapıyor.

Bizi neden terk ettiğini biliyorum ve bunun bizi istememesiyle hiçbir ilgisi yoktu. River bana yumruk attıktan sonra geri çekildi. Aramıza girmek onun asla yapmayacağı bir şeydi. River ve benim arkadaşlığımızı mahvetmektense mutsuz olmayı tercih ederdi. Ne yazık ki bizim de perişan olacağımızı hesaplamamış.

İtiraf edeyim, River ve ben o zamanlar sadece kendimiz için yaşıyorduk. Şu an istediğimiz şeyin bir ipucu bile yoktu. O gitti.

Çünkü ona seçim yaptırmaya çalıştık. Bu bir daha asla olmayacak. Seçim yapmak zorunda kalmadan istediği her şeyi hak ediyor ve ben ona bunun ne kadar iyi olabileceğini göstereceğim.

River elini onun dizine doluyor, başparmağı ve parmakları bir iç kenardan diğerine uzanıyor. Araba durur, ama o dikkatini vermez. Tüm odağı River'ın ona dokunduğu yerde ve River elini sıkıca kavradığında nefesini içine çekiyor.

Dikkatinin dağınıklığından yararlanarak yakınına eğildim ve kulağına fısıldadım. "Dikkatini dağıtıyor, değil mi Kedicik?"

Tüyleri diken diken oluyor ve bakışları benimkine kayıyor, ağzı hafifçe aralanıyor. Onu tam burada öpebilirdim. Ellerimi saçlarına daldırıp o mükemmel küçük ağzını yakalayabilirdim. Ben vücudunda aşağı doğru ilerlerken River onu benim için yerinde tutardı. Bana bakışından, onun da aynı şeyi düşündüğünden eminim. Sırtarak arabadan iniyorum ve onun hayal kırıklığına uğramış sesi beni takip ediyor. Onu delirtmek eğlencenin yarısı.

River dışarı çıkıyor ve uzattığı eliyle ona yardım ediyor. Tüm bu süre boyunca bana ters ters bakıyor ama sonra gözleri açılıyor ve arkamdaki manzarayı görünce küçük bir nefes alıyor.

Geniş bir açık alanda duran ve hepsi aynı şeye bakan bir insan kalabalığı var. Gökkuşağı renklerinde büyük bir muşamba benzeri kumaş yere serilmiş, iplerle en az on farklı büyük hasır sepete bağlanmış.

"Sıcak hava balonuna mı gidiyoruz?" Neredeyse masum bir heyecanla River ve bana bakıyor.

Onu yanıma çekiyorum, ona dokunmaya karşı koyamıyorum. Geri çekilmiyor, bunun yerine biraz daha yaklaşıyor. "Sürpriz, Kedicik."

BÖLÜM 11

MIA

"MIA, değil mi? Başlamasına yardım etmek ister misin?" Eğitmenimiz David, mavi beyaz çizgili boş balonun ucunu tutmam için bana uzatıyor. Az önce otuz dakikalık güvenlik talimatından geçti: Kenardan uzak durun ve ateşe dokunmayın. "Önce soğuk havayla doldurmaya başlayacağız, sonra yukarı kaldırmak için ısı ekleyeceğiz. Düzgünce genişlemesi için başınızın üstünde tutmanızı istiyorum."

David genç, otuzlu yaşlarının başında ve çoğu yüzücünün sahip olduğunu görebileceğiniz zayıf bir fiziğe sahip. Ama "Seksi olduğumu biliyorum," diyen bir gülümsemesi var ki, bu tam bir saptırma. *Alex değilse tabii. Neden onda bu kadar seksi?*

Çocuklara dönüp bakıyorum. River ve Alex on beş adım ötede yan yana duruyorlar. İkisinin de kolları göğüslerinin üzerinde çapraz duruyor ve David'e dik dik bakıyorlar. Dikkati benim üzerimde olduğu için şanslı, yoksa çok korkacağından eminim. River bir adım öne çıkıyor. Belki de şanslı *değildir*.

Kumaşı David'in tuttuğu yerden alıyorum ve parmaklarımız birbirine değiyor. Temastan kaynaklanan karıncalı bir sıcaklık olmadığında omuzlarım gevşiyor.

Balon beklediğimden daha kalın, bir çeşit naylon veya polyester karışımı.

David gülümsüyor ve "Tamam, ben bırakmanı söyleyene kadar yukarıda tut" diyor.

Ağır kumaşı başımın üzerine kaldırıyorum, Alex'in tatlı hindistan cevizi ve biraz tuz kokan ekstra uzun kapüşonlusu için minnettarım, ama bunu görmezden geliyorum. Yüksek sesli vantilatörler çalışıyor ve balon yavaş yavaş dolmaya başlıyor, o kadar yavaş ki diğer üç kişi yardım etse bile kollarım ağrımaya başlıyor. *Hadi dostum. Bana onu bırakabileceğimi söyle.*

River arkama geçtiğinde kaslarım tam gevşemek üzereydi. O kadar yakın ki nefesini ensemdede hissedebiliyorum ama mesafeyi kapatmıyor. Bir ürpertiği bastırıyorum ve midemde biriken sıcaklığı görmezden geliyorum.

"Ben hallederim, Mia." Kumaşı ellerimden alıyor, parmaklarımız birbirine sürtünüyor. Bu seferki küçük dokunuş, kolumda patlayan havai fişekler gibi. Başka hiçbir yerimiz dokunmasa da sinir uçlarımin her biri canlanıyor. Kolları beni aralarına hapsediyor ve tekrar kucağına gömölme dürtüsüyle savaşıyorum. Ona bakmak için başımı eğiyorum ve anında onun yoğun bakışlarıyla karşılaşıyorum. Saçları mükemmel bir yatak başı görünümüne sahip, bu da onu yatakta düşünmemede neden oluyor. *Çıplak göğsü, çarşafının altına dalmış okşayan elleri.* Sertçe yutkunuyorum ve yüzümü öne çeviriyorum.

River daha yakına kayıyor, göğsü sırtımı zar zor sıyrıyor ve ağzı kulağıma düşüyor. "Bugün bana soracak mısın?"

Sikeyim. İçimi bir sıcaklık kaplıyor ve külotumun ıslanmışlığını biliyorum. Bu sefer karşı koymuyorum ve kendimi ona bırakıyorum, sıcaklığının tadını çıkarıyorum. Tanrı biliyor ki istiyorum, ama bir sonraki adımı atmak için dün geceki sıvı cesarete ihtiyacım vardı. Onlarla birlikte gelen milyonlarca endişeyi ortadan kaldıracak bir şeye. River'a sorarsam, Alex'e ne olur? Odadan çıkar mı, benimle konuşmayı keser mi? Düşündükçe göğsüm sıkışıyor. Ayrıldığımızda birbirimizi görmemeye geri dönecek olsak da, onlarla geçireceğim tek bir dakikayı bile kaçırmak istemiyorum. Bu azgınlıktan yanmam anlamına gelse bile.

David bize bir şeyler bağılıyor ama kafamdaki uğultu onun sözlerini engelliyor.

Birkaç derin nefes alıyorum ve River'ın sedir ve deri kokusu Alex'in kapüşonundan gelen kokuyla karışıyor, bu da hızla akan düşüncelerimi sakinleştirmek için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor. River'ın kalp atışları sırtıma çarpıyor ve düzensiz nefesleri dünyaya sunduğu sakin maskesini zayıflatıyor.

David tekrar bağılıyor ve sözleri sisi delip geçiyor. "Bırakmaya hazır olun. Şimdi sıcak havaya giriyoruz."

Sıcak hava balonlarından oluşan bir gökkuşağı gökyüzüne yükselirken yükselen güneşe karşı gözlerimi kısıyorum. Renk ve desen patlamaları hızla yükseliyor, görüş alanımın her santimini dolduruyor. Güneşin ışığında, sanki onun sıcaklığıyla tutuşmuş gibi içten içe parlıyorlar.

"Nefes al, Mia." River'ın göğsü bana karşı titriyor ve ben keskin bir şekilde nefes alıyorum. Derimin altında karıncalanan heyecan dans ediyor ve ısıltılı bir gülümsemeyle ona doğru dönüyorum.

Bakışları beni içine alıyor ve yüzünü yavaş bir gülümseme kaplıyor. Tamamen yeni bir nedenden dolayı nefesimi tutuyorum. River neredeyse hiç gülümsemez, ama gülümsediğinde çok güzeldir. Tüm sert yanları yumuşuyor ve ona neredeyse eğlenceli bir hava veriyor. Bu gülümsemeyi her gün kazanmak istememe neden oluyor. Orada öylece durup birbirimizin havasını soluduktan sonra sepete tırmanan grubumuzu işaret ediyor.

Alex kolunu River'ın beline doluyor. "Hadi yavru kedi. Seni havaya kaldıralım."

Zaten ona bakmıyor olsaydım, River'ın boynunu saran hafif kızarıklığı kaçırabilirdim. Başımı eğip onları izliyorum. Üçümüz arasında her zaman ağır, hissedilir bir bağ vardı, ama belki de keşfedilecek daha çok şey vardır.

Alex River'ı bırakıp eğiliyor, beni omzuna atıyor ve benden tiz bir kahkaha koparıyor. "Beni yere bırak."

Ona yumruğumla vuruyorum ama o sadece kıkırdıyor. "Kediciğin pençeleri var."

Beni sepetten birkaç metre uzağa bırakıyor ve savrulduğu için havalanan kapüşonumu düzeltiyor.

İki elimi kalçalarımın koyuyorum ve "Ben senin Kediciğin değilim" diyorum.

"Sana ne dememi tercih edersin, tatlım?" Sırtışı gamzelerini ortaya çıkarıyor ve içim yapış yapış oluyor. River ve Alex birbirlerine zıt kutuplar. Biri sessiz ve baskın, diğeri ise oyuncu ve açık. Nedense bu durum ikisini de daha çekici kılıyor.

Sertçe yutkunuyorum, bu sestten çok hoşlanıyorum. "Mia iyi."

"Mia," diyor River arkamdan karanlık, sessiz bir tonda ve sinirlerim canlanıyor. *Harika... Adım bile güvende değil.* Eliyle sepeti işaret ediyor, işte o zaman herkesin bize baktığını fark ediyorum, zaten içerideyiz.

"Kahretsin. Özür dilerim." Yanaklarımdaki kızarıklığı görmezden geliyorum ve gözlerim önümüzdekilerden başka her yerde dans ediyor.

Önce Alex biniyor, sepet kapısına kadar bana yardım etmek için elini uzatıyor. Bir metrelik çıkıntının üzerinden geçiyorum ve o da hemen sırtımı göğsüne çekip çenesini başıma koyuyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Ben soruyorum.

Kollarını karnıma dolayarak beni daha da yakın tutuyor. "Burada fazla yer yok."

River, Alex ve ben küçük alana tikişirken hasır benzeri dokuma plastik gıcırıyor. Beş bedenimiz sardalye gibi tikiş tikiş doluyken sepet dar geliyor. Elim kenar boyunca gezdiriyorum. Kumaşın üstünü sepete bağlı metal O-ringlere bağlayan dört kalın ip var. Her birinin ucunda güvenlik için kırmızı bir düğüm var.

Kendimi geri çekmeli, ukalaca bir yorum yapmalı ve kurtulmalıyım. Ama bunu yapmak istemiyorum. Özellikle de River yanıma gelip kolu benimkini sıyırdığında.

Kolumda dans eden karıncalanmayı görmezden gelip etrafıma bakıyorum. Yetmişli yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim ufak tefek, yaşlı bir kadın benimle çocuklar arasına bakıyor ve bana göz kırpmıyor.

Boş ver. Başımı Alex'in omzuna yaslayıp aylardır ilk kez rahatlıyorum.

"Herkes hazır mı?" David sesleniyor. "Sıkı tutunun." Balonun ortasından sarkan bir kolu çekiyor ve kulakları sağır eden bir kükremeye ateş yükseliyor. Havaya yükselirken sepet sallanıyor ve ben aniden donup kalıyorum, bundan hiç emin değilim.

Alex ağzını boynumun kıvrımına dayıyor ve tüm dikkatimi üzerine çekiyor. "Seni yakaladık."

Biz.

Arabalar oyuncak gibi görünene ve tarlalar birbirine karışana kadar yükseldikçe altımızdaki dünya gittikçe küçülüyor.

"Yukarı bak," diye mırıldanıyor Alex tenime karşı.

Bakışlarımı kaldırıyorum ve nefesim kesiliyor. Dağlar iki yanımızı çevreliyor. Üzerlerinde yeşil ağaçlar ve sıra sıra üzüm asmalarının dikili olduğu açık alanlar var. Gökyüzü önce pembeye, sonra kırmızıya dönüyor ve güneş sırtın üzerinden tepeye tırmanıp her şeyi yumuşak kehribar rengi bir ışıltıyla yıkarken gözlerim açılıyor. "Bu çok güzel."

"Evet, öyle," diyor River, ama yüzü bana dönük.

BÖLÜM 12

NEHİR

Mia'nın kaskatı kesildiği anda bir şeylerin değiştiği anlaşılıyor. Rahatlamıştı, Alex'e yaslanmıştı, gözlerini etrafımıza dikmişti. Bakışlarım Alex'e kayıyor ve çenesini Mia'nın boğazına gömmeden önce bana kısa bir baş selamı veriyor. Mia onun karşısında erimeden önce donup kalıyor.

Ellerinin kapüşonunun cebine girmesini ve kollarının onu sıkıca sarmasını izliyorum. Ona hep kendisininmiş gibi dokunurdu ve bu beni deli ederdi. O ortadan kaybolduktan sonra ne kadar aptal olduğumu anlamam hiç zaman almadı. Hayatımıza geri dönerse, her şeyin farklı olabileceğini görmesini sağlayacağıma yemin ettim.

Dikkatimi ikisinden alamıyorum. Binlerce metre havada olmamız önemli değil ve etrafımdaki manzaranın tertemiz olduğundan eminim. Görmek istediğim tek şey nasıl birlikte oldukları. Alex'in çenesindeki kasların çalışmasını ve boynundaki tendonların gerilmesini izliyorum, kız ona gülümseyerek baktığında, yeşil gözleri merakla yuvarlaklaşıyor.

Gözleri benimkilere kayıyor ve bakışlarını benimkilerde tutmak için başını tamamen geriye eğmek zorunda kalana kadar yaklaşıyorum. İçinden bir ürperti geçiyor ve ben gülümsüyorum. Onu titreşimiyle yakalamam ve dün gece dinlemesi arasında, kızımızın bir rahatlama için çaresiz kaldığı açık.

"Üşüdün mü?" Yanlarına sokuluyorum, Alex'e hızlıca bir bakış atıp iyi olduğundan emin oluyorum ama Alex'in tüm dikkati onun üzerinde. Aramızda sıkışsın diye yer değiştiriyor.

"Birazcık." Sesi gergin ve eğer bu kadar yakın olmasaydık duyamazdım. Sertçe yutkunuyor ve bakışlarını ufka sabitliyor, Alex'in ve benim bakışlarım ise onu hiç terk etmiyor.

"Ee, Kedicik. Son üç yıldır neler yapıyorsun?"

"Çalış, çalış, uyu, tekrarla." Bunu söylerken bile yorgun görünüyor ve omuzlarındaki yükün bir kısmını almak için içimde karşı konulmaz bir istek var.

"Peki ya siz ikiniz? Büyük NHL oyuncular. Düşündüğünüz gibi mi?" diye soruyor, biraz sert ama bu da bir başlangıç.

"Daha iyi olabilirdi," diyorum ve bakışları ufka bakmadan önce benimkilere takılıyor.

"Ne, senin için yeterince heyecan verici değil mi?" Ses tonunda hafif bir keskinlik var ve başımı eğiyorum.

"Dürüst olmak gerekirse biraz yalnızım."

Bir kahkaha attı. "Evet, doğru. Instagram'ınızı gördüm. İkiniz sürekli dışarıdasınız."

Alex onu daha sert sıkar. "Dışarıda olmamız içi boş olmadığı anlamına gelmez. Birinin sizinle gerçekten ilgilendiğini ya da sadece şöhrete yakınlığınızla ilgilendiğini asla bilemezsiniz."

Sertleşiyor, yanağını ısırıyor. Söylediği bir şey hoşuna gitmemişti. Sonra silkindi ve bana sordu, "Ailen nasıl? Çiftlik hala iyi mi?"

Omuz silkiyorum. Onlarla pek konuşmuyorum. On beş yaşında evden ayrılıp bir ailenin yanında yaşamaya başlamak aramızı açtı. "İyi. Arazi fiyatları yükseldiği için satıp yerleşmeyi düşünüyorlar."

"Seni çiftlikte hayal etmeyi hep sevmişimdir. Saman balyalarını fırlatıp atlara binerken.

Yellowstone."

"Beni hayal ediyorsun, ha? Başka ne yapıyorum ki?" Sesim alçak bir gümbürtüye dönüşüyor ve tüylerim diken diken olurken göğsümde bir uğultu dolaşıyor.

Boğazını temizliyor. "Evet, gübre temizlemek berbat bir şey olmalı."

Gülüyorum ve hem Alex hem de Mia aynı gülümsemeyle beni izliyorlar.

"Hayal kurmaya devam edebilirsin çünkü bunu bir daha yapmak gibi bir planım yok. Ayrıca mısır yetiştirdik. At, saman ya da gübre yok."

Bir çiftlik çocuğu olarak büyüdüm ama buzdaki yeteneğim genç yaşta taşınmamı sağladı. Yakındaki bir şehrin AAA takımı beni izledi ve gerisi tarih oldu.

"Peki ya sen? Ebeveynlerin hâlâ kraliyet siki mi?" Mia, Alex'e niyetlendiğinden emin olduğumdan daha endişeli bir şekilde soruyor.

"Nasıl olduğunu bilirsiniz. Bazıları sporun akademik başarı kadar iyi olmadığı konusunda haklı olduklarını söyleyebilir." Omuzları gerildi.

Dönüp ona bakıyor ve açıkça "*Ve o insanlar aptal olurdu*" diyor.

Dudaklarında bir gülümseme belirir.

"Siktir et onları, değil mi?" Kadın başını sallar. "Doğru."

David rüzgarın üzerinden sesleniyor, "Alçalıyoruz. İniş için hazırlanın."

Kavrayışım ikisinin de üzerinde sıkılaşıyor ve sepetin dibinin yere ulaşması için ayaklarımı tam zamanında yerleştiriyorum. Her şey sallanıyor, ağırlığımız yer değiştiriyor ve Mia bir iniltiyle yüzünü göğsüme gömüyor.

Başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdiriyorum. "Dikkatli ol."

Gıcırtya benzer küçük bir ses çıkarıyor ve ikimizden de u z a k l a ş ı y o r . "Bu eğlenceliydi."

Yarattığı boşluktan hoşlanmayarak etrafından dolanıyorum ve çenesinin yan tarafını tutarak yukarı doğru bastırıyorum, böylece bakışlarımla buluşmak zorunda

kalıyor. "Güzel. Beğendiğine sevindim."

Ağız açık, göğsü hızlı nefes alış verişleriyle inip kalkıyor. Burnum zar zor onunkine değene kadar eğiliyorum ve o da daha yakına kayıyor, nefesleri dudaklarımın üzerinde dalgalanıyor.

"Herkes teker teker insin. Adımlarınıza dikkat edin." David anı bozuyor. Mia nefesini tutuyor ve ilk inen olmak için etrafımda dolanıyor.

"Bu çok seksiydi." Alex göz kırpmadan önce bana sırtıtıyor ve onun peşinden gidiyor.

Ne yaptığımı bildiğime dua ederek derin bir nefes aldım.

Tek kelime etmeden arabaya geri döndük. Koltuklar üçümüz için yeterince geniş değil ve onun bacakları kalkık. Rahatsız görünüyor. Onu kaldırıyorum, Alex'le aramızdaki boşluğu kapatıyorum ve kucağıma yan yatırıyorum. Kıçı kucağımda ve Alex bize doğru dönerek onun sırtını göğsüne bağlıyor. Eli onu sabitlemek için koluna doğru uçuyor.

Aramızda titriyor, yakasının üzerinde tüyleri diken diken oluyor ve ağırlığını değiştiriyor. Kapüşonlu gözleri benimkilerle buluştuğunda sertçe yutkunuyorum.

"Andre. Bir dakikalığına dışarı çık. Kızımızla biraz yalnız kalmamız gerek," diyorum, başımı kaldırıp bakmaya zahmet etmeden.

Mia'nın gözleri parlıyor, ağız açık kalıyor.

Şoför hemen iner ve kapıyı arkasından kapatır.

"Neyin var?" Sesimi alçaltarak ve ağzımı kulağına dayayarak soruyorum.

"Yok bir şey," diye kekeliyor ve ben daha da yaklaşarak onu kucağıma alıyorum. Sert sikimi ona karşı hissettiğinde gözleri dönüyor.

Göğsümden en uzaktaki baldırını kavrayıp yere bırakıyorum, diğerini yanımda bırakıp bacaklarını açıyorum.

Alex inliyor ve eli göğüs kafesinin üzerinde geziniyor. "Kalbin çıldırıyor."

Başını sallıyor ve ağız açılıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor.

Çenesini kavradım ve onlara doğru eğildim.

"Bana şimdi sor." "Neyi?" Kaşları soru sorar gibi kalktı.

"Dün gece beni istedin. Benden seni buraya getirmemi iste. Sana neler verebileceğimizi gösterelim." Sesim sert, bir emirle bağlanmış. Dün gece beni dinlediğini biliyorum. Tıpkı bütün sabah delirdiğini bildiğim gibi.

Bakışları Alex'in karanlık bakışlarından benimkilere kayıyor. "Bir arabanın içindeyiz," diye fısıldıyor.

"Mia, seni istiyorum." Alex'e işaret ediyorum. "*Biz* seni istiyoruz. Hafta sonunun geri kalanında sadece eğlenmeni istiyoruz. Çok fazla çalışıyorsun."

"Hafta sonunun geri kalanı için mi?" diye soruyor, fısıltıyı zorlukla aşarak. Beyninin teklif üzerinde çalıştığını görebiliyorum.

Alex'in kaşları birbirine yaklaşıyor ve çenesi kilitleniyor. Bir şey söylemek istediğini biliyorum ama ikimiz de bunun bir anlamı olmadığını biliyoruz.

"Sen gidene kadar. Bırak seninle biz ilgilenelim, Aşkım. Bunu yapabilir misin?"

Yutkunmasıyla birlikte boğazı hareket ediyor ve yavaş bir gülümseme dudaklarını kıvrımadan önce gözlerini benimkilere dikeyyor. "Evet, bunu yapabilirim-"

Dudaklarımı onunkilere bastırdım, boğazımın derinliklerinde inledim. Bunun için yıllardır bekliyordum. Hemen açıldı ve zaman kaybetmeden onu dilimle doldurdum, ağzını keşfederken tatlılığın tadına baktım.

İnliyor ve parmaklarını saçlarıma geçirerek beni yerimde tutuyor.

"Siktir," diye tıslıyor Alex ve elini kazağının altına daldırıp çıplak teni ortaya çıkarmak için yukarı çekiyor. Adamın eli kızgın karnında daireler çizdiğinde yine ürperiyor.

Beni takip etmeye çalışmasını severek geri çekiliyorum.

Alex burnunu onun çenesi boyunca gezdiriyor ve ağızları birbirine değene kadar dönüyor. Parmakları benimkileri sıkıyor.

Öpücüğü derinleştirdiğinde saçlarından muhtaç sesler çıkarıyor. Nefesleri arasında mırıldanıyor, "Tadının bu kadar güzel olacağını biliyordum, bu kadar yumuşak, mükemmel, lanet olası bir ağız..."

Sözlerine kalçalarını sallayarak ve kığını sert sikime sürtünerek karşılık veriyor. Nefes alıyorum ve kalçalarının yanlarını kavrayarak onu tam istediğim gibi yönlendiriyorum.

Başparmaklarım tepe noktasına değene kadar kalçalarını okşadığında ağzı Alex'inkinden hiç ayrılmıyor. Kumaş çoktan sıırıslam olmuştu ve onları çekip çıkarma ve parlayan amını görme dürtüsüne karşı koyuyorum.

Sarsılıyor ve başı geriye düşüyor, iniltisi serbest kalıyor.

Başparmağımı taytının orta dikişinin üzerinde gezdiriyorum, kumaşı zar zor sıyrıyorum. "İstediğin bu mu?"

Kuvvetle başını sallıyor, kalçaları avucumun içine doğru kalkıyor.

"Mia, şartlarımızı kabul ediyor musun? Hafta sonu bizimsin."

Kıpırdamadan duruyor ve tereddütlerinin onu ele geçirdiğini görebiliyorum. Karar vermekte zorlanırken gözlerinin ardında bir savaş var.

Onu çok zorladım. Ben geri adım atamadan Alex araya girdi. "Belki de tadına bakmaya ihtiyacı vardır. Ne olduğunu gösterecek bir şey onun için."

Bakışlarım onunkilere daralıyor. "Bunu ister misin? Tam buraya, aramıza gelmek ister misin?"

Başını sallıyor.

"Bana sor. Neye ihtiyacın olduğunu söyle." Israr ediyorum. "Beni boşalt."

Alex inliyor, parmakları onun beline dolanıyor. Bakışlarını karşılıyorum. "Onu duydun. Gelmesini sağla."

"*Siktir.*" Adamın başı kadının boynunun kıvrımına düşer.

"Elini pantolonunun altından ama iç çamaşırının üstünden geçir," diye onu yönlendiriyorum ve sikim acı verici bir şekilde sertleşiyor.

Alex kendisine söyleneni yapmadan önce yutkunurken boğazı düğümleniyor.

Mia squirms ne zaman onun el fincanlar onu Çekirdek,dar taytından görünüyordu.

"Güzel. Bana nasıl hissettiğini söyle."

İnliyor ve bacakları birbirine yapışıyor. Onları açık tutmak için kavıyorum.

Alex nefesini içine çeker. "Çok ateşli." Hareket ediyor olmalı çünkü kızı kucağımda kıvranıyor. "Ve yumuşak."

Evet. "Külotunu yana çek ve dikişini izle."

Alex alt dudağını ısırıyor. "Kahretsin, çok ıslak."

Mia'nın gözleri geri dönüyor ve dudaklarından küçük bir pantolon kaçıyor. "Gözlerini benden ayırma, aşkım."

Onlar da benimkine.

"Alex seni parmaklarıyla pantolonunu ıslatana ve elinin her tarafına boşalana kadar becerecek. Bunu istiyorsun, değil mi?"

"Evet," diye nefes alıyor.

Alex zaman kaybetmiyor ve ikisi de hava emiyor. Elim sikimi sıkma isteğiyle seğiriyor ama bu onunla ilgili. *Onlarla ilgili.*

Bunu birlikte yaptığımızı anlamalı.

Alex ve benim aramda seçim yapmak zorunda olmadığını.

Alex'in kalçaları boş havaya karşı sallanıyor ve çenesi baskı ihtiyacıyla sıkılıyor. Kendimi uzanmaktan alıkoymak için Mia'nın kalçalarını daha sıkı kavıyorum. Birkaç hararetli bakış dışında, keşfetmeye açık olduğunu göstermedi ve şimdi bunu zorlamanın zamanı değil.

Mia aramızda kıvranmaya başlıyor, geniş yeşil gözleri benimkilerde. Ağzından küçük inilti çıkararak bekliyorum. Alex'in elini klitorisine doğru bastırıyorum.

Aramızda çözülmesi saniyeler alıyor, kalçaları sallanıyor, ağzı sessiz bir çılgınlıkla açılıyor. O

Geriye çöküyor, vücudu aramızda gevşiyor ve dudaklarında hayalet gibi bir gülümseme beliriyor.

Yakınına eğildim. "Daha iyi misin?"

Gözleri açılıyor ve gülümsemesi büyüyor. "Mükemmel."

Alex'in ateşli bakışları benimkilerle buluşuyor ve sonra parmaklarını ağzına götürüp kızın tadını emiyor. Gözleri geri dönüyor ve boğazının derinliklerinde inliyor. "Sik beni."

Sik beni doğru. Parmaklarım kıvrılıyor ve parmaklarındaki son aromayı yalama d ü r t ü s ü y l e savaşıırken boynumdaki tendonlar geriliyor. Bana bilmiş bilmiş sırtıyor ve onu istediğim kadar o piçten nefret ediyorum.

Adam beni öldürüyor ve bunun farkında bile değil.

Hayatın hastalıklı bir mizah anlayışı var, bu da bende heteroseksüel en iyi arkadaşımı sikip atma isteği uyandırıyor. Gözlerim Mia'nın mutluluktan uçmuş yüzünde geziniyor. En iyi *arkadaşlar*. Tercihen birlikte.

Sakinleşmem lazım. Kapıyı birkaç santim açıp şoföre gitmeye hazır olduğumuzu söylüyorum. Araba durana kadar yirmi dakikalık bir yol geçiyor ve Mia'nın bacaklarını yere koyup ona yardım etmeden önce iniyorum. Kendi ağırlığını taşıyamıyormuş gibi bana yaslanıyor, ben de bir kolumu beline doluyorum.

Alex kendi tarafına tırmanıyor, gülümseyerek bize dönmeden önce ellerini sikini ayarlamak için indiriyor. "Ne düşünüyorsun, Kedicik? Daha fazlasını istiyor musun?"

"Evet... hayır... belki." Bakışları donmadan önce ısınıyor ve gözlerinde korku parlıyor. Bu bakıştan hoşlanmadığım için çenemi sıkıyorum.

Şakağından öperim. "Yarın cevap verirsin. Bu gece kızlarla iyi eğlenceler."

Başını sallayıp benden uzaklaşıyor ve köşeyi dönüp görüş alanımızdan çıkana kadar yürümeye devam ediyor.

"Bunu berbat etmesek iyi olur." Alex uzun bir nefes verir. "Ne yaptığını biliyorsun, değil mi?"

"Onunla asla bilemem. Son seferinde kaçacağını düşünmemiştim." Bu benim için sadece seks değil, ama bu bir başlangıç, tek yapmam gereken onu buna değdiğimize ikna etmektir.

BÖLÜM 13

MIA

Arabadan iner inmez Alex ve River'dan kaçtım. Günün geri kalanını Sidney'de saklanarak geçirdim. Bana bir kez baktı ve Jax'i çocuklarla takılması için kovdu.

Son sekiz saat boyunca kendimi onun villasına kilitleyip yemek yedikten ve televizyon izledikten sonra bile hiçbir soru sormadı ama bunun onu öldürdüğünü söyleyebilirim. Birkaç kez Alex ve River'dan bahsetti, beni anlamaya çalıştı ama mucizevi bir şekilde konuşmayı başka yöne çekebildim.

Merakının sonunda onu ele geçirdiğini söyleyebilirim ve kapı çalındığında tam basmak üzereydi.

Sidney, Piper'ın içeri girmesine izin veriyor ve gecenin geri kalanında bunu yapmak zorunda kalacağını bildiğim için rahatlıyorum.

Bu gece Piper'la ilgili. Düğün yarın, yani bütün kızlar burada yatıya kalacak.

"Siz ikiniz nerelerdeydiniz?" Piper yanımdaki kanepeye çöktü. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış ve sade bir güneş elbisesi giymişti.

Sidney, diğerlerinin gelmesini beklediği kapıdan, "Bu saklanıyor ve bana nedenini söylemiyor," diyor.

Piper ciyaklıyor ve bana doğru dönüyor. "Ne oldu?" Çok heyecanlı görünüyor.

"Bir şey yok." Telefonum çalıyor ve günü kurtarıyor. Çantamdan almak için eğildim, ama kontrol ettiğim anda içimdeki rahatlama hissi kayboldu. Başka bir bilinmeyen numara. Bu sefer arka arkaya üç mesaj.

Bilinmiyor: Hangi cehennemdesin sen?

Bilinmiyor: Beni görmezden gelme Mia.

Bilinmiyor: Eğer dalga geçiyorsan yemin ederim.

Son mesajı okumayı bitiremeden sil tuşuna basıyorum, tüylerim diken diken oluyor ve telefonumu Rahatsız Etmeyin moduna alıyorum. Bu geceyi mahvetmesine asla izin vermeyeceğim.

"Kimdi o?" Piper beni izliyor, başını yana eğmiş. Tamamen fazla gözlemci.

En iyi sahte gülümsememi takındım ve dişlerimin arasından yalan söyledim. "Dolandırıcılık. Nasıl olduğunu bilirsin-"

Misty ve Shana birlikte içeri giriyor, ikincisinin elinde dev bir rom şişesi var. "Bu gece için kimler hazır?"

Bir kahkaha attım. "Düğünden bir gece önce sarhoş olmak kötü bir fikir değil mi?"

Shana karşımdaki sandalyeye oturarak, "Çocukların çoktan yola çıktığını düşünürsek, bunun gayet normal olduğunu söyleyebilirim," diyor.

Sidney'in villasının oturma odası, bizimle birlikte kalan bir kişi daha olmasına rağmen bizimkinin iki katı büyüklüğünde. Mekâna soluk mavi keten döşemeli uzun bir kanepe ve solunda şu anda Shana ve Misty tarafından kullanılan iki kulüp sandalyesi hâkim.

Sidney şişeyi alır ve içecek hazırlamak için küçük mutfak alanına gider.

"Sıcak hava balonculuğu nasıldı?" Piper soruyor ve yanaklarım ısınıyor.

Birdenbire kalınlaşan boğazımı temizliyorum. "Güzel. Oldukça muhteşem."

Gülümsemesini bastırıyor. "Eminim. Daha sonra River ve Alex'e rastladım. İkisi de biraz kızarmış görünüyordu. Orası sıcak mı?"

"Hayır, pek sayılmaz." Gözlerindeki parıltıdan, gerçekten yalan söylemem gerektiğini anladım.

Misty öne doğru eğiliyor, dudaklarında bir sırıtma beliriyor. "Peki bize bundan bahsedecek misin?"

"Oldukça yavaş. Balon havada süzülüyor."

Kızlar gülüyor ve Misty bastırıyor. "Domates gibi kızarmana neyin sebep olduğunu bize söylemek ister misin?"

"Hayır."

"Hiç adil değil." Suratını astı, sonra bana göz kırptı. "İki uygun oyuncu da seninle kalıyor. Eğer paylaşmayacaksan en azından bize detayları verebilirsin."

Kıskançlığın beni ele geçirmesini engellemek için Misty'nin aslında oldukça havalı olduğunu kendime hatırlatmam gerekiyor. "Paylaşacak bir şey yok."

"Onu rahat bırakın çocuklar." Sidney arkamdan geliyor ve bana meyveli bir kokteyl uzatıyor. Derin bir yudum alıp gözlerimle ona teşekkür ediyorum.

Sadece sırıtıyor. "Ayrıca, hazır olduğunda içini dökecektir."

Bunun gidişatından hoşlanmadığım için konuşmayı yeniden yönlendiriyorum. "Peki plan nedir?"

İlk cevap veren Shana oldu. "İçki oyunları."

Tamamen mahvoldüğümü bilerek inliyorum.

Kendimi çakırkeyif hissetmem ve oturduğum yerde biraz sallanmam bir saatten az sürdü. Her nasılsa, burada geçirdiğim saatler boyunca yemek yemeyi unutmuştuk. Kızların geri kalanı da benden daha iyi durumda değil, sürekli kıkırdıyorlar. Bira pong oynadık, Piper hepimizi sağlam bir şekilde yendi, bu da onu uzaktan ayık olan tek kişi olarak bıraktı. Görünüşe göre, bu oyun erkeklerle büyümüş biriyle oynanacak türden bir oyun değil.

Sidney içkisinin kalanını geri atar. "Hadi hiç yapmadım oynayalım." Gözleri Piper'ınkilere kaymadan önce benimkilerle buluşuyor.

"Asla olmaz." Piper sol tarafımdaki kanepeye, Sidney de sağ tarafıma oturdu. Aralarına sıkışmış durumdayım, bu da bana biraz önceki araba yolculuğumu hatırlatıyor. Boğazımı temizliyorum.

Shana güler ve dizlerinin üzerine eğilir. "Piper bir

keresinde Lucas'la oynadı ve yanlışıyla hiçbir erkeğin

yönetilen için olsun onu kapalı. O sonra
devam etti için yap onu. Tekrar tekrar."

Piper kıpkırmızı olur ve Sidney güler. "Evet, bu oluyor."
Misty bir şeyler bildiği belli olan bir sırtışıla, "Bu odada
hiç kimseyi öpmedim," diye ekliyor.

Hem Shana hem de Piper içiyor. Kaşlarımı kaldırıyorum
ve Piper omuz silkiyor. "Ne? Deneme yapıyordum."

"Benim için işe yaradı." Shana ona bir öpücük gönderir.
Shana boynunu kırdı ve bana baktı. "Daha önce hiç erkek
arkadaşlarımdan birini becermedim."

İçki içmeyen tek kişi benim ve aniden son irade kırıntıma
kadar dayandığım için minnettar oldum.

Sidney gözlerini kısarak bana bakıyor. "Bana o
çocuklardan biriyle hiç birlikte olmadığını mı söylüyorsun?"

Başımı salladım. "Hayır."

Sanki az önce bildiği gerçekliği değiştiren bir şey
düşürmüşüm gibi sandalyesine geri çöküyor. "Yalan
söylemeyeceğim, biraz hayal kırıklığına uğradım.
T a k ı l a c a ğ ı n ı z ı sanıyordum."

Piper sırtıyor. "Sen ve diğer herkes."

Misty öne doğru eğilir. "Daha önce hiç halka açık bir
yerde boşalmamıştım."

Piper, Sidney ve ben hepimiz
içiyoruz. Misty ciyaklıyor.

"Ayrıntılar şimdi!"

"İşler böyle yürümüyor," diye ekliyor Piper hemen.

Misty's Çabuk. "Asla var I hiç kazanılmış
kapalı at bir restoran."

Piper inler ve bir içki alır.

"Asla var I hiç kazanılmış kapalı içinde ve
aynı yer Buradaki herkes gibi," diye
ekliyor Shana.

Piper içiyor ve Sidney bir yudum daha a l m a d a n önce
yüzünü buruşturuyor. "Yakınlarda değildik."

İki kaşım da kalktı. "Bekle? Ben
miydin?" Kızarıyor, pembeleşiyor.

"Nerede?"

"Hoparlörlerin arkasında ofsaytta," diye yanıtıyor Sidney. "Sen benim kahramanımsın." Misty ışınlanır.

Piper'a bakıyoruz ve o da cesaret için içkisini yudumlarken bir parmağını havaya kaldırıyor. "Brewhouse'da masanın altında, herkes oradayken. River'ın bildiğine eminim."

"Aman Tanrım." Misty gülüyor.

Piper ona bir bakış fırlatır. "Çok kolay kurtuldun Misty. Oyuncu otobüsünde hiç seks yapmadım."

Misty ters ters bakıyor ve bir içki alıyor. Hepimiz alkışlıyoruz.

Piper daha yakına eğiliyor. "Daha önce hiç Alex ve River'la üçlü yapmak istememiştim."

Gözleri üzerimde. "Hiç adil değil." Derin bir yudum alıp içkimi bitiriyorum. Başıma çarpıyor ve koltuğumda sallanıyorum.

"Bilmiyorum. Bana adil görünüyor." Piper sırtıyor.

Sidney sesini alçaltıyor, tonu ciddileşiyor. "Neden onları daha önce hayal ettin?"

O geceyi düşünerek bir kahkaha atıyorum. Her şeyin nasıl yerli yerine oturduğunu hatırlayınca göğsüm sıkışıyor. "River kıskandı. Daha hiçbir şey başlamadan Alex'i yumrukladı. Ben de kendi yoluma gitmenin herkes için daha iyi olacağına karar verdim."

"Ve bu işe yaradı mı?" Shana soruyor.

"Bu hafta sonuna kadar öyleydi. Şimdi ne olduğunu bilmiyorum."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Onlar... onlar bir teklifte bulundular..." Hepsi öne doğru eğildi ve bundan kurtulamayacağımı anladım. "Yolculuğun geri kalanında dalga geçmek istiyorlar."

Misty tiz bir çığlık atıyor. "Hep birlikte mi?" Arabaya geri dönmeyi düşünüyorum. "Evet, sanırım öyle."

"Peki bunu istiyor musun?" Sidney soruyor. Sesi tereddütlü geliyor. İlk seferinde çekip gitmenin benim için ne kadar zor olduğunu herkes gibi o da biliyor.

İçim burkuluyor. "Bilmiyorum. Evet?"

"Elleri gösterin. Kim Mia'nın Napa'dayken Alex ve River'la iğrenç, kirli seks yapması gerektiğini düşünüyor?" Misty fazlasıyla istekli görünüyor.

Elleri hemen kalkıyor.

"Sana ne Misty?" Soruyorum ve gülümsüyorum, alaylarının iyi bir eğlence olduğunu biliyorum. Hayatımda böyle arkadaşlarım olduğu için şanslıyım.

Shana, Sidney ve Piper'ı işaret ediyor. "Bu üçünün uzun süreli, kararlı ilişkileri var ve ben de bekârim. Sen benim vekaleten yaşayabileceğim tek kişisin ve dürüst olmak gerekirse, kim iki muhteşem erkekle üçlü yapmayı geri çevirir ki?"

Bir kahkaha attım. "Bunu düşüneceğim."

Kahvemi yudumluyorum, Piper'ın son dokunuşlarını beklerken ellerimden yayılan sıcaklığı hissediyorum.

Düğün öğleden sonra ikiye kadar olmadığı için minnettarım ve rahatladım.

Shana'nın dün gece getirdiği rom şişesi, hepimiz uykuya daldığımızda neredeyse boşalmıştı. Aldığım iki Advil'e rağmen hâlâ kafatasımın içinden biri kaçmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum.

Saat on birde ellerinde güzellik ürünleriyle dolu rulo çantalarla gelen üç neşeli kadın olmasaydı muhtemelen öğle yemeğinden sonra uyuyacaktım.

İki saatten biraz fazla bir süre sonra hepimiz hazırlandık ve parıldadık, Piper'ın son dokunuşlarını bekliyoruz. Tamamen hazır olana kadar göremeyelim diye banyoya gitmişti ve bu beklenti beni öldürüyor.

Kapı gıcırdayarak açılır ve Piper'a yardım eden estetisyen dışarı çıkar.

Bize gülümsüyor. "O hazır."

Piper saklandığı yerden çıkıyor ve ağzım açık kalıyor. Klasik bir silüette kesilmiş sedefli saten elbisesi içinde göz kamaştırıcı. Belini sımsıkı sarıyor ve kalçalarının altından dışarı doğru taşarak ona neredeyse prenseslere özgü bir hava veriyor.

Bir kendine bir bize bakıyor. "Ee, ne düşünüyorsun?"

Misty ellerini birbirine vurur. "Lucas ölecek."

BÖLÜM 14

ALEX

MEKÂN, bir üzüm bağının ortasında yer alan büyük bir ahır. Sadece bakarak bile özel etkinlikler için kullanıldığını söyleyebilirim. Dış cephesi sıcak ahşaptan yapılmış ve siyah vurgularla modern bir hava verilmiş. Mimariden pek hoşlanmam ama bu tarzın kesinlikle arkasında durabilirim.

Jax, River, ben ve gergin görünümlü Lucas on beş dakika kadar önce arabayı durdurduk.

River yanıma geldi. "Nasıl becerdin bunu?"

Ona kaşlarımı çatarak Jax'in şu anda olduğu yerde hoplayıp zıplayan Lucas'la konuştuğu yere dönüyorum.

"Neden bahsediyorsun?" River'ın yakamı düzeltirken parmak eklemleri çenemi sıyırdığında sözlerim kesiliyor. İçimde küçük bir elektrik çarpması oluyor ve nefesim göğsümde düğümleniyor. Bakışları, zaten mükemmel olduğunu bilmeme rağmen kravatımı istediği gibi ayarladığı yere odaklanıyor. Parmaklarının nazik fırçasıyla tenim ısınıyor ve River düğümü sıkıca çektiğinde zorlukla yutkunuyorum.

Bir dakika içinde bitecek olmasına rağmen zaman durmuş gibi hissediyorum ve o bana sırtını dönüyor, bakışlarımla buluşmuyor.

Dışarıda araba lastiklerinin altında çakıllar çıtırdıyor ve hepimiz kapıya doğru bakıyoruz.

"Kahretsin," dedi Lucas ve arka kapıdan sunağın yanında olması gereken yere doğru aceleyle kaçtı. Onu görmesi gerekenden önce görürse Piper'ın onu öldüreceğinden oldukça emindi.

Kızlar içeri girer, Sidney önden gider. Doğruca Jax'e gidiyor, o da alçak sesle ıslık çalıyor.

Sonra Mia içeri giriyor ve yemin ederim kalbim duruyor. Diğer kızların giydiği şampanya rengi elbisenin aynısını giyiyor ama onu milyonlarca kez daha iyi gösteriyor. Sarı saçları eski bir filmde görebileceğiniz gibi dalgalı ve sol omzunun üzerinden toplanmış. Boynunun uzun, pürüzsüz sütununu ortaya çıkarıyor ve aniden ağzım onu orada tatma ihtiyacıyla sulanıyor.

Makyajı sade, uzun kirpikleri ve kiraz kırmızısı dudaklarıyla yüz hatlarını mükemmel bir şekilde vurguluyor. O dudakların aletimin etrafına dolandığı düşüncesi, beni ele geçirmekle tehdit eden sertleşmeye karşı savaşmama neden oluyor.

"Siktir," diye fısıldıyor River yanımda, sanki kelime istemeden ağzımdan çıkmış gibi.

"Evet." Ben de öyle düşünmüştüm.

Başım yetişmeden ayaklarım hareket etmeye başlamıştı bile ve boynunun açıkta kalan tarafını avuçlayarak başını geriye yatırdım. "Çok güzelsin, Kedicik."

Yanakları pembeleşiyor ve bakışları yüzümde geziniyor, sonra lacivert takım elbisemde dolaşiyor. "Sen de hiç fena görünmüyorsun."

Göz ucuyla Piper'ın anne ve babasının içeri girdiğini görüyorum ama Mia'dan başka bir yere bakamıyorum. Üç uzun yıl bekledikten sonra, burada karşımda durduğuna inanmak çok zor. İstediğim her şey onda var ve ona neden bu kadar önemli olduğunu açıklayabileceğimden emin değilim. Kendimi onun onayının merhametine bırakmadan olmaz.

Piper'ın annesi dikkatimizi çekmek için alkışlıyor. "Tamam, eşleşme zamanı. Jax ile Sidney. Alex ve Mia. Misty, sen

Shana ile."

Elim Mia'nın beline gidiyor ve onu kendime doğru çekiyorum. "Mia," diyor River, bizden sadece bir adım ötede. "Nasıl olursa olsun

"Seninle koridorda yürüyen kişi olmak istiyorum."- River'ın sözlerindeki gizli anlamı yakalıyorum ve Mia'nın dudaklarının aralanışına bakılırsa o da öyle- "Bu düğünü ben yönetmeliyim." Gözleri elimin Mia'nın belini kavradığı yerde geziniyor. "İkiniz birbirinize çok yakışıyorsunuz."

Aniden kuruyan boğazımı temizliyorum. "Sağ ol dostum."

"Bana borçlusun" diye cevap vermeden önce dudaklarında bir sırıtış beliriyor.

Başımı sallıyorum. Gerçekten de öyle.

River uzaklaşıp arka kapıdan çıktı. Mia yanımda oflayıp pufluyor, ben de kıkırdıyorum. "Merak etme. Eminim hâlâ o elbisenin kıvrımlarını nasıl sardığını düşünüyordur. Duramayacağımı biliyorum."

"Sen beladan başka bir şey değilsin." Bakışları benimkilerle buluşmuyor ama dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Parmaklarını dirseğimin kıvrımına sarıyorum ve müzik çalmaya başladığında köprücük kemiğinin narin çizgilerini izleyerek ona bakıyorum. "Gidelim mi?"

Parmakları tutuşlarını sıkılaştırıyor. "Bahse girerim Lucas ağlıyordur." Gülüyorum. "Garanti ederim."

Onu koridordan aşağıya, dağın yamacındaki fonda beyaz çiçeklerle süslenmiş sunağa doğru yönlendiriyorum. Nedime olarak yerini alması için onu bırakmak bana acı veriyor. Bu gece onu yanımda görmek için saniyeleri sayacağımı şimdiden biliyorum. Burada sadece bir avuç insan var. Lucas'ın ve Piper'ın aileleri ve tanımadığım diğer bazı geniş aile üyeleri bize bakan sandalyelerde oturuyor.

Düğün marşı çalmaya başlıyor ve arkadaki çift kapı açılarak Piper'ı ortaya çıkarıyor. Gözleri parlıyor ve onları Lucas'ın durduğu yere kadar takip ediyorum. Mia haklıydı. Gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor ve müstakbel karısı ona doğru yürürken gülümsemesi sallanıyor.

Piper dokunma mesafesine geldiği anda Lucas onu göğsüne doğru çekiyor ve ağzı uzun, yavaş bir öpücükle Piper'inkini ele geçiriyor.

Hepimiz gülüyoruz ama River boğazını temizleyene kadar durmuyorlar. "Hazır mısın?"

Lucas yavaşça uzaklaşıyor ama bir öpücük daha çalmadan önce değil. Sunağa döndüğünde bile onun elini bırakmıyor.

"Bayanlar ve baylar, aileler ve dostlar, bugün burada Piper ve Lucas'ın birlikteliğini kutlamak ve buna tanıklık etmek üzere toplanmış bulunuyoruz. Bu önemli vesileyle bir araya gelirken, onları bugüne getiren derin sevgi ve bağlılığı takdir etmek için bir dakikamızı ayıralım."

River töreni başlatıyor ama benim dikkatim koridorun karşısında, gözlerini çifte dikmiş Mia'nın durduğu yere çekiliyor. Yanakları pembeleşmiş ve arkadaşlarını izlerken gözleri parlıyor.

"Ben, Lucas Knight, Piper Adams'ı alıyorum..."

Mia parmak eklemleriyle gözyaşlarını siliyor ve bakışları bana yönelmeden önce aynı derecede etkilenmiş Sidney'le bakışıyor.

"Ben, Piper Adams, Lucas Knight'ı alıyorum..."

River çifti birbirine bağlayan sözleri söylerken dünya sessizleşiyor ama ben olduğum yerde donup kalırken beynim bunu çarpıtıyor. En kısa saniyeler için, karşımda duranın o olduğunu hayal edebiliyorum.

"Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin. Tekrar."

Alkışlar patlıyor ve Mia, Misty'yi heyecanlı bir şekilde kucaklarken dikkati benden uzaklaşıyor. Jax elini omzuma atıp yarı kucaklaştığında hâlâ olduğum yere yapışmış durumdayım. Bana sırtıyor. "Ona iyi davran, yoksa Sidney seni öldürür."

Boğuluyorum. "O kadar belli, ha?"

Gülüyor ve kolunu bırakıyor. "Ne kadar da belli." River'ın Mia'ya yaklaştığı yere doğru bakıyor ve eliyle

onlara doğru. "Bu bir sorun olacak mı?"

Başımı sallıyorum, göğsüme sıcaklık doluyor. "Bu sefer değil."

River ve Mia'yı ahıra kadar takip ediyorum. Beyaz ve altın rengi süslemelerle dekore edilmişti. Çiçekler, kartlar ve Tanrı bilir başka neler. Yine de güzel görünüyor.

Elbisesinin sırtından aşağıya doğru kaydığı ve kışının kıvrımlarıyla birleştiği yerden başka bir yere bakamıyorum. Aradaki mesafeyi kapatıp sadece zıplamasını izlemek için ona vurmamak için elimi yumruk yapıyorum. Bir gün, kendime söz veriyorum.

Uzun, dikdörtgen bir masanın her iki yanında yer sofraları vardır. Lucas ve Piper ortada oturuyor, başlarını birbirlerine doğru eğmişler, Jax ve Sidney de onların karşısında oturuyor. River, Jax'in solunda oturuyor ve Mia'yı onun yanındaki yere yönlendiriyor. Piper'ın misafirlerinden biri onun yanına oturuyor ve ben tek kaşımı kaldırarak rahatsız edici bir şekilde yaklaşıyorum. Hiç şansın yok dostum. "Orası benim yerim."

Sertçe yutkunur ve bir adım geri çekilir. "Bunun için özür dilerim. Benim hatam."

Yanına oturduğumda Mia bana sırtıyor. "Bu gerçekten gerekli miydi?"

"Evet." Masanın altına uzanıyorum ve parmaklarımı dizlerinin hemen üzerine koyuyorum. Kaygan saten kumaş dokunuşumun altında sıcacık. Bakışları benimkilere yöneliyor ama uzaklaşmıyor, ben de bunu elimi orada tutmak için bir izin olarak kabul ediyorum. Baş parmağımı kavisli bir şekilde gezdiriyorum, dokunuşuma baskı yapmasını seviyorum.

River kolunu onun arkasına yerleştiriyor ve ensesini saçlarının altından kavıyor. Kızın gözleri River'ınkilerle buluştuğunda kararıyor ve River, "Rahat mısın?" diye soruyor.

Cevap olarak başını sallıyor. Lanet olsun, suskun kalmasına bayılıyorum.

Kızların hepsi masanın karşısından bize bakarken aynı şekilde sırtıyorlar ve Mia'nın yanakları kıpkırmızı oluyor ama kıpırdamıyor.

Yemeğimi tek elimle yiyorum, kalçasını hiç bırakmıyorum. Parmaklarım birkaç santim yukarı kaydı ve o

Onları sıkıldığımda kıvranıyor.

Piper rahat bir gülümsemeyle ayağa kalkıyor ve dans pisti için ayrılan alana doğru yürümeden önce Mia'ya arsızca göz kırpmıyor. Yeni evlilerin ilk dansları için dönmelerini izliyoruz, ışıklar kısılıyor. Birkaç dakika sonra aileler de katılıyor, ardından Sidney ve Jax geliyor.

Ağzımı kulağının hemen üstüne kadar indirdim. "Lütfen bu dansı bana lütfeder misin?"

Bakışları önce bana, sonra River'a yöneliyor. Başını sallıyor ve elini Mia'dan çekiyor. Mia'nın yüzünde bir heyecan parıltısı beliriyor ve gülümsüyor. Onu dans pistine götürüyorum ve göğsüme çekiyorum. Kalçasını kavrayıp parmaklarımı açarak kışının üstünden geçip onu kendime doğru çektiğimde gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes alıyor.

"Karar vermene yardım ediyorum. Seni bu gece istiyorum. Sen o uçağa binene kadar her saniye seninle olmak istiyorum."

Dilini kırmızı dudaklarında gezdiriyor ve kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyorum. O da bunu benim kadar çok istiyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve burnumu boynunun kıvrımları boyunca gezdiriyorum, tatlı kokusunu içime çekiyorum ve yolumu takip eden tüylerim diken diken oluyor. Kulağını ısıriyorum ve titriyor. "Düşünmeyi bırak. Bırak gitsin."

Başını çeviriyor, ağzı benimkini sıyrıyor ve "Tamam" dediğinde nefesini dudaklarımda hissedebiliyorum.

Sikeyim. Tam aramızdaki mesafeyi kapatmak üzereydim ki sert parmaklarım Mia'nın kalçasına sürtündü.

River'ın bakışları benimkilerle buluştuğunda simsiyah oluyor ve çenesinde bir kas kıpırdıyor. "Böldüğüm için özür dilerim. O kadar iyi görünüyorsun ki dayanamadım."

Arkadaşlığımız boyunca Mia'yı öpmemi ikinci kez engelliyor ama geçen seferkinin aksine umurumda değil. Bu gece için daha büyük planlarımız var. Karar vermek Mia'ya kalmış.

Sadece ikisinin duyabilmesi için sesimi alçaltarak ona her şeyi tekrar anlatıyorum. "Dün sana ne sorduğumuzu düşündün mü?" Gözleri benimkilerle buluştu ve

Başını sallayarak dudağını ısırıyor. İçimden gülümsüyorum. River yakında onu utangaçlığından kurtaracak. "Açık konuşayım. Bu yolculuğun geri kalanında River ve ben sana inanılmaz derecede uygunsuz şeyler yapacağız. Hazır ve istekli olmanı, sırayla o küçük tatlı amcığını sikerken isimlerimizi haykırmanı istiyoruz."

Keskin bir nefes alıyor ve kimsenin duymadığından emin olmak için etrafına bakınıyor. Yeşil gözleri neredeyse siyaha dönmüş, geniş gözbebekleri var ve sözlerim içine işlerken hızlı nefes alış verişleriyle göğsü inip kalkıyor.

"Bunu istiyor musun?" River sert bir sesle sorar.

Cevabını bekliyorum. Eğer bunu istemediğini söylerse, onu ne kadar çok istiyor olursam olayım gitmesine izin vereceğim.

"Yolculuğun geri kalanında senin olmak istiyorum." "Aferin kızıma," diye homurdanıyor River.

"Hadi odaya geri dönelim." Sesim çığ ve alçak, ama müziğin üzerinden beni duyuyor.

Mia yavaşça gözlerini açar. "Lütfen."

Bu kadar basit bir kelime neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyor.

BÖLÜM 15

MIA

Ayrılmadan önce Piper'ı sert bir şekilde kucaklıyorum. "Tebrikler kızım. Senin adına çok mutluyum."

O da beni aynı sertlikte sıkıyor. "Bu gecelik bu kadar mı?" "Sorun olur mu?" Onu aşağılamak istemediğim için soruyorum.

Çok erken yola çıkmak.

Piper yüzümü tarıyor, şüphesiz hala kızarmış, çocukları kontrol etmeden önce ve dudaklarında yavaş bir gülümseme kıvrılıyor. "Bunu tamamen destekliyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyor ve kaçmakla tehdit eden sevimsiz sırtışa karşı savaşıyorum. Piper birinci sınıfta River ve Alex'le birlikte yaşadığından beri onlarla yakın arkadaş. Bu da onun kolay kabullenişini çok daha sakinleştirici kılıyor.

"Bunun çılgınca olduğunu düşünmüyor musun?"

"Dürüstçe mi?" Kaşlarını kaldırıyor. "Bence çılgın bir hafta sonunu hak ediyorsun. Bırak da biri seninle biraz ilgilensin."

Okuldaki halime döndüm. Jason'la ilişkim sırasında bir noktada onu bırakıp Jason'ın kafamı karıştırmasına izin verdim. "Bunu istiyorum."

"Eminim öyledir." Piper göz kırpmıyor ve beni kapıya doğru nazikçe itiyor. "Git eğlenmene bak. Tüm detayları yarın istiyorum."

"Yarın balayına gidiyorsun." Bu bahaneye sevindim.

Bakışları Jax'le sohbet etmekte olan Lucas'a kayıyor ve gözleri yumuşuyor. "Geri döner dönmez Sidney'le FaceTime yaparız."

"Evet. Tabii ki." Bu da ona her şeyi anlatmaktan kurtulmanın bir yolunu bulmak için iki haftam olduğu anlamına geliyor.

Dönüyorum ve Alex ile River'ın kapının yanında durup beni izlediklerini görüyorum. Alex boynunu büküyor, ukala gülümsemesi kayboluyor ve ellerini arkasına kilitliyor. Peşimden gelmemek için kendini zor tutuyor gibi görünüyor ve bunun tamamen benim kararım olduğunu bilmek göğsüme sıcaklık dolduruyor. Bu iyi bir şey, çünkü rahatlık alanımın çok dışındayım.

Bir adım öne çıkıp onlara doğru ilerliyorum ve Alex'in ağzının ben yaklaştıkça sırtmaya başlamasına hayret ediyorum.

Ona o kadar odaklanmışım ki River'ın kısık sesi başımı ona doğru çevirmeme neden oluyor. Kaşları birbirine çarpıyor ve bakışları Alex ile benim aramda gidip geliyor. "Sadece onunla gitmek istersen anlarım. Bu ya hep ya hiç anlaşması olmak zorunda değil."

Alex sertleşiyor ve onaylamadığını belli eden sessiz bir ses çıkarıyor ama River'ın dikkati benden hiç ayrılmıyor. Yanağını kemiriyor ve orada bir kas kıpırdıyor. Yüzündeki güvensizlik ifadesi göğsümü çökertiyor.

"Seni istiyorum. İkinizi de."

Derin bir nefes veriyor, sonra parmaklarımızı birbirine doluyor ve dudaklarının köşeleri sevdiğim şekilde kıvrılıyor. "Mükemmel."

River taksinin ön yolcu koltuğunda oturuyor ki bu iyi bir şey çünkü dünkü araba yolculuğunun tekrarını kaldırabileceğimi sanmıyorum. Dans ederken onların arasında sıkışmış olmak şimdiden kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi atmasına ve kalçalarımın birbirine sürtünmesine neden oluyor. Korkuyla karışık beklenti - hayır, korku değil... gerginlik -

beni koltuğumda kaydırıyor. Bu

Villamıza girme ve nasıl başlayacağımı bilmeden öylece durma fikri beni geriyor.

Bu benim için bir ilk ve *çok* şey yaptım.

Alex'in başparmağı boynumu sıyırdığında sırtımdan aşağı bir ürperti akıyor. Oturduğumuzdan beri saçımın bir teliyle oynuyor. Bunu yaptığının farkında olduğundan bile emin değilim.

Tatil köyüne doğru on beş dakikalık yolculuk boyunca kısık sesle çalan radyo dışında araba sessiz. Bu süre içinde, nefesim sığ pantolonlarla çıkana kadar kendimi çalıştırmayı başardım, beni yumruklayan düşüncelerin girdabına o kadar odaklandım ki durduğumuzu ve River'ın kapımı açtığını fark etmedim.

Başlarımız aynı hizada olacak şekilde eğiliyor. "Nefes al, Mia. Bu gece olacakların kontrolü sende." Boynumu kavrayıp başparmağını elmacık kemiğimde gezdiriyor. "Tekrar et."

Derin bir nefes alıyorum, şu anda kontrolün onda olduğunun farkındayım ama değişiklik olsun diye düşünmek zorunda kalmamak hoşuma gidiyor. Yapmak istemediğim hiçbir şeyi zorlamayacaktı. Bu yalnız uyumak anlamına gelse bile. Şanslıyız ki ikimiz için de bunun olmasına izin vermeyeceğim.

"Kontrol bende."

Başını sallıyor ve parmaklarını boynumdan aşağı, omzumun üzerinden geçiriyor, parmakları benimkilere dolanıp beni dışarı çıkarana kadar yoluna devam ediyor. River hiçbir zaman fazla konuşmadı ama koyu renk gözlerinin benimkileri delip geçmesi yoruma yer bırakmıyor.

Alex yanımıza yaklaşıyor ve gülümseyerek sinirlerimi yatıştırıyor. "Hadi gidelim, kedicik."

River patikalardan villaya doğru ilerlerken o da arkamızdan geliyor. İlk gecenin aksine, çevremizi fark etmiyorum. Onun yerine tüm dikkatimi Alex'in belime bastırdığı elinin sıcaklığına ve River'ın başparmağını avucuma her sürtüşünde kolumda oluşan karıncalanmaya veriyorum.

Villaya girdiğimizde, yürüyen bir su birikintisiydim.

Bunun nasıl sonuçlanacağı konusunda endişelenmeme fırsat vermeden River arkamdan yaklaşıyor ve kulağımın altına yumuşak bir öpücük konduruyor. "Rahatla, aşkım. Seni tutuyoruz."

BÖLÜM 16

ALEX

RIVER Mia'nın kulağının altına yumuşak bir öpücük konduruyor ve Mia başını onun omzuna yaslıyor. Çenesi eğik, ağzı sık nefesleriyle açık. Düşüncelerimi yokluyorum ama kıskançlık yok. Sadece ihtiyaç.

Kalçasını kavriyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıldığında inliyor. River'ın eli çenesini sarıyor, bana açılması için onu ikna ediyor. Dilim ağzına girdiğinde inliyoruz. Tadı o kadar güzeldi ki, kendimi onun içine girmekten alıkoyamıyordum.

Karşılık olarak dilimi daha derin emiyor ve ben kendimi tamamen ona kaptırıyorum.

"Tadın çok güzel." Geri çekilip çenesini River'a bakacak şekilde çevirmeden önce onu tekrar öpüyorum. "T a d ı n a b a k . "

Mia'nın parmakları River'ın yakasına yapışıyor ve saçlarımı çekiştirirken aynı anda onu sırtına doğru çekiyor. İnliyor ve dudaklarını yakalıyor. Dilinin ağzının içine kayışını, kirli, muhtaç bir öpücükle onunkini okşayışını izliyorum ve sikim onun kalçasına doğru seğiriyor. *Hay sikeyim. Neden bu kadar ateşli?*

Açıkta kalan boynunu yakalıyorum, izimi bırakacak kadar sert emiyorum ve dizimi kalçalarının arasına bastırıyorum. Aramızda kıvranıyor, klitorisini bana doğru sallayarak çok ihtiyaç duyduğu baskıyı arıyor. Elbisesi doğrudan teması engellediği için hayal kırıklığıyla haykırıyor ve boynuna gülümseyerek elbisesinin kumaşını kalçalarının üzerine kaldırıyorum, ama

Dizim yerine elimle karnını kavıyorum. Kalçaları kalkıyor ve vücudu avuçlarımın içinde titriyor.

"İşte bu, Kedicik," diye mırıldanıyorum omzuna karşı ve avucumu klitorisine doğru bastırıyorum, tempomu yönlendirmek için çıkardığı yumuşak sesleri dinliyorum. Sözleri tüm anlamını yitiriyor ve orgazm onu yıkarken ağzı sessiz bir çığlıkla açıldığında içim gururla doluyor.

Gevşiyor ve River'ın omzunun üzerinden kapüşonlu bakışlarıyla karşılaşmadan önce onu yerinde tutmak için kavrayışımı sıkılaştırıyorum. *Bunu gerçekten yapıyoruz.*

Parmaklarımı ipeksi elbisesinin içine sokup yavaşça başının üzerine kaldırıyorum. Mia kollarını otomatik olarak kaldırıyor, hâlâ orgazmın sisi içinde. Sevimli bir mırıldanma sesi çıkarıyor ve kumaş yüzünü temizlediği anda onu hızlı bir öpücükle yakalıyorum, sonra ona bakmak için arkama yaslanıyorum ama elimi bırakmıyorum.

Vay anasını. Sadece ince siyah bir tangayla durduğunu görünce nefes alıyorum. Meme uçları tozlu gül rengine ve sert tepeler halinde duruyorlar. Ağzım sulanıyor ve kendimi durduramayarak birini yakalıyorum. Emiyorum ve dilimi döndürüyorum ve o çığlık atıyor, parmakları saçlarımı kazıyor ve çekiştiriyor.

"Hoşuna gitti mi, Aşkım?" River omzunun üzerinden onu izleyerek soruyor, parmakları yanlarını okşuyor. Kız titriyor ve başını sallıyor. Çok duyarlı.

River köşedeki sandalyeyi göstererek, "Tişörtünü çıkar, otur ve sandalyenin kollarını bırakma" dedi.

Kahretsin, istediğini yaparken sikim ağrıyor, ne kadar hoşuma gittiğini görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Onlardan ayrılıp oturuyorum, deri sıcak sırtıma karşı serin. Mia'nın gözleri göğsümde sıcaktan kavruluyor ve dili gizlice dışarı çıkıp öpüşmemizden dolayı hâlâ şişmiş olan alt dudağını ıslatıyor.

Yumruğumu sandalyenin kollarına sıkıştırıyorum. Onu yakalamak istiyorum ama kontrolün River'da o l m a s ı n d a çok lezzetli bir şey var.

Onu benim oturduğum yere yaklaştırıyor ve bir elini omuzlarının arasına bastırarak belini bükmesi için yönlendiriyor. "Ellerini dizlerinin üstündeki baldırlarına koy."

Onu konumlandığı şekilde, uzanmak için öne eğilmesi gerekiyor ve bu da dengesinin bozulmasına neden oluyor. Kendini sabit tutarken parmakları kalçalarımın altına battığında inliyorum. Keskin yeşil gözleri benimkilere kilitleniyor ve ikimiz de nefes almakta zorlanıyoruz. Bundan sonra olabilecek beklerken hayatımda hiç bu kadar zorlanmamıştım.

River elini kürek kemiklerinden omurgasına doğru gezdirip kışını avuçladığında gözleri kapanıyor. "Hiç şaplak yedin mi, Mia?"

Gözlerini açıyor ve içinden bir ürperti geçiyor. Lanet olsun.

"Evet."

Adam elini kaldırıyor ve kadın da onu takip ederek yer değiştiriyor. "Şimdi sana şaplak atacağım."

"Evet." Kelime bir yalvarış gibi çıkıyor ve adamın avucu keskin bir şaklamayla aşağı indiğinde kadın inliyor.

İç çamaşırını çıkarıp onu aramızda çıplak bırakmadan önce yavaş daireler çizerek acıyı yatıştırıyor. "Sana beş kez daha şaplak atacağım. Ona bak, Mia."

Sikim seğiriyor ve pantolonumun içine sızıyor. Kavrışı sıkılaştığında gözleri benimkilerle buluşuyor, tırnakları deriyi kırdığından emin olana kadar kalçalarımı kazıyor.

"Her birinden sonra saymanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin, Aşkım?" River sorar ve Mia hızla başını sallar.

River ona tekrar şaplak atar ve gözleri kapanır, ağzı açık kalır.

"Gözlerini benden ayırma, Kedicik." Gözbebekleri büyüyor, irislerini ele geçiriyor ve boynuna pembe bir kızarıklık yayılıyor. Bu çok hoşuma gidiyor.

"Bir," diye sayıyor. Beklenti aramızdaki havayı yoğunlaştırıyor ve imkansız olsa da yemin ederim onun ne yaptığını hissedebiliyorum. Birlikte nefes alıyoruz, bir sonraki tokadı bekliyoruz.

"İki." Bu sefer gözleri benimkilerden ayrılmıyor ve sandalyenin kollarını daha sıkı kavramak zorunda kalıyorum. O böyle çözülmüşken ona bu kadar yakın olmak ama ona dokunamamak beni çılgına çeviriyor. River'ın bana tam olarak ne yaptığını bildiğinden hiç şüphem yok.

"Üç. Dört." Her çıtırtıda içime daha da yerleşiyor ve bakışları yumuşuyor, neredeyse kendinden geçiyor.

River elini Mia'nın kalçalarının arasında gezdiriyor.

"Siktir, Mia.

Bizi zor durumda bırakıyorsun."

Parmaklarını ağzıma götürüyor ve ben de hiç tereddüt etmeden ağzımı açıyorum. Dilimi aşağı doğru itip ağzımı daha da açtığında ve daha derine kaydığında gözlerim geri yuvarlanıyor. Mia'nın tatlı tadı River'ın parmaklarından gelen tuz patlamasıyla karışıyor ve boğazımın derinliklerinde inleyerek son damlasına kadar yalıyorum.

Bu beni duraksatmalı ama hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Mia'nın tadı, sesleri. Tırnaklarının içimi kesmesini hissediyorum.

River parmaklarını ağzımdan çekip ona son bir kez şaplak atıyor ve *beş* dediğini zar zor duyabiliyorum. Sonra bir elini kalçasına koyarak onu sabitliyor ve nefesi kesilene kadar kızgın teninde daireler çizerek nazikçe ovuyor.

Çenesini okşuyorum ve gözlerinin açılması birkaç dakika alıyor. "İyi hissediyor musun kedicik?"

"Evet." Başını sallıyor, hâlâ biraz kendinde değil. "Devam etmek istiyor musun?" diye soruyorum.

"Evet." Sesi güçlü çıkıyor ve ben gülümsüyorum. Kahretsin, onun cesurluğuna bayılıyorum.

"Güzel. Aletini çıkar ve yumruğuna sar." River emrediyor.

Kahretsin, alçak sesle söylediği talepkâr sözler benden bir inilti çıkarıyor ve pantolonumu sarsak, aceleci hareketlerle çözüp parmaklarını kıvırdığında gırtlaktan gelen bir şeye dönüşüyor

sikimin etrafında. Neredeyse boşalıyordum. Tek eliyle onu dengede tutarken yana doğru yatıyor ve ben de kolundan tutarak onu yerinde tutuyorum. Birkaç derin nefes alıyorum, kontrolümü yeniden kazanıyorum.

River onun saçlarını nazikçe avucunda topluyor ve ağzı kulağıyla aynı hizaya gelecek şekilde eğiliyor. "Onu tatmak istiyorsun, değil mi Aşkım?"

"Lütfen."

Mia'nın eli sikimi kavırıyor ve dişlerimin arasından tıslıyorum. "*Siktir.*"

Gözleri benimkiler üzerinde sıcak ve baştan çıkarıcı sırtıışı kıvrılıyor.

Kendini alçaltırken dudağı benim felaketim oldu. Beni daha da ağzına almadan önce sikimin yarığındaki prekumu yaladığında taşaklarım geriliyor. Beni zar zor içine alabiliyor.

River başparmağını Mia'nın çukurlaşmış yanağında gezdirerek oradaki kasları gevşetiyor. "Nefes al, Mia. Biraz daha al." Bir santim daha alçalıyor, sikimi daha derine alıyor ve River onu överken kendimi tutmaya çalışıyorum. "İşte böyle. İşte bu kadar. Çok iyi gidiyorsun."

Beni aşağı yukarı çalıştırıyor, muhtaç sesler çıkarıyor ve her seferinde beni daha derine götürüyor.

"Ağzın doluyken çok güzel görünüyorsun, Mia." River'ın sözleri içime işliyor ve gözlerim geri dönüyor.

Aletim kabarıyor ve içimde bir zevk dalgası titrerken kaslarımı sıkıyorum. Onu uyarmaya çalışıyorum. "*Siktir. Geliyorum.*"

İnanılmaz derecede derinlere iniyor, ben boğazının arkasına boşalırken başımın etrafını yutuyor. Orgazmım o kadar uzun ve yoğun ki onu zar zor dik tutabiliyorum ve o da diğer elini tekrar kalçama koymak zorunda kalıyor.

Bana sırtlıyor ve gözlerinde gurur parlıyor.

Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirerek dölümün kalıntılarını siliyorum. "Kendinle gurur duyuyor musun?"

Ağızına alıyor, çekişi doğrudan sikime gidiyor ve mırıldanıyor. "Mmhmm."

Tanrım. Yine yarı sertleştim. "Güzel. Olmalısın."

Tadının bana benzemesini umursamadan onu öpüyorum ve o da kollarını göğsüme yaslıyor. Parmaklarını saçlarımın arkasından geçiriyor ve öpücüğü derinleştiriyor.

Mia ciyaklıyor, vücudu sarsılıyor ve River'ın onun arkasında diz çöktüğünü görüyorum. K ı ç ı n ı n iki yanından tutarak onu ayırıyor ve yüzünü amına gömüyor.

Kıvranan bedenini yerinde tutuyorum. Alnını benimkine dayıyor ve vücudu titrerken gözlerini sıkıca kapatıyor.

Bu sefer hiçbirimiz bir şey söylemiyor, sadece River'ın onu yutarken çıkardığı uygunsuz seslerin ve Mia'nın River'ın yüzüne sürtünerek sertçe kıvranırken çıkardığı tutarsız seslerin odayı doldurmasına izin veriyoruz. Siktir, boşalacak. Bunun bir parçası olmak için can atıyorum, bu yüzden aramıza uzanıyorum ve klitorisinin üzerinde daireler çiziyorum. Daha derin inliyor ve hareketleri çılgınca bir hal alıyor. Çok yaklaşmıştı. River'ın ıslak, sıcak dili parmaklarımın üzerinde geziniyor ve ben dişlerimin arasından tıslıyorum.

O zaman yüzünün sikime ne kadar yakın olduğunu fark ediyorum ve zorlukla nefes alabiliyorum.

Mia'nın vücudu titriyor, boşalırken parmakları kafa derimi kazıyor ve çığlığını ağızımla yakalıyorum.

River ayağa kalkıyor, Mia'yı kollarına alıyor ve yatağa doğru ilerliyor.

BÖLÜM 17

NEHİR

Yatağı geri çekip Mia'yı yatırıyorum ve ona bir dakika veriyorum. Kalbim göğsüme öyle sert çarpıyor ki kaburgalarım kırılacak gibi oluyor. Onun parmaklarını öyle yalarken ne düşünüyordum ki? *Düşünmüyordum, olan buydu.* Mia'nın inlemeleri, Alex'inkilerle ve onun tatlı tadıyla karıştığında aklım başımdan gitmişti. Daha iyi düşünemedim, onu boşaltırken dilimi parmaklarının üzerinde gezdirdim.

Tek kurtarıcı lütuf, geri çekilmemesiydi. Belki farkında bile değildi.

Ben biseksüelim ama Alex değil ve ona dokunmaya hakkım yoktu. *Sikeyim.*

Gözlerinin kısıldığını görmeyi bekleyerek ona bakıyorum, ama aptal bir gülümsemeyle yaklaşıyor. İkisini de bu duruma benim soktuğumu bilmek bana bir şeyler hissettiriyor.

Bağımlılık yapıyor ve henüz işimiz bitmedi.

Alex soyunup yatağa onun yanına tırmandığında Mia'nın gözlerinin açılmasını izliyorum. Onu altına alıyor, dizlerine kadar yükseliyor ve kalçalarını kalçalarına sararak ayak bileklerinin üzerine oturuyor.

Öne eğilip onu öpüyorum, dudaklarının kenarını yalıyorum, ta ki bana açılana ve dilimin tadına bakana kadar, sonra ikimiz de hava almaya çalışana kadar öpüşmeyi derinleştiriyorum.

Gecenin yorgunluğunu atıp atmadığını anlamak için bakışlarına bakıyorum ama kapüşonlu gözleri ve beklentiyle kocaman açılmış göz bebekleriyle karşılaşıyorum. Parmakları saçlarımın arasına girerek beni kendine çekiyor ve geri çekilmeden önce ona istediğini veriyorum.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Başını sallıyor. "Güzel. Alex'in seni becerdiğini görmek istiyorum."

"Tanrım," diye inliyor Alex ve kalçaları kızın içine giriyor.

Onu daha yakına çeker, böylece karşılık olarak onun sikine sürtünebilir.

"Sen bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş halisin, bunu biliyor musun Kedicik?" Alex onun kalçalarını kavırıyor, daha da yakına çekiyor ve sikini hizalayarak ona ukala bir sırtı atıyor. İçine girdiğinde sözleri dağılıyor ve kızın sırtı yatağa doğru eğiliyor. Pozisyonumu ayarlıyorum, böylece birleştikleri yeri görebiliyorum ve dişlerimi gıcırdatarak sikinin içine girmesini izliyorum. Kalın ve damarlı ve her vuruşunda onu inletiyor. Pratik olarak etrafından fışkırıyor, onu içine alırken taşaklarını ıslatıyor. Kahretsin, güzel bir amcığı var, onun etrafında böyle gerilmiş.

Elimi hâlâ siyah pantolonumun örttüğü sikimin üzerinde gezdiriyorum. İkisi de benim görebileceğim şekilde çıplakken, tamamen giyinik ikisinin üzerinde durmanın uygunsuz bir yanı var.

"Buraya gel." Kendimi yavaşça okşarken Mia elime bakıyor ve yukarı bakıyor. "Senin sıran."

Sik beni. Kalçalarımındaki kaslar geriliyor ve yatağın başına doğru ilerliyorum. Ağzını ayırıyor ve Alex aramıza bakarken ritmi hızlanıyor.

"Şimdi git," diye emrediyor ve ben sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. "Artık patron sen misin?"

"River, eğer önümüzdeki beş saniye içinde sikini ağzıma sokmazsan hepinizin gömleklerini kırıştıracağım."

Alex homurdanıyor ama durmuyor.

I Yapma. ver a tek Bok doğru

Şimdi,ama O İnkâr edilemeyecek kadar sevimli. Kemerimi çözdüğümde Mia dudaklarını yalıyor.

ve pantolonumun fermuarını açıp, aletimin elimde ağırlaşmasına yetecek kadar aşağı itiyorum.

Boxer giymediğimi görünce nefesini içine çekiyor ve açgözlü bir elle bana uzanıyor. Dokunmasını engellemek için bileğini tutuyorum. Bu lanet bir işkence gibi, ama bana dokunursa ağzına girmeden boşalacağım.

Alex onu başını yatağın kenarından zar zor sarkacak şekilde ayarlıyor, sikimle mükemmel bir şekilde hizalanıyor. Beni anında içine alıyor ve ben de kendimi ayakta tutmak için bir elimi Alex'in sırtına koyarak öne doğru yığılıyorum. Çabuk öğreniyor ve Alex'le yaşadığı tereddütlerin hiçbirini göstermiyor.

Emiyor, yalıyor, mırıldanıyor ve ben kontrolü kaybetmemek için her saniye savaşıyorum.

Alex homurdanıyor ve bakışlarımı ona çeviriyorum. Gözleri beni içine alan ağzına odaklanmıştı. Hızını ona uyduruyor, yanakları parlak ve ağzı O şeklinde açık. Baktığımı fark etmiyor ve başını çevirmiyor.

Mia dişlerini aletimin üzerinde gezdirerek kalan tüm kontrolümü kırdı. Öne doğru sarsıldım, gırtlığının arkasına vurarak onu tıkayana kadar.

Alex'in gözleri geri dönüyor ve sonra bakışları Mia ve benim bağlandığımız yere dönüyor. Bana bakıyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor. Geri çekilmek istiyorum ama kemerimin halkasından tutup boğazının arkasına çarpana kadar beni ileri çekiyor. Boştaki elimi saçlarına sokup ağzını sikmeye başlıyorum.

Karıncalanma belimde başlıyor ve orgazmımın baskısı arttıkça taşaklarımda sıkılaşıyor. Sertçe yutkunuyorum. Çok yaklaşmışım.

"Alex, boşalmasını sağla," diye emrediyorum ve bunu nasıl yaptığına bakma zahmetine girmiyorum, salıverilmesi onu sararken, beni de kendisiyle birlikte çekerken sikimin etrafında nasıl inlediğinin büyüüne kapılıyorum.

Hiç bitmeyen salınımımınla ona pompalıyorum, sonra dizlerimin üzerine çöküyorum ve alnımı onunkine bırakıyorum. Alex

Kendi orgazmıyla inliyor ve diğerk tarafına düşüyor.

Şakağına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra banyoya gidip bir bezi ıslatıyorum. Yanlarına döndüğümde ona açık bir şişe su uzatıyorum. "Bunu iç."

Birkaç kadeh içtikten sonra masaya koyuyor. "Teşekkürler, boğazım ağrıyor." Bunu o kadar muzip ve şakacı bir şekilde söylüyor ki göğsümden bir inilti kopuyor. Onu böyle seviyorum.

Bacaklarını açtığımda sırtması kesiliyor. Bezi banyo zeminine doğru fırlatmadan önce onu dikkatlice temizlerken ellerimde titriyorlar.

"Bana yer açın."

Alex yarı uykulu bir halde inliyor ve ikisini de diğerk tarafa doğru kaydırıyor. Soyunuyorum ve içine giriyorum. Rahat bir pozisyon bulmak biraz zaman alıyor. Sırt üstü yatıyorum, Mia'nın başı omzumun kıvrımında, bacakları benimkilerin üzerinde, Alex de onun sırtına sarılmış. Çarşafı üzerimize çekiyorum, yorgan için hâlâ çok sıcak.

Mia parmaklarını göğsümden gezdiriyor ve kalbimin üzerine yumuşak bir öpücük konduruyor.

Yüzünü gömüyor ve sinirlerimi bozacak şekilde sertleşiyor. Alex başını kaldırıp bakıyor, ondaki değişikliği de fark ediyor. Sözleri göğsümden boğuklaşıyor. "Bunu daha önce yaptın mı? Bir kızı paylaştın mı?"

Hay sikeyim. Alex'in başı yastığa düşüyor, pişmanlık hemen yüzüne yansıyor.

Parmaklarımı çenesinin altında gezdirerek onu bakışlarımla buluşmaya teşvik ediyorum ve dürüstçe cevap veriyorum. "Evet. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Birazcık."

Alex onun ensesini öper. "Güven bana, Kedicik. Şimdiye kadar yaptığımız hiçbir şey az önce yaptığımızın yanına bile yaklaşamaz."

Vücudu yumuşuyor ve saçının bir tutamını kulağının arkasına itiyorum.

Bunun birlikte geçireceğimiz tek gece olduğunu bilmek kaderin acımasız bir cilvesi gibi geliyor. Derin bir acı oluşuyor

kaburgalarımın arasında. Gitmesine nasıl izin verebilirim?
"Bir gece daha kal."

"Uçağım çoktan doldu." Sesinde bir hü­zün var, sanki bu benim kadar onun da canını yakıyor ve ben bundan mutlu olduğum için hasta bir adamım.

"Uçuşunuzu değiştirmek için para ödeyeceğiz." Alex dirseğinin üzerinde yükselir ve ona doğru eğilerek onu derinden öper. İkisi de nefessiz kalana kadar öpüşmeyi kesmiyor.

Sertçe yutkunuyor, gözleri onunkilerle benimkiler arasında gidip geliyor. Tüm endişelerinin birbirine çarptığını görebiliyorum.

"Sadece bir gece daha." Burnumu onunkinin üzerinde gezdiriyorum ve derin, ürpertici bir nefes alıyorum.
"Lütfen, Mia. Sadece bir gece daha."

"Tamam... Bir tane daha." Sözleri neredeyse acıyla çıkınca Alex kolunu kızın ortasına daha sıkı sarıyor.

Düşünceler beni bombardımana tutarken, nefes alışlarının ağırlaşmasını ve uykuyla sakinleşmesini dinleyerek orada uzanıyorum. Ne düşünüyorum ben böyle? Bu hafta sonu nasıl yeterli olabilir ki?

İkisinden de.

BÖLÜM 18

ALEX

MIA YANIMDA DURUYOR, yavaşça uykudan kalkıyor. Canlı yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda dudaklarında sıcak bir gülümseme beliriyor.

Bir eliyle ağzını kapatıyor. "Günaydın."

Kaşlarımı kaldırıyorum ve geri çekiyorum. "Benden saklanma, Kedicik."

Çenesini yastığa doğru çeviriyor ve inliyor. "Sabah nefesi."

Üzerine tırmanıyorum, onu kollarımla hapsediyorum ve ağırlığımı bırakarak onu yatağa gömüyorum. Gülüyor ve altımdan kalkmaya çalışıyor ama iki elini de yakalayıp alt dudağını emiyorum.

Donup kalıyor, sonra dilimi ağzının içine soktuğumda eriyor. Nazik, şefkatli bir öpücük. Dün geceki aceleci ihtiyaç gibi değil. Onun her yudumunun tadını çıkarıyorum.

Alt dudağımı ısıırıyor ve ben de onun gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık vererek geri çekiliyorum.

"Nefes alamıyorum." diye inliyor ve ben sırt üstü dönüyorum, onu da koluma sokacak şekilde kendimle birlikte çekiyorum. "Daha iyi misin?"

"Mmhmm." Boş yatağı tarıyor, sonra kaşlarını kaldırıp bana bakıyor.

"Kahve almaya gitti."

River bu sabah uyandığında ona bir kez baktığını ve çenesindeki kasların gevşediğini söylemek istemiyorum.

kulağının arkasındaki saçlarını okşarken tik tak etti. Onu izlediğimi bilmeden birkaç dakika boyunca onu izledi. Neredeyse işkence görmüş gibi görünüyordu, sanki bir şekilde tam olarak istediği ve istemediği her şeye sahipti.

"Buna alışabilirim," diyor River kapı aralığından. Odaya girip kapıyı arkasından kapatıyor ve elindeki kahve tepsisiyle duvara yaslanıyor. Çok rahat görünüyor, siyah tişörtü, düşük belli şortu ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçları parmaklarının arasından geçtiği için dağılmış. Onu daha önce hiç böyle gördüğümü sanmıyorum.

River'ın gözleri belimden sarkan bacaklarını takip ediyor ve uyluklarının ortasına doğru uzanan pürüzsüz teni izlerken koyulaşıyor.

Kahvesini dudaklarına götürürken sırtıyor ve "Kalksan iyi olur. Herkes seni bekliyor."

"Aman Tanrım." Mia kaskatı kesilir ve avuçlarını yukarı iterek yataktan fırlar.

Dudaklarım kıvrılıyor ve giyecek bir şeyler almak için bavulunu karıştırarak odada çılgınca koşturmasını izlerken gülümsüyorum. Bu sevimli pembe sundress'i giyiyor ama altına başka bir şey giymeyi düşünmüyor bile. Ayaklarımı yere indiriyorum, dizlerinin arkasından tutup onu kendime doğru çekiyorum. Kıpırdanmaya çalışıyor ama avucumu baldırından kalçasının arkasına doğru geçirip kıcını kavıyorum. "Her gün böyle giyinmeye ne dersin?"

"Eve gittiğimde bunu hatırlayacağım." Hırıltımı duymazdan gelerek ellerimi savuşturuyor ve kapıya doğru yöneliyor, River ona kahve uzatırken gülümsüyor.

Onu içine çekerken yanakları pembeleşiyor ve adam yoğun gözlerle onu izliyor.

"Günaydın," diyor.

"Günaydın aşkım." River onun ensesini kavıyor ve parmak uçlarına doğru çekerek kaşlarının arasına bir öpücük konduruyor. "Acele etsen iyi olur. Kızlar seni soruyor."

Bakışlarım kapıdan aceleyle çıkan Mia'yı takip ederken River'ın sıcak bakışlarıyla karşılaşıyorum. Gözlerini kaçırıyor ve arka pencereden manzarayı inceliyor.

Ayaklarım yerde, tamamen çıplak bir şekilde yatakta oturuyorum ve bir şeyler ters geliyor. River da öyle düşünüyor olmalı, çünkü boğazını temizliyor ve dışarı çıkmadan önce kapıya doğru başını sallıyor.

Tadı hâlâ Mia gibi olan dudaklarımı yalıyorum ve onları takip etmeden önce şortumu ve bol bir beyaz tişörtümü giyiyorum.

Lobiye vardığımda herkes oradaydı -Jax ve Sidney, Piper ve Lucas, Misty ve Shana. Bavulları ön kapıda yığılmış, görevlilerin onları arabalarına götürmesini bekliyorlar.

Mia'nın Piper'la konuşmasını izliyorum. Gülümsüyor, sıcak ve mutlu. Hafif bir uğultu göğsümü titretiyor. Birkaç gün önceki haliyle tam bir tezat oluşturuyor. Gözlerinin altındaki narin cilt uykusuzluktan morarmıştı ve gergin bir ürkekliği vardı. Tüm bunların yerini parlak bir rahatlık aldı. Sidney ve Piper'ın söylediği bir şeye neredeyse kıkırdıyor ve bu göğsümde bir şeyleri sıkıyor.

"Ee, konuşmak ister misin?" Jax omzumu kavrayıp sıkarken bana sırtıyor.

"Ne hakkında konuşacağız?" Kaşlarımı kaldırdım, bu hafta sonu hakkında konuşmaya hazır değildim. Ne kadar sıçıp batırdığımı değerlendirmeye hazır değilim.

"Bana öyle bakma. Tüm bunların Sidney ve Piper'ın planının bir parçası olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Ona yan gözle bakıyorum. "Bana bununla bir alakan olmadığını söylemiştin." Bir kahkaha atıyorum, burnumu çimdikliyorum ve gökyüzüne doğru bakıyorum. "Sana teşekkür mü etmeliyim yoksa yumruk mu atmalıyım emin değilim."

Jax bana endişeyle bakarken kaşları ortadan aşağı doğru çekiliyor. "Sadece hafta sonu mu?"

"Evet." Haklı, sadece bir hafta sonu ama istediğim bu değil. Hiç istemediğim bir şey.

"Peki onu fazladan bir gün daha kalmaya nasıl ikna ettin?" Jax sırtıyor

Sıcaklığın boynuma tırmandığını hissedebiliyorum. "Bir hanımefendi asla öpüşmez ve söylemez."

Jax bakışları ciddileşmeden önce gülüyor. "Daha iyi görünüyor, biliyorsun. Her ne yapıyorsanız yardımcı oluyor."

Gurur ve korku karışımı bir his göğsümü dolduruyor çünkü işe yarıyor. Bunu tüm yüzüyle gülümsemesinden anlayabiliyorum. Sidney'le konuşurken ve ona sarılıp vedalaşırken nasıl daha dik durduğunu ve ne kadar rahatladığını görebiliyorum. Onu her zaman böyle hissettirmek istiyorum. Onun güvendiği kişi olmak istiyorum. Bugünün son gün olmasını bu kadar zorlaştıran da bu.

Jax'in sırtını sıvazlıyorum. "Sadece ona iyi bak. Sen ve Sidney'in zaten ilgilendiğinizi biliyorum ama benim için ona göz kulak ol. Tamam mı? İyi olduğundan emin ol."

Jax başını sallıyor, çok ciddi görünüyor. "Onu yakaladım."

Mia yanımıza geliyor, Jax'e sıcak bir şekilde sarılıyor ve sonra yanımda duruyor.

Aramızda bir ileri bir geri bakıyor ve sırtıyor. "Söyle bakalım Mia, seni bir gece daha kalmaya ikna eden neydi?"

Gözlerini deviriyor, yanakları pembenin hoş bir tonuna bürünüyor. "Evde görüşürüz, Jaxy."

Piper'ın çocukluk lakabını duyunca gülüyor ve parmak eklemlerini Piper'ın başının üstüne sürüyor.

Bir tutam kıskançlık beni şaşırtıyor, ona asıldığını düşündüğümünden değil; gözleri olan herkes onun Sidney için gidici olduğunu görebilir. Onunla olan rahatlığı, yakınlığı. Yarından sonra Sidney'in benim hayatımdan çıkacağını ama onun hayatında kalmaya devam edeceğini biliyorum. Sertçe yutkunuyorum ve enseme tutuyorum. Pislik gibi davranıyorum.

"Evde görüşürüz." Jax hafifçe omzunu iter. "Benim yapmayacağım bir şey yapma."

Kollarımı ortasına dolayarak onu göğsüme doğru çekiyorum. Onları izlerken çenemi başına yaslıyorum.

Git.

River yanımıza geliyor ve bizi süzerken başını öne eğiyor. "Spor salonuna gitmemiz gerekiyor ama öğleden sonrası için size bir masaj ayarladım."

Heyecandan neredeyse ciyaklamaya benzer bir ses çıkarıyor, sonra boğazını temizliyor. "Bunu yapmana gerek yoktu."

"Hayır, bunu yapmak zorunda değildim ama yapmak istedim."

Onu spaya götürüyoruz ve ayrılmadan önce şakağına bir öpücük konduruyorum. River'a bakıyorum, beni spor yapmaya zorladığı ve onunla geçireceğim zamanı kaçırdığım için aniden öfkeleniyorum.

Sırıtıyor. "Güven bana, daha sonra planladığım şey için bir molaya ihtiyacı var."

BÖLÜM 19

MIA

"MASAJINIZ NASILDI?" diye soruyor bir görevli, tedavi odasından çıkar çıkmaz. Bana uzattığı küçük bardak suyu alıyorum ve gülümsüyorum.

"Çok iyiydi." Ve gerçekten de öyleydi. Yatak ısıtılmıştı, dizlerimin ve ayak bileklerimin altına yastıklar sıkıştırarak tüm baskıyı hafifletti ve müthiş bir baş masajı yaptı. Bu, vücut ovma ve yüz bakımı arasında, hiç bu kadar rahatlamamıştım.

"Bunu duyduğuma sevindim. Bay Davis tesisin geri kalanına tam gün erişimi de içeren paketi tercih etti."

Göğsümde bir çekiştirme var, beni çocuklara doğru çekiyor. Zaten saatlerdir onlardan uzaktayım ve geri dönmek bir kayıp gibi geliyor. Büyük ahşap kapıya bakıyorum, diğer tarafta ne olduğunu merak ediyorum. Eğer spa'nın geri kalanı gibi bir şeyse, muhtemelen muhteşemdir. River içeri girmemi istemeseydi rezervasyon yaptırmazdı, değil mi?

Belki çocukları pedikür falan yaptırmaya ikna edebilirim. River'ın boyalı ayak parmakları aklıma gelince gülümsememi bastırıyorum. "Evet, teşekkür ederim."

Kapıyı iterek açıyor ve ağzım açık kalıyor. Duvarlar, alçak amber ışığında parıltıyan koyu mavi-gri mozaik karolarla kaplı ve tavan, tüm alanı sıcak bir kucaklama gibi hissettiren alçak asma sedir tahtalarıyla panelli.

Sadece büyük boy puf olarak tanımlanabilecek şeylere uzanmış, bornozlarını üzerlerine çekmiş yumuşak koltuklarına kıvrılmış birkaç kişi daha var. Kestirmek için daha cazip bir yer gördüğümü sanmıyorum.

Bir köşeyi dönüyoruz ve burada ışıklar daha loş, mağara benzeri bir varlık veriyor. Bir park yeri büyüklüğünde, yan yana ve su altı ışıklarıyla loş bir şekilde aydınlatılmış üç havuz var.

Görevli ilkinin işaret ediyor. "Bu bizim kontrast hidroterapi bölümümüz. İlk olarak kırk beş derecede tutulan soğuk bir dalma havuzu var. İçine giriyorsunuz, çıkmadan önce birkaç saniye dalıyorsunuz. Sonra sıcak bir havuz ve son olarak da rahatlatıcı bir hidroterapi havuzu var. Soğuk ve sıcak arasında gidip gelmeniz gerekiyor. Bu dolaşımınızı arttırıyor."

Sonuncusunda bir çift rahatça dinleniyor, sırtlarını batık şezlonglara yaslıyorlar.

Dalma havuzundan emin değilim ama baloncukları kesinlikle deneyeceğim.

Sessizce takip ediyorum, bakışlarım çıplak bir kadının büyük bir altın soyut resmine odaklanıyor ve neredeyse ona doğru yürüyorum. "Kahretsin. Özür dilerim."

Bana sıcak bir gülümseme veriyor ve ben de bahşış aldığından emin olmak için aklıma bir not düşünüyorum.

"Burada buhar odamızı bulacaksınız." Büyük bir cam kapıyı işaret ediyor. Yanındaki kapı açılıyor ve su sesleri mekânı dolduruyor. "Burası da yağmur duşu odamız."

Hızlıca bir göz attım ve tavandan akan ve tüm alanı kaplayan dereleri gördüm. *Büyüleyici.*

"Durulamadan önce buhar odasında başlamanızı öneririz. Havuzlara gitmeden önce burada serinleyin. Bornozunuzu buraya asabilirsiniz."

"Çok teşekkür ederim." Neden bu kadar beceriksizim? Bornozumu diğer iki bornozun yanına asıyorum, üzerimde mayom kalıyor ve odaya adım atıyorum, ciğerlerim anında doluyor

nemli havayla birlikte. Odaklanmak için gözlerimi kırpttırıyorum ama buhar o kadar yoğun ki duvarları kaplayan bankları neredeyse onlara takılana kadar seçemiyorum.

İlk basamağı tırmanıyorum, bunun yerine orta basamağa oturmayı tercih ediyorum ve başımı arkaya eğip birkaç nefes almadan önce kürek kemiklerimi en üst basamağa yaslıyorum. Hava sedir ve deri kokuyor. Anında River'ın burada olmasını diliyorum. Ahşap koltuk uyluklarıma sıcak geliyor ve onlar alışana kadar yer değıştiriyorum.

Gözlerim kapalıyken, duyularım boşluktan gelen kumaş seslerine odaklanıyor. Başımı kaldırıp gözlerimi zorluyorum ama orada birinin olduğunu bilsem de beyaz buharın içinden hiçbir şey göremiyorum.

Orada olduğunu bile bilmediğim kişi yanıma geçip kalçasını benimkine hizaladığında yukarı doğru sarsılıyorum. Dengemi kaybedip öne doğru devrilmeye başlıyorum ve ellerimi önümde birleştiriyorum. Yere çakılacağımdan emin olduğum için irkiliyorum ama güçlü kollar ortama dolanıyor ve yere düşmeden beni geri çekiyor.

"Dikkatli ol Mia," diye kulağıma doğru nefes alıyor River ve sıcağa rağmen tüylerim diken diken oluyor. Adamın adımı söyleyiş tarzı onu uygunsuz bir şeye dönüştürüyor.

Kalbim ürkmüş olmaktan dolayı hala çarpıyor, sonra "Ne yapıyorsun?" diye tısladığımda neredeyse çarpacaktı.

Cevap vermesini bekliyorum. Cevap vermeli. Cevap vermesi normal olurdu ama River her zamanki gibi sessiz bir şekilde beni bırakıyor ve üstümdeki banka çıkıp dizlerini başımın iki yanına indiriyor. Az önce hissettiğim kızgınlık anında yok oluyor. Kafam karışmış bir halde ona doğru dönüyorum, ama o enseme tutuyor ve beni ileriye doğru yönlendiriyor.

Nefesimi içime çekiyorum. Bu hareket bir emir gibi geliyor, bırakmadan önce elini bir kez sıktığında daha da güçleniyor. Parmaklarım kıpırdamamak için iki yanımdaki sedir tahtalarına gömölüyor.

River'ın avuç içleri omuzlarıma yerleşiyor ve parmakları aşıya kaymadan önce sırtım kavislenip göğsüm havaya kalkana kadar beni çekiyor. Derimin her santimini acı verici bir yavaşlıkla kaplıyor, daha da alçalmadan önce köprücük kemiğimin ana hatlarını çizmek için zaman ayırıyor. Avuç içleri zaten sıcak olan tenime lav gibi değıyor. Parmak uçları bikinimin kabını sıyırdığında, tüm vücudum sanki içimde bir ateş yakmış gibi hissediyor.

Kumaşın altına dalıyor, kenarın hemen altında ileri geri hareket ederken uzun, yavaş bir nefes alıyorum. Meme uçlarım onun dokunuşuna duyduğum ihtiyaçla karıncalanana kadar sertleşiyor. Tüm dikkatim göğüslerimin hassas kıvrımlarını okşadığı yere odaklanıyor. Göğsüm ağrıyor ve kafam bulanıklaşıyor, neredeyse beklentiyle bulanıklaşıyor.

"Nefes al." River kulağımı ısıyor ve ellerini geri çekerek ağzımdan bir inilti çıkarıyor. Nefesimi tutuyorum ve gözlerim odadaki diğer kişinin bulunduğu yere doğru fırlıyor, ama hala hiçbir şey seçemiyorum.

"Nefes alacak mısın, yoksa durmam mı gerekecek?" Sözlerini duymaktan çok hissediyorum. Ağzı kulağımın kabuğunu sıyrıyor. Başımı sallıyorum ve birkaç derin nefes alıp vermeden önce duraklıyorum.

"Aferin kızıma." Çakıllı övgüsü doğrudan içime işliyor. Tekrar nefes alamadan bikinimin kaplarını yana itiyor ve beni açıkta bırakıyor. Göğüslerimi avuçlayarak onları birbirine doğru itiyor ve hafifçe sıkıyor.

Dokunuşuna boyun eğiyorum ve kalçalarının arasına geri çekiliyorum, sikiinin sert uzunluğu omzuma baskı yaptığında çıkardığı iniltiyi seviyorum. Yer değıştiriyorum ve göğüslerimi tekrar sıkıyor, bu sefer acı vermekten çekinerek emrini açıkça belirtiyor.

Arkamı dönüp onu ağzıma almak istiyorum. Onu bir kez olsun aklından çıkarmak, ama bana vermek istediğı şeyi daha çok istiyorum.

Acı verici bir şekilde sertleşene kadar başparmaklarını meme uçlarımda etrafında dolaştırıyor. Bu adamın beni parçalara ayırma şekli

Sadece elleri... Varlığımın her molekülü onun dokunuşuna odaklanana kadar zaman uzuyor. Tam yalvarmak üzereydim, yalnız olmadığımı umursamadan, River baş ve işaret parmakları arasında meme uçlarımı sıkıştırıp doğrudan klitorisime bir elektrik akımı gönderdiğinde. Keskin bir nefes alarak kalçalarımı oynatıyorum.

Kapı açılıyor ve üstümün tamamen olmadığını fark ederek kaskatı kesiliyorum.

Yeni kişi yaklaşırken River, "Tam zamanında," diyor.

Alex yüzümden bir metreden daha az bir mesafede beliriyor ve avuçlarını bacaklarımın üzerine koyuyor. Başparmakları uyluklarımın iç kısmını okşuyor. Artık o kadar yakın ki, River'ın meme uçlarımı okşadığı yerde gezinen kapüşonlu gözlerini seçebiliyorum. Bakışları benimkilerle buluşuyor. Dudakları kayıyor ve çapkınlıktan çok ilkel bir gülümseme ortaya çıkıyor. "Kendine bir bak, Kedicik."

River göğüslerimi avuçlayıp Alex'e uzatıyor. Öne eğildi ve meme ucumu ağzına aldı. *Kahretsin*. Alex dilini döndürerek hassas tepeyi yatıştırıyor.

Bunu herkesin içinde yaptığımız için utanmalıyım. Elleri üzerimdeyken yakalanma fikri kalçalarımı ıslatıyor, dokunuşlarıyla aklımı başımdan alıyor.

Bankı bırakıyorum, ellerimi Alex'in saçlarına daldırıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Göğüs ucumu serbest bırakmadan önce göğsünden alçak bir kıkırdama yükseliyor.

River avuçlarını kollarımda gezdirerek bileklerimi parmaklarının arasına alıyor. Ben Alex'in saçlarını tutmayı bırakana kadar yavaşça kavrayışını sıkılaştırıyor. Ellerimi tekrar bankın üzerine koyup dokunmama izin vermediğini açıkça belirttiğinde inliyorum. Ensemde, saç çizgimin hemen altından öptüğünde kaskatı kesiliyor ve uzaklaşmaya çalışıyorum. Bu hareket beklenmedik bir şekilde o kadar hassas ki donup kalıyorum.

Kulağımın dibini dişlerinin arasına almadan önce boynum boyunca öpücükler bırakıyor. "Devam etmek ister misin?"

Hayır. Evet. *Lütfen*. Beynim aralarında kısa devre yapıyor. Ama kimse bana dokunmuyor, cevabımı bekliyor. Sakinleştirici birkaç nefes alıyorum. "Evet."

River elini boğazıma doluyor ve tepemde yükselen siyah bakışlarıyla karşılaşana kadar başımı geriye yatırıyor. Baş aşağı dururken bile ruhumu almaya gelmiş Lucifer'e benziyor. "İşte bizim iyi kızımız."

Alex'in ağzı diğer meme ucuma iniyor ve kalçalarım sürtünme arayışıyla eğiliyor.

Odanın diğer tarafından, buharın arasından görülemeyecek kadar uzaktan, inleme ile öksürük arası erkeksi bir ses geliyor. Karnımın alt kısmında ısı kıvılcımları dans ediyor, yabancının bizi dinleyerek tatmin olduğunu bilmek her şeyi daha da yoğunlaştırıyor.

Boğazımdaki el sıkılaşıyor ve dünya küçölüyor. Göğsüm yanana kadar elini yavaşça sıkıp sonra bırakırken River'ın bakışları benimkilerden ayrılmıyor. Alex karnımı öpüp mayomun alt kısmını çıkardığında başka herkesi unutmuş oluyorum.

River beni kaldırıp banktaki yerimi almadan önce tutuşunu tamamen bırakıyor. Sırtımı hızla göğsüne yaslıyor ve bacaklarımı kalçalarının dış tarafına bağlıyor. Dizlerini iyice açarak beni Alex'in sıcak bakışlarına maruz bırakıyor.

Alex beni içine alırken inliyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve uğursuz denebilecek bir sırıtış ağzını kavislendiriyor. Eğilip ikimizi de nefes nefese bırakan bir öpücükle dudaklarımı yakalıyor. "Çok mükemmel."

Ayağa kalkıyor, geri adım atıyor ve havanın değişmesi bana neredeyse çıplak, gergin ve açıkta olduğumu hatırlatıyor ama Alex dizlerinin üzerine çöktüğü anda beynim kapanıyor.

Burnunu dikiş yerimde gezdiriyor, dilini klitorisime bastırmadan önce beni içine çekiyor. Sarsılıyorum ve dizlerimi içeri doğru çekiyorum, ancak River onları daha da ayırıyor.

Henüz onlara dokunmaya iznim olup olmadığından emin olmadan bankı kavriyorum ve kollarım onları yerinde tutmak için gereken güçle titriyor. River ellerimi yukarı kaldırıp arkamdan boynunun arkasına doladığında rahat bir nefes alıyorum. Saçlarını sertçe çekiyorum ve sertleşmiş siki kışımaya giriyor. Ben de tekrar yapıyorum.

Elleri tekrar göğüslerimde, parmakları meme uçlarımı taciz ederken, Alex beni girişten klitorise kadar yalıyor, aralarında kıvraniyorum, ne kadar gergin olduğum için zar zor nefes alabiliyorum.

Umutsuzca daha fazlasına ihtiyaç duyarak kalçalarımı yuvarlıyorum. İleriye doğru sallanırken River'a geri dönüyorum ama hiçbir şey ağıma dokunmuyor.

Dişlerim birbirine kenetleniyor, burnumdan hava fışkırıyor, Alex iki parmağını içime kaydırduğunda inlememi bastırıyorum. Klitorisimi sertçe emiyor ve gerginlik sırtıma, uzuvlarıma, omurgama yayılıyor. Sadece *bir hamleye daha* ihtiyacım var.

Alex ve River benden uzaklaşıyor ve ben bu kadar yakın olmanın kaybından dolayı ağlamamı durduramıyorum. Sinirli bir gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve River onu ağıma atmadan önce başparmağıyla yakalıyor.

Dilimi aşağı bastırıyor ve çenemi kavrayarak beni yerimde tutuyor.

Alex'in nefesleri göbeğimin üzerinde nefes nefese kalırken ben onların arasında titriyorum, aynı anda hem nefret ediyor hem de buna bayılıyorum.

Alex daha fazla parmağını içime sokuyor, dünyam bembeyaz olana kadar klitorisimi emerken ileri geri hareket ettiriyor. Orgazmım patlamadan önce onun etrafında sıkılaşıyorum ve içime zevk parçaları gönderiyorum. River'ın başparmağının etrafında yüksek sesle inliyorum, dokunuşlarına tamamen kayboluyorum ve onların hissinden zevk alıyorum.

Karşıımızdan boğuk, belirgin bir erkek iniltisi geliyor. Alex gülümsüyor ve karnıma bir öpücük konduruyor. İğrenmem gerekirdi ama bu anla ilgili tek bir şey bile yanlış gelmiyor. Her kimse kalkıyor ve buhar odasından kaçıyor, açık kapı içeri çok ihtiyaç duyulan serin havayı alıyor.

"Hemen döneceğim." Alex yabancının arkasından ayrılıyor ve bir bornozla geri geliyor. Hızlıca mayomun üstünü çıkarıyor ve bornozu üzerime sarıyor.

Tek başıma ayakta duramayınca River'ın kolu ortama dolanıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Hadi seni temizleyelim."

BÖLÜM 20

MIA

YAĞMUR DUŞU odası, serin arduvaz zeminleri ve koyu mavi metro fayanslarıyla tam da düşündüğüm kadar güzel.

River beni göğsüne yaslıyor, bacaklarım beline dolanıyor ve elleri kalçalarımın altına gömülüyor. Yüzümü boynu ile omzu arasındaki kıvrıma gömüyorum. Kendi ağırlığımı taşımayı bile düşünemeyecek kadar bitkinim.

Alex acele etmiyor, kürek kemiklerimin arasında hafifçe bir bez sürüklüyor, bacağımdan aşağı inip ayağımı yakalamadan önce kalçalarımın üzerinden geçiyor. Gıdıklanmaya karşı sarsıldığımda kıkırdıyor ve diğer tarafımdan başlıyor. Alex sırtımdaki kasları nazikçe yoğurduğunda dudaklarımda yumuşak bir inilti oluşuyor. Onlar benimle ilgilenirken kendimi gevşemeye bırakıyorum ve onlara doğru rahatlıyorum.

Tavandan dökülen su, ısınmış, kaygan tenimde serin ama erkeklerin sürekli teması içimden sıcaklık yayılmasına neden oluyor.

Alex saçıma şampuan ve ardından saç kremi masajı yapıyor ve ben boğazımın gerisinde mırıldanarak onun dokunuşuna yaslanıyorum.

River bir kolunu belime dolayarak geriye devrilmemi engelliyor.

El üstünde tutulduğumu hissediyorum ve bunun son gün olduğunu bildiğim için gözlerim yaşıyor.

River beni titrek bacaklarımın üzerine yatırıyor, sadece Alex'in kollarımı bornozumdan geçirip göbeğimin üzerinde bir düğüm atabilmesi için belimi bırakıyor.

Villaya dönüş yolu bulanıktı. Tüm zamanımı Alex'in omzuna sokularak ve etrafıma neredeyse hiç bakmadan geçiriyorum.

İçeri girdiğimizde beni yatağa yönlendiriyor ve ben de yatağın üzerine sürünerek yorganı üzerime çekmesine izin veriyorum. River'ın telefonda konuştuğunu belli belirsiz duyabiliyorum ama gözlerim ağırlaşıyor ve uyku beni yavaşça altına çekiyor.

Alex şakağıma doğru fısıldıyor. "Uyu, kedicik. Yemekler geldiğinde seni uyandırırız."

Boğuk sesler beni uykumdan uyandırıyor ve kapının keskin kapanma sesi beni doğrulmaya zorluyor, bir esneme ağzımı geriyor.

River yatağın ortasına bir tepsi yemek koyuyor ve ben bir üzüme uzandığımda onu daha uzağa kaydırıyor, bu da bana ters ters bakmasına neden oluyor. Dudaklarındaki yumuşak gülümseme nefesimi kesiyor.

Alex yanımdaki yastığın yanına tırmanıp bacak bacak üstüne atıyor ve sırtarak dikkatimi çekiyor. "Aç olacağını düşündük... ve bu gece için enerjiye ihtiyacın var."

"Uh-huh. Peki bu gece ne olacak?" Kaşlarımı kaldırıyorum, şimdiden tenimin ısındığını hissediyorum.

Alex eğilip nefesimi kesen bir öpücük kondurduktan sonra geri çekiliyor ve bana göz kırpmıyor. "Sen nasıl istersen, Kedicik."

River saçımın bir tutamını kulağımın arkasına itiyor. "Yarını unutalım ve sadece birbirimizin tadını çıkaralım." Sesi çiğ ve alçak ve kalbimi çekiyor. Bunun uzun sürmemesiyle ilgili çok yanlış bir şey var, ama bu duyguların bu anı etkilemesine ve benden çalmasına izin vermeyi reddediyorum.

River sağıma oturduğunda yatak sıkışıyor, böylece ikisinin arasında kalıyorum ve o da şarküteri tabağını karıştırıyor. Bana uzatmadan önce kraker, salam ve peynirden oluşan küçük sandviç benzeri bir kule yapmak için zaman harcıyor.

Isırdım ve boğazımın arkasında inledim. Erimiş peynirli bir güzellik.

"Güzel," diyorum fazlasıyla memnun olan River'a.

"Ne yani, bana bir tane yapmayacak mısın?" Alex River'a takılır ama River onun için bir tane hazırlayınca ağzı kapanır.

Alex'in yanaklarında hafif bir kızarıklık beliriyor ve ben daha ne olduğunu sormadan konuşuyor. "Bize hayır kurumunuzdan bahsedin. Bundan sonra ne olacak?"

Heyecandan içim içime sığmıyor ve endişeye kapılmadan önce onlara her şeyi anlatıyorum. "Şimdi tek yapmam gereken nasıl daha fazla bağışçı bulacağımı bulmak. Misty'nin sosyal medya kampanyasının nasıl yürütüleceğine dair birkaç fikri vardı ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca bunun üzerinde çalışacağız. Sonra da işe yaramasını umacağız."

"İşe yarayacak." River bana bir üzüm yediriyor ve ağzım tatlı ve ekşiyle doluyor.

Alex sırtımı göğsüne yaslamam için beni kollarına çekiyor ve burnunu boynumda gezdirerek tüylerimi diken diken ediyor.

River düşünceli görünüyor, sonra tepsiyi komodinin üzerine koyuyor. "Unuttuğun ve final için otuz altı saat boyunca çalışmak zorunda kaldığın ders neydi?"

"Etik... Bunu hatırlamak zorunda mıydın?"

"Her şeyi hatırlıyorum." River bana bir üzüm daha uzatıyor ve aptalca bir şey söyleyemeden ısırdım. "En yüksek ikinci puanı senin aldığını ve Charles'ın buna çok kızdığını hatırlıyorum. Seni öğretmene ispiyonlamaya çalışmıştı."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Ah evet... Ona ne oldu?"

"Arkadaşlarını ispiyonlamanın neden aptalca olduğu üzerine güzel bir sohbet yaptık." Alex sırtarak River'ın bana uzatmaya çalıştığı üzümü alıyor ve ağzına atıyor.

"Bir de hokey takımının yarısıyla bilardo oynadığın zaman var," diyor River ve bana olan güveninde bir şeyler yerleşiyor. Bornozumu omuzlarımdan kaydırıyor ve dudakları onun yolunu takip ederek yeni açığa çıkan tenime ağzını açarak öpücükler konduruyor.

"Kendine güvenmelisin. Buna sahipsin," diye fısıldıyor River, dilini köprücük kemiğimin üstündeki çukura daldırmadan önce ve aklım başımdan gidiyor.

Alex bornozumu yatağın kenarına atmadan önce sonuna kadar aşağı kaydırıyor. River ayağa kalkıp kıyafetlerini çıkarırken enseme öpüyor ve kalın sikini ortaya çıkarıyor. Sertçe yutkunuyorum.

Yatağın üzerinde diz çöküyor ve bir elini yatağa dayayarak üzerime eğiliyor. Başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdikten sonra boynumu kavlıyor ve alnımı kendine doğru çekiyor.

Hareketleri yavaş ve ölçülü, sanki beni keşfetmek için sonsuz zamanı varmış gibi. Elleri vücudumun her kıvrımını ezberlemiş gibi izliyor, başparmaklarını göğüslerimin ve meme uçlarımin üzerinde gezdiriyor, göbeğimin etrafında d o l a ş ı y o r , dokunduğu her yerde tüylerim diken diken oluyor.

Kapüşonlu bakışlarıyla buluşuyorum ve dudaklarımı dudaklarına değdirmek için çenemi yukarı kaldırıyorum.

Ağzının kenarını yalıyorum ve öpücüğün kontrolünü ele geçirdiğinde uzun, alçak bir inilti çıkarıyorum. Beni kalçalarımin arasından kavradığında ürperiyorum. Parmakları yavaş, tembel daireler çiziyor ve ağlamamak için dudağımı ısırarak üzere öpüşmemize ara veriyorum.

"Lütfen," diyorum boğazının kenarına doğru.

"Lütfen ne?" River avucunu kısıp giriş yerimde daireler çizdikten sonra geri çekiliyor.

Dokunuşunu kaybettiğim için kısıp, neredeyse acı dolu bir ses çıkarıyorum.

"Kedicik, ona cevap versen iyi olur." Alex nefes veriyor ve parmaklarını kalçamın belimle birleştigi kıvrıma dokunduruyor. Parmak uçlarını göğüs kafesimde gezdirerek dikkatimi çekiyor ve enseme bir öpücük konduruyor. Şakacı bir şekilde ısırıyor, arkama uzanmak için yorganın altına kayıyor ve beni yanına götürüyor.

River takip ediyor, beni aralarına sıkıştırıyor.

Kalpleri her dokunuşta daha hızlı atıyor. Her bir nabız, birbirimize çarptığımız yerde titreşiyor.

"Dokun bana," diye cevap veriyorum ve sıcak eller tenimi okşarken gözlerimi kapatıyorum.

Kime ait olduklarını unutuyorum ve aralarında kıvranıyorum, kalçalarımı oynatıyorum, daha fazlasını arıyorum. Her yerime dokunuyorlar, kaslarımdaki gerginliğe masaj yapıyorlar ve beni güçlü ellerin arasında uysal bırakıyorlar. Tırnakları etimi tırmıklarken ve dilleri tenimle alay ederken meme uçlarım nasırlı parmakların altında çakıllaşiyor. Yumuşak parmaklar kalçalarımın üzerinde geziniyor ve her sinir kıvılcımlanarak canlanıyor, uyluklarımın arasına dalıp derinlere batarken yollarını takip ediyor.

Bağlantıyla sırtım kamburlaşıyor, River'ın elinin içime bastırdığını görmek için gözlerim açılıyor.

"Lanet olsun," diye nefes alıyorum.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve ellerimi River'ın saçlarında gezdirerek başımı Alex'e yaslıyorum.

Alex'in parmak uçları meme ucumun üzerinde yuvarlanıyor, sonra ucunu benden keskin bir çığlık koparacak kadar sert bir şekilde kısıtıyor, ardından iki parmağının arasında klitorisimi ovma için karnımı okşuyor.

Hızları acı verici derecede yavaş. Nefes alışım hızlanıyor, kalbim göğsümde çarpıyor ve zevk ayak parmaklarımdan vücudumun her köşesine yayılırken tenim karıncalanma hissiyle canlanıyor. Kalçalarım titriyor ve içimde derinlerde oluşmaya başlayan orgazmın sıcaklığını hissediyorum.

River çenemi ısırıyor ve kulağıma kadar öpüyor. "Bizim için gel, aşkım, böylece sonunda seni *becerebileyim*."

Onun içimde derinlere battığı düşüncesi, beni parçalayan yoğun zevk dalgaları yaratıyor. Orgazmı o kadar yavaş inşa ediyorlardı ki, salıverilmenin şiddeti gözlerimi geri döndürdü, vücudum aralarında titriyor.

River güçlü ellerini bacağımın etrafına yerleştirip nazikçe kalçasının üzerine kaldırmadan önce birkaç saniye aşağı inmeme izin veriyorlar. Ereksiyonunun ucu girişimi okşarken gözleri beklentiyle doluyor ve aramızda omurgamı titreten bir kıvılcım yaratıyor. Tek bir akıcı hareketle kendini içime itiyor ve beni tamamen dolduruyor.

Büyük olduğunu biliyordum, ama içimi öyle bir dolduruyor ki, baskı hissi neredeyse kaldırabileceğimden fazla.

River içimde yavaşça ilerlerken Alex kürek kemiklerimi öpüyor ve onun büyüklüğüne uyum sağlamama izin veriyor.

Değer verildiğimi, önemsendiğimi, sevildiğimi hissediyorum-

Bu düşünce beni geriyor ve River meme uçlarımı çimdikleyerek ağızından bir ciyıklama sesi çıkarıyor.

"Düşünmeyi bırak," diyor ve alt dudakımı ısıırıyor.

Zihnimin boşalmasına izin veriyorum ve kendimi onlara kaptırıyorum. Vuruşları hızlanıyor, ta ki içime girip o mükemmel noktaya vurana kadar.

İçimde başka bir orgazm oluşurken dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti kaçıyor. Zevk çok fazla ve tekrar etrafını sıkıyorum, ağızıma karşı inlemesini sağlıyorum.

Alex elini merkezime götürüyor, klitorisime sıkı daireler çizerek masaj yapıyor ve basıncı yukarı doğru çekiyor.

River boğazından alçak sesle hırlıyor, kalçaları serbest kalmasıyla birlikte içime giriyor ve onunla birlikte beni de tetikliyor.

Tam nefesimi tutmaya başladığımda, onun dikkatlice dışarı kaydığını hissediyorum, sadece Alex'in horozunu bana karşı çentiklediğini hissediyorum.

"Benim için hazır mısın, Kedicik?" Alex'in sıcak nefesi kulağımın üzerinde gezinirken kulağımın memesini ısıırıyor ve ben de onun üzerine bastırarak sikini kaygan sıcaklığımla sarıyorum.

Göğsünden memnun bir homurtu yükseliyor.

Mırıldanmak istiyorum. Beni tamamen doldururken ikimiz de inliyoruz. Bir spazm

Sikinin tepesi G noktama çarptığında içimde sarsıntılar oluyor. Duruyoruz, anın tadını çıkarıyoruz.

River alnını benimkine dayıyor, burnunu sokuyor ve beni Şefkatle püyor. Arkadaşı arkamdan içime girerken eliyle kalçamı tutuyor ve beni yerimde kilitliyor. Arkama uzanıyorum ve parmaklarımı Alex'in saçlarına geçiriyorum, vücutumdaki her kas kasılırken ve iimin derinliklerinden başka bir zevk dalgası patlarken hayatım için tutunuyorum. Alex birkaç kez daha itiyor ve sonra kendi serbest kalışını bulurken tutuşu sıkılaşıyor.

"Bu inanılmazdı," diyorum nefeslerimin arasında.

River usulca gülümsüyor, bana Şefkatle bakarken kaşları hafifçe kırışıyor. "İnanılmazsın," d i y e mırıldanıyor.

Bundan geri dönüş olmadığını bildiğim için göğsüm sıkışıyor.

BÖLÜM 21

NEHİR

SAAT ALTI KIRK BEŞİ GÖSTERİYOR. Alarmımızın çalmasına on beş dakika var ve rakamların her değişiminde göğsüm biraz daha sıkışıyor.

Mia bu sabah ayrılıyor ve ondan daha fazla kalmasını istemek ne kadar cazip gelse de, bunun ona haksızlık olacağını biliyorum. Stajı ve geri dönmesi gereken bir hayır kurumu var. Gözlerinin altındaki koyu morluğun sorumlusu ben olursam lanetleneneceğim.

Bunun yerine, sanki zamanımızın tükenmesinden bizzat suçluymuş gibi saati izliyorum.

Mia'nın sırtı her nefes alışında göğsüme doğru genişliyor. Yüzünü Alex'in göğsüne gömdü ve Alex de elini onun saçlarına gömdü. Parmaklarımı göğüs kafesinin üzerinde, onunkilere dolanmış bir şekilde tutuyor olmasaydı, onların kendi çiftleri olduğunu düşünebilirdim.

Başından beri bunun geçici olduğunu biliyordum. O Ottawa'da yaşıyor, biz Boston'dayız. Bunu başarabilsek bile, onun bunu isteyeceğinin garantisi yok. Hafta sonu kaçamağı yapmak başka bir şey. İki NHL oyuncusuyla ilişkiye girmek bambaşka bir şey. Sadece medyada yer almak bile birini gömmeye yeter.

O harika ve özverili biri ve buna değdiğimize karar verirse hiç şüphe yok. Bununla birlikte gelen her türlü saçmalığa katlanırdı. Ama ben bunu ona yapamam. Bunu ona yapamam.

Zaten stresli. Zaten her şeyini vermişken olmaz.

Onun hayatını zorlaştırmak isteyen hiçbir yanımda yok.

Alex kayıyor ve sanki uykusunda bile kaybolacağından korkuyormuş gibi onu sıkıca kavıyor. Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve avucumun içine döndüğünde keskin bir acı kaburgalarımın altını deliyor.

Saate hızlıca bir göz attığımda beş dakikadan az bir süre kaldığını görüyorum ve boynunun kıvrımına sokulup son kez lavanta vanilya kokusunu içime çekiyorum.

Birkaç günlüğüne istediğim her şeye sahiptim ve bunu bırakmak beni öldürebilirdi.

San Francisco havaalanına doğru ilerlerken Mia yağmurdan ıslanmış pencereden başka bir yere bakmıyor. Neredeyse iki saatlik yolculuk boyunca sessizdi. Alex ve ben bu geceye kadar uçmuyoruz ama onunla seyahat etmekte ısrar ettik. Bana iki saat daha kazandıracaksa, kabul ediyorum.

Tatil köyü havaalanına şoförlü araç hizmeti sunuyordu ve hepimiz arkaya sığabilelim diye büyük bir Mercedes SUV seçtik. Alex onun tam arkasına oturdu. Saçımdan birkaç tutamı koltuğun üst kısmına doğru çekmiş ve düşüncesizce onlarla oynuyor. Odaklanmamış bakışları dümdüz ileride, düşüncede kaybolmuş.

Mia yer değiştiriyor ve ben onu yüzüme çevirme isteğimle savaşıyorum. Bedenim içimde çalkalanıyormuş gibi hissederken o sakın görünüyor. Her mil vedalaşmaya bir mil daha yaklaşmak demek. Sonsuza kadar... Bu düşüncüyü sindiremiyorum, bu yüzden daha sonra beni uyanık tutması için aklımdan çıkmasına izin veriyorum.

Üniversitede bizi hayalet gibi terk ettiğinde de bu kadar birikimli miydi? Ne olduğunu anlıyorum. Benim yüzümden olduğunu biliyorum.

Kıskanç bir pislik olduğum için suçluyum. Alex'in hâlâ benimle konuşmasına şaşırıyorum.

Bunun onun için kolay olduğunu hiç düşünmedim. Doğası gereği özverilidir. Yanılıyor muydum? Bunların hiçbirinin onun için önemli olmadığı fikri içimi rahatsız edici bir çalkantıyla dolduruyor.

Bu onun için kolay mı? Çünkü sanırım bu beni öldürebilir.

Kelimeler göğsümde kabarıyor. Sadece birkaç günlüğüne bile olsa, bunun daha fazlası olduğunu kabul etmesini istiyorum. Soğukkanlı tavrı beni öldürüyor.

Kokluyor ve içimdeki kan çekilirken benden uzaklaşıyor. Ben lanet olası bir pisliğim. Onun ilgisizliğinin kötü olduğunu düşünüyorsam, bu milyon kat daha kötü.

Elimi uzatıp çenesini parmak eklemimle yakalıyorum ve yüzünü bana dönmesini sağlıyorum ama o dokunuşumdan kurtuluyor ve gözünün altını silmek için elini kaldırıyor.

"Mia, bana bak," diyorum biraz fazla emir verircesine ama onu görmem gerekiyor.

İrislerinin yeşili, kırmızı çerçeveli göz kapaklarında ıslıl ıslıl parlıyor. Bana sulu bir gülümseme veriyor. "Özür dilerim." Burnunu çekiyor ve yüzünü ovuşturuyor. "Aptalca davranıyorum."

Kendinden o kadar emin görünmüyor ki, utancından yanakları kızarıyor. Onun hakkında ne hissettiğimizi bilmemesi nasıl mümkün olabilir? "Seni özleyeceğim Mia. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Omuzları kalkıyor ve yüzünde beliren güvensiz ifadeden nefret ediyorum.

Alex koltuğun üzerine eğilir ve onun şakağına bir öpücük kondurur. "Hey, kedicik. Pençelerin nerede?"

Gözlerini deviriyor. "Bana böyle hitap etmemen için seni ikna etmek ne kadar sürecek?"

Gamzeleri tamamen görünecek şekilde sırtıyor. "Sonsuza kadar."

Dudaklarından yumuşak bir kıkırdama dökülüyor ve onun için minnettarlıkla dolup taşıyorum. Neşe konusunda hiçbir zaman iyi olamadım. Her zaman biraz fazla ciddiydim. Yoğun.

Ama Alex tam bu noktada bana hak verdi ve saniyeler içinde gözyaşları kurudu ve yüzünde küçük bir gülümseme belirdi.

Dudaklar. Lanet olası sihir.

Havaalanının iniş alanına çok erken yanaştık. Saniyeler sanki hissetmeden eriyip gitmiş gibi. Bagajdan küçük el çantasını çekiyorum ve o benden almaya çalışırken sapından tutuyorum. Hay sikeyim.

Biraz çekiştiriyor, bırakmam gerektiğini biliyorum ama daha sıkı tutuyorum.

Alex yanıma kayıyor ve elini sırtımın üst kısmına koyuyor. Kürek kemiklerimin üzerinde ileri geri sürüyor ve gerginlik kaslarımı terk ediyor. Çantasını bırakıyorum ve aptalca bir şey yapmamak için ellerimi ceplerime sokuyorum. Kaçırılma düşüncesi fantezilerimin dışında değil.

Onu kendine doğru çekiyor, çiseleyen yağmur saçlarını ıslatırken yuvarlak, cam gibi gözlerle bize bakıyor. "Eğlenceliydi, değil mi?"

Ses tonu sözleriyle uyuşmuyor ve konuşmadan önce derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. "Doğru."

Kadının içinden gözle görülür bir ürperti geçiyor ve Alex başının arkasına uzanarak koyu mavi kapüşonunu tek hamlede çıkarıp kadının başından aşağı bırakıyor. Ağır kumaş onu uyluğunun ortasına kadar sarıyor. Boynuna yakın ipleri gereğinden uzun süre kurcalayarak ayarlıyor ve "Üşütmeni istemem" diyor.

Ellerini ortadaki keseye sokuyor ve omuzları yükseliyor. "Onu geri veremeyeceğim."

Alex başparmağını kızın yanağında gezdirdikten sonra ellerini iki yana açıp ona ukala bir gülümseme veriyor. "Sende kalsın. Seni bir daha gördüğümde geri alacağım."

"Öyle mi? Ne zaman?" diye soruyor ve gözleri parlıyor.

Alex'in gülümsemesi büyür ve kıkırdar. "Birkaç ay içinde oraya gelip Jax'in kışını tekmelediğimizde."

"Sen öyle san." Gülüyor, ama sonunda kırılıyor.

Alex onu bir ayı gibi kucaklıyor, ayaklarından çekiyor ve yere bırakmadan önce birkaç dakika boyunca yavaşça öpüyor. Çok kıskanıyorum çünkü aynısını yapmayı beceremeyeceğimi biliyorum.

Durduğu yerden bana bakıyor, Alex'in kolu omzuna dolanmış. "Ne, sarılıp vedalaşmak yok mu?"

Hay sikeyim. Çok istiyorum ama ellerimi ceplerime daha da sokuyorum ve başımı sallıyorum. "Geç kalacaksın."

Ürküyor ve çenesi benim fırçamla titriyor ve ben tüm kısıtlamalarımı kaybedip onu kollarıma çekiyorum ve ağzımı onunkine yapıştırıyorum. Anında içime giriyor, gömleğimi kavırıyor ve beni daha da yaklaştırıyor. Alex'in naneli sakızının tadına bakarak öpücüğü derinleştiriyorum ve inliyorum. Ne yapmanın doğru ya da akli başında olduğuna dair tüm düşünceler yok oluyor; tek umursadığım bu anda kalmak.

Uzaklaşan o oldu. Parmakları ütülü beyaz oxford gömleğimin üst düğmesiyle oynuyor. "En azından hafta sonunu geçirdik."

Alex'in yüzü, boynunun kıvrımına saklamadan önce buruşuyor. Duyulabilir bir nefes alıyor, sonra nefesini bırakıp geri çekiliyor ve ikimize de gözlerine ulaşmayan geniş bir gülümseme veriyor. "Napa'ya her zaman sahip olacağız."

Söylemesi çok klişe bir şey ama gerginliği biraz olsun azaltıyor. Havaalanı girişine doğru birkaç adım attıktan sonra arkasına bakarken ikimiz de ondan uzaklaşıyoruz. "Her zaman Napa var."

Bu hafta sonu bir rüyaydı, gerçek dünyayı unutabileceğimiz ve sadece birlikte olabileceğimiz bir zaman balonuydu. Ama şimdi, gerçeklik geri geliyor. Mia'nın gözleri benimkilerle buluşuyor ve oradaki acıyı görüyorum, şüphesiz benimkilerde de aynı acı var. Sanki ikimiz de suda yüzüyoruz, başımızı suyun üstünde tutmaya çalışıyoruz ama eninde sonunda boğulacağımızı biliyoruz.

"İndiğimde ikinize de mesaj atarım," diyor, sesi fısıltıyı ancak geçiyor.

Sadece başımı sallıyorum, konuşamıyorum, sesimin bana ihanet edeceğinden, kelimelerimdeki çaresizliği duyacağından korkuyorum.

Alex devreye giriyor. "Umarım kirli bir mesajdır."

"İğrençsin." Ofluyor. "Sadece bunun için, indiğimde River'in sana söylemesini beklemen gerekecek."

"Hadi ama," diyor Alex şakacı bir şekilde.

Bize son bir kez hüzünlü hüzünlü gülümsemeden önce kahkaha atıyor ve ardından çantasını a r k a s ı n a takarak uzaklaşıyor.

Havaalanında kayboluyor, küçük figürü insan kalabalığı tarafından yutuluyor ve bir parçam koparılmış gibi hissediyorum.

Peşinden gitmemek için kendimi zor tutuyorum. Bu enerjiyi kanalize ediyorum ve sağımdaki kalkış tabelasını yumrukluyorum. Parmak eklemlerimdeki yarıktan kan damlıyor ama önemli değil. Dikkatimi dağıtmak için acıya ihtiyacım var.

Alex omuzlarımı kavradı. "Hadi gel. Gidip kafayı bulalım."

Bu kesinlikle mükemmel bir fikir.

En yakın bara girdik ve arka tarafta gizlenmiş bir kabin bulduk. Düşük ışık, alkol kokusuyla birleşince yüzüme bir tuğla gibi çarpıyor. Menüye bakma zahmetine bile girmiyorum ve sadece sek viski söylüyorum. Alex dört shot tekila sipariş ediyor ve her birimizin önüne koyuyor.

İçkisini geri atıyor ve bardağı masaya çarpıyor. "Kahretsin, çok yoğundu."

Başımı sallayarak onaylıyorum ve içkimden bir yudum alıyorum. "Boktan bir durum."

Alex kabinde arkasına yaslanmış, gözleri odaklanmamış bir şekilde shot bardağının kenarını izliyor. "Tren çarpmış gibi hissediyorum."

"Evet," diyorum, viskimi bitirip bir tane daha içmek için işaret ediyorum.

Başımıza gelen en iyi şeyin elimizden kayıp gitmesine izin verdik. *Tekrar.*

BÖLÜM 22

MIA

Alex'in kapüşonunu başıma çekiyorum ve kendimi rahatlatmak için yumuşaklığını avuçluyorum. Aşırı tepki verdiğimi biliyorum. Yıllardır görmediğim iki adamla sadece bir hafta sonu geçirmiştım. Ama bana daha fazlasıymış gibi geldi: bana bakışları, konuştuğumuz şeyler, yataklarında birlikte geçirdiğimiz saatler.

Bu ikisiyle her zaman daha fazlası varmış gibi hissettim. Her şey nasıl bu kadar mükemmel bir şekilde yerine otururken aynı anda hiçbir şeyin yolunda gitmediğini hâlâ aklım almıyor. Önce üniversitede kavga ediyorlardı, şimdi ise ne olmuş olabileceğini bile bilmiyorum. Üçlüler diye bir şey var mı? Bunu yaparlar mıydı?

İkisi de bu konuyu açmamışken düşünmeye değer mi? Farklı *ölkelerde* yaşadığımızdan bahsetmiyorum bile. Bunu unutamam.

Çenem sallanıyor ve kavisli plastik cama dönerek yüzümü yanımdaki yolcudan uzaklaştırıyorum.

Nefesimdeki buğulanma yüzeyi buğulandırıyor ve koluma ıslak bir şekilde yapışan kolumla silene kadar görüşümü engelliyor.

Uçuşun bitmesine iki saat daha var ve bu süre boyunca ağlamama izin vereceğim çünkü indiğimde işime ve Çocuklar İçin Protezler'e yeniden ciddi bir şekilde odaklanmam gerekiyor. Zaten planladığımdan daha fazla izin aldım.

Ödeyebileceğimden daha fazla zaman harcadım ama pişman değilim. Nasıl pişman olabilirim ki?

Bir el omzuma hafifçe iniyor ve ben de dönüp yanımdaki yaşlı kadına bakıyorum. Tam olarak çıkaramadığım yumuşak bir aksanla soruyor. "İyi misin?"

Burnumu çekiyorum ve gülümsemek için elimden geleni yapıyorum. "Ben iyiyim."

Kaşlarını kaldırıyor. "Meraklı olmak istemem ama iyi görünmüyorsun tatlım. Çikolata?"

Folyoya sarılı çikolatayı ondan alıyorum ve ağzıma atıyorum. Eridiğinde mırıldanıyorum, anında tat alma tomurcuklarımı dolduruyor.

"Biraz çikolatanın düzeltmeyeceği bir şey yok," diyor kadın neşeyle. "Ben Shirley, bu arada."

"Mia. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de canım. Şimdi, neden bana seni bu kadar heyecanlandıran şeyin ne olduğunu söylemiyorsun?"

Donup kaldım. "Oh hayır. Ben iyiyim."

"Artık bunu kesebilirsin. Bu numaraya kanmayacak kadar uzun süredir buralardayım."

Kahretsin. Kapüşonumu omuzlarıma indirip omuz silkiyorum. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"Acıyan yerden başla."

Yavaşça nefes alıyorum ve bırakıyorum. Her şey acıtıyor. "Üniversitedeyken en iyi iki arkadaşıma aşık oldum."

"Hmm. Nasıl gitti?" Sesinde yargılamaya dair hiçbir ipucu yok; bunun yerine, bir şekilde yatıştırıcı, cesaret verici.

Gülüyorum. "Harika değil. Alex beni öpmeye çalıştı ve River ona yumruk attı."

"Evet, bu işe yarar. Ama şu anda seni rahatsız eden bu değil mi?"

Yanaklarımı şişiriyorum ve iç çekiyorum. "Hayır, hayır, bu bambaşka bir rezalet. O zamanlar onları hayalete çevirmiştım."

"Hayalet mi?" Kaşları birbirine yaklaşıyor.

"Ah, pardon. Onlarla konuşmayı ya da görüşmeyi bıraktım. Biz buna hayaletleşme diyoruz çünkü bir anda yok oluyorsun."

"Bunu sevdim. Bunu kullanacağım. Peki, ne oldu da bu konu tekrar gündeme geldi? Ailesiyle birlikte onlardan birine rastladınız mı?"

Bunun gelecekte çok gerçek bir olasılık olduğunu fark ettiğimde göğsümde bir acı yayılıyor. Sertçe yutkunuyorum ve gülümsüyorum, şimdi bu yabancıya iki erkekle yattığımı nasıl açıklayacağımı düşünüyorum? Bunu gerçekten yapıyor muyum? "Ortak bir arkadaşımızın düğününe gittim ve ikisi de oradaydı."

Sözümü kesmeden başıyla onaylıyor.

"Ve, şey... Ben de onlarla birlikte uyudum." "Pardon, neydi o?"

"İkisiyle de yattım."

"Aferin sana, tatlım." Neredeyse bana ışınlıyor. "Hep bunu yapmak istemişimdir. Aynı anda iki erkek. Gençken bu şansı gerçekten kaçırmışım."

Yanaklarımın her saniye daha da kızardığını hissedebiliyorum. "İyi miydi?" diye merakla soruyor.

Daha fazla kızarabileceğimden emin değilim. "Evet...evet...iyiydi."

"Söyle bakalım. Neden ağlıyorsun?"

Lanet olsun. Bu konuya geri dönmeyeceğimizi umuyordum. "Sadece hafta sonu içindi."

"Ve bundan daha fazlası olmasını mı istiyorsun?"

Omuz silkiyorum çünkü cevabım evet... evet, daha fazlası olmasını çok istiyorum ama bu olmuyor. "Durum biraz karışık. Onlar Boston'da yaşıyor, ben Ottawa'dayım."

Omuz silkerek basitçe "O zaman karmaşıklıklaştırmama" diyor.

Sadece karmaşıklıklaştırmama. Keşke bu kadar basit olsaydı. Her şey farklı olsaydı, evren bizim lehimize komplo kursaydı, o zaman belki de her şey bu kadar karmaşık olmazdı...

Dairemin loş otoparkına girdiğimde gece olmuştu. Yorgunluk beni ele geçiriyor ve asansöre doğru akılsızca ilerleyip beşinci katın düğmesine basarken çantamı arkamda sürüklüyorum. Bina en az otuz yıllık, duvarlara ve halıya kalıcı olarak sinmiş misk gibi bir kokusu var.

Sırtımı çizik vinyl ahşap panel duvara yaslıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Daireme girmek, rahat pijamalarımı giymek ve yatağa girmek için sabırsızlanıyorum. Telefonum çalıyor.

Alo?

M.I.A. kayıplara karıştın. Beni oraya uçmak zorunda bırakma.

River: Uçağınız neredeyse bir saat önce indi.

Grup sohbeti durumu.

Grup dışından bir mesaj geliyor.

Sidney: Lütfen Alex'e evde olduğunu mesaj at da bizi yalnız bıraksın.

Çocuklara geri dönüyorum.

Ben: Ev güvenli.

Nerede? Seni göremiyorum.

Göğsümdeki sıkışmayı görmezden geliyorum ve cevabımı yazıyorum.

Ben: Komik...

River: Uçuşunuz nasıldı?

Ben: İyi. Gecikme yok ki bu bir mucize.

River: Dairende misin?

Asansör benim katıma çıkıyor ve ben de tam evde olduğumu bildiren bir mesaj göndermek üzereyken kapılar açılıyor ve Jason'ın kapımın yanındaki duvara yaslandığını görüyorum. Zaman geçtikçe daha dengesiz davranmaya başlamıştı ve burada ortaya çıkması kötüye işaret etti.

"Burada ne yapıyorsun?" Geri adım atıyorum ama asansör kapıları arkamdan kapanıyor.

Duvarдан kalktı ve doğruldu. "Programını hastanede bulmak oldukça kolay. Bütün hafta sonu yokmuşsun."

"Neden umursuyorsun?" Tedirginlik kemiklerime yerleşmeye başlıyor.

Bu kaçınmak istediğim ürkütücü bir seviye. "Bana mesaj atmadın."

Şu anda bunun için çok yorgunum. "Çünkü konuşacak bir şeyimiz kalmadı."

"Öyle bir şey yok. Biz birlikte iyiyiz. Bunu biliyorsun," diye tersliyor ve sözlerinin sonu bulanıklaşıyor. Adam sarhoş. En son içtiğinde beni nasıl hırpaladığını hatırlayarak kollarımı iki yana açıyorum.

Vücudum içgüdüsel olarak geriliyor ve kafamın içinde alarm zilleri çalıyor. Her zaman eski sevgililerin sinirlendiğini ve psikopatlaştığını duyarsınız ve onun bu şekilde ortaya çıkmasında çok yanlış bir şeyler var.

Sesimi yumuşak tutuyorum. *Gerginliği azalt.* "Ayrılan sendin."

"Evet, çünkü beni görmezden gelemeyeceğini hatırlatmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm."

Şu an seni görmezden geliyorum. Göğsümde öfke birikiyor ama yalnız olduğumuzun bilinciyle sözlerimi geri alıyorum. "Seni görmezden gelmediğimi söylemiştim. Sadece tabağında çok şey var-"

"Evet, stajın ve *hayır kurumun.*" Son kelimeleri neredeyse tükürüyor ve benim burnum tiksintiyle kırışıyor. Bu adamla çıkarken ne düşünüyordum ki? Devam ediyor. "Sana göz kulak olacağımı söylemiştim. O işe ihtiyacın yoktu, ayrıca *tüm* boş zamanını harcadığın hayır kurumundan hiçbir şey almıyorsun bile."

Yavaşça nefes alıyorum, kalp atış hızımı sabit tutmaya çalışıyorum. "Bunu benimle yapabilirdin, biliyor musun? Bir etkinliğe gitmeye istekli olsaydın, belki de evde sıkışıp kalmış gibi hissetmezdin. Yardıma ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

"Yardım etmek mi? Neye yardım edeceğim? Sadece birkaç çocuğa yardım etmeyi başaran anlamsız hayır kurumunuzla mı? Eğer böyle düşünüyorsan hayal görüyorsun."

Bu iş havalanıyor. Buna harcadığın zamana bak. Bunun için gösterecek neyin var? Hiçbir şey!"

İrkiliyorum ve sözleri hedefine ulaştığında gözlerimin arkası yanıyor. "Sadece dur. Artık birlikte değiliz. Bunu neden yapıyorsun?"

Aramızda sadece iki adım bırakarak yaklaşıyor ve bana doğru küçümseyerek bakıyor. "Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence bunu nüfuz için yapıyorsun. Bence herkesin tepesinde dolaşıp *muhtaç* çocuklara nasıl yardım ettiğini söyleyebilmek istiyorsun."

"Onlar muhtaç değil!" Kendimi korumak için içimde bir öfke kıvılcımı yanıyor. "İnsanların hayatlarını daha iyi hale getirme fırsatım var. Neyin *var* senin?"

"Hiçbir şey, aşkım," diyor ve ben irkiliyorum. Jason bunu söylediğinde nedense kulağa iğrenç geliyor. Bir adım daha atıyor. "Seni seviyorum. Eve gel."

"Biz. Değiliz. Birlikte." Çantamın sapını iki elimle kavriyorum, daha da yaklaşırsa ona doğru savurmaya hazırım.

Beni tarıyor ve gözleri kısılıyor. "Ne giyiyorsun?"

"Ne?" Soru o kadar aniden geldi ki yere baktım. Oh, kahretsin.

"Kimin kapüşonu bu?" Sesi alçak, keskin ve öfkeli. Kolumu sertçe tutuyor ve acı dolu bir çığlık kopuyor.

"Bu... önemli değil." Korku sinirlerimi ateşliyor ve ben geri kaymaya çalışıyorum. Kürek kemiklerim asansör kapısıyla birleşiyor. Kalbim çılgınca çarpıyor. Kapana kısıldım.

Beni sarsmak için tutuşunu kullanıyor. "Neredeydin lan sen? Dışarıda başka biriyle mi sikişiyordun?"

"Canımı yakıyorsun." Ağzım donup kalıyor ve gözleri açılıyor.

"Öyleydin. Sen çok bencil bir sürtüksün," diye tıslıyor bana. "Bu pek akıllıca değildi. Kurulla konuşmamı istemezsin, değil mi?"

Boğazıma tırmanmakla tehdit eden safrayı geri yutuyorum. Babası hastanenin yönetim kurulunda oturuyor ve olması gerekenden daha fazla etkisi var. Bunu bana karşı ilk kez kullanmaya çalışmıyor.

"Hey, dostum. Çek ellerini onun üzerinden." Başım yeni erkeksi sese doğru savruluyor ve nefesim bir anda kesiliyor. Mark. Komşumu gördüğüme hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Bana doğru baktı. "İyi misin?"

Yutkunuyorum. "Evet, iyiyim."

Mark'ın kaşları yukarı kalkıyor ve başını Jason'a doğru eğiyor. "Bu adam seni rahatsız mı ediyor?"

Evet. "O benim eski sevgilim. Ve evet, öyle."

"Mia." Jason'ın sesi şok olmuş gibi. Nasıl bu kadar hayalperest olabiliyor anlamıyorum.

Kapıyı itip Jason'ın etrafından dolanıyorum ve daireme doğru ilerlerken ona sırtımı dönmüyorum. "Geç oldu. Bence gitmelisin."

"Konuşmamız bitmedi," diyor sıkılmış dişlerinin arasından.

"Bence öylesin." Mark dairesinden tamamen dışarı adım atar ve tüm cüssesini ortaya çıkarır. Boyu iki metreden uzun ve Jason'ın ince yapılı bedeninin iki katı kadar geniş. O kadar sıcak ve arkadaş canlısı ki onu hep bir oyuncak ayı gibi düşünmüşümdür ama şu anda, dövmeli ve dev cüssesiyle çok korkutucu.

Jason da öyle düşünüyor olmalı, çünkü iki elini de yatıştırıcı bir hareketle önünde kaldırıyor. "Haklısın. Geç oldu. Seninle sonra konuşuruz." Asansörün düğmesine basar ve kapılar saniyeler içinde açılır.

"Bir dahaki sefere mesajlarına cevap ver, Mia," diye omzunun üzerinden ateş ediyor içeri girerken.

"Onunla başa çıkabilecek misin?" Mark kapılar kapandığı anda sorar.

Avucumu yüzüme sürüyorum. Ya hayır deseydim? "Sadece sarhoştı. Onunla konuşacağım ve eminim her şey yoluna girecek. Eğer

değil, yanında kalabileceğim bir arkadaşım var."

Neden oraya taşınmak istediğimi açıklamak zorunda kalırsam Jax kesinlikle tutuklanır. "Ben iyiyim. Sağ ol yine de. Sadece yorgunum."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa, kapıyı çalmanız yeterli."

"Yapacağım. Tekrar teşekkürler. Cidden, bana gerçekten yardımcı oldunuz."

Kapıyı arkamdan kapatıp kilitledikten sonra kapının üzerine çöküyorum ve kığım yere değene kadar sırtımı tahtadan aşağı kaydırıyorum. Crookshanks miyavlıyor ve yüksek sesle mırıldanarak bacaklarımın etrafında dolanıyor. Saçlarını okşuyorum ve adrenalin normal nefes almamı sağlayacak kadar dağılana kadar derin nefesler alıyorum.

Telefonum cebimde durmadan titriyor ve Kabul Et'e tıklıyorum. River'ın yüzü ekranımı dolduruyor ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce beni bir ileri bir geri tarıyor. "İyi misin?"

Nereden bildi ki?

"Evet, tabii ki, neden olmayayım ki?" Sonunda sesim çatlıyor ve gözlerimin arkası yanıyor.

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "İyi değilsin. Ne oldu?"

O kadar içten endişeleniyor ki neredeyse orada parçalanacağım. Keşke zamanı geri sarabilseydim. Aralarındaki yatağa geri sürünmek ve her şeyi unutmak.

"Ne oldu?" Alex ittirerek kadrāja giriyor ve bana baktığında gülümsemesi kayboluyor. "Mia?" Sesi benim eğlence düşkününü Alex'im olamayacak kadar ciddi geliyor.

"Sorun değil. Sadece aptalca davranıyorum, gerçekten. Hiçbir şey olmadı.

O kadar yakın bile değildi."

"O kadar da yakın değildi," diye boğazından hırlıyor River. "Um." İki adam da telefonda beni izliyor ve bekliyorlar

cevabım için. "Eski sevgilim. O... ah... dairemdeydi, mesajlarına neden cevap vermediğimi merak ediyordu... O... sarhoştı ve beni biraz korkuttu, ama önemli bir şey değil. Dediğim gibi, sadece aptallık ettim, aşırı tepki verdim."

"Mia. Beni dinle. Önce kapını kilitleyip kilitlemediğini kontrol etmeni istiyorum." River'ın sesi kararlı bir komuttu ve ayağa kalkıp kilitli olduğunu onayladım.

"Kilitli."

"Güzel. Şimdi gidip kanepeye oturmanı istiyorum." Sesi nazık, sanki korkmuş bir hayvanla konuşuyormuş gibi.

Kanepemin sert kumaşına gömülüyorum ve bacaklarımı yukarı çekiyorum. Yanımdaki ışığı yakıyorum ve hâlâ ekranımı dolduran iki adama bakıyorum. "Tamam." Konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Neyin peşindesin?"

River bir nefes verir. "Titriyorsun."

Ne? Telefonumu tutan elime bakıyorum ve eminim ki havada titreşiyor. Onlara belli belirsiz bir gülümseme verdim. "Tamam, belki biraz korkmuş olabilirim." Bunu sahte bir kahkahayla noktalıyorum ama ikisi de buna karşılık vermiyor. "Ama yemin ederim, sorun yok. Uzun süre kalmadı bile. Sadece yolculuktan dolayı yorgunum."

"Jax'i aramamı ister misin?" Alex sorar.

"Hayır," diyorum çok sert bir şekilde ve boğazımı temizliyorum. "İhtiyacım olan son şey bu olayın abartılması. Eski sevgilim sarhoştı. Konuşmaya geldi ama saat geç olmuştu. Yalnızdım ve rahatsızdım. Hiçbir şey olmadı. Ben iyiyim."

Alex yüzümü tarıyor ve tehditkâr bir sırıtış dudağını kıvrıyor. "Onunla konuşmamı ister misin?"

Bir kahkaha atıyorum ve gerginliğim onunla birlikte azalıyor. "Onun ödünü koparırsın."

"Amaç da bu zaten, Kedicik." Göz kırpıyor.

Kıkırdıyorum. Ona katlanamıyorum. "Bekle. Bir şey olduğunu nereden biliyorsun?"

"Cevap vermedin." River'ın bakışları sır arar gibi benimkileri delip geçiyor.

"Cevap?"

"Telefonunu kontrol et."

Mesajlarıma göz gezdiriyorum ve endişe içinde büyüyen en az yirmi mesaj var. İyi olduğumu söylemek için açıkça iletişime geçtikleri Sidney'e mesaj atmayı not ediyorum. Sidney'in

Son mesajda açmazsam polisi arayacakları yazıyor.

"Siz çocuklar nasıl çıldıracağınızı iyi biliyorsunuz." Gülmeye zorluyorum kendimi. River, "Orada olmamamızdan nefret ediyorum," diye karşılık veriyor. yorumum tamamen.

Gözlerim ona kayıyor ve yutkunuyorum. Ben de nefret ediyorum. "Sorun değil. Söz veriyorum. Sadece yorgunum."

"Olmazsan bizi arayacağına söz verir misin?" Alex soruyor ve bir an için o kadar emin görünmüyor ki ona ihtiyacım olduğunu söylemek istiyorum. Ama bu ne işe yarar ki?

"Söz veriyorum. Ama ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Size iyi geceler."

"İyi geceler," diye hep bir ağızdan cevap veriyorlar ve ben de telefonu kapatıyorum. Crookshanks'i kollarıma almadan önce Sidney'i Jax'in buraya gelmek zorunda olmadığına ikna etmem bir on dakika daha sürüyor. Yatak odama gidiyorum, içeri giriyorum ve yorgunluğun beni ele geçirmesine izin veriyorum.

BÖLÜM 23

ALEX

River'ın yumruğundan kaçmak için tam zamanında eğildim. O kadar yakındı ki kulağımı sıyırdı ve ayaklarımın üzerinde dans etmek zorunda kaldım.

Yeni bir raunda hazırlanırken elinin kapanışını izlerken alnımdan damlayan nem çıplak göğsüme düşüyor. Bruins'in spor salonunu kaplayan küflü ter kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Boğazımın arkasında tadını alabiliyorum ve kollarım yumruk üstüne yumruğu engelleme gerginliğini hissetmeye başlıyor. Kaşları çatılıyor ve dişlerini gıcırdatıyor - eğer hemen bir şey yapmazsam buradan çıkamayacağım.

"Neden bunu tekrar kabul ettim ki?" River tekrar üzerime gelirken soruyorum. "Evet, şimdi hatırladım. Takım için bir tane alıyorum çünkü iki hafta önce döndüğümüzden beri kışını bastırıyorsun."

River yaklaşıyor ve dudakları alaycı bir ifadeye bürünüyor. "Konuşmaya devam et. Sana meydan okuyorum."

"Kahretsin, ben de onu özlüyorum," diyorum bıkkınlıkla. "Bunu yaşayan tek kişi sen değilsin."

Gözleri açılıyor ve ben de onun bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanarak bacaklarını altından çekiyorum. Bir gümbürtüyle sertçe sırt üstü yere düştü. Havaalanında kayboluşunu izlediğimizden beri Mia'dan bahsetmemek konusunda sessizce anlaşmıştık. Antrenman sırasında bunu yapmak aptalca bir hareketti ama lanet olsun, bu sabah tam bir canavar gibiydi.

O ayağa kalkamadan bacağımı yanına atarak üzerine düşüyorum ve onu yerinde tutmak için kalçalarına sarılıyorum. Bana karşı mücadele ediyor ama ben omuzlarını kavrayıp aşağıya indiriyorum. Bir nefes tısladı ve yüzüm doğrudan onunkinin üstüne gelene kadar öne eğildim. "Rahatlaman lazım dostum."

Yoğun siyah gözleri benimkilerle buluşuyor ve içimdeki ateş tutuşuyor, aniden pozisyonumuzun fazlasıyla farkına varıyorum. Kalçalarım onunkileri mindere sabitliyor ve taş gibi sert boyunun benimkilere değdiğini fark etmemek mümkün değil. Sıcaklık içimde bir düğüm oluştururken istemsizce öne doğru sallandığımda bir iniltiyi ısıriyorum.

River dikkatimin dağılmasından faydalanıyor ve bizi ters çeviriyor, böylece ben onun altındayım ve yukarı bakıyorum. Gözbebekleri kocaman açılmış ve bakışları benimkileri arıyor. Üzerimde yükselirken vücudundan yayılan sıcaklığı hissediyorum, güçlü varlığı dikkatime hükmediyor.

Kalbim göğsümde çarpıyor, nabzım kulaklarımda hızla atıyor.

Ne oluyor lan? Neden onu itmiyorum?

"Siktir, Alex." River'ın parmakları omzuma giriyor ve başparmağı boynumun dibine bastırıyor. "Bunun için hazır değilsin."

Beni yerde nefes nefese bırakarak ayağa fırladı ve ringin köşesine doğru yürüdü. Az önce olanları idrak etmekte zorlanıyorum. Göğsüm o kadar sıkı ki nefes almakta zorlanıyorum ve sikim acı verici bir şekilde sertleşti. *Sik beni.*

Beyaz bir havlu havada süzülerek göğsümün üzerine düşüyor ve bakışlarımı River'a çevirmekten kendimi alamıyorum. Geniş omuzları gerginlikle seğiriyor, yüzünü ve saçlarını bezle kuvvetlice ovuyor, sırtındaki ve kollarındaki her kas esniyor ve zarifçe hareket ediyor. Sertçe yutkunuyorum, başka tarafa bakamıyorum, dilimi dudaklarımda gezdiriyorum ve tuzun tadı ağzımı dolduruyor.

Spor salonunun kapıları hızla açılır ve takımın yardımcı antrenörlerinden biri içeri girer. "Hey, Koç Sutherland sizi görmek istiyor. İkinizi de."

Göğsümde bir heyecan dolaşıyor. Kaptan olacağıma dair söylentiler vardı ama içimden umut etmek gelmiyordu. Üniversitede bu unvanı neden Lucas'a verdiklerini anlamıştım ama o zaman da istiyordum. Şimdi de istiyorum. Tanrı'ya şükür Sidney'in babasını bir sezon sonra gönderdiler, adam tam bir pislikti.

"Kalk. Koç'u bekletmem." River bana doğru uzanıyor, elini aramızda tutuyor. Onu tanıdığımdan beri ilk kez bakışları başımın yan tarafında, benimkiyle buluşmuyor. Boynunda ve yanaklarında pembe bir kızarıklık var. Bunun antrenmandan mı yoksa az önce aramızda olanlardan mı kaynaklandığını anlayamıyorum.

"Sence iyi haber olacak mı?"

Beni ayağa kaldırıyor ve dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor. "Lanet olsun, biraz kullanabiliriz."

River spor salonundan çıkarken omuzları rahatlamıştı. Aramızdaki gariplik artık yok, neredeyse hiçbir şey olmamış gibi. *Aptal olma, Alex. Hiçbir şey olmadı. Vücutlar doğal olarak tepki verir. Elimde değil.*

Harika, şimdi bastırılmış enerjisi olan benim. Keşke Mia

onu duvara yaslayarak sikebilmem için buradaydı, iniltilerinin ve inlemelerinin zihnimi boşaltmasına izin veriyordum.

"Acele et." River benim için açık tuttuğu kapıdan sesleniyor ve kendimi silkeleyerek dışarı çıkıyorum.

"Evet, dostum. Geliyorum." Koşarak çıktım, koçun ofisine doğru giderken tişörtümü giydim.

Odaya girer girmez bir şeylerin ters gittiğini anladım. Damon Everette, takım sahibi, odanın bir ucunda oturuyor.

kollarını kavuşturmuş küçük bir konferans masasında oturuyor. Misty onun sağında, bakışları lazerle aralarında açık duran ince dosyaya odaklanmış durumda.

Hay sikeyim. Kaptanlığı bahşetmek için burada olduğuna dair umut ışığı, bana dik dik baktığı anda dağılıyor. *Bir keresinde* kim olduğunu bilmeden yeğenine asılmıştım ve adam bunun peşini hiç bırakmadı. Onun yasak bölge olduğunu nereden bilebilirdim ki? Ayrıca, onunla yatmadım bile. Bunu ona söylemedim - onu sinirlenirken görmek her zaman çok eğlenceliydi - ama birazdan olacakların hiçbir eğlencesi yok.

"Otur." Sesi düz, nötr ama komutu kaçırmak mümkün değil.

Hemen Misty'nin karşısına oturuyorum ve River solumdaki yeri alıyor. Ona bakmak için kısa bir an ayırıyorum. Ekibin sosyal medya yöneticisi olarak onu birkaç kez iş yerinde gördüm ama her seferinde bulduğu kıyafetlere hayran kaldım. Bugün saçlarını rengârenk bir topuz yapmış ve güneşte parlayan sarı bir elbise giymiş. O güneş ışığının yüzünde hiç görünmemesi çok kötü.

"Alex, seni neden çağırdığımı biliyor musun?" Koç masanın uzak ucundan soruyor. Ses tonu hiç de umduğum gibi değil. *Tebrik edici sırt sıvazlama ve otur evlat.*

Sertçe yutkunuyorum. "Emin değilim, Koç. Yılın oyuncusu olduğunuz için tebrikler?"

Damon'ın gözleri sözlerim karşısında kısıldı. Lanet olsun, neden çenemi kapalı tutamıyorum. Parmaklarını önünde birleştiriyor. "Bunu atlatmak istiyorsan ukalalığı bırakmanı öneririm."

River'ın yanımda gerildiğini hissediyorum. Sanki benimle sahibi arasına girecekmiş gibi öne doğru eğiliyor. River üzerime doğru gelirken vücudundan yayılan sıcaklığı hissediyorum.

güçlü varlığı dikkatime hükmediyor. Ondan yayılan yoğunluğu neredeyse hissedebiliyorum.

Misty boğazını temizleyerek yoğun havayı yarıyor ve tüm gözler ona dönüyor. "Sanırım Damon'ın söylemeye çalıştığı şey-"

Damon mı? İlk isimleriyle mi tanışıyorsunuz?

"Bruins bu yıl farklı bir yöne gidiyor. Geçmişte her şey oyunla ilgiliydi ama sosyal medyadaki gelişmelerle birlikte taraftarlar oyuncularını buzun içinde ve dışında görmek istiyor."

"Benim bir Instagram'ım var" diyorum.

Ev sahibi nefes nefese kaldı, ama Misty onun bir şey söylemesine fırsat vermeden yoluna devam etti.

"Sorun da bu zaten. Instagram'ınız temelde parti yaptığınız ve kızlarla çevrili olduğunuz bir yer. Yeniden markalaşmamız tamamen takımın aile dostu ve toplum odaklı olmasıyla ilgili. Şu anda buna uymuyorsun." Bana doğru bakıyor ve bakışlarında küçümseyen bir ifade var.

Sıcaklık boynuma tırmanıyor. Beni çağırıyorlar ve haksız da değiller. Haksız da değillerdi. Mia burada olsun ya da olmasın, o yaşam tarzına geri dönmeyeceğim. Gerçekten ne istediğimi gördükten sonra olmaz. Anlamadığım tek bir şey var. "River neden burada?"

"Bu benim fikrimdi," diye araya giriyor Koç. "Bunun ne kadar ciddi olduğunu anlamanızı istiyorum. Bu yıl birini kesiyoruz ve-" Damon'a bakar, o da başıyla onaylar. Koç darbeyi indirirken yüzünü buruşturur. "-Seni kesmek için iki kere düşünmeyeceğiz."

"Ne oluyor lan? Planın ne peki? River'ın bana bakıcılık yapmasını sağlamak mı?"

Damon'ın sesi odayı yarıp geçtiğinde soğuktu. "Seni kontrol altında tutan biri olmadan kendini toparlayacağına inanmamız için bize hiçbir neden vermedin. Sen bir

Kaybetmek istemediğimiz bir varlık. River sorumluluk sahibi o l d u ğ u n u kanıtladı. Onu görevlendiriyoruz."

Sırtımdaki kaslar kasılıyor ve çenem kapanıyor. River'ın sorumluluğu olmak istemiyorum.

"Tek sebep bu değil." Misty bana zayıf bir gülümseme veriyor, sonra River'a dönüyor. "Bunun bir parçası da senin daha halka dönük olman. Temiz bir imaja sahip olmak başka bir şey. Yaklaşılabilir ve arkadaş canlısı olarak görülmek başka bir şey. Alex'e yardım eden sadece sen değilsin. İkiniz de birbirinizi dengeliyorsunuz."

River tamamen sessiz kalıyor ama yanımda rahatlamış gibi görünüyor.

"Peki plan nedir? Bir tane olmalı," diye soruyorum odadakilere.

"Üzerinde son rötuşları yapmakta olduğum bir fikrim var. İkinizin de katılmaktan mutluluk duyacağınıza eminim." Misty'nin gülümsemesi gerçektir. Başımı eğip gizli anlamını çözmeye çalışıyorum. "Damon'a çoktan danıştım. Ayrıca Dr. Mia Brooks ve Piper Knight ile uzaktan çalışıyorum. Hâlâ üzerinde çalışılması gereken birkaç şey var. Hazır olduğumuzda, ayrıntıları gözden geçirmek için bir toplantı ayarlayacağım."

Sözlerini dinlerken kalbim göğsüme çarpıyor ve sırtıtmamak için dudağımı ısırıyorum. Patronların bunu ne kadar çok istediğimi bilmelerine gerek yok.

Koç Sutherland avuçlarını yüksek sesle masaya vuruyor. "Bu işi başarmanız için ikinize de güveniyoruz."

"Bulduk." Elimi River'ın omzuna koyuyorum ve dokunuşumla kasları seğiriyor. "Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok."

Damon River'a döner. "Bu doğru mu? Çok sessizsin."

River'ın omzu gerilir. "Evet, efendim."

"O her zaman sessizdir. Merak etmeyin. Biraz gevşemesini sağlayacağım," diye araya girdim, bir an önce buradan siktir olup gitmek istiyordum.

ve River'ı çıkışa doğru çekiyoruz. Kapı arkamdan kapandığı anda yüzümü kaplayan sırtışa engel olamıyorum. Mia'yı tekrar görmek için olası bir neden düşünmeye çalışarak beynimi zorluyordum ve Misty bunu kucağıma bıraktı.

River ayakkabılarının ucu benimkine değecek kadar yaklaşıyor ve dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. Yüzü benimkine yaklaşırken gözleri eğlenceyle ve adını koyamadığım başka bir şeyle parlıyor. İçime bir sıcaklık yayılıyor ve kalp atışlarım beklentiyle üç katına çıkıyor. O kadar yakın ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyor ve nefesindeki nane kokusunu alabiliyorum.

"Onu görmek için sen de benim kadar çaresiz misin?" diye soruyor, sesi derin ve alçak.

Yavaşça başımı sallıyorum, gözlerinin derinliklerine bakıyorum, bana ne hissettiğini daha iyi anlatacak herhangi bir ayrıntı arıyorum.

River'ın ağzının köşesi yukarı doğru kıvrılıyor. "Bu konuda ne yapacağız?"

Yaramaz bir sırtış ağzımı çekiştiriyor. "Ne gerekiyorsa yaparım."

BÖLÜM 24

NEHİR

Nasılsın?

Mia'ya gönderilen mesajı silin ve yeniden başlayın.

Ben: Seni özledim.

Sil.

Ben: Yalan söyledim. Sadece bir hafta sonu olmasını istemiyorum.

Sil.

Sana ihtiyacım var.

Asansör çalışıyor ve kalbim küt küt atarken dengesizce iniyorum. Midemdeki boşluk göğsümdeki boşluğu yansıtıyor ve telefonumu cebime sokuyorum, bir mesaj daha gönderilmemiş.

Böyle çekip gitmesine nasıl izin verebilirim? O tüm kariyerlerden daha değerli ve eğer Alex olmasaydı, şu anda Ottawa'da olurdum.

Bir de bugün spor salonunda olanlar var. Alex'in sert aletinin benimkine sürtünmesini hâlâ hissedebiliyorum. Kapüşonlu gözleriyle bana bakışı beni neredeyse çözüyordu. Akıl sağlığımın son kırıntısıydı. Bunun bana karşılayabileceğimden daha pahalıya mal olacağını bilmek, kendimi ondan çekmemi sağlayan şeydi.

Alex'in dairesinin kapısı kapalıydı. Koç'la yaptığımız boktan toplantıdan sonra Lucas'ın evine gitmişti.

Koridorun karşısındaki kapımın kilidini açıp içeri giriyorum. Evim tamamen modern çizgiler ve erkeksi yüzeylerden oluşuyor. Ev sahibine söylemiştim.

temiz ama karamsar olmasını istedim. Acımasız bir oyundan sonra içine gömülebileceğim bir yer.

Büfenin üzerindeki yarı dolu burbon sürahisini alıyorum ve oturma odasına gitmeden önce cam bir bardağa iki parmak döküyorum. Güneş ışığı tavandan tabana pencerelerden süzülerek siyah deri koltuğun üzerine dökülüyor.

Koltuğuma çöküp bardağımdan derin bir yudum alıyorum ve ESPN'i açıyorum. Alex'in gülümseyen yüzü hemen ekranı dolduruyor. Kendini beğenmişlikle şakacılığın mükemmel bir dengesini yakalamış, kameralar da bunu yalayıp yutuyor.

Damon Everette'in Alex'in imajıyla uğraştığına inanamıyorum. Sanki bunun sağlıklı bir imaj oluşturmakla hiçbir ilgisi olmadığını ve her şeyin Alex'in Everette'in yeğeniyle neredeyse takılmasıyla ilgili olduğunu bilmiyormuşuz gibi.

Masanın etrafında dönüp ona saçmalıkları hakkında tam olarak ne düşündüğümü söylememek için tüm irademi kullandım.

Alex'e karşı hep korumacı oldum ama Napa'da bir şeyler yerine oturdu ve artık o çocuk benim. Kimse benim olanla uğraşamaz.

Napa bana istediğim her şeyi tattırdı. Alex, Mia ve ben. Hep arzuladığım ama hiç sahip olamadığım aile. On beş yaşındayken AAA hokeyi oynamak için taşınmak bir hayalin gerçekleşmesi gibi gelmişti ama o zamanlar kariyerim için ailemden vazgeçtiğimi anlamamıştım.

O aidiyet duygusunu bir daha asla yaşayamayacağımı düşündüm. Takımınızın aileniz olduğunu söylerler, ancak her zaman mevcut olan takas edilme olasılığı, on yıldan uzun bir süre önce verdiğim kararın yarattığı boşluğu asla tam olarak doldurmuyor.

Ailem beni görmeye devam edeceklerini düşünüyordu, ancak hokeyin yüksek talebi ve bitmek bilmeyen seyahat programıyla, ayrı kalmak daha kolay hissedene kadar aramızdaki mesafe büyüdü.

Mia ve Alex farklılar. İkisinin de hayatımda olması için her şeyi yaparım. Alex'i takas etmekle tehdit ettiler, onunla

birlikte gideceğimi bilmeden. Ona kıyasla oyun umurumda
bile değil.

O benim tek gerçek ailem ve Şimdi Mia'yı geri almak için bir plana ihtiyaım var. Çünkü onsuz hayatım asla bir bütün olmayacak.

O Alex'i ve beni tamamlıyor. Onun da benim gibi hissettiğinden hiç Şüphem yok.

Şimdi bu işte gerçekten var olduğumuzu kanıtlamak için Boston'daki biz ve Ottawa'daki o arasındaki uçurumu nasıl kapatacağımızı bulmamız gerekiyor.

Bu işi yürütmek için ne gerekiyorsa yapacağımızı. Ancak, ciddi bir Şey yapmadan önce, kızımızın hazır olduğunu bilmemiz gerekiyor. Çünkü o bizim kızımız, henüz kabul etmemiş olsa bile.

BÖLÜM 25

MIA

"BİLİM INSANLARI NEDEN ATOMLARA GÜVENMİYOR?"

Hayati değerlerini kontrol ederken Carl'a gülümsüyorum. Bembeyaz saçları ve sayısız baba şakasını sorarken kırışan gür kaşları olan yaşlı bir adam. Bu sabah göğüs ağrısı şikayetiyle hastaneye geldi. Bazı testlerden sonra onu bu gece tutmaya karar verdik. "Bilmiyorum. Neden?"

"Çünkü her şeyi onlar uyduruyor." Göz kırpmıyor ve benden bir kahkaha çalıyor. "Nihayet. Hiç gülmeyeceksin diye endişelenmeye başlamıştım," diyor Carl, sesi hafif ama endişeli.

Stetoskopum göğsünün üzerinde havada asılı dururken gerildim. Rol yapmakta iyi olduğumu sanıyordum. Hiçbirinin önemi yokmuş gibi davranmakta. Sadece bir hafta sonuydu ve göğsüm ağrııyor ve nefes almak kesinlikle zor değil. Belli ki bu işte kötüyüm.

"Sen neden bahsediyorsun? Ben her zaman gülümserim."

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Gülümsüyorsun ama gözlerine ulaşmıyor," diyor usulca.

Kahretsin.

"Merak etme. Birkaç şakan daha beni hemen iyileştirecek." Başka tarafa bakıyorum ve yuvarlak diyaframı göğsüne dayayıp ciğerlerini dinliyorum. Güçlü. İyi.

Sırıtıyor. "Karıma kaşlarını çok yukarı çektiğini söyledim. Şaşırmış görünüyordu."

Boğazımdan bir kıkırdama yükseliyor. Kesinlikle gülünç, ama Carl'ın yüzünü gördüğümde dağılıyor.

Duvara bakarken gözleri cam gibiydi. "Sana benziyordu. Birkaç santim daha kısaydı ama Elsie'm senin saçlarına sahipti."

Göğsüm acıyla sıkışıyor ve sessizce "Onu ne zaman kaybettin?" diye soruyorum.

Burnunu çekiyor ve anılarından kurtuluyormuş gibi başını sallıyor. "Uzun zaman önceydi. Kanser. Nasıl olduğunu bilirsin."

Ne yazık ki nasıl olduğunu biliyorum. Burada çok yaygın bir gerçek bu. "Kaybınız için üzgünüm."

"Bu kadar yeter. Yaşlı adam, hatırladın mı? İyi bir hayat yaşadım."

Başımı sallıyorum. Bu konuda daha fazla konuşmak istemediği açık, bu yüzden gözlerime ulaşmasını umarak en iyi gülümsememi takınıyorum. "Her şey yolunda görünüyor. Bir saat içinde döneceğim, ben yokken başını belaya sokmamaya çalış."

Beyaz kaşlarını şakacı bir şekilde kaldırıyor. "Bugün buradan çıkma şansım yok mu?"

"Bir tane bile yok." Neman Bey'in kapısını kapattığımda hâlâ başımı sallıyordum.

Arkamdan biri ıslık çaldığında notlarını sisteme girmeyi bitiriyorum.

"Öğle yemeğini yiyebilirsin. Viziteni ben yaparım," diyor Kristie yanıma gelirken. Açık kahverengi teni çillerle benek benek ve ne kadar çok hastamız olursa olsun ya da ne kadar az uyursa uyusun onu dinç tutan sonsuz bir neşe kaynağı var. Herkes yaşayan ölüler gecesi gibi etrafta dolaşırken, o neredeyse enerjiyle dolup taşıyor.

Normalde pediatri birimindeyim, ancak viziteler için yer değiştirmemiz oldukça yaygın. Çocuklarla çalışmak hedefim olsa da henüz uzmanlık alanımı seçme aşamasında değilim. Bu da bana nerede ihtiyaç duyarlarsa orada çalışacağım anlamına geliyor. Yine de yakında yerimi almayı umuyorum.

Hızlıca soyunma odasına doğru yürüyorum, giriş için iş kartımı okutuyorum. Kısa sürede, üzerime hafif bir sweatshirt geçirdim.

mor önlüğümü giyip çantamı kapıyorum. Telefonuma hızlıca bir göz attığımda bilinmeyen bir numaradan gelen ve hemen sildiğim birkaç mesajla Sidney'den gelen ve neredeyse orada olduğunu bildiren bir mesaj daha görüyorum.

"Çıkıyor musunuz?" diye soruyor kapıdan pek tanımadığım bir hemşire, üstümü tamamen değiştirdiğimi fark ederek.

"Uzun bir öğle yemeği molası veriyorum."

"Yeterince adil. Döndüğünde beni bul. İlginî çekeceğini düşündüğüm bir hastam var." Gülümsüyor ve gitmem için kapıyı açık tutuyor. Merak içimi kemiriyor ama ben daha sorularımı soramadan o çoktan karşı koridora geçmiş oluyor.

Sidney buluşmak için hastanenin köşesindeki küçük bir sandviç dükkanını seçti. Burası ekmekleriyle ünlü ve taze pişmiş ekşi mayanın tatlı kokusu havaya karışarak ağzımı sulandırıyor.

Sidney'i fark ediyorum ve verandadaki bistro masalarından birinden bana el sallıyor. Büyük boy mavi bir hırka giymiş ve koyu kahverengi saçlarını topuz yapmış. Yolculuğumuzdan kalma güneş öpücüğü, zeytin tonlarındaki tenini bronzlaştırmış gibi görünüyor.

Beyaz bir kâğıt torba uzatıyor. "Sana her zamankinden getirdim. Umarım sorun olmaz."

Yanına yığılıyorum, sonra paketini açıp hindi ve yaban mersinli sandviçimden kocaman bir ısırık alıyorum. "Sen Tanrı'nın bir lütfusun." diye mırıldandım.

Bana sıırıttı. "Seni daha iyi görmek güzel."

Göğsüm daralıyor ve keskin acıyı görmezden geliyorum. Napa'dan bu yana geçen iki hafta boyunca pek iyi değildim ama en azından bunu ondan sakladığımı sanıyordum. Meğer bu konuda tamamen berbatmışım. "Nereden biliyorsun?"

"Mümkün olan her vardiyayı aldığınıza eminim. Benimle burada buluşman için seni tehdit etmek zorunda kaldım."

"Bu arada, bu çok acımasızcaydı." Hokey takımını iş yerime gelip bana şarkı söylemekle tehdit etmişti. Şarkı söylemekle! Yalan söylediğinden yüzde doksan sekiz emindim ama o yüzde iki beni buraya getirmeye yetmişti.

"Yine de kendini daha iyi hissediyorsun, değil mi?" diye nazikçe dürtüklüyor.

En iyi arkadaşıma yalan söylemek bir seçenek değil, bu yüzden doğruyu söylemeden önce omuz silkiyorum. "En başta üzgün olmamam gerekirken 'daha iyi' kelimesinin doğru kelime olduğundan emin değilim."

Sandviçini poşetinin üstüne yerleştiriyor. "Bence geçmişinize üzülmeniz çok doğal."

İki kaşım da havaya kalktı. "Bir hafta sonunun iyi bir fikir olduğuna beni ikna eden sendin."

"Pişman mısın?" Mükemmel kemerli bir kaşını kaldırıyor.

Bir ısırik daha alıyorum ve kendime bir saniye veriyorum. Pişman mıyım? Sıkı ellerin ve doyumsuz öpücüklerin düşünceleri kafamı dolduruyor. "Hayır. Oldukça muhteşemdi. Sadece acıtıyor, biliyor musun? Üçümüz her zaman yanlış zamanda doğru insanlar olmuşuzdur."

Omuzlarıma bir ağırlık çöküyor ve artık aç olmadığım için sandviçimi bırakıyorum.

Sidney beni izliyor ve sonra beni rahatlatmak için konuyu Jax'le Ottawa Senatörleri'ne geri dönmeden önceki son iki hafta için yaptıkları planlara getiriyor. Biraz balina izlemek ve Cabot Trail'e gitmek için Maritimes'a gidiyorlar. Newfoundland'da buzdağı gözlemi, New Brunswick'te istiridye kazma ve Prince Edward Adası konusunda oldukça heyecanlı.

Sidney utangaç bir şekilde gülümser. "Saçmalıyorum. Ama cidden, Anne of Green Gables? Tamamen heyecanlandım." Kaşları birbirine çarpıyor. "Biz yokken iyi olacak mısın?"

Parmaklarımı masaya vurup gözlerimi deviriyorum. "Evet, Sidney. Artık büyüdüm ve iki hafta boyunca kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım."

"Bana şımarıklık yapma. İkimiz de beni özleyeceğini biliyoruz." Bana kesinlikle Jax'ten kaptığı ukala bir sırıtış atıyor.

Telefonum ötüyor ve saati kontrol ediyorum. "Kahretsin. Gitmem lazım." İkimiz de ayağa kalkıyoruz ve onu ayı gibi kucaklıyorum, bırakmadan önce bir saniye daha sarılıyorum. "Yemek için teşekkürler ve yolculuğunuzda iyi eğlenceler. Benim için endişelenme."

"Senin için hep endişeleniyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa arayacağına söz ver."

Bir kahkaha attım. "Neye ihtiyacım olabilir ki?"

Ellerini kalçalarına koyuyor ve ben de "Gerekirse her gece seni rahatsız ederim" diye söz veriyorum.

Köşeyi döndüğümde Jason'ın her zaman kullandığım hastanenin arka kapısının önünde durup yolumu kestiğini görünce kalbim sıkışıyor ve göğsüm korkuyla daralıyor. Gözlerinin arasında derin bir kırıışıklık var ve çenesinde bir kas kıpırdıyor.

"Beni korkuttun." Kendimi sabitlemek için yavaş bir nefes alıyorum. Gündüz vakti. Etrafta insanlar var. Nahoş ama güvensiz değil. "Şu anda bunun için zamanım yok."

"Seni lanet sürtük." Jason aramızdaki üç metrelik mesafeyi kapattı ve ben sendeleyerek geri çekildim. "Yaptığın şey bu muydu? Fahişelik mi?"

Telefonunu kaldırıyor, Sidney ve Jax'in havuz başında çekilmiş bir fotoğrafı var. Arka planda Alex'in kollarını arkamdan bana doladığını ve River'ın yüzünün bana yakın olduğunu seçebiliyorum. Bizi görebilmek için gerçekten bakıyor olmanız gerekirdi. "Nereden buldun bunu?"

"Arkadaşının Instagram'ına gönderilmiş," diye alay ediyor Jason. "Sana benimle uğraşma demiştim. Etrafta dolaşıp beni aptal yerine koyabileceğini mi sanıyorsun? Zamanın yok mu? Bunu göreceğiz."

"Jason, anlamaman gerek. Biz bittik, biz bittik. Lütfen, bırak gitsin." Arka kapı açıldı ve koşmakta tereddüt etmedim. O hayatında hiç hayır denmemiş şımarık bir kayırmacı bebek ve bundan sonra ne yapacağına güvenmiyorum.

Eşyalarımı hızlıca dolabıma yerleştirip birime geri dönüyorum.

"Dönmüşsün!" Kristie'nin gülümsemesi beni gördüğü anda kayboluyor. "Ne oldu?"

"Sadece Jason'ın tipik hayalperest hali." Konuya girmek istemediğim için geçiştiriyorum ama o peşini bırakmıyor.

"Eğer seni rahatsız ediyorsa, güvenliği aramalıyız." Kristie duvardan telefonu kapıyor ve ben de onu sakinleştirmek için elimi koluna koyuyorum.

"Cidden, beni şaşırttı."

"Kızım, aylardır birlikte çalışıyoruz." Ellerini kalçalarına koyarak bana baktı. "Sadece söyle."

Dilimi üst dişlerimde gezdirip bundan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum ama sağ kaşını çatınca vazgeçiyorum. "Garip davranıyor. Ayrıldığımızdan beri götlük yapıyordu ama geçen gece sarhoş bir şekilde evime geldi."

Ağzı açık kaldı. "Vay anasını."

"Evet. O da dışarıda benim yemekten dönmemi bekliyordu. Sanırım Napa'dayken benim ve diğer bazı adamların fotoğraflarını bulmuş ve çok kızmış."

"Tamam, 'diğer adamlar' konusunda daha fazla detaya ihtiyacım var ama cidden, Jason iyice ürkütücü olmaya başladı. Onu rapor etmelisin. En azından güvenlik ona göz kulak olabilir."

Ona söylemeden önce kelimelerimi kafamda tartıyorum, "Sana bana yardım ettiğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

Bu stajı almak için bağlantılar?"

"Evet." Kristie'nin ses tonu biraz neşesini kaybetti.

"Babası hastanenin yönetim kurulunda. Güvenliğin yapabileceği hiçbir şey yok."

Bunun nadir olmadığını bilmekten nefret ediyorum. Sayısız kadının benimle aynı durumda olduğunu bilmekten nefret ediyorum.

"Bu tamamen berbat bir durum."

Başımı salladım. "Gününüzü mahvetmek için psikopat bir eski sevgili gibisi yoktur."

BÖLÜM 26

ALEX

Siz ikiniz hala üzüüyor musunuz?

**Alex: İstiridye dalışı yapman
gerekmiyor mu? Jax: Ona
dokunmayacağım.**

Hadi ama.

**River: Sidney seni öldürecek ve hepimiz Lucas'ı
izleyeceğiz: *popcorn emoji***

Jax: Mia ile konuştun mu?

**Alex: Nedir bu, bir çeşit müdahale mi? River: Bırak
onu.**

**Şaka yapıyorsun değil mi? Hafıza kaybın mı var?
Beni sıraya dizdiğin o sohbetleri hatırlamıyor musun?**

**River: Piper söz konusu olduğunda sana aptal
olmamanı söylediklerimi mi kastediyorsun? Haklıydım.**

**Jax: Neredeyse kâhin. Bu ikisinin birlikte olması
gerektiğini görmek neredeyse imkansızdı.**

**Alex: İkinizin kendinizi aptal yerine koymanızı
izlemek üniversitenin en sevdiğim yanıydı.**

**Lucas: Söylemeliyim ki, şu an ikinizin yaptığı şey
hoşuma gidiyor.**

Bu da ne demek oluyor?

**Jax: Piper ve Sidney'in üçünüzü aynı odaya
koyduklarında seni resmen kızdırdıklarını ve yine de
başarısız olduğunu kastediyor.**

Alex: Sinirlensem mi yoksa öpsem mi emin değilim.

Alex: Kesinlikle öp.

Jax: Seni tanımak güzeldi. Lucas, bunu aldın mı? Lucas: Yola çıktım bile.

Şaka yapıyorum. Şaka yapıyorum. Tanrım.

River: Sidney, Mia hakkında bilmem gereken bir şey söyledi mi?

Jax: Sid onu kontrol etti. Üzgün olduğunu söyledi. Ama bu konuda konuşmuyor.

Lucas: WTF. Siz iki piç ne yaptınız?

Alex: Şey, ona aşık olduğumdan oldukça eminim, bu yüzden nasıl suçlanacağımızdan emin değilim.

Jax: Lütfen bana bunu ona söylemediğini söyle. Alex: Tabii ki hayır.

River beni durdurdu. River:

O ürkek.

Lucas: Jax, belki onu senin evine çağırır ve bir güncelleme gönderirsin?

Jax: Yapamam. İstiridye dalışı, hatırladın mı? Lucas: Biz nasıl arkadaşız?

Jax: Hadi ama dostum. Böyle davranma. Beni sevdiğini biliyorum.

Sevecenleşiyor muyuz? Çünkü ben tamamen varım.

River: Sidney onunla temasa geçmezse bana mesaj at.

Lucas: Ne yapacaksın?

Alex: Senatörlerden bir arkadaşını ara ve onu kontrol etmesini söyle.

River: Ara onu... Aramayı yap, Alex.

Alex: Ya da... Beni dinle. Oraya uçarız. Jax: Bu çok eğlenceli olacak.

River: Farklı ülkelerde yaşıyoruz.

Jax: Farkındayım. Bir yolunu bul.

Lucas: Cidden çocuklar. Hatalarımızdan ders alın.

Yani sıçıp batırdığınızı kabul ediyorsunuz!

Lucas: Defalarca. Ama bak şimdi kim evli.

Jax: Bundan daha kaç kere bahsedeceksin?

Sidney henüz evet demediği için kıskanıyorsun.

Jax: Siktir git.

Belki istiridye dalışı fikrini değiştirir.

Jax: Seninle bir sonraki maçımızda kışını öyle bir tekmeleyeceğim ki.

Lucas: Sana iyi şanslar, Jaxy. Forvetlerimin peşinden gidersen, seni indiririm.

Düşmanca davranmanıza gerek yok beyler. Bu sadece bir oyun.

Nehir: Ne zamandan beri?

Lucas: Pekala sikikler. Ben karımın yanına dönüyorum. Jax git buzdağlarına bakarak eğlen. Ve ikiniz bir dahaki görüşmemizde bir şeyler ayarlamış olsanız iyi olur.

BÖLÜM 27

MIA

EMAİL:

Kimden: hr@ottawaregional.on.ca

Konu: zorunlu uyum toplantısı

Sayın Dr. Brooks

İK tarafından saat 10.00'da 3028 numaralı odada yapılması planlanan toplantıya katılmanız gerekmektedir. Toplantıda mevcut pozisyonunuzla ilgili konular ele alınacaktır. Zamanında hazır bulunmanız gerekmektedir. Herhangi bir endişeniz varsa, lütfen bizimle iletişime geçin.

Saygılarımla,

Olivia Masters

İK Yöneticisi

Ottawa Bölge Hastanesi

Hastane lobisinde durup e-postayı üçüncü kez tararken göğsüm sıkışıyor. *Gerekli. Zorunlu.*

Üçüncü kata çıktım ve midem

Her şeyi anlamlandırmaya çalıştıkça yalpalıyorum - uyum toplantısı nedir ve neden orada olmak zorundayım?

Ayaklarımı koridorda sürüklüyorum, umutsuzca geri dönmek istiyorum ama yapamayacağımı biliyorum. Sadece bir dakika kala 3028 numaralı oda görüldü. Orada bir kadın var.

şık siyah pantolonunun içine sokulmuş lacivert saten gömleğiyle kapıda duruyordu. Yüzü ifadesiz bir şekilde, "Dr. Brooks, lütfen oturun. Ben Olivia Masters, hastanenin insan kaynakları yöneticilerinden biriyim."

Patronumun silueti, seyrek bir şekilde dekore edilmiş konferans salonunun köşesinde beliriyor ve benimle göz teması kurmaktan kasıtlı olarak kaçınıyor. Ortadaki oval masaya doğru sürünerek ilerliyorum ve dikkatlice koltuğuma çöküp ona bakıyorum.

Olivia oturur, önündeki kâğıtları düzeltir ve masanın üzerindeki yığının dibine vurarak onları kaldırır.

"Dr. Brooks," diyor, sesi kısık ve profesyonel, "Sizi bugün neden buraya çağırdığımızı biliyor musunuz?"

Kalbim göğsümde çarpıyor. Sürünen bir şüphe ensemde geziniyor ama onu itiyorum. Jason'ı görelî sadece üç gün oldu. Beni bu kadar çabuk kovdurmasına imkan yok. Öyle değil mi?

"Pek sayılmaz... Hayır." Sesim bir fısıltı gibi çıkıyor.

"Hastane stajyer programımızı küçültüyor," diye devam ediyor Olivia, sıkıntımın etkilenmeden. "Derhal işten çıkarılacaksınız ve kalan ödemenizin yanı sıra iki haftalık kıdem tazminatınız da transfer edilecek."

Neler olduğunu anlamaya çalışırken zihnim hızla çalışıyor.

"Ne?" Şaşkınlıkla ona bakarak nefes alıyorum. Bir açıklama ya da destek umuduyla patronuma dönüyorum. Ama o yüzünü buruşturup başka tarafa bakıyor.

"Beni kovuyor musun?"

Olivia'nın sözlerinin ağırlığı mide bulandırıcı bir gümbürtüyle içine çöküyor.

Duruşunu değiştiriyor ve çenesini kaldırıyor. Eminim bu ilk işten çıkarılışı değildir. "Kovulmadım. Sadece organizasyon yapımızı yeniden düzenliyoruz. Rutin protokol."

Kıçımın rutini. "Kaç kişi işten çıkarılıyor?" Olivia sandalyesinde arkasına yaslandı ve bana sade bir gülümseme verdi.

"Dr. Brooks, sinirlenmeye devam ederseniz güvenliği çağırmak zorunda kalacağım."

Sakinleştirici bir nefes almaya çalışırken dişlerimin arasından hava tıslıyor. "Özür dilerim. Kaç stajyerin gitmesine izin verilecek?"

Bakışlarıma karşılık veriyor. "Bir."

Bunun tesadüf olmasına imkan yok. Jason bunu yapamaz mı? Yasalar falan var. Babasına ne demişti ki böyle bir şey yapsın? *Siktir et.* "Bunu yapamazsın. Harika geri bildirimlerden başka bir şey almadım. Öyle değil mi Eric?"

Patronum dudaklarını birbirine bastırıyor. Yüzünde acıma ifadesi vardı.

"Dr. Brooks. Siz bizimle çalışmaya başladığınızdan beri hastanede bir ağrı kesici ilaç hırsızlığı dalgası yaşandı. Birileri sizin bu işe karıştığınıza dair şüphelerini dile getirdi. Sizi işten çıkardığımız için kendinizi şanslı saymalısınız. şu anda tutuklanmamanızın tek nedeni, iç soruşturmamızın bu işe karıştığınıza dair yeterli kanıt sunmaması. Ama Dr. Brooks, sizi suçlamak için yeterli kanıtımız olsun ya da olmasın, sizi suçlayan kişi şüpheye yer bırakmadı." İğrenme profesyonel maskesini kırıyor. Beni yine de suçlamayı tercih ettiği açık.

Sözleri kafama dank edince şok geçirdim. Hastaneden aldığımı mı düşünüyorlar? Neler olduğunu anlamaya çalışırken içimde acı ve utanç karışımı bir duygu dönüp duruyor. Bu o kadar uzak bir ihtimal ki aklım bile almıyor. Birinin öne çıktığını söyledi ama bunu kim yapar ki?

Bu düşünce beynime kazınır kazınmaz, buna kimin sebep olduğunu anladım. Lanet olası Jason. Midem bulanıyor ve bulantı boğazımın arkasına tırmanıyor. Hastaneden çalıyordu ve şimdi de suç beniim üzerime atıyor. O psikopat beni tutuklatabilirdi!

Onu zorlamak, o olduğunu itiraf etmeye zorlamak istiyorum. En azından o zaman bununla savaşılabirim. Banka hesap özetlerimi ya da benimle ilgisi olmadığını görmeleri için gereken her şeyi çıkarabilirim. Ama beni işten çıkarmalarının ve kovmamalarının nedeni de bu, değil mi? Çünkü o zaman karşılık verme şansım olmuyor. Kanıt olmadan, onun sözüne karşı benim sözüm olduğunu bilmek beni bir çaresizlik dalgasıyla vuruyor.

"Lütfen burayı imzalayın." Olivia kâğıdı masanın üzerinde kaydırıyor ve ben belgeyi imzalarken gözyaşlarıma hâkim olmak zorunda kalıyorum.

O pisliği öldüreceğim.

Etrafımda olup bitenleri düşünmeden, otomatik pilota odadan çıkıyorum. Kapının dışında güvenlik üniforması giymiş bir adam bekliyor ve eşyalarımın oluşun küçük bir karton kutu uzatıyor.

"Dr. Kristie'ye dolabınızda herhangi bir eşya olup olmadığını iki kez kontrol ettirdim." Bana empatik bir gülümseme veriyor ama sözlerine konsantre olamıyorum. Zihnim kendi düşüncelerimle çok meşgul.

Güvenlik görevlisi beni binaya doğru götürüyor ve tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Herkes neden ikametgahımdan ayrılmamın istendiğine dair varsayımlarda bulunmaya başladı bile. Tüm tahminler arasında hiçbirini gerçeğe yaklaşıyor.

Birçok koridorda son kez dolaşırken başımı eğiyor ve bakışlarımı yere kilitliyorum. Bu binaya ilk adım attığımda coşku ve hevesle dolup taşıyordum; şimdi ise o duvarlar etrafımda yıkılıyormuş gibi hissediyorum.

Düşünceyi bastırıyorum ve zihnimin boşalmasına izin veriyorum. Eğer bu yola girersem, buradan ağlamadan çıkamayacağım. Ön kapıyı itiyorum ve binanın gölgesinden çıkıp sert güneş ışığına girdiğimde irkiliyorum.

"Sizi eve bırakacak biri var mı, Dr. Brooks?" Güvenlik görevlisine dönüp bakıyorum. Kapının hemen içinde duruyordu.

"Arabam yanımda, endişelenme." Otomatik kapılar arkasından kapandığında kelimeleri zar zor söyleyebildim ve gözyaşlarımı geri kırpma zorunda kaldım. Burada olmaz. Şansım varsa, Jason bir yerlerde pusuya yatmış, tüm bu olanları izliyordur.

"Hey."

Dönüyorum ve Kristie'nin sırtını, onu gözden saklayan yüksek bir tuğla sütuna dayadığını görüyorum.

Bakışlarımız buluştuğu anda gözyaşlarımın yüzümden aşağı akmasına engel olamıyorum.

"Ne oldu böyle?" Beni kucaklıyor, kollarını iki yanıma doluyor ve ben de eşyalarımın dolu kutunun yere düşmesine izin veriyorum.

"Hastaneden hırsızlık yaptığımı düşünüyorlar." Sözcüklerimi zorla söylerken yalpalıyorum.

"Ne oluyor lan?" Kristie tıslıyor ve dudağımın kenarı seğiriyor.

Eğer her şey boka sarmıyor olsaydı, onun alışılmadık küfürleri komik olurdu. Kendimi toparlamak için birkaç derin nefes alıyorum. "Sanırım Jason'dı. Şimdi de suçu benim üzerime atmaya çalışıyor."

"Tamam," diyor en sabırlı sesiyle sakince. "Seçenekleriniz var. Yönetim kurulundan bir randevu alıp bunu onlara söyleyebiliriz."

"Kanıtım olmadan beni dinlemelerinin imkanı yok. Oraya gidip de 'eski sevgilim, ki aynı zamanda senin oğullarından biri, muhtemelen kendi suçunu benim üzerime yıkmaya çalışan ürkütücü bir pislik' diyemem. Lütfen bana işimi geri verin" diyorum ve sonra kendi sözlerim yüzüme tokat gibi çarpıyor.

Aman Tanrım. Bu işi asla geri alamayacağım. Hıçkırıklarımı geri çekmeye çalıştım ama başaramadım.

"Beni dinle Mia. Etrafa soracağım. Birileri bir şeyler biliyor olmalı. O piç kurusu bundan kurtulamayacak."

Onu taşaklarından asacağız ve sonra geri gelip benim iş arkadaşım olabilirsin."

Bir kahkaha attım, omuzlarımdaki yükün bir kısmı kalktı. "Sana borçluyum."

Bana muzip bir sırıtışla bakıyor. "Bunun için değil, kızım. Bu eğlenceli olacak."

Hastaneden eve dönerken zihnim bomboş. Gökyüzü mükemmel bir mavilikte ve güneş ıslıl ıslıl parlıyor, ama her şey sessiz gibi geliyor. Sanki biri hayatın sesini kısmış gibi. Park yerime çekiyorum, motoru kapatıyorum ve birkaç dakika orada oturup daireme girecek kadar cesaret topluyorum.

Sonunda kapıyı açtığımda Crookshanks bana miyavlıyor ve ben onu kucağıma alana kadar bacaklarıma sürtünüyor. Korku içimde bir dalga gibi yavaşça yükselirken kollarımda mırıldanıyor.

Koltuğuma çöküp yüzümü onun yumuşak kürküne gömüyorum. Ne kadar berbat durumda olduğum gerçeği bir dalga gibi üzerime çöküyor. Ottawa'da başka bir staj bulmak neredeyse imkânsız olacak ve bulsam bile az önce kaybettiğim stajyerle kıyaslanamayacak. İçime ezici bir çaresizlik duygusu çöküyor ve telefonuma uzanmadan önce birkaç nefes alarak kedimi göğsüme sarıyorum.

Sidney'in bağlantısına tıklıyorum, bunu bilmek isteyeceğini biliyorum ama donup kalıyorum. Öğrenirse seyahatini iptal eder ve ben bunu onlara yapamam. Bunun yerine, konuşmak için yanıp tutuştuğum adamlara hızlı bir mesaj gönderiyorum.

Ben: Nasılsın?

Dakikalar ilerledikçe telefonumu izliyorum ve endişe omuzlarımı sıkmaya başlıyor. Ya cevap vermezlerse? Ya kısa süreli bir şey olması gerekirken onlara ulaşarak çizgiyi aşıyorsam?

Ekranda kabarcıklar oluşuyor ve başka tarafa bakamıyorum.

Nerelerdeydin, kedicik? Özledim seni. River: Mia, iyi misin?

Burnumu çekiyorum. Her zaman nasıl biliyor?

Ben: Tabii ki iyiyim. Sadece kontrol ediyorum. Alex: Neden onun iyi olmadığını düşünüyoruz?

River: Çünkü neredeyse üç haftadır mesaj atmadı.

Kahretsin.

İyi misin, kedicik? Birinin kıcını tekmelememi ister misin?

Bunu ne kadar çok istediğimi yazmamak için kendimi zor tutuyorum. Onları tanıyorsam, bir sonraki uçakla buraya gelirler ve her zaman kavgaya hazır olurlar. Ama artık üniversitede değiliz ve hapse girme ihtimalleri her şeyden daha yüksek. Manşet haberi yapmaktan bahsediyoruz. İki ünlü NHL oyuncusu, hırsız kız arkadaşları için yerel bir milyarderin oğlunu dövdü.

Ben: Siz ikiniz böyle devam edin, size üç hafta daha mesaj atmayacağım.

Şimdi. Aceleci olma. Sadece senin için endişelendim. Son zamanlarda Misty ile konuştun mu? Geçen gün senden bahsetti.

Şimdi aramasına cevap vermediğim için kendimi kötü hissediyorum. Kendi sorunlarımla o kadar meşguldüm ki onunla planladığımız gibi çalışamadım.

Ben: İşler çok yoğun. Onu tekrar arayacağım.

River: Sen nasılsın?

Kötü. Korkunç. Yalnız.

Meşgulüm.

Sen? River:

Meşgulüm.

Bu konuşma hiçbir yere varmayacak. Neden başladığımı bile bilmiyorum. Bu bir yalan. Onlara her şeyi anlatıp içlerine kapanmak istedim. Alex beni güldürürken River'ın halledeceğini söylemesini istedim. Ama biz birbirimize karşı böyle değiliz.

Birkaç dakika geçmek içinde Sessizlik önce
benim Telefon titriyor.

**Alex: Lütfen yabancı olma. Senden haber almak için
beni üç hafta daha bekletme.**

Gözlerim yepyeni bir nedenden dolayı yanıyor.

Ben: Tamam.

River: Söz veriyor

musun? Ben: Söz

veriyorum.

BÖLÜM 28

MIA

Telefonum kanepemin yanındaki sehpanın üzerinde milyonuncu kez çalıyor ve onu ters çevirip aşağı bakıyorum. Olivia beni konferans salonuna çağırıp hayatımı mahvettiğinden beri dairemde saklanıyor, sadece dondurma almak için dışarı çıkıyordum.

Sidney olduğunu biliyorum, bir şekilde örümcek hislerini kullanarak işten ıkarıldığımı öğrendi ve şimdi tatilde ıldırıyor. Yemin ederim bu kızın Beyoncé'den daha fazla bağlantısı var.

Telefona cevap verdiğimde, anlayış ve *fikirlerle* dolu olacağını biliyorum. O böyle biri. O bir özömcü. Ama ben sadece burada yatıp kendime acımak istiyorum. Bu gerçekten o kadar kötü mü?

Kontrolcü piç kurusu eski sevgilimi düşündükçe öfke damarlarımda dolaşıyor. Söylediğı tüm o saçmalıklara kandığıma inanamıyorum. O beni seviyor. *Bleh*. Tıp faköltesinde dikkatimin dağılmasını bile suçlayamam çünkü o zaman bile kafamın arkasındaki küçük bir ses bana onda bir terslik olduğunu söylüyordu. Mezun olduğumuzda, onu Ottawa'ya kadar takip etmek benim için çok mantıklıydı. Kolaydı, özellikle Sidney ve Jax burada yaşarken. Kolay olması gerekiyordu. *Erkek arkadaşım, arkadaşlarım ve kariyerim* olmalıydı.

Şimdi kariyersizim, çünkü psikopat eski sevgilim asla hayır denmeyen şımarık bir velet ve hayatımı tamamen mahvetti.

Beni kovdurduğuna inanamıyorum!

Tüm bunların ötesinde, Alex ve River'ı düşünmeden tek bir saniye bile geçirmedim.

İlk başta bunu cinsel rahatlama ihtiyacı olarak geçiştirmeye çalıştım ama kendime yalan söylemekte hiçbir zaman iyi olmadım. Onlarla birlikteyken bir doğruluk var ve kafamın içindeki o küçük ses kalmam için bağılıyor. Gitmelerine asla izin vermemek için.

Bunun olamayacağını bilmek her şeyi daha da kötüleştiriyor. Kendime zamanın göğsümdeki acıyı hafifleteceğini söyleyip duruyorum, ancak bir şey olursa, onlara yakın olmak için sürekli bir çekiş hissediyorum. Bu da tam bir sürtük çünkü bu gerçekleşmiyor.

Onlara mesaj atmak, bir daha hayatta kalabileceğimden emin olmadığım yeni bir işkence seviyesine dönüşmüştü. Yine de mazoşist benliğimi ulaşmamaya zorlamak zorunda kaldım.

Battaniyemi kucagımda daha yükseğe çekiyorum, üç gündür giydiğim oyuncak ayı desenli pazen pijamalarımı örtüyorum-Neden *duş almam gerekiyor ki? Kimse beni görmeyecek-ve ağzıma bir kaşık dolusu çikolata parçacıklı kurabiye hamurlu dondurma atıp şekerli iyiliğin beynimi uyuşturmasına izin veriyorum.*

Hayır, çözüm istemiyorum. En azından bir hafta daha istemiyorum.

İki aylık kira için yeterli param var, bu da başka bir iş aramaya b a ş l a m a d a n önce surat asmak için yeterli bir süre olmalı. Sadece zenginlerin işsiz kalma lüksü var; geri kalanımız sokaklarda olurdu. Giderek artan bir uğursuz

düşündüm ŞAFAKüzerinde Ben:
miydi Jason'ın başından beri planı bu muydu?

Hastanenin dışında bana söylediklerini hatırlayınca ensemdeki tüyler diken diken oldu. "*Vaktin yok mu? Bunu göreceğiz.*"

Beni çaresiz ve bağımlı seviyor. Korkunç güçsüzlük hissi beni felç ediyor. Bu yüzden bunları düşünmek yerine kanepenin minderine daha da sokuluyorum ve bir kaşık dolusu kaymak yutuyorum.

Telefonum tekrar titriyor ve kim olduğuna bakmadan Rahatsız Etme'ye alıyorum. Bir kız bir yandan kaybettiği işi için ağlarken bir yandan da cinayetten nasıl sıyrılacağını planlayarak birkaç top dondurma yiyemez mi? Aslında, acıma partim bittiğinde, kızları kesinlikle bu işe dahil edeceğim. Bir cesedin nasıl saklanacağını bulmak kadar dostluğu anlatan bir şey yoktur. Okuduğum son mafya kitabında aç domuzların kullanılacağı yazıyordu.

Bir elimde dondurma küveti, diğer elimde kumanda, Netflix'te düşüncesizce geziniyorum. Son bir saattir bir dizinin otuz saniyesinden fazlasını izlemedim.

Crookshanks turuncu patilerinden birini yalıyor ve odanın diğer ucundan, henüz açmaya fırsat bulamadığım karton kutulardan birinin üzerine tünemiş halde bana bakıyor. Bilmesem, yüzünde yargılamanın yazılı olduğuna yemin edebilirim. Bazen bir kedi olamayacak kadar zeki görünüyor, ama sonra turuncu tüylü poposunu yalıyor ve ben de kendime geliyorum.

Kaşığım kabımın dibine vuruyor ve kalkıp onu da diğerleriyle birlikte sehpanın üzerine bırakıp yeni bir tane almaya gidiyorum. Mutfağıma doğru beş adım atıyorum ve önceki kiracıdan kalan, üzerinde hala işaret lekeleri olan beyaz plastik dondurucunun kapağını açıyorum ve geriye kalan tek şey bir torba bezelye olunca inliyorum.

Kapının gürültüyle vurulmasıyla şaşkınlığımı üzerimden atıyorum ve enseme bir tedirginlik oluşuyor.

"Mia, beni içeri al," diyor Jason. Sesi ukala geliyor, sanki başka seçeneğim olmadığını zaten biliyormuş gibi. *Boş ver onu.*

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Git buradan, Jason."

"Mia, ikimiz de bu kapıyı eninde sonunda açacağını biliyoruz.

İnatçı olmaya gerek yok."

Cüretkarlık. "Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü stajını geri almak için en iyi şansının ben olduğumu biliyorsun." Sesinde dişlerimi gıcırdatmama neden olan bir kıkırdama var.

"İşten çıkarılmamın sebebinin sen olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Kendimi daha sıkı tutarken ellerim üst kollarımı sıkıyor. Bir şeyler ters gidiyor ve güvende olmadığımı dair ürpertici bir his etrafıma yerleşiyor.

"Hadi ama," diye mırıldanıyor ve ben bir ürpertiyle savaşıyorum. "Böyle davranma. Tek yapman gereken bana geri dönmek, sonra her şey yoluna girecek." Kapının yanındaki duvarda yumuşak bir gümbürtü duyuyorum ve neredeyse onun duvara yaslandığını hayal edebiliyorum.

Hayalperest, kontrolcü, narsist bir pislik.

"Sadece git."

"Bunu istemiyormuş gibi davranmayı bırak. *Zor elde edilir* rolü başlarda eğlenceliydi ama artık kes şunu," diye bağırıyor kapının içinden ve sözlerini yumruklarını sıkarak nokt alıyor. "Aç şu lanet kapıyı Mia, yoksa kırarım."

Sertçe yutkunuyorum, tırnaklarım uyku tişörtümü morartacak kadar sert bir şekilde kollarımın arkasına batıyor. Buraya zorla girmez, değil mi? Korku damarlarımda dolaşıyor çünkü Jason sonuçları olan bir dünyada yaşamıyor. Tüm hayatını babasının parasıyla istediği her şeyi elde ederek geçirdi. Muhtemelen tutuklanmaya karşı dayanıklı olduğunu düşünüyor ve Tanrı biliyor ki para dünyayı yönetiyor.

Kapım büyük bir gürültüyle çarpıyor ve menteşeleri takırdıyor. Tekrar oluyor ve donmaya karşı savaşmak zorunda kalıyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve sesimdeki titremeyi gizlemeye çalışarak yatıştırıcı bir tonda, "Tamam, seni içeri alacağım. Bana sadece bir dakika verin."

"Acele et lan," diye cevap veriyor, ama aciliyetinin bir kısmı dağılmış durumda.

Ama benim için değil. Acele edip telefonumu aldım ve 911'i aradım. Bu noktada, suçlanıp suçlanmaması umurumda bile değil. I

Sadece gitmesini istiyorum.

Başparmağım düğmenin üzerindeyken tanıdık bir ses
h o m u r d a n ı y o r : "Uzak dur ondan."

River. Nehir burada.

BÖLÜM 29

NEHİR

Gözlerim Mia'nın kapısını yumruklayan ukala pisliğe takıldığında bakışlarımı KIRMIZI kaplıyor. Onun iğrenç eski erkek arkadaşına baktığımdan hiç şüphem yok.

Anlamadığım şey, onun burada ne halt ettiği. Sidney bu sabah arayıp Mia'yı kontrol etmemiz gerektiğini, telefonlarına cevap vermeyeli günler olduğunu söyledi. Mesajlarıma da cevap vermeyince içimdeki mide bulandırıcı burkulmayla savaşmak zorunda kaldım.

Sidney ve Jax Maritimes'daki tatillerinde mahsur kaldılar ve çıkabilecekleri en erken uçuş yarın gece. Hiç tereddüt etmeden dostumu aradım ve özel uçağını ödünç almak için bana olan borcunu ödedim.

Bir buçuk saatlik uçuş boyunca endişeli bir karmaşa içindeydim ama hiçbir şey beni bu sümüklü bok parçasına karşı duyacağım saf öfkeye hazırlayamazdı.

Her zaman ilk tepki veren Alex, onu yakasından tutup duvara yapııştırıyor, yüzü oksijensizlikten kıpkırmızı oluyor.

Pislik herif sırtıyor ve dudak büküyor. "Yap şunu. Sana meydan okuyorum. Seni hemen hapse attırırım ve senin gibi güzel bir çocuk orayı hiç sevmez." Alex'e yukarıdan aşağıya bakıyor ve sıkıştığı yerden bile gülümsüyor. "Ya da belki hoşuna gider."

Alex eski sevgilisini kendine doğru çeker, sonra onu duvara çarpar. Göt herif çarpmanın etkisiyle homurdanır ve kafası öne düşer. Şimdi şeytani bir gülümsemeye sahip olan Alex'tir.

"Burada hikayenizi doğrulayacak kimse yok. Anladığım kadarıyla buraya çoktan dövülmüş olarak gelmişsin. Öyle değil mi, River?"

Alex'in ses tonundaki karanlık, tüylerimi diken diken ediyor. Bu adamı öldürmesini engellemek gibi bir niyetim yok. Bunu kendim yapmak için duyduğum güçlü dürtüyü durdurmalıyım.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve parmaklarımı göt herifin saçlarına geçirerek kafasının arkasını mide bulandırıcı bir çıtırtıyla duvara çarpıyorum.

"Kimsenin onu umursamadığını düşünerek ne kadar büyük bir hata yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bizim için önemli olan tek şey o ve bunun tam olarak ne anlama geldiğini öğrenmek üzeresin." Tekrar yapmak için hareket ediyorum.

"Dur!" Mia aramıza girmeye çalışırken paniklemiş görünüyor. "Durman gerek. Jason bunu rapor edecek. İkiniz de saldırı suçlamalarını karşılayamazsınız."

Tabii ki adı Jason.

Alex'in gözleri pisliğin üzerinde kısıılır. "Bundan pek emin değilim. Buna değer gibi görünüyor."

"Lütfen." Mia'nın sesi aslında yalvarıyor ve onu hemen bırakıyorum. Bu sesi bir daha asla duymak istemiyorum. Hele de korkuyla doluyken.

Alex tutuşunu sıkılaştırıyor, ayaklarının yere çarpmasına izin vermeden önce Jason'ı bir kez daha sarsıyor.

Etkilenmemiş gibi görünmek için elinden geleni yaparak yakasını düzeltiyor ama tek yaptığı ellerinin ne kadar titrediğini vurgulamak oluyor. "Beni bekle-"

"Babam bunu duydu mu?" Yüzümü hain bir gülümsemenin kesmesine izin verdim. "İnsanları tanıyan tek kişi sen değilsin."

Mia yanıma sokuluyor ve ben de kolumu ona dolayarak parmaklarımı teninde aşağı yukarı gezdiriyorum. İçime daha da gömülürken gerginliğinin gittiğini hissedebiliyorum.

"Benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?" Jason Mia'yı tersler.

"Kapa şu lanet çenenini." Alex ona doğru hamle yapar ve

göt herif zar zor sola doğru kaçır.

Mia yanımdan ayrılmadan önce sertleşiyor, ona doğru bir adım atıyor, çenesi kalkıyor ve yaptığı her harekete dikkat kesilmemi sağlayan bir kıvılcım var. Omuzları geride ve başı dik, sert görünüyor. Sonra gidip ona "*siktir git*" dercesine sırtıyor ve ben hayatımda bundan daha ateşli bir şey görmedim.

"Bak, Jason. Baban şu anda seni desteklemek için burada değil. Kıçını tekmelemek ister gibi görünüyorlar. O yüzden açık konuşayım. Seni geri isteyebileceğimi düşünüyorsan kendini kandırıyorsun. Başından beri bir hataydın ve beni terk etmen bana verdiğin en güzel hediye idi. Uğrama, beni arama. Beni aklından bile geçirme. Çünkü seni düşünmeyeceğimden eminim."

Yüzü kızarıyor ve neredeyse mor bir renge dönüşüyor. Ona bakış şeklinden hoşlanmadım. Sanki onu yalnız yakaladığı anda haddini bildirecekmiş gibi. Böyle bir şey olmayacak.

"Buna pişman olacaksın, Mia." Eski sevgilisi asansöre ulaşmak için etrafımızdan dolaşıp Mia'ya yaklaştırmaya çalışıyor ama Alex onun yolunu kesiyor.

"Geri çekilmeni şiddetle tavsiye ederim," diye homurdanıyor Alex. Ona dik dik bakıyor, göğsü bu adamın kıçını tekmelemek için bastırılmış bir arzuyla kabarıyor.

Pislik herif sertçe yutkunur ve acil merdiven çıkışından kaçmadan önce tökezleyerek geri çekilir.

Kapı arkasından gürültüyle kapanıncaya kadar Jason'ı izliyorum ve birkaç sakinleştirici nefes alıp içimdeki öfke kabarmasını bastırdıktan sonra ona bakıyorum. Mia'nın hırıltılı nefesi havayı doldurduğunda öfkem buharlaşıp endişeye dönüşüyor.

Onu yüzüme doğru döndürüyorum ve yüzündeki çıplak korkuyu görünce midem bulanıyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıp onu göğsüme bastırıyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. Lavanta kokusu her seferinde burnuma doluyor.

Nefes al. O kadar çok titriyor ki içim titriyor ve tutuşumu daha da sıkılaştırıyorum. "İyisin Mia."

"Biliyorum. Aptalca davrandığımı biliyorum ama o... kapımdan içeri gireceğini sandım. Düşündüm ki..." Yüzünü bana bastırıp mırıldanıyor. "Onunla mücadele edemezdim."

"Seni yakaladık, Kedicik." Alex kelimeleri söylediği anda arkasına geçiyor ve alnını başının tepesine yaslıyor. Gözle görülür bir şekilde titriyor ve ben de elimi pazusunun etrafına koyup başparmağımla bir daire çiziyorum.

"İyi misin?"

Alex'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve gözlerini kapatmadan önce zar zor başını sallıyor.

Mia'nın elleri gömleğimi avuçluyor ve çenesini kaldırıp düşündüğü tek şey biz olana kadar onu öpmek istiyorum ama yapmıyorum. Nerede durduğumuzu bilmiyorum - konuştuğumuz her şey uçağa bindiği anda sona erdi.

Onun yerine şakağına bir öpücük kondurup arkama yaslanıyorum, bir elimi belinde tutarak gözünün altındaki ıslaklığı siliyorum. "Bir rapor yazman gerekiyor."

Alaycı bir kahkaha atıyor. "Bunun ne yararı olacak ki? Babası her şeyi kontrol ediyor. O kadar zenginsen, ne istersen yapabilirsin."

Alex burnunu kızın saçlarına dürtüyor ve derin bir nefes alıyor. "Ne kadar zengin?"

"Şöyle söyleyeyim. Oprah ona saygı duyuyor. O Pharmacorp'un CEO'su."

"Kahretsin," diyor Alex.

"Evet." Omuzları gülerken titriyor. "Onları seçebileceğimden eminim."

Elini tutuyor ve yüzünde aptalca bir sırıtışla onu kendine doğru döndürüyor. "Evet, sanırım bu konuda gittikçe daha iyi oluyorsun."

"Ben...ah..." Kekeleyerek konuşuyor ve ben de ona acıyorum. "Eğer onu ihbar etmiyorsan, o zaman kalmıyorsun demektir. burada."

Boynunun arkasını tutuyor. "Sidney'de kalabilirim. Yedek anahtarı bende... bekle."

Geri çekildi, iki kaşını da saç çizgisine yaklaştırarak aramıza baktı. "Burada ne yapıyorsun?"

Farkına varmasının bu kadar uzun sürmesi ne kadar korktuğunun bir kanıtı. "Sidney bizi aradı. Telefonlarına cevap vermediğini söyledi. Gerisi sadece şans."

"Stajın için üzgünüm, Kedicik. Bunun için ne kadar çok çalıştığını biliyorum."

Burnunu çeker ve eski sevgilisinin kaçtığı kapıya dik dik bakar. Sidney, işine mal olanın o pislik olduğunu ve onu tekrar öldürmek istediğini açıkladı.

"Gerçek şu ki, ortaya çıktığımız için şanslıyız." Bunun ne kadar farklı sonuçlanabileceğini bilmek omurgamda bir titreme yaratıyor. "İşte bu yüzden bizimle Boston'a dönmen gerektiğini düşünüyorum."

Bir kahkaha atıyor. "Komik."

Ama biz cevap vermeyince Alex'le benim son derece ciddi olduğumuzu anlayarak sustu. Ona sormama gerek yoktu, onun da aynı şekilde hissettiğini biliyordum.

"Bir hevesle Boston'a *gidemem*."

"Neden gidemezsin?"

"İşim var-" Yüzü buruşuyor ve nefesini içine çekiyor. "Öylece toplanıp taşınamam."

"Elbette yapabilirsin, Kedicik. Ayrıca, Piper ve Misty de orada olacak."

Bu görünüyor için Şerefe onu yukarı a Biraz.

Misty daha önce Prosthetic For Kids hayır kurumunda onunla çalıştığından bahsetmişti.

Başparmağımı yanağında gezdiriyorum. "Kafanı dağıtmak için iyi olacak. Yeni bir başlangıç."

Ağzından *yeni bir başlangıç* çıkıyor ama hâlâ emin değil.

Kaburgalarımın altında tehlikeli bir şekilde çaresizliğe yakın hissettiren bir basınç oluşuyor. "Sonsuza kadar kalmak zorunda değilsin. Sadece ayakların tekrar yere basana kadar."

Kaşları birbirine çarpıyor. "Orada yaşamaya gücüm yetmez."

Alex onun omzunu sıkar. "Bunun için endişelenme. Boş bir yeri olan bir oyuncu tanıyoruz. Hiç kullanmaz."

"Um, hayır. Bunu yapamam."

Alex sırtıyor. "Mia, o bir multimilyoner. Seni temin ederim her şey yoluna girecek."

Her şeyi düşünürken kafasındaki çarkların hareket ettiğini görebiliyorum. "Sadece işleri yoluna koyana kadar. Sonra Ottawa'ya döneceğim."

Alex onu havaya fırlatıyor ve bir daire çizerek döndürüyor. Onları izlerken sertçe yutkunuyorum. Onu her zaman güldürmeyi başarırdı.

Adam onu yere bırakıyor ve kadın nefessiz bir şekilde "Ne zaman gidiyoruz?" diye soruyor.

"Bu gece," diye cevap veriyorum.

"Bu gece için bilet almak için çok geç olduğuna eminim."

Alex başını yana eğiyor ve ona yumuşak bir gülümseme veriyor. "İyi ki özel bir uçağımız var."

Gözleri fal taşı gibi açılır ve ağzı bir karışık kalır.

"Merak etme, ödünç aldık," diye ekliyor ve kadın rahatlamış görünüyor. Paramızdan etkilenmeyen ilk kişi. Ondan farklı bir şey beklediğimden değil.

Dairesine giriyoruz ve ilk fark ettiğim şey küçük olduğu. Gerçekten küçük. Bir stüdyo ve oturma odasını yatak odasından ayıran tek şey ahşap çıtalı bir mahremiyet perdesi.

Burada yaşıyor olmasından duyduğum huzursuzlukla savaşmak zorundayım. Eminim bu tür sahiplenici saçmalıklardan hoşnut olmazdı. Alex'e bakıyorum, o da benimle aynı tiksintiyle eve bakıyor. İkimiz de onun burada yaşamasından hoşlanmıyoruz. Ona çok daha fazlasını verebilecekken değil.

Son birkaç yıldır bizim olmayabilir ama bu hiçbir şeyi değiştirmez.

Dev turuncu bir kedi Alex'in ayaklarının etrafında dolanırken yüksek sesle miyavlıyor. Alex aşağı uzanıp

Mia aynı anda nefesini tutarken.

"Hayır! Tırmalar-" Ağzı kapanıyor, sonra kedi Alex'in kollarında mırıldanıp yüzünü Alex'in çenesine sürtünce açılıyor.

"Huh." Başını öne eğiyor. "Normalde benim dışımda ona yaklaşan herkesi pençelemeye çalışır."

Alex ona arsızca sırıtıyor. "Kedin benden hoşlanıyor." Gözlerini devirir. "Kafana girmesine izin verme."

"Ne diyebilirim ki? Kukun benden hoşlanıyor." Alex sırıtarak söylüyor.

Kıpkırmızı oldu ve ben kahkahalara boğuldum.

Alex bu durumdan pek de memnun görünmeyen kediyi yere bırakır ve ellerini çırpır. "Pekâlâ. Hadi toplanalım."

"Evet, sadece küçük bir sorun var."

Kaşlarımı kaldırdım. "Neymiş o?"

Stüdyo dairesinin etrafına bakar. "Bütün bunları burada bırakamam."

"Ay sonuna kadar kirani ödedin mi?" "Evet, ama ne düşünüyorum ki? Faturalarım var. Ödemem gereken yeni bir iş bulmalıyım. Öylece kalkıp gidemem."

"Neden?" Ben deadpan.

"Ne demek neden? Bu benim *hayatım*."

"Öyle mi? Görünüşe göre pislik eski sevgilin onu terk ettiğinden beri hayatını küçültüyor."

Bana bön bön bakıyor ama inkar etmiyor.

Başımı eğiyorum. "Ottawa'da başka bir staj bulma şansın nedir?"

"Neredeyse hiç, tamam mı? Mutlu musun? Benim zavallılığım seni tatmin ediyor mu?"

"Sen zavallı değilsin ve hiçbir zaman olmadın," diye homurdanıyorum. "Ve bu konuda beni mutlu eden hiçbir şey yok. O yüzden bana ne istediğini söyle ve bunu gerçekleştirelim."

Gözlerinde yaşlar birikiyor. "Sadece zamana ihtiyacım var... her şeyi çözmek için."

"Sana yardım etmemize izin ver, Kedicik." Alex odanın karşısına geçip kızın kulağının arkasındaki saç telini tarıyor. "Gel kal. Burayı toparlayacağız, böylece temel ihtiyaçların olacak ve daireni bırakmadan önce biraz zamanın olacak. Kim bilir, belki o zamana kadar yeni bir staj yeri bulursun." Ona utangaç bir gülümseme veriyor ve kızın ifadesi yumuşuyor. "Ama sen bulana kadar, bırak biz seninle ilgilenelim."

Aramıza bakıyor, sonra doğruldu. "Tamam, ama sadece kendi ayaklarımın üzerinde durana kadar."

"Bununla çalışabiliriz." Göğsümde kabaran mutluluk dalgasını göstermemeye çalışarak başımı sallıyorum. "Şimdi bize pislik eski sevgilin hakkında her şeyi anlat. En başından başla ve hiçbir şeyi atlama."

Eşyalarını toplayıp uçağa bindirmek iki saatten az sürdü. Eski sevgilisiyle paylaştığı daireden taşındığından beri tüm eşyalarını yerleştirmedeği ortaya çıktı.

Eşyalarımızı toplarken Jason hakkındaki meraklı sorularımızı yanıtladı. Nerede tanışmışlar? *Tıp fakültesinde*. Ne zamandır birlikteydiler? *Bir yıl*. Her zaman tam bir psikopat mıydı? *Muhtemelen mi?*

O anlattıkça biz daha da sinirleniyorduk. O açıkladı nasıl tatlı başladığını, onun yaptığı her şeye ilgi gösteriyormuş gibi davrandığını. Onu aşk bombardımanına tuttu.

Manipülasyonlarında o kadar titiz davranmıştı ki, birlikte oldukları süre boyunca onun kendine olan güvenini yavaş yavaş yok ettiğini fark etmemişti. Onu küçük hissettirmek için çok çalışıyordu, böylece yaptığı her şeyi kontrol edebiliyordu. Sevdiği bir şeyi yapmanın onu bir şekilde bencilleştirdiğini hissettiriyordu.

Göğsümde öfke birikiyor ve dişlerimi sıkarak nefes alıyorum.

Onun gibi adamlar ne yaptıklarını bilirler. Neyin gerçek olup olmadığını anlamak için kendilerine güvenemeyecek hale gelene kadar partnerlerine gaz vererek her türlü tekniği kullanırlar. Ama o göt herif ondan ayrıldığında çuvalladı. Sürünerek geri geleceğini düşündü. Onun yerine Mia o ayrılık anını kullandı ve aralarına bir kapı soktu.

Benim sormaya korktuğum şeyi soran Alex oldu. Ona olabildiğince nazik bir şekilde Jason'ın kendisine karşı fiziksel bir davranışta bulunup bulunmadığını sormuştu. Kız, Jason'ın sarhoş olduğunda kolunu biraz sertçe tuttuğunu ve onu biraz sarstığını söylerken çekingen görünüyordu ama bunun dışında her şey sözde kalmıştı.

Alex'in ağzından bir dizi küfür döküldü ve aklım öfkeden kıpkırmızı oldu. Varlığımdaki her lif o piçi öldürmek için çılgık atıyordu.

Düşüncelerimi durduruyorum. Bunu düşünmeyi bırakmalıyım, yoksa aklımı kaçıracağım.

Alex'in yanına sokulmuş halini görerek dikkatimi dağıtıyorum. Havaalanına vardığımızda çok yorulmuştu ve kalkıştan önce bayılmasına şaşırmadım. Alex bir kolunu onun omzuna doladı ve o da göğsünde uyuyakaldı.

Crookshanks pençelerini uyluklarıma geçiriyor, keskin pençeleri koyu gri pantolonumda delikler açıyor.

"Hey, şimdi. Bunlar pahalı." Turuncu tüy yumağını kaldırıp kollarıma alıyorum. Hemen başını bana sürtüyor, Mia'ya o kadar benzeyen bir hareket ki midemi yumuşak, sıcak bir parıltı dolduruyor. "O kadar da kötü değilsin, değil mi?"

Kedi gözlerini kapatmadan önce ne söylediğimi biliyormuş gibi miyavlıyor.

Mia uykusunda mırıldanıyor ve Alex bilinçsizce onu kendine çekiyor. İkisinin görüntüsü göğsümün rahatsız edici bir şekilde gerilmesine neden oluyor. Dünyada en çok ihtiyaç duyduğum iki insan ve en azından şimdilik birlikteyiz.

BÖLÜM 30

MIA

Deri ve sedir kokusu etrafımı sarıyor. Yüzümü yastığıma gömüyorum, vücudum rahat yatağın derinliklerine doğru gevşerken boğazımda bir uğultu yükseliyor... River.

Kayıyorum, parmaklarımı battaniyenin üzerinde gezdiriyorum ve donuyorum. Yatak takımım ucuz mağaza çarşaflarından oluşuyor, iplik sayısı o kadar düşük ki kumaş aşındırıcı olmaktan çekiniyor, etrafıma sarılanlar ise ipek gibi pürüzsüz.

River'ın dün gece beni odasına götürdüğü anılar sersemliğimin içinden süzülüyor. Kalacağım arkadaşının dairesiyle ilgili her şeyi ayarlayana kadar onun yatağını almam konusunda ısrar etmişti. Kimin dairesi? Kira yok dediklerini biliyorum ama bir şeyler ödemem gerekiyor.

Dün gece her şey çok mantıklıydı ve bu sabah kafamda bir kasırğa gibi esiyor. Onlara Jason'ın ortaya çıkışını ve kendi hırsızlığı için bana komplo kurduğundan nasıl şüphelendiğimi anlattım. Beni o uçağa bindirmek için bu kadar hevesli olmasalardı, eminim onun peşine düşerlerdi.

Her şey o kadar hızlı oldu ki aklım yetişemiyor.

Denemekten vazgeçerek bir nefes çekiyorum. Gözlerimi açıyorum ve perdelerin arasından süzülen yumuşak ışığa karşı gözlerimi kırptırıyorum.

River'ın odası tam da beklediğim gibi. Gümüşü gri ve koyu lacivert ipek yatak takımının yumuşak tonlarıyla döşenmiş. Düz çizgiler var, dağınıklık yok ama lüks kumaşlar var.

mekânı ısıtıyor. Bir şekilde hem mesafeli hissettirecek kadar minimal hem de saten katmanları içinde kendimi buraya ait hissedecek kadar rahat. Tam bir River havası.

Yuvarlanıyorum ve ayaklarımı yatağın kenarına atıyorum. Duvara dayalı uzun bir ayna var ve görüntümü bana geri yansıtıyor. Tanrım. Elim başımın üstünde dağınık bir şekilde duran ve ıslak sanılabilecek kadar yağlı olan saçlarıma gidiyor. En son ne zaman yıkadığımı hatırlamıyor olmam iyiye işaret değil.

En azından lavanta rengi düğmeli uzun kollu gömlek ve ona uygun şorttan oluşan şirin uyku setlerimden birini giyiyorum. Alex'in bavulumu karıştırması ve kıyafetlerimi seçmesi oldukça ilginç bir deneyimdi. Kesinlikle ince askılı, uyluk ortası uyku elbiselerimden birini seçeceğini düşünmüştüm ve bu tek renkli takımı uzattığında hoş bir sürpriz oldu.

Kapı yumuşak bir şekilde çalınır.

"İçeri gel," diye mırıldanıyorum ve birinin komodinin üzerine bıraktığı sudan bir yudum alıyorum. Dilimi serinletiyor, demek ki yakın zamanda oraya konmuş. Ben uyurken burada olmaları hakkında ne hissettiğimden emin değilim ama nefret ettiğimi söyleyemem.

"Hey, Kedicik. Burada hareket ettiğini duyduğumu sandım." Alex kapının pervazına yaslanıp başını parkeye yaslarken bakışları üzerimde geziniyor. Şu anda iğrenç olduğumu düşünmek için haklı sebepleri var ama gözleri yumuşuyor ve dudakları gülümseyerek eğiliyor. "Çok tatlısın, böyle fırfırlı."

Bu arada, önümde duran adamın hiç de sevimli bir yanı yok. Kalçalarını saran düz paçalı bir kot pantolon ve göğsünü hafifçe geren beyaz bir tişört giymiş bile. Lanet olsun, iyi görünüyor.

Sertçe yutkunuyorum ve gözleri benimkilerde kararıyor. Bir an için Napa'ya geri dönüyoruz, o beni parçalara ayırırken ben onun adını haykırıyorum.

River kapının girişinde durdu. "Günaydın Mia. Kahvaltı neredeyse hazır. Neden bir duş almıyorsun, sonra birlikte yiyebiliriz."

River'ın yapmacık, neredeyse resmi ses tonuyla kaskatı kesiliyorum. Önceki geceki alçak, rahatlatıcı bas sesinden eser yok.

Aramıza koyduğu sınırı hissedebiliyorum ve aniden hiçbir şeyden emin olamıyorum.

Alex kaşlarını kaldırarak ona bakıyor, şüphesiz benimle aynı hisleri paylaşıyor.

Sorularımı yutkunarak ayağa kalkıyorum. "Tamam. Sadece eşyalarımı bulmam gerek."

"Banyo malzemelerinizi banyoya koyduk, bavulunuz da pencerenin yanındaki sandalyenin üzerinde." River onları işaret eder ve odadan çıkar.

Göğsüm sıkışıyor. Her şeyin Napa'daki gibi olacağını düşündüğümünden değil. Bunu istedim mi ki? Bana hissettirdiklerinin içinde kendimi kaybetmeyi umutsuzca isteyen bir yanımda olmadığını söylersem kendimi kandırmış olurum. Ama Jason'dan sonra, hayır kurumu için daha fazla fon bulma baskısı, işimi kaybetmemle birleşince... belki de River aramıza biraz mesafe koymakta haklıydı. Bu göğsümün ağrımını engellemiyor.

Her şeyi gözden geçirmek, ne istediğime karar vermek için zamana ihtiyacım var ve tabii eğer devam etmek isterlerse. Sonuçta anlaşma sadece bir hafta sonuydu.

Havluyu saçlarıma doluyor ve başımın üstünde topluyorum. Kendi kendime yaptığım acıma partisinden günler sonra temiz olmak iyi hissettiriyor. Eski sevgilinizin kapınızı kırmakla tehdit etmesi kadar hayatı bir perspektife oturtacak bir şey yok. İçimden bir ürperti geçiyor ve banyodan çıkıp taze demlenmiş kahvenin tatlı kokusunu takip ederek mutfığa gidiyorum.

River'ın dairesi de yatak odası gibi şık hatlara sahip, ancak daha derin renk paleti tüm mekana daha karamsar bir his vererek mekanın çok soğuk hissetmesini engelliyor.

Sağ tarafımdaki tavandan tabana pencerelerden süzülen ışık, mutfakta çalışan ve sırtları bana dönük olan iki adamı aydınlatıyor.

River'ı, sırtına doğru çekiştirdiği şık oxford'u içinde hayranlıkla seyretmek için bir saniye duruyorum. Tavada bir şey çevirirken kasları ince kumaşın altında kayarken boğazım düğümleniyor.

"Gördüğüm kadarıyla boğulmamışsın. Daha iyi hissediyor musun?" Alex bana bilmiş bir sırıtışla bakıyor.

Arkadaşı için neredeyse salyalarımı akıtırken yakalandığım için yanaklarıma sıcaklık doluyor. "Ah...evet...güzel."

Alex'in bakışları dar siyah taytımın üzerinde geziniyor ve bana ödünç verdiği kapüşonluyu fark edince dudaklarının kenarını ısıyor. Geri vermek için mükemmel bir zaman olabilirdi ama öyle bir planım yok. Gözlerinin kararmasına ve tezgâhı kavrayarak eğilmesine bakılırsa, bende kalmasına memnun olduğunu söyleyebilirim.

"Kahvaltınız hazır." River bir tabağı adaya doğru kaydırıyor ve ben de taburelerden birine oturuyorum. Ağzım sulandı. Fesleğen ve erimiş beyaz peynir kokusu burnuma doluyor, gevrek pastırmanın tuzuyla karışıyor.

Bakışlarım çocuklar arasında gidip geliyor. "Buzdolabında bu mu vardı?"

"Riv bu sabah markete gitti. Yeni evin için sana birkaç şey alabileceğimizi düşündük."

Göğsüme sıcaklık doluyor ve bunun ne kadar düşünceli bir hareket olduğunu düşünmeden ilk lokmamı alıyorum. Yemek dilime değdiği anda inliyorum ve River arkasına yaslanıp dirseklerini tezgâha dayıyor, koyu renk gözleriyle bana bakıyor.

Alex sırıtıyor. "Böyle sesler çıkarmaya devam edersen senin için her yemeği pişireceğim."

Başımı yana eğiyorum. "Düşündüm de, senin burada ne işin var?"

Alex elini göğsüne götürür. "Beni yaraladın, kadın. Bizi taşımaya yardım ediyorum."

Tamam, bu mantıklı... "Bekle?

Biz derken neyi kastediyorsun?"

"Ben buraya taşınıyorum ve sen de benim yerime geçeceksin.

koridorun karşısında."

Çatalım tabağında takırdıyor. "Bir arkadaşın olduğunu söylediğini sanıyordum."

Alex başparmağıyla göğsünü işaret ediyor. "Arkadaş."

"Bunu yapamazsınız. Sizi birlikte yaşamaya zorlayamam. Başka bir yol bulacağım," diyorum ama River hızlı davranıp iki elini de ada tezgahının üzerine koyuyor.

"Yapabiliriz ve yapıyoruz da. Dün gece o puşla yaşananlardan sonra seni herhangi bir yere yerleştireceğimizi mi sanıyorsun?"

"Beni buraya kadar takip etmeyecek."

River'ın yüzü ciddileşir. "Bundan emin misin? Her gün üç kadının yakın partnerleri tarafından öldürüldüğünü biliyor muydun? Her gün. Her gün. Günde. Sıradan bir pislik olabilir ve tam bir psikopat olmayabilir, ama gerçekten bunu riske atmak istiyor musun? Çünkü ben istemiyorum."

Korku damarlarımda dolaşıyor ve gözlerim yanıyor çünkü bu pozisyonda olacağımı hiç düşünmemiştim ve bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ediyorum.

Alex, "Onu hâlâ ihbar edebiliriz," diye ekliyor.

Bunun ne kadar anlamsız olacağını bildiğim için başımı sallıyorum. Babasının etkisi olmasa bile, bu tür şeyler çok geç olana kadar asla ciddiye alınmaz. "Yani buraya taşınmak ve benim senin yerini almam konusunda gerçekten bir sorunun yok mu?"

"Kedicik, benim için sorun yok. Yalan söylemeyeceğim, ilk düşüncem sadece birimizin yanına taşınmandı, ama kendi alanıyla daha rahat olacağını düşündük. Haklı mıydık?"

Küçük bir parçam hayal kırıklığına uğradı ama daha mantıklı olan parçam ayaklarımın yere basması için kafamı boşaltmam gerektiğini biliyor. "Yani yan tarafta olduğunu mu söylüyorsun?"

River neredeyse dolu olan tabağıma baktı. "Kahvaltını bitir, seni oraya götüreceğiz."

Lezzetli bir ısırık daha alıyorum ama hemen yerinde olmayan bir şey fark ediyorum. "Yemiyor musun?"

"Birkaç saat önce yemek yedik. U y u m a k istersin diye düşündüm."

Benim için birlikte kahvaltı hazırlama fikrinin aklıma gelmesine izin vermemeye çalışıyorum. Ne de olsa River, korumacı tavrından sonra bile hâlâ bana ısınabilmiş değil.

Odadaki fili ele almadan önce kahvemden derin bir yudum alıyorum. "Peki aramızda ne olacak?" Sesim titriyor. Nasıl cevap vermelerini istediğimden emin değilim; her iki durumda da ödüm kopuyor.

Alex elini omurgama sürtüyor ve ben de rahatlıyorum. "Hiçbir şey olmak zorunda değil. Bunun ne olup olmadığını yavaş yavaş çözebiliriz. Aceleye gerek yok. Hiçbir yere gitmiyoruz."

Sanki içimde tuttuğum basınç boşalıyor ve derin bir nefes alıyorum. Bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Alex başımın üstünü öpüyor. "Gel de yeni evini gör. Bütün sabah üzerinde çalıştık."

BÖLÜM 31

NEHİR

Dairemin kapısı arkamdan kapanır kapanmaz elimi saçlarımın arasında gezdirip uçlarını çektim. Son yarım saatimizi Mia'nın yerleşmesine yardım ederek geçirmiştik ve bunun her saniyesi tam bir işkence gibiydi.

Uyandığı andan itibaren, üçümüzün birlikte olması için tüm nedenleri gözden geçirmek istedim. Ama emin olmadığı bir şey için ona baskı yapan pislik bir adamın ihtiyacı olan son şey olduğunu biliyorum. Eski sevgilisiyle olanlardan sonra olmaz.

Onu Boston'a taşımak zaten benim açımdan büyük bir aşırılıktı, ama onu orada bırakma fikrine dayanamıyordum. Bu konuda bir şeyler yapabileceğimi bildiğim halde.

Kendi kararlarını vermesi için ona alan tanımam gerektiğini bilmek, bu konuda mutlu olduğum anlamına gelmiyor. Kendimi bir arada tutmak için harcadığım güç yüzünden kaslarım ağrıyor.

Onu yatağa bağlayıp, aşağı mı yukarı mı olduğunu bilemeyeceği kadar çok boşalmasını sağlamamak için tüm irademi kullandım.

Benim ona bağımlı olduğum kadar o da bana bağımlı olana kadar.

BÖLÜM 32

MIA

"Görünüşe göre yerleşmişsin," diyor Alex, dairemin kapısının hemen önünde dururken. Bana yakın ama dokunmuyor. Onun yerine elleri ceplerine gömülü.

"Bunu yapmak zorunda değildin, biliyorsun değil mi?"

"Kedicik, doğru yanıt *teşekkür* etmektir. Belki biraz da hayranlık. "*Sana borcumu nasıl ödeyeceğim?*"

Göğsümden bir kahkaha patlıyor ve o sırtıyor yaramazca. Son yirmi dört saat zor geçti, ama o eğlenceli ve şakacı, bir kaşık dolusu da seksi. Gülememeliydim. Kovulduktan, saldırıya uğramaktan korktukten ve hayatımı geride bırakıp buraya geldikten sonra olmaz.

Ama işte buradayım, sırtışımdan yanaklarım yanıyor. Alex bu işte. Süper güç gibi bir şey.

"Bir dahaki sefere bir adamın evine taşındığımda bunu hatırlayacağımdan emin olabilirsiniz."

İnliyor ve bana doğru yürüyor, gözleri benimkilere dikilmiş. "Hiç komik değil, kedicik."

Beni yakalama girişiminden dans ederek uzaklaşıyorum ve inanılmaz derecede daha geniş gülümsüyorum. "Seni kızdırmak her zaman çok kolay olmuştur."

"Belki de alay etmeyi bırakmışımdır. Belki..."

Omurgamdan aşağı bir heyecan fırlıyor. "Belki ne?"

Alex tavana bakıyor, birkaç derin nefes aldıktan sonra bıkkın bir şekilde iç çekiyor. "Lanet olası River." Boynunun arkasını ovuşturuyor, kafasını bir türlü yapamıyormuş gibi sallıyor.

söylemek üzere olduğu Şeye inanmak. "Yok bir Şey. Bunu başka bir gün konuşuruz."

Kaşlarımı kaldırıyorum. Kendi duygularımdan o kadar emin değilim ki zorlayamıyorum ve belki de tam da bu yüzden durdu.

"Tamam o zaman. Teşekkür ederim."

Sırıtişı gamzesini ortaya çıkarıyor. "Seni ağırlamak benim için bir zevk, Kedicik."

Tenim ısınıyor ve midemde ona yaklaşmak için bir dürtü oluşuyor. İlk yeteneği hokeyse ve ikincisi beni güldürmekse, üçüncüsü de basit bir cümleyi kirletme yeteneğidir.

Elini bir çocuk gibi başımın tepesine vurarak o anı bozuyor. Geri seslendiğinde çoktan kapıdan çıkmıştı. "Yabancı gibi davranma. Komşularının çok ateşli olduğunu duydum."

"Çok klişesin."

"Bayılırsın." Göz kırptı ve sonra gitti.

Ve yeni girdiğim yerde öylece kalakaldım. Keşfetmeden önce ayakkabılarımı tekmeledim. Adamlara o kadar odaklanmışım ki buranın ne kadar büyük olduğunu fark edememiştim.

River'inkine benzer bir yerleşim planı var, ancak pencereler doğu yerine batıya bakıyor ve ortam tamamen farklı.

River'ın evi temiz çizgileri ve nötr renkleriyle canlı ve modern bir estetiğe sahipken, Alex'in evi rahat bir konforun timsali. Sıcak tonlardaki ahşap dolaplar, kitaplarla dolu gömme raflarla duvarlar boyunca uzanıyor. Odanın ortasında, neredeyse tüm kenarı kaplayan L şeklindeki devasa bir kesit koltuk, lüks minderleri ile beni oturmaya çağırıyor. Surround ses hoparlörleriyle donatılmış dev bir düz ekran televizyon duvarda asılı duruyor ve bir Xbox kumandası yerde dikkatsizce uzanıyor. Alex ve River'ın hâlâ üniversitedeki gibi video oyunları oynadıklarını düşününce yüzümde istemsiz bir gülümseme beliriyor.

Burası tuzlu alt tonlara sahip tatlı hindistan cevizi notaları içeriyor ve kendimi

deri minderler için bir saniye ayırın.

Ben Alex Grayson'ın dairesinde yaşıyorum, o ise River Davis ile yan dairede.

Tüm bunların ne kadar gülünç olduğuna dair bir kıkırdama boğazımda düğümleniyor.

Tahta kapıya sert bir vuruş geliyor ve ben yüzümü kapıya dönüyorum. Tekrar olduğunda kalbim göğsüme çarpıyor. Yerimde donup kalıyorum, tüm kaslarım tetikte.

"Mia Brooks. Hemen bu kapıyı aç!" Piper bağılıyor ve vücudum gevşerken üzerime bir rahatlama dalgası yayılıyor. Tökezleyerek kapıya doğru ilerliyorum ve kapıyı açtığımda Piper'ı ellerini yumruk yapmış, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş bir halde buluyorum. Beni nefesimi kesen bir kucaklamanın içine çekiyor ve fısıldıyor, "İyi misin? Nasıl böyle bir şey yapabilir? Neden bize söylemedin?" Uzaklaşmak üzereyken gözlerinde bir ateş yanıyor ve sıkılmış dişlerinin arasından "Onu öldüreceğim" diye hırlıyor.

"Sıraya girin," diyor Sidney'e benzeyen boğuk bir ses.

Piper telefonunu kaldırıyor ve Sidney camın arkasından bana bakarken dudaklarımı ısıırıyorum. Ergen çocuğu sokağa çıkma yasağından sonra eve gelen endişeli bir anne gibi görünüyor. "İyi misin?" diye sormadan önce birkaç görünür nefes alıyor.

"Evet, ben iyiyim."

"*Ben iyi biri değilim,*" diye bağılıyor. "Eski sevgilin seni kovdurdu, sonra da evine girmeye çalıştı."

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim. Kapıya vurdu." Başımdan savmak için elimden geleni yaptım.

"İçeri girmesinden mi korktun?" Bakışlarımı araştırıyor, cevabı orada görüyor. "O kadar kötü. Bu konuda üzgün olman sorun değil Mia. Biz senin için buradayız."

Sanki göğsümde bir baraj yıkıldı. Aşırı tepki verdiğimi, bir şey olmadığını düşünerek kendimi tutuyordum ama ondan gelen o hızlı sözlerle hissettiğim korkunun ağırlığı omuzlarıma vurdu.

Gözlerim yanıyor ve burnumu çekiyorum. "Bu kadar kötüye gideceğini düşünmemiştim. O zaman sana söylemeliydim."

Sidney'nin sesi alçak ve ciddi. "Beni dinle Mia, hem de iyi dinle. Bunların hiçbiri senin suçun değil. Keşke bana onun tırmanışa geçtiğini söyleseydin diyor muyum? Evet, ama bir an bile bunun suçlusunun sen olduğunu düşünme. Şimdi bize ne olduğunu anlat."

"Tamam, ama bunun için bir içkiye ihtiyacım olacak." Mutfağa girip buzdolabını açıyorum ve bir kez daha bakıyorum. River buzdolabını etkileyici bir dizi taze ürün, öğle yemeği etleri ve atıştırmalıklarla doldurmuş. Her şekil ve boyutta domatesler, lahana yapraklarının arasına serpiştirilmiş kabaklar, parlak turuncu bebek havuçların arasına yığılmış öğle yemeği etleri ve köşeye düzgünce sıkıştırılmış en sevdiğim peynir dilimleri var. Tüm bunları almak için dışarı çıktığını düşündükçe göğsüme ılık bir uğultu doluyor. Bir sürahi sütü kenara itiyorum ve parmaklarım soğuk metal kutulara değdiğinde gülümsüyorum.

Piper'ın yanındaki koltuğa oturuyorum ve ona bir kutu sert elma şarabı uzatıyorum. Telefonunu sehpanın üzerine koymuş, böylece ikimiz de bana tek kaşını kaldırarak bakan Sidney'i görebiliyoruz. Olan biten her şeyi anlatıyorum, Napa'dan döndüğümde Jason'ın evimde olması, hastanede beklemesi, beni kovdurması ve sonunda evime gelmesiyle ilgili her ifşaatta gözleri daha da büyüyor.

"Tamam, ölmesi gerektiği konusunda hemfikiriz, değil mi?" Sidney tamamen ciddi bir şekilde.

İçkimi yudumlarken boğuluyorum. "Sen politikacısın. Böyle konuşamazsın."

Piper yardımsever bir şekilde, "Bu sadece yakalanırsak sorun olur ve ben bunu halledecek kadar gerçek suç izledim," diye ekliyor.

Bunu düşündüğümü inkâr edemem. Bana karşı kullandığı kontrolün bende olmasını çok isterdim ama gerçek şu ki yapabileceğim tek şey ondan uzak durmak.

"Evet... şey... ağrı kesici çaldığı için enselenmesine

razıyım." Uzun bir içki alıyorum.

"Gerçekten onun yaptığını mı düşünüyorsun? Çok parası var," diye sorar Piper.

Elimdeki şarabı bıraktım ve şakaklarımı ovdum. "Onun hakkında bildiğimi sandığım pek çok şey artık hiçbir anlam ifade etmiyor. Ve evet, sanırım her ne yapıyorsa örtbas etmek için beni suç ortağı olarak kullandı."

"O halde bunu kanıtlamamız gerekiyor," diyor Sidney, yüzü telefon ekranını doldurarak.

Bir elimi yüzüme sürüyorum. "Söylemesi yapmaktan daha kolay." "Sadece içeriden birine ihtiyacımız var," diye ekliyor Sidney ikna edici bir şekilde.

Kristie'nin sert gülümsemesi aklıma gelince dudağımın kenarı yukarı kalkıyor. "Birini buldum. Birimde çalışan başka bir doktor ve ona güveniyorum."

Sidney sırtıyor. "Güzel çünkü bir ipucu bulduğumuzda, bu tür şeyleri araştırabilecek bir adam tanıyorum."

Piper'la ikimiz de kaşlarımızı kaldırdık ve "Ne demek 'bir adam tanıyorum'?" dedim. Sanki mafyadaymışsın gibi konuşuyorsun." "Rakiplerimizin kirli çamaşırlarını nasıl ortaya çıkardığımızı sanıyorsun?"

Siyasette herkesin bir adamı vardır."

Göğsümden yuvarlanan bir kahkaha kaçıyor. Onlarla bu konu hakkında konuşmak iyi hissettiriyor. Ve onlara hemen söylemem gerektiğini biliyorum. Sadece çok berbat bir durum.

Hain bir gözyaşını siliyorum ve yüzümü gizlemeye çalışıyorum. "O her şeyi mahvetti."

Sidney'in gözleri parlıyor. "Bir yolunu buluruz. Jax ve ben yarın uçuyoruz."

Başımı salladım. "Seyahatinizi kısa kesmek zorunda değilsiniz."

Piper gülerek Sidney ile konuşur. "Çoktan burada olmamana şaşırdım doğrusu."

"Eğer uçuşlar Maritimes'ten bu kadar aptalca olmasaydı, olurdu. Yarın çocukları takılmaları için göndeririz, sonra da bir plan yaparız. O pisliği mahvetmek için bir plan yaptığımızda her şey daha iyi olacak."

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve içimi

kaldırıyorum. "Bunun şerefine."

BÖLÜM 33

MIA

Gökyüzü koyu turuncumsu bir kırmızı. Piper dışarı çıkmadan önce bana endişeli bir bakış daha attığında güneş çoktan alçalmaya başlamıştı. Dikkat etmediğimi düşündüğünde endişeli bakışlarından, Sidney'in onu bana göz kulak olması için görevlendirdiği izlenimini edinmiştim.

Sahip olduğum arkadaşlara sahip olduğum için nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum ama kendimi bir arada tutmamın tek nedeni onlar.

Kapı arkasından kapanıncaya kadar huzursuzluk kemiklerime yerleşmiyor.

Derin bir iç çekiyorum ve dolaplara doğru ilerliyorum. Raftan uzun saplı kadehi ve Napa'dan tanıdığım soğuk beyaz şarap şişesini alıp altın rengi sıvıyı ağzına kadar dolduruyorum. Yarısını yudumluyorum, yeniden doldurmadan önce boğazımın arkasındaki acı yanığın tadını çıkarıyorum.

Hayatım tam bir çöplüğe döndü ve Piper burada dikkatimi dağıtacak bir şey bulamayınca zihnim hızla en kötü senaryolardan oluşan panik dolu bir karmaşaya dönüşüyor. Ben başka bir staj almak için asla gidiyorum. Jason nereye gidersem gideyim beni bulacak ve hayatımı kontrol etmek için bir tür hastalıklı oyun oynayacak. Bunun başka bir şey olduğunu düşünecek kadar saf değilim. Aslında beni umursamıyor. İstedikini yapmadığım için kızgın ve şimdi bana tüm gücün kendisinde olduğunu kanıtlayacak.

En kötüsü de o *biliyor*. İşsiz ve korkmuş durumdayım, tam da onun istediği gibiyim. Hesaba katmadığı tek şey, iki koruyucu NHL yıldızının beni kurtarmaya gelmesiydi. Burada oturup böyle bir şey olmamış gibi davranmayacağım. Canavarı korkuttular ve beni büyülu bir şatoya götürdüler.

Bunun için çok minnettarım. Bir kez olsun, bağımsızlık ihtiyacımı güvenlik hissi için bir kenara bırakacağım. Çünkü onlar yakınımıdayken hissettiğim şey tam olarak bu. Sanki hiçbir şey bana dokunamazmış gibi. Buna izin vermeyecekler.

Mideme bir sıcaklık doluyor ve onu aşağı itiyorum. Kendime hakim olmalı ve rahatlamalıyım.

Ottawa'daki dairemin tamamından biraz daha büyük olan yatak odamdan geçip banyoya doğru ilerliyorum.

Elimi Carrara mermer fayans duvarın pürüzsüz serinliğinde gezdiriyor, ışığın griler ve siyahların karışımından yansıyarak sıcak karamel damarlarını vurgulamasını izliyorum. Odayı ısıtan derin bir ahşapla çerçevelenmiş çift lavabolu makyaj masasının güzelliğine bakıyorum. Bir de bu büyük banyonun en önemli parçası var: dışarıdan kimsenin beni görmemesi için hafifçe renklendirilmiş tavandan tabana bir pencereye bakan bağımsız bir küvet, ama yine de muhteşem manzarayı deneyimleyebiliyorum. Her şey bir *House & Home* dergisine aitmiş gibi görünüyor.

Musluğu çeviriyorum ve tıpayı banyoya koymadan önce suyun ılık hale gelmesini bekliyorum. Sağ taraftaki duvarın içine sıkışmış açık bir rafta çeşitli şişeler var ve onları sıralıyorum. Şampuan, saç kremi, vücut yağı... Elim üzerinde vücut yağı yazanın üzerinde duruyor ve kalın, nasırlı ellerin kaslarımı yoğurduğunu hayal ediyorum. Sırtımdan aşağı bir ürperti iniyor ve küçük cam şişeyi evine geri götürüp rafın altındaki küçük sepetten kokulu banyo bombalarından birini alıyorum.

Neredeyse dolu olan küvete atıyorum ve krema gibi kokan turuncu baloncuklar oluştururken köpürmesini izliyorum. Gömleğimi başımın üzerine çekip geri kalan giysilerimi dokulu taş zeminde küçük bir yığın halinde bırakmadan önce derin derin içime çekerken mırıldanıyorum. Küvet o kadar büyük ki yan tarafına oturup bacağımı sallamak zorunda kalıyorum. Ayak parmaklarım suyun yüzeyine çıktığında bir tıslama sesi çıkarıyorum ama inmeyi bırakmıyorum. Sıcak olmasını istiyorum. Kaslarımı yakmasını ve sürekli ağrılarını gevşetmesini istiyorum.

Sırtım porselenin kıvrımlarına değdiğinde sıcaklığa alıştım ve inlemeye başladım. Paranın mutluluğu satın alamayacağını kim söylediye tam bir aptalmış.

Her nefes alışımında biraz daha rahatlıyorum, ta ki aklım düşünmekten kaçınmaya çalıştığım iki adama gelene kadar. Bu sabah uyandığımda River'ın kokusuyla çevriliyken olmak istediğim başka bir yer yoktu, ama sonra benimle o tuhaf resmi tonuyla konuştu ve mideme mide bulandırıcı bir taş düştü.

Sanki aramıza bir duvar örmüştü ve birlikte oturana kadar en ufak bir şey bile onu ele vermiyordu. Çatalımı yere bıraktığımda, ben tekrar yemeye başlayana kadar kaşlarını çattı. Gözleri beni içine çekerken karardı ve yanaklarındaki hafif kızarıklık karşısında neredeyse eriyordum.

Gözlerimi kapatıyorum ve ikisinin bana dokunuşunu, ellerimin tenimde açlıkla gezinişini, sanki her santimini hissetmezlerse öleceklerini hayal ediyorum. İkisinin arasına sıkışmış olma düşüncesiyle parmaklarım karnımın üzerinde geziniyor ve onları yavaşça, santim santim uyluklarımın arasına indiriyorum.

Neredeyse kendimi Alex'in parmaklarının kaygan göbeğimin üzerinde gezindiğine inandıracak kadar kandırabiliyorum ve o iki parmağını içime bastırıp işkence edercesine yavaş bir ritimle okşarken inliyorum. Nefesim kesiliyor ve ağızlarının üzerlerine indiğini, kalçalarım titreyene kadar dişleriyle tepelerini kazıdıklarını hayal ettiğimde meme uçlarım geriliyor.

Avucumu klitorisime bastırıyorum ve River'ın yaptığı gibi aşağı doğru bastırıyorum, bu da küçük bir çığlık atmama neden oluyor. Kalçalarım sallanıyor ve elini Alex'in saçlarına daldırıp yüksek bir sesle onu meme ucumdan çektiğini hayal ettiğimde su etrafıma sıçırıyor. Ağızları çarpıştığında orgazmım beni bir gelgit dalgası gibi vuruyor ve eşzamanlı inlemeler çıkarıyorlar.

Görüntünün kaybolması ve nefesimin normal hızına dönmesi birkaç saniye sürüyor. Bu da nereden çıktı şimdi?

Telefonum çıkıntıda titriyor ve neredeyse yerimden sıçırıyorum. Havlumu alıyorum ve açmadan önce ellerimi silmek için zaman ayırıyorum.

Nasıl gidiyor, Kitten.

Yanaklarım alev alev yanıyor ve birkaç derin nefes almak zorunda kalıyorum. Az önce ne olduğunu bilmiyor. Onun en iyi arkadaşıyla öpüştüğü düşüncesine geldiğimi bilmiyor. Bu sadece bir tesadüf.

Ben: İyi.

Neyse ki bunu yüksek sesle söylemek zorunda kalmadım, yoksa sesim kesin çatlardı.

River: İyi misin? Bir şeye ihtiyacın var mı? Alex: İyi mi yoksa iyi mi?

Ben: Ben iyiyim.

Ben. Sadece dinleniyorum.

River: Bugün ne yaptın?

Ben: Piper geldi. Sidney'in bana bakmasını istediğine eminim.

Nehir: İyi.

Gözlerimi deviriyorum.

Gelmemizi ister misin?

Sertleşiyorum ve kalçalarımı birbirine sürtüyorum çünkü gerçek şu ki, vücudum bu fikri kesinlikle seviyor. İnliyorum çünkü buna hazır olmadığımı biliyorum.

Ben: Hayır. Banyodan çıkıyorum, sonra uyuyacağım.

**Alex. Tanrım, Mia. Böyle şeyler söyleyemezsin.
Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?**

Gülüyorum, içim sıkılsa bile.

Ben: Seninle konuşmayı kesmeden önce sakın ol.

River: Kaba olma, Mia. Yardım edemeyeceğini biliyorsun.

O.

Kahretsin. Ateşle oynuyordum, ama umursamazlık Ben bittim.

Peki ya sen? Yardım edebilir misin?

Cevabı gelene kadar birkaç uzun vuruş oluyor.

River: Sana gelince değil.

River: İyi geceler, Mia. Tatlı rüyalar.

Ciyaklıyorum ve kendimi ılık banyo suyunun altına sokuyorum, nefesimi tutup göğsümde patlayan heyecan baloncuklarının tadını çıkarırken üzerimden geçmesine izin veriyorum. Alex ve River'ın bana davranışları, tadına doyamadığım bir bağımlılık gibi. Aramızda itiraf etmeye hazır olduğumdan çok daha derin bir bağ var. Hâlâ her şeyin tekrar yok olma ihtimali varken olmaz.

Mezun olduktan sonra onları terk etmek kesinlikle yıkıcı olmuştu. Kendime kaç kez bunun doğru şey olduğunu söylesem de yine de telefonuma uzandım.

Okulu ve işi bu duyguları uyuşturmak, derinlere gömmek için kullandım ama burada onlarla birlikte olmak görmezden gelmemi imkânsız hale getiriyor. Aramıza koyduğum tüm bahaneleri yok ediyorlar ve tıp fakültesinden beri ilk kez stajıma geri dönmek istemiyorum. Onları tekrar bırakmaya dayanabileceğimi sanmıyorum. O zaman da benim bir parçama sahiptiler, şimdi de sahipler.

BÖLÜM 34

ALEX

"İKİ TANE DAHA. İLERİ" Koç'un sesi buzun üzerinde gürliyor.

Arka arkaya otuzuncu turumu atarken laktik asit birikiminden adalelerim yanıyor. Vücudumun hiperventilasyon tepkisiyle savaşıyor derin nefesler alıyorum. Keskin çapraz geçişlerle ağıın arkasından köşeyi dönüyorum.

Yürümeye başladığımdan beri hokey oynamanın yazdan dönüşü kolaylaştıracağını düşünürsünüz ama hiç de öyle olmuyor. Sezon dışında River ve ben dayanıklılık yerine kas antrenmanına odaklanıyoruz, sürekli kardiyo ile mücadele etmek zorunda kalmadan ek güç oluşturuyoruz.

Bizi her yıl ilk sırada tutan sağlam bir plan ama ilk birkaç hafta berbat oluyor.

Bacaklarım ağırlaşıyor ve hızım isteğim dışında dağılıyor. River tam arkamda, kışımı kaldırmam için bağılıyor. Toplum içinde pek konuşmuyor olabilir ama bana pistte ya da yatakta ne yapmam gerektiğini söylemekten çekinmiyor. Mia'ya nasıl dokunmam gerektiği konusunda beni yönlendirdiği görüntüler aklımı başımdan alıyor ve bir adımı kaçırarak neredeyse kendimi dışarı atıyorum.

"Neyin var senin?" River yanıma geldi.

Sen, pislik.

"Siktir git." Kelimeleri soluk soluğa söyledim.

"Siz ikiniz birbirinize beni siken bakışlar atmayı bırakın ve harekete geçin." Lucas solumdan geçerken inliyorum.

River, gözlerim onunkilerle buluştuğu anda gözlerini kaçırıyor ve beni izlediği hissine kapılıyorum. Yüzü öne dönük, gözleri başka yerde, ama boynunda pembeleşen ipucunu kaçırmıyorum. Aletim kabımın içinde seğiriyor ve birkaç adım geri çekiliyorum. Kendimi toparlamam lazım.

Bir ıslık havayı delip geçer. "Pekala, çocuklar. Duşa girin."

Sikeyim beni. Dizlerimin üzerine çöküyorum, derin nefesler alıyorum ve patenlerimin üzerinde kayarak yedek kulübesine doğru gidiyorum. Bu daha sonra çok acıtacak. Acaba Mia'yı daha iyi ovması için ikna edebilir miyim? İnliyorum.

Bir eldiven kaskımın arkasına çarpıyor ve yeni tüccarlardan biri yoldan çekilmem için eliyle işaret ediyor. "Uyan, dostum."

Kahretsin. Panolardaki kapıdan geçip koridorda soyunma odamıza doğru ilerliyorum.

Ben bunu yapamadan genç bir muhabir öne çıktı. "Hey, Alex. Birkaç soru sormak için bir dakikan var mı? Sezon haberlerine başlamam lazım."

Diğer çocukların koridorda kaybolduğu yere bakıyorum ve içimden homurdanıyorum. Hayır, röportaj yapmak istemiyorum ama bunun Koç'u mutlu edeceğini biliyorum, bu yüzden gülümsememi takınıyorum. "Tabii ki. Benim için neyiniz var?"

Standart soruları soruyor. Yazım nasıl geçti? Bacaklarım nasıl? Bu yıl kupada şansımız olduğunu düşünüyor muyum? Soruyu kişiselleştirene kadar hepsi kolay cevaplar. "Etrafta seni artık kimsenin şehir dışında görmediğine dair bir sürü dedikodu dolaşıyor. Alex Grayson sonunda duruldu mu?"

Karnım çöküyor ve kıvrılıyor çünkü çatılardan evet diye bağırabilmek istiyorum. Evet, yerleştim çünkü bir kıza sıırılsıklam aşığım ve bunu değiştirmeyi hiç düşünmüyorum. Ama bunların hiçbirini söyleyemem

Çünkü söz konusu kız benim bile değil, her ne kadar ben onun olsam da.

River yanıma geldi ve benim adıma konuştu. "Başımızı öne eğip sezona hazırlanıyorduk. Nasıl olduğunu bilirsin."

Muhabir belli ki istediği cevabı alamadığı için hayal kırıklığına uğramış görünüyor ama kendimi Riv'den alamıyorum. Her zaman tüm sorulara cevap veren ben olmuşumdur ve işte o beni korumak için devreye giriyor. Göğsümde bir şey sertçe seğiriyor ve o koridorda ilerlerken arkasına bakmıyorum.

"...Haftaya iyi maçlar." Muhabire dönüyorum, hala konuştuğunu yeni fark ediyorum.

"Teşekkürler. İyi günler." Soyunma odasına doğru ilerlerken arkama bakmıyorum.

Bruins antrenmanlarını Warrior Ice Arena'da yapıyor ve b u r a s ı berbat bir yer. Genel kanının aksine, oynadığımız yerde antrenman yapmıyoruz; bunun yerine zamanımızın yüzde doksanını antrenman tesisimizde geçiriyoruz. Burada birden fazla saha var, bu da bizi farklı gruplara ayırmayı kolaylaştırıyor.

Dolabıma doğru ilerliyorum, sert tahta sıraya oturuyorum, kaskımı çıkarıyorum ve su şişemin tüm içeriğini kafama boşaltıyorum. Buz gibi sıvı beni serinletirken inliyorum.

Lucas odanın öbür ucundan kıkırdıyor. "Orada sert görünüyordun."

"Nasıl bu kadar hızlısın? Sen lanet olası bir defans oyuncusun," diye bağıyorum.

"Sadece ileri ve geri giderken senden daha hızlı olduğum anlamına geliyor, dostum." Bir parça bandı toplar ve mükemmel bir kavis çizerek fırlatır, çöpe düşer. "Bu konuda kendini üzme dostum. Kimse senden benden daha hızlı olmanı beklemiyor."

"Eğer o boku kesmezsen, kız arkadaşına söylerim ve benim için kışını tekmeler." Göz kırpıyorum ve kafama fırlattığı bant topundan zar zor kurtuluyorum.

"Sana iyi şanslar. Senin kız nasıl? Yoksa hâlâ senin değilmiş gibi mi davranıyorsun?" Lucas soruyor ve gözleri River'la benim aramda gidip geliyor.

River yanımda geriliyor ve ben de onu yerinde tutmak için bacağına bastırıyorum. Aramızdaki en mantıklı kişi o olabilir ama söz konusu kız olduğunda hiç de mantıklı davranmıyor. Aralarındaki gerilim arttıkça odadaki konuşmalar ürkütücü bir şekilde sessizleşiyor.

"İkimizle de birlikte değil. Şerefsiz eski sevgilisi az önce evine girmeye çalıştı, Tanrı aşkına," diye homurdanıyor River ve Lucas ellerini kaldırıyor.

"Haklısın. Siktir, üzgünüm dostum. Onunla aramızın iyi olduğunu ve Piper'ın onu çok sevdiğini biliyorsun. O iyi olacak mı?"

"Evet." River cevabını kısaltarak söyledi. "Onunla ilgileneceğiz."

Lucas ayağa kalkıp bize doğru yürüdü ve sadece bizim duyabileceğimiz şekilde yakınımıza eğildi. "Bunu sana söylüyorum çünkü ben Piper'a karşı tam bir aptal gibi davranırken sen bana anlatmaya çalıştın. O kız senin için mükemmel. İkiniz için de. Bunu mahvetme."

Başımı dolabıma yasladım. Sanki her şey bu kadar basitmiş gibi.

Eşyalarımın geri kalanını çıkardım ve duşa gitmek için eşyalarımı aldım.

"Zahmet etmeyin. Spor salonunda bir saatimiz var."

Kafam River'a doğru döndü. "Koçun bunu söylediğini duymadım!"

Dolabını kapatır ve kollarını göğsünde kavuşturur.

"Çünkü yapmadı. Ben söylüyorum."

"Siktir, dostum. Sezon başladığına göre b i r a z ara vermemiz gerekiyordu."

"Eşyalarını topla." Sanki peşinden gideceğim belliymiş gibi dönüp kapıdan çıktı.

İnliyorum ve eşyalarımı topluyorum, piç kurusunu haklı çıkarıyorum. Bu çok acımasız olacak.

Çıplak göğsümden bir ter damlası süzülüyor ve ağırlıkları başımın arkasına indirirken sırtım deri sehpaye yapışıyor.

"Beş. İçinde üç tane daha var." River'ın sesi sinirlerimi geren alçak bir gümbürtü. Arkamda duruyor, o kadar yakın ki şortunun kumaşı bankı sıyrıyor. Her nefes alışımnda keskin tuz kokusunu alabiliyorum. Bana gözcülük yapıyor ve elleri benimkilerin altında, seti başaramazsam ağırlıkları yakalamaya hazır bir şekilde duruyor.

Uzaktan çınlayan bir metal sesi geliyor ama dünya sanki kendi küçük baloncuğumuzdaymışız gibi boğuk. Egzersiz her zaman vücuduma odaklanmamı, her bir harekete dikkat kesilmemi sağlar ama bu farklı. Sanki dünya durmuş ve sadece River ve ben varız, birbirimizden birkaç santim uzaktayız.

Kollarım bir santim aşağı iniyor ve parmak uçları parmak eklemlerimi sıyrarak kollarımın arkasına bir elektrik şoku gönderiyor. Sertçe yutkunuyorum. Kalbim göğsümde güm güm atıyor, temposu kulaklarımda çınıyor ve River'ın terden sırlıklam olmuş saçlarına değil, çelik tavana odaklanmaya çalışıyorum. Bakışlarımı bir milimetre geriye kaydırırsam, karın kaslarının sert hatlarını ve ortalarından aşağıya doğru uzanan ve gri spor şortunun bandına dolanan siyah saç tozunu görebileceğim. Bakışlarım içgüdüsel olarak oraya kayıyor ve ince kumaşın altındaki sert çıkıntıyı yakalıyorum. Konsantrasyonumu kaybediyorum ve kollarım düşüyor. Sertçe yutkunuyorum, kendimi toparlıyorum. Ağırlığı yavaşça indirmeye devam ediyorum, ta ki kollarım başıma paralel olarak uzanıncaya kadar ve sonra onları yüzümün üzerine kaldırıyorum.

"Güzel. Altı oldu."

River'ın sesinin dikkatimi nasıl çektiğini görmezden geliyorum ve kollarımdaki yoğun yanmayı bastırıyorum. Egzersiz her şeydir

hassasiyet hakkında. Kontrol. İşte tam da bu yüzden her şeyi berbat etmeden önce kafamı toparlamam gerekiyor.

"Yedi. İşte böyle. Bana bir tane daha ver," diyor River cesaretle ve boynumdan aşağı küçük bir ürperti yayılıyor. Kahretsin, bu neden bu kadar hoşuma gidiyor?

Deli gibi ağırmalarına rağmen kollarımı tekrar geriye atıyorum. Kaslarım seğiriyor ve tekrar yukarı kaldırmak için mücadele ederken kollarım titriyor. Yanma hissi yırtılma hissine dönüşüyor ve gerginleşerek sırtımın banktan ayrılmasına izin veriyorum. *Hay sikeyim.*

Tenimi kavuracak kadar sıcak ellerim kollarımı dirseklerimin hemen üstünden kavırıyor. "Seni yakaladım."

Kollarımı destekliyor, acımı anında dindiriyor ama zihnimin kaydettiği tek şey o. Sanki varlığımın her molekülü onun dokunuşuna odaklanmış gibi. Nasırlı parmakları tenimi sıyrıyor ve beni çığ hissettiriyor. Ter içindeyim ve elleri kayıyor, dirseklerimi desteklemek için tutuşunu değiştirirken lezzetli ve kötü bir his yaratıyor.

Bu hareket ağırlığı kaldırmasını sağlıyor ve gözlerim onunkilerle buluşuyor. Aşağıya bakıyor ve kolay olması gereken bir tekrarı bıraktığı için kaşlarını kaldırmasını beklediğim yerde beni izliyor. Ağzı açık ve göğsü küçük pantolonlarla inip kalkıyor. Siyah gözleri benimkilerin arasında dans ediyor, aradığı şeyi bulmaya çalışıyor. Dudağının üstünde ter birikiyor ve pembe dili onu yalamak için dışarı çıktığında inliyorum.

Yüz ifadesi donuklaşıyor ve kalkmama yardım etmek için kendini ayarlıyor. "Özür dilerim. Seni çok zorladım."

"Sorun yok." Bankın yanındaki yerden bir bez alıp yüzümdeki teri siliyorum. Kalbim hala dakikada bir mil hızla atıyor ve birkaç sakinleştirici nefes alırken tepkimi gizlemek için kumaşı kullanıyorum.

"Kolun nasıl? Bir yerini yırttın mı? Çıkarken sana biraz buz alabiliriz." River neredeyse saçmalıyordu ve ben de ona bakmak için giysimi bıraktım.

Neden bu kadar önemsliyormuş gibi konuştu? Sanki sonuçtan sorumlu ve nasıl gittiği konusunda suçlu hissediyordu. İnsanlar her gün ağırlık kaldırırken kaslarını yırtıyor ama bu onun hatası değil. Peki neden iyi olup olmadığımı kontrol etmeye bu kadar niyetli ve neden bundan bu kadar hoşlanıyorum?

BÖLÜM 35

MIA

"Boston'da geçirdiğin zamandan keyif aldığını duyduğuma sevindim." AstroCore'daki sponsorum Gerard'ın sesi telefonuma geliyor. Apartmanın lobisindeyim, telefonumu kulağıma sokmuş, bir metre uzunluğundaki ovalin içinde volta atıyorum. Ayakkabılarımın kauçuk tabanları her adımda pırıl pırıl mermer zeminde gıcırıyor.

Gerard beklenmedik bir şekilde aradığında Piper'ın kliniğini ziyaret etmek için yola çıkmıştım. Çocuklar İçin Protezler için fon sağlama fikirlerimde ne durumda olduğumu öğrenmek istiyordu ve ben de şehrin ne kadar havalı olduğundan bahsederek onu çok fazla soru sormaktan alıkoymayı başardım.

"Evet, burası oldukça güzel. Bir ara sen de bakmalısın," diyorum, sesim biraz fazla yüksek çıkıyor, konuşmamızda soruşturmaya yer açabilecek boşlukları dolduruyorum. Tek yapmam gereken bu lanet olası görüşmeyi ona yeni bir şey söylemeden bitirmek.

"Aslında bu hafta şehirde olacağım. Yöneticime bir toplantı ayarlamasını söyleyeceğim. Neler bulduğunuzu duymak için sabırsızlanıyorum."

Ne? "Ah...tamam."

"Bu size bilgilerinizi düzene sokmanız için birkaç gün verir. Sonra görüşürüz," diyor Gerard ve sonra telefon kapanıyor. Yemin ederim bu adamın vedalaşmaya karşı bir huyu var.

Gerçek şu ki, son konuşmamızda olduğumdan daha hazır değilim ve aniden, boşa harcadığım onca zaman

midemde kıvrılıyor. Nefesimi kontrol altına almaya çalışarak derin bir nefes alıyorum. Bir şeyler yapmalıyım... Onunla buluşamam... Gerard'ı oyalayacak bir yol bulana kadar olmaz... gerçek bir planım olana kadar.

Piper: Hala geliyor musun?

Avucumu yüzüme sürüyorum ve üzerimdeki korku hissini silkeliyorum. Şu anda bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Ben: Evet *gülümseyen surat* Yoldayım.

Piper, Boston şehir merkezinde araba kullanmanın pek de önemli bir şey olmadığı konusunda beni hemen bilgilendirdi. Sadece trafik çok saçma değil, park yeri bulmak da küçük bir mucize gerektiriyor. Neyse ki çalıştığı klinik benim evimden, Alex'in evinden, River'ın evinden sadece on beş dakikalık yürüme mesafesinde.

Buzlu suyla doldurduğum metal bardağımdan derin bir nefes çekiyorum. Sonbaharın başları ve serin bir esinti var, ama güneş hala üzerime vuruyor.

Telefonumdaki yol tarifi uygulamasını takip ediyorum ve köşeyi dönüp kliniği gördüğümde duruyorum. Pepto pembesine boyanmış, tuğlaların üzerinde koyu yeşil ve mor renklerde büyük çiçek desenleri var. Aydınlık ve davetkâr görünüyor. Ameliyattan sonraki ilk zor aylarda çocukların gelmesi için mükemmel bir yer. Yan tarafta birkaç bisikletin sıralandığı bir raf var, bunlardan bazılarında bir uzvunu kaybetmiş biri için uyarlanmalarına yardımcı olan özel modifikasyonlar var.

Cam ön kapı açıldığında bir zil sesi duyuluyor ve Piper altın sarısı saçlarını omuzlarına dökerek bana sırtıyıyor. Deniz köpüğü yeşili önlük ve parlak pembe Crocs giymişti. "Tam zamanında geldin. Çocuklardan birine SOS göndermek zorunda kalabileceğimi düşünmüştüm."

Ağzım açık kaldı. "Yapmazsın."

"Oh Evet. I olur. Öyle mi? sen unutmak
ne *sadece*
ne oldu?"

"Buraya yürüyerek geleceğimi söylediğimde Alex ve River'ın çıkardığı yaygarayı görmeliydin." Bu sabah antrenmana gitmeden önce uğramışlar ve sanki bu tamamen para kaybı değilmiş gibi Uber'e binmem için ısrar etmeye çalışmışlardı. Onları kapıdan dışarı itmeden önce antrenmana gitmeme konusunda mırıldandıklarını duydum. Aşırı korumacı hödükler. Yine de yalan söylemeyeceğim, bu konuda telaşlanmaları biraz şirindi ve yürümemi yasaklamaya çalışmak gibi aptalca bir şey yapmadılar. Muhtemelen denerlerse onları öldüreceğimi bildikleri içindir.

Piper gülüyor. "İçlerinden birinin seni etiketlememesine şaşırdım doğrusu."

"Yapmazlar."

"Yapmazlar mı?"

Kahretsin. "Onlarla konuşacağım."

Piper başını sallar. "Evet, kesinlikle bu konuşmayı yap. Alternatif olarak Telefonumu Bul'u öneririm."

Başımı eğiyorum. "Lütfen bana Lucas'ın seni takip ettiğini söyle." Omuz silkiyor. "Hoşuma gidiyor."

"Tabii ki biliyorsun." Gözlerimi deviriyorum, derimin altındaki ilgi uğultusunu görmezden geliyorum, birinin tüm dünyası olduğunuzu bilmenin nasıl bir his olduğunu merak ediyorum. "Pekâlâ, bu kadar yeter. Bana burayı göster."

Piper ellerini çırpıyor ve ısıldıyor. "Aman Tanrım, buna bayılacaksın." Beni parlak beyaz bir masanın bulunduğu aydınlık girişe götürüyor. Orada sıcak bir gülümsemeyle oturan genç bir kız var ve ona küçük bir el sallıyorum.

"Resepsiyon. Onları burada çok bekletmemeye çalışıyoruz ama oyuncaklarımız ve oyunlarımız var. Bazen çocuklar içeri girdiklerinde sessizliğe ihtiyaç duyarlar, bu yüzden köşede kulaklıklar ve onları tamamen yutan puflarla dolu bir duyusal alanımız da var."

"Akıllıca." Başımı sallıyorum, her şeyi kavrarken gözlerim kocaman açılıyor.

Olmak istediğim her şeyle o kadar bağlantılı ki.

Piper sırtıyor ve arkadaki cam kapıyı açıyor. "İşte iyi kısmı."

İçeri adımımı attığımda ağzım açık kaldı. Bir hastanenin ya da normal bir rehabilitasyon merkezinin steril atmosferinin aksine, burası çocuklar düşünülerek tasarlanmış. Tıpkı dış cephede olduğu gibi duvarlar parlak renklerle boyanmış, ancak çiçekler yerine arka duvarın tamamını kaplayan dev bir gökkuşağı var.

Işıklar ve ekipmanların hepsi eşit derecede parlak. Dudaklarımın gülümsemeye kıvrılmasına engel olamıyorum. "Burası h a r i k a b i r y e r."

"Piper. Ottawa'dan ziyarete gelen arkadaşın mı?" Parlak fuşya rengi önlük giymiş, saçları arkaya doğru kıvrılmış siyah bir kadın yanımıza geldi.

"Evet. Dr. Jones, bu Dr. Mia Brooks, size bahsettiğim kız. Burayı görmekten hoşlanacağını düşündüm."

"Piper bana hayır kurumunuzla ilgili her şeyi anlattı. Eğer yardımcı olabileceğim bir şey varsa, lütfen bana haber verin." Sesi yumuşak ve dostça, gözlerinde sıcak bir pırıltı var. Çocuklarla çalışmayı seçmesine şaşırmadım. Onda öyle bir rahatlık var ki.

Omuz silkiyorum, olayı büyütmemeye çalışıyorum. "Elimden geleni yapıyorum."

"Piper'ın söylediklerine bakılırsa, şimdiden harika bir iş çıkarmışsınız."

Hain arkadaşıma bir bakış attım. Finansmanımın ne kadar güvencesiz olduğunu biliyor, bu yüzden *harika bir iş* demezdim. "Hâlâ bazı şeyler üzerinde çalışıyorum ama umutluyum."

Umutlu muhtemelen doğru kelime değil ama en azından henüz bir bozguncu değilim.

"Stajın nasıl gidiyor? Ders dışı seçiminize bakılırsa pediatri alanında uzmanlaşmak istiyorsunuz sanırım?"

Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimi kırıştıtırırken arka dişlerimi sıkıyorum. "Hedefim bu. Ne yazık ki çalıştığım hastane pozisyonumu küçültmek zorunda kaldı, bu yüzden şu anda stajyerim yok."

"Öyle mi?" Dr. Jones tek kaşını kaldırarak Piper'a bakıyor ve arkadaşım heyecanla başını sallıyor. "Hastanede boş bir yerim yok ama biz sana bir yer bulana kadar burada çalışmanı çok isterim."

Dünya tersine dönüyor ve ben neredeyse baş döndürücü bir kahkaha atıyorum. "Gerçekten mi?"

Gülümsemesi büyüyor ve bembeyaz dişleri ortaya çıkıyor. "Gerçekten, gerçekten. H-1B vizesi için formları aceleyle getirebilirim. Doktor sıkıntısından dolayı, onları zorluyorlar. Gelecek hafta başlayabilir misin?"

"Evet!" diye bağıyorum, sonra sesimi alçaltıyorum. "Yani, evet, çok isterim."

"Anlaştık. Piper, git ve ona etrafı göster."

Beni arka odaya doğru götürüyor, orada on dört yaşlarında bir çocuk koşu bandında yürüyor. Kalçasına kadar uzanan ve farklı illüstrasyonlarla süslenmiş bir protezi var.

"Oldukça havalı, değil mi?" Çocuk sırtıyor. "Özel tasarım. Tamamen *One Piece* ve *Demon Slayer*."

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için ağzımı *Şeytan Avcısı*'na açıyorum.

"Robbie, bu Dr. Brooks. Kendisi burada yeni." Piper araya giriyor. Protezi işaret ediyor. "Uyduğundan emin olmak için burada. Tasarımların hepsi anime. Artık bunun havalı bir şey olduğunu bilmiyor musun?"

"Her zaman havalıydı. *One Piece* OG animelerinden biri gibidir. Temelde bir başyapıt." Sadece gençlerin sahip olduğu o doğruluk havasıyla cevap vermekte gecikmiyor. Adımları rahat ve protezini yıllardır kullandığı belli.

O kadar içten ilgileniyor gibi görünüyor ki, "Bir bakayım" demekten kendimi alamıyorum.

"Kahretsin, gerçekten mi?" Gözlerini bana dikmiş, Piper'ın onun dilini düzeltmesini tamamen görmezden geliyor.

Omuz silkiyorum. "Elbette, ama söylediğin kadar iyi olsa iyi olur, yoksa konuşacağız."

"Merak etme, öyle."

"Bacağın nasıl Robbie?" Piper soruyor.

Koşu bandında durur, geri çekilir ve bacağını sallar. "Nub iyi. Tam oturdu."

Piper eğiliyor ve bacağına bağlanan kenarı kontrol ediyor. "Neden Dr. Brooks'a kendinden bahsetmiyorsun?" Piper'ın hastanede bir doktorun yapacağı gibi Robbie'nin önünde bana özetle bilgi vermemesi, bunun yerine onu konuşmanın bir parçası haline getirmesi hoşuma gitti. Gelecekte burada çalışırken bunu kesinlikle aklımda tutacağım. Vay anasını! Ben de burada çalışacağım.

"Altı yaşındayken bir araba çarptı. Eski choperoo'yu almak zorunda kaldım. Gerisi acımasız bir tarih."

Topuklarımın üzerinde geri dönüyorum, beni test ettiğinden oldukça eminim. "Tamam... peki ya sen? Kaçınıcı sınıftasın? Kaç yaşındasın? Spor yapıyor musun?"

"Spor yapıyor gibi mi görünüyorum?"

Başımı eğip ona bir göz atıyorum. Evet, bacağı kesilmiş ama kasları oldukça sağlam. "Evet...var."

Bir kahkaha attı. "Bir şeyiniz yok, Dr. Brooks. Kürek çekiyorum. Birkaç spor daha denedim ama bunda oldukça iyiyim."

Piper ayağa kalkıyor ve gözlerini deviriyor. "Oldukça iyi derken, takımının ulusal düzeyde kazandığını kastediyor."

"Bok yok mu?" Düşünmeden söyledim.

"Oh, Doktor yemin etti." Bana Jax'i o kadar çok hatırlatan bir şekilde göz kırpmıyor ki komik bile değil. "Merak etme. Ben seni tutarım. Her neyse. Zaman doldu. Gitmeye hazır mısın, Piper?"

Ona ilk ismiyle hitap ediyor ve birdenbire Doktor diye çağrılmak çok havalı gelmeye başladı, bunu hak etmem ne kadar uzun sürmüş olursa olsun.

"Temiz. Bir hafta sonra gelin, tekrar kontrol edelim."

"Bir dahaki sefere buraya geldiğinde bana Mia de,"
diye ekliyorum. "Elbette, Doktor."

O gittiğinde, Piper omzunu benimkine vuruyor.
"Baksana, şimdiden uyum sağlamışsın. Robbie kimseden
hoşlanmıyor ve sen daha ilk günden onu etkilemeyi
başardın."

Göğsümde sıcaklık titreşiyor. "Bir şeyde iyi olmalıydım.
Şimdi, beni gezdirmeyi bitir."

BÖLÜM 36

MIA

PIPER beni klinikle evim arasında bulunan küçük bir bara götürüyor. Sidney ve Misty doğaçlama bir kutlama için bizimle burada buluşacaklar.

Piper onu ziyaret etmemi istediğinde bir milyon yıl geçse de bir iş bulacağımı düşünmemiştim. Ona doğru baktım. Lucas'la konuşuyor, ona neler olduğunu anlatıyor. Köşeyi döndüğümüzde saçları çılgınca savruluyor ve kemiklerime bir ürperti yerleşiyor.

Piper telefonunu rüzgârdan korumaya çalışarak kapatır. "Tamam, seni seviyorum." Duraklama. "Evet, hazır olduğumda sana mesaj atarım." Duraklama. Yanakları pembeleşir ve gözleri parlar. "Lucas Knight, bunu sonra ödeyeceksin."

Telefonu kapatmadan önce kahkahasını duyabiliyorum.

Geldik. Üzerinde kırmızı harflerle Lucky's yazan büyük bir kırmızı tabela bulunan eski bir tuğla binanın önünde durur. Kare camlarla bölünmüş siyah çerçeveli pencereleri var. İçeriye baktığımda kırmızı deri kabinleri, ahşap masaları ve eski dünya havası olan bir yer görüyorum.

Guinness'in acı kokusu havayı dolduruyor, burnumun direğini yakıyor ve yağlı patates kızartmasının tuzlu kokusuna karışıyor.

Köşedeki kabinlerden birine sıkışmış birkaç adam var, hepsi de mükemmel dikilmiş takım elbiseler giyiyor, saçları

biraz fazla mükemmel tarzda. River'ın çakma bir taklidi gibiler, River sanki şık oxfords'ları ve yün pantolonları için yaratılmış gibi görünüyor, oysa bu adamlar giyinip kuşanmış gibi görünüyorlar.

River'ın saçlarının koyu renk gözlerinin içine düşmesi düşüncelerimde parlıyor ve ben bunu silkeliyorum. O yola girmeme izin veremem, yoksa bütün gece onları düşüneceğim.

"Mia, Piper!" Sidney barın diğer ucundaki bir masadan kalkıp bize el sallıyor. Misty onun yanına oturmuş, mozzarella çubuğuna benzeyen bir şeyler atıştırıyor. Bana geniş bir gülümseme veriyor ve parlak mor uzay topuzu şeklinde toplanmış omuz hizasındaki saçlarıyla acayip sevimli görünüyor.

"Gelmek zorunda değildin," diyorum ve Sidney'i kollarımla sarıyorum. Burada olduğumu öğrendiği anda Boston'a giden ilk uçağa atlamıştı.

Kaşlarını kaldırıyor. "Bana söylemeliydin."

I yerleşmek içinde yanında onu. "I yapmadı istiyorum için harabe Tatiliniz."

"Bu sen Şaka Ben mi? Bu da ne? buzdağları değil hiçbir yere gitmiyorum."

Misty, "Aslında her yıl yüz milyar metrik ton buz kaybettiğimizi duydum," diye araya giriyor.

Bir kahkaha attım ve Sidney'e kaşlarımı kaldırdım.

"Gördünüz mü? Buzdağlarını görmek için son şansınızı mahvetmemek son derece mantıklı."

Gözlerini devirmeden önce bana diyor. "Her neyse. Bana işini kaybettiğini söylemeliydin."

Burnumu kıvrıyorum. "Biliyorum. Sadece ne diyeceğimi bilemedim. Mesela eski sevgilinin seni kovdurduğunu birine nasıl söylersin?"

"Sidney, Piper, şerefsiz eski sevgilim ağlayarak babasına gitti ve o şerefsiz de beni kovdurdu. Çok kolay," diye ekliyor Piper.

Gülüyorum. "Bunu bir dahaki sefere hatırlayacağım."

"Oh hayır. Bir dahaki sefer asla olmayacak. Alex ve River'ın onun çekip gitmesine izin vermesine gerçekten şaşırdım."

Sidney'in gülümsemesi sinsî.

Omuzlarım çöktü. "İstemediler."

"Lanet olsun, Mia. Bunu yapmalarını istemiyorum. En azından bir kolunu ya da parmağını kırmalıydı," diye ekliyor Misty yardımsever bir şekilde.

Tüm vücudum kahkahalarım ile titreşiyor.

"Anlaşıldı." "Doktor arkadaşından haber var mı?"

Sidney soruyor.

"Henüz bir şey olmadığını ama bir ipucu bulabileceğini düşündüğünü söyleyen bir mesaj aldım."

Sidney sırtıyor. "O pisliği indirmek için sabırsızlanıyorum." Misty uzun birasından uzun bir yudum alır ve sorar, "Tamam,

Şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre. Dökülün."

"Neyi açıklayacaksın?" Ne olduğunu biliyorum ama Napa'da neler olduğunu ifşa etmeyeceğim.

"Hadi ama, hepinizin hokey yıldızları var. Bana hiçbir ayrıntı vermezseniz sizin aracılığınızla nasıl yaşayabilirim?"

"Artık onlarla çalışmıyor musun? Neden bir tane almıyorsun?" *Sadece Alex ya da River değil.*

Başını dramatik bir şekilde öne eğiyor. "Çıkamam Artık orada çalışıyorum. Kurallar falan var." "Bu berbat bir şey."

"Kesinlikle öyle. İşte bu yüzden içini dökeceksin."

"Anlatacak bir şey yok. Hafta sonu için takıldık, ve sonra Ottawa'ya geri döndüm."

"Peki, şimdi onlarla birlikte yaşadığına göre ne olacak?" Sidney tamamen masumca soruyor ve Misty ciyaklıyor.

"Sakin ol. Birlikte yaşamıyoruz."

Piper homurdanıyor. "Hayır, o sadece Alex'in River'ın karşısındaki evinde yaşıyor. Kesinlikle birlikte yaşamıyorlar. O beş metrelik koridor her şeyi değiştirir."

"Yani Alex'le mi yaşıyorsun?" Misty kaşlarını kaldırdı. "Hayır. Alex, River'ın yanına taşındı."

"Duvarlarında bir sinek olmak için," diye mırıldanıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Tatlım, eğer sana bakmıyorlarsa, birbirlerine bakıyorlardı."

Kendimi kontrol ediyorum ve kıskançlık yok. Bunun yerine, göğsümde sıcak ve mutlu bir şey uğulduyor. Piper araya girdiğinde hala düşüncelerimin içinde kaybolmuştum.

"Onlarla ne yapmayı planlıyorsun?"

Her şeyi istediğimi ama bunun ne anlama geleceğinden korktuğumu nasıl açıklayabilirim? Az önce dünyam yıkıldı ve başka bir şeyle başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Bunun da ötesinde, eğer çok geç değilse, şimdiden tehlikeli bir şekilde sert düşmeye çok yakıным.

"Karışık bir durum. Biz arkadaşız."

"Sadece arkadaş mı? Menfaat yok mu?" Sidney soruyor.

Ağzımın kenarını kemiriyorum. "Sadece arkadaşız."

"Bu bir suç olmalı. Bırakın iki erkeği, bir erkeğin bana böyle bakması için neler vermezdim." Misty somurtuyor.

"Oh evet, peki bu nasıl?" diye sordum.

"Sanki seni yemek istiyorlarmış gibi," diye ekliyor Misty kaşlarını imalı bir şekilde oynatırken.

Yanaklarım alev alev yanıyor çünkü tam da bunu yaptıkları tüm yolları kesinlikle hatırlıyorum. Onlar kıkırdarken ben boğazımı temizliyor ve bardağımdan bir yudum alıyorum.

Garson içkilerimizi bırakıyor ve Piper kendi içkisini havaya kaldırıyor. "Pekala, Misty. Onu rahat bırak. Buraya kutlamaya geldik!"

Patronunun beni nasıl sevdiğini, seveceğini nasıl bildiğini ve patronunun bana bir staj ayarlama şansının ne kadar yüksek olduğunu anlatıyor.

"O kadar ileri gitme."

"Umutlanmanızda bir sakınca yok. Zor zamanlar geçirdiğinizi biliyorum ama iyi şeyler de olacak."

"Çocuklar için protezler nasıl? Bir şey bulabildiniz mi?" Sidney soruyor.

İnliyorum ve başımı masaya bırakıyorum. "Hayır. Bu sabah Gerard aradı. Şehirdeymiş ve *buluşmak* istiyormuş.

planlarımın üzerinde. Düşündüğüm her şeyin gerçekleşmesi tamamen şansa bağlı. Neden viral içerik yaratabileceğimi düşündüm ki?"

Misty öne doğru oturur, gözlerinde bir parıltı vardır. "Bana fikirlerini söyle."

Sesi o kadar içten ve heyecanlı geliyor ki aklımdan geçen her şeyi anlatıyorum.

"Bunun işe yaramasının tek yolunun bir trend başlatmak olduğundan yüzde doksan dokuz eminim. Bu da bir şişede yıldırım yakalamak gibi bir şey, bu yüzden son birkaç ayımı para toplayan tüm başarılı trendleri ve bunu nasıl yaptıklarını araştırarak geçirdim" diyorum ve üç kız da cesaretle başını sallıyor. Yutkunuyorum. "Görünüşe göre çok önemli birkaç unsur var. Ucuz olmalı, kopyalanması kolay olmalı, onlara gurur duygusu vermeli ve acayip komik olmalı. Oh! Ve devam etmelerini sağlayacak bir yol olmalı, yoksa tutsa bile bir günde biter."

"Vay anasını. Aklında bir şey olduğunu varsayıyorum," diyor Sidney, nachos'undan bir ısırık alırken ve kenarda eriyen yapışkan peyniri yakalamayı başarıyor.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Çünkü sende her zaman bir şeyler vardır. Duyalım bakalım."

Belki bir kereliğine yardım etmeme bile izin verebilirsin." Gülüyorum. "Yardım etmene izin veriyorum."

"Ne zaman?" diye soruyor.

Burnumu kıvırıyorum. "Peki, tamam. Tamam, ben bir meydan okuma düşünüyordum. Arkadaşlarına cesaret edebileceğin rahatsız edici bir şey. Senin de cesaret etmek isteyeceğin kadar komik bir şey." Dudağımı ısırdım, sonra bıraktım ve irkildim. "İnsanlar kafalarına bir kova buzlu su dökmek için birbirlerine meydan okuyabilir diye düşünüyordum. Yani şu kadar para bağışlayacağım ve suyu dökeceğim derler. Sonra da arkadaşlarına meydan okuyorlar." Gözlerimi kapatıyorum. "Aptalca, değil mi?"

Misty sırıtıyor. "Hayır Mia, bu aptalca bir şey değil. Bu altın gibi bir şey ve bunu nasıl gerçekleştireceğimizi çok iyi biliyorum."

Lucas beni evimin önünde bırakıyor ve ben de keskin rüzgârdan uzaklaşmak için aceleyle içeri giriyorum. Kızlarla geçirdiğim saatler içinde hava birkaç derece düşmüştü ve dışarıda giydiğim kıyafet artık soğuğu kesmeye yetmiyordu.

Cilalı mermer zemine adımımı atarken ayaklarım tökezliyor ve yana doğru sallanıyorum, ancak güçlü eller tarafından yakalanıyorum. Boğazımda bir çığlık yükseliyor ama kesiliyor.

"Sakin ol, kedicik. Seni korkutmak istememiştım," diyor Alex, kollarını arkamdan sarıyor ve alnını omzuma koyuyor.

"Beni mi bekliyordun?"

"Siz ayrılmadan önce Lucas aradı, bundan sonra sizinle yürümenin daha iyi olacağını düşündü."

"Bundan sonra mı?" İnanamayarak sordum.

Kıkırdıyor ve ılık nefesi boynumu gıdıklayarak sırtımdan aşağı ürpertiler gönderiyor. "Tüm eğlencemizi mahvetmeden önce bir süreliğine aşırı korumacı olmamıza izin ver."

Gözlerimi deviriyorum ve bu hareket dünyanın biraz eğilmesine neden oluyor. Belki de düşündüğümünden biraz daha çakırkeyifim. "İyi, ama sadece artık sevimli olmayana kadar."

Alex burnunu boynumda gezdiriyor ve dudakları kulaklarımın arkasını okşuyor. "Oh, şimdi çok tatlı, değil mi? İki hokey oyuncusunun gece gündüz seni düşünmesi hoşuna gidiyor mu? Çünkü Kitten, biz öyleyiz."

Bunun sesini severek ve düşüncelerimin kafamın içinde dönerek odayı bulanıklaştırmasını görmezden gelmek için elimden gelenin en iyisini yaparak ona geri dönüyorum. Kollarında dönüyorum ve ona sırtıyım. "Bugün bir iş buldum."

O da gülümsüyor. "Duydum. Seninle gurur duyuyorum. Gerçi bensiz kutlamışsınız gibi görünüyor."

"Çok yavaş." Şakacı olması gerekiyordu ama o kadar yakındı ki nefes nefese kaldı. "Beni yukarı çıkar."

Alex'in gözleri benimkilerde kararıyor.

"Emin misin?" "Evet."

Parmaklarımızı birbirine doluyor, görevliye iyi geceler diliyor ve beni asansöre götürüyor. Kapılar kapanır kapanmaz beni döndürüyor, böylece sırtım aynalı duvara dayanıyor ve yüzünü saçlarıma gömüyor. Baktığım her yerde ikimizin bir yansıması var ve hiçbir şey bu kadar mükemmel görünmemiştir. Onu öpmeden kapılar açılıyor. İnliyor ve nefes nefese kalıyor. "Bir türlü rahat edemiyorum."

"Hadi gel." Onu daireme götürüyorum ve üzerime gelirken dudağımı ısıırıyorum.

Başını öne eğiyor ve dudakları şakağımı, yanaklarımı okşuyor ve çenemin üzerinde geziniyor. Göğsünden alçak bir gümbürtü yükseliyor. "Siktir, seni özledim."

Sıcaklık mideme doluyor ve aşağılara iniyor. "Ben de seni özledim."

Boynuma doğru hırlıyor ve parmaklarını saçlarımin arkasına geçirip başımı geriye doğru çektiikten sonra aç gözlerle bana bakıyor. "Çok mükemmelsin, kedicik."

Sırıttıyorum, sonra gülümsüyorum, sonra gülümsemem kıkırdamaya dönüşüyor ve sonra yanaklarım acıyana kadar gülüyorum.

"Lanet olsun. Sarhoş musun sen? Lütfen, Tanrı aşkına, bana sarhoş olmadığını söyle."

Ona sırtttıyorum ve baş parmağımlla işaret parmağımı birbirine yakın tutarak başımı yana eğiyorum. "Biraz sarhoşum. Ama çok sarhoş değil. Seni öpemeyecek kadar da sarhoş değilim."

İnliyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Bunu hak etmek için geçmiş hayatımda kimi incittim? Ayılana ve bunun için bana yalvarana kadar sana dokunmayacağım."

Alay ediyorum. "Yalvar."

Sesi alçak bir mırıltıya dönüşüyor ve kalçalarımin ıslandığını hissedebiliyorum. "Hatırlamıyor musun? Bizim için çok iyi yalvarmıştın."

"Vay anasını."

Dudakları dudaklarıma değiyor ve ben onu durdurma riskini almak istemediğim için kıpırdamadan duruyorum, ama o bir nefes veriyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor.

"Benim ölümüm olacaksın, bunu biliyorsun, değil mi?"

37. BÖLÜM

NEHİR

"HEY, BEKLEYİN!" Misty neşeyle arkamızdan sesleniyor.

Alex ve ben dönüyoruz, bize doğru zıplayan peri benzeri kızı görüyoruz.

Alex başını sallayarak çenesini kaldırıyor. "Ne var ne yok?" "Dün gece Mia'yla dışarıdaydım."

Kahretsin, dün geceyi hatırlatacak hiçbir şeye ihtiyacım yok. Alex ve Mia'nın koridordan geldiklerini duymuştum; sonra Alex'in Mia'yı kapıya doğru ittiğini görünce elimi pantolonuma attım. Sonra elimi pantolonumdan çıkarmak zorunda kaldım çünkü Alex onu öpmeden kapıyı açıyordu. Ona ne olduğunu sordum ama o sadece kanepeye yığıldı, yüzüne bir yastık çekti ve içine çığlık attı.

"O kadar sert, ha?" diye sordum ve o sadece inledi. "Çok sert amına koyayım."

"Dünya'dan River'a mı?" Misty yüzüme doğru el sallıyor ve ben kendime geliyorum.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

O ve Alex başlarını eğiyor ve Alex'in dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor. "Dikkatini bu kadar dağıtan şeyin ne olduğunu bilmek için can atıyorum ama dikkatini vermek isteyeceksin çünkü senin kızıdan bahsediyoruz."

Daha yakına eğilip devam etmesini bekliyorum. Bana korkutucu diyenler oldu ama bu kızı hiçbir şey korkutamıyor gibi görünüyor.

"Mia'ya hayır işlerinde yardım etmeyi düşünüyor musun?" diye soruyor.

Alex kızın sorduğuna inanamıyormuş gibi kaşlarını kaldırıyor. "Evet. Bunu bildiğinden emin değilim ama elbette yapacağız."

"Hayır. Yardım *edeceğini* biliyorum. Ama yardım etmeye istekli misin, yardım etmeye? Resmi bir sıfatla?"

"Öyle mi?" diye cevap veriyor.

"Tamam!" Ellerini birbirine çırpıyor. "Bu inanılmaz meydan okumayı yapmak istiyor, ki bu gerçekten çok zekice. Sadece küçük bir desteğe ihtiyacı var ve sen ona bunu verebilirsin."

Mia henüz bilmiyor olabilir ama ona istediğı her şeyi verirdim. Hayır diyebileceğimi sanmıyorum. "Neyin peşinde olduğunu biliyor mu?"

"Sayılır. Bazı fikirlerim olduğunu ama hala üzerinde çalıştığımı biliyor. Anlıyor musun?" Misty dakikada bir mil konuşuyor ve sesi her kelimedede daha da yükseliyor.

Alex başını sallar ve ona sırtır. "Tamam o zaman. Bizi askıda bırakma. Kızımızın neye ihtiyacı var?"

"Yardım kuruluşu için sözcüye ihtiyacı var. Buzlu su meydan okuması yapmak gibi harika bir fikri var ve bunu yapmak için yeterince büyük bir sosyal varlığı olan birine ihtiyacı var. Sen ve River'la başlayabiliriz diye düşündüm, sonra umarım başka oyuncular da katılır. Ayrıca bu tam da Damon'ın aradığı şey."

"Ne, kafanı buzlu suya sokmak gibi mi?" "Onun gibi bir şey."

"Oh, Lucas buna bayılırdı." Alex sırtıyor. Misty kaşlarını kaldırıyor. "Bu gülümseme de neyin nesi?"

"Ne demek istiyorsun?" Alex'in sesi hiç de masum değil.

"Her neyse. Yardım edecek misin?"

"Yardım edeceğiz," diyorum ama sonra ona ciddi bir şekilde bakıyorum. "Alex ve benim bunu kendi başımıza yapabileceğimizi biliyorsun ama Damon Everette'in izni olmadan ekibi bu işe dahil edemeyiz."

"Ah, biliyorum." Misty'nin kaşları birbirine yaklaşıyor ve ilk kez mutlu olmaktan başka bir şeye benziyor. "Yapma."

endişeleniyorum. Onunla ilgili ne yapacağımı çok iyi biliyorum."

Alex'in Audi R8'inin yolcu tarafına tırmanıyorum. Eşyalarımızı burada bırakabildiğimiz için şanslıyız çünkü eşyalarımızın bu arabaya sığmasının imkânı yok. Şık, siyah ve çok hızlı. Alex'in her zaman biraz daha uçlarda yaşamak gibi bir huyu vardı.

Alex başını koltuğa yaslar. "Sence o iyi mi?"

"Mia?" Gerginim. "Dün gece başka bir şey mi oldu?"

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse, hala bu kadar seksi olması adil değil.

O sarhoş. En azından şaşı falan olsun."

Bir kahkahayı ısırarak geri çekiyorum. "O pisliğin onu alt etmesine izin vereceğini sanmıyorum ama bu iyi olduğu anlamına gelmez. Her şey yolundaymış gibi davranıyor ama aslında hiç de öyle değil."

"Onu öldüremeyeceğimize emin misin?"

Hayatımda ilk kez bir hokey oyuncusundan başka biri olmayı dileyerek dişlerimi sıkıyorum. "Oldukça eminim."

Öfkelendi. "Peki ne yapacağız?"

"Kızımıza iyi bakacağız. Akşam yemeğinden başlayarak."

Mia'nın kapısını çalıyorum ve ince sesini duyduğumda göğsüm sıkışıyor. "Kim o?"

"Biziz, Aşkım."

Bir hışırtı sesi geliyor, sonra kapılar açılıyor ve Mia ne kadar güzel olduğunun farkında değilmiş gibi orada dikiliyor. Mia'nın üzerinde ördekler olan küçük bir uyku sortu ve ince beyaz bir atlet vardı.

Çenemin düştüğünü fark ettiğimde çenem kapanıyor ve buraya gelirken aldığımız Çin yemeği poşetini elime alıyorum. "Aç mısın?"

Karmakarışık görünüyor, saçları kalemle toplanmış, gevşek tellerden oluşan bir kaos yüzünü çerçeveliyor. Batan güneş onu arkadan aydınlatıyor ve ona neredeyse ruhani bir görünüm vererek mükemmel bir uyum sağlıyor.

"Bana yemek getirdin mi?" diye soruyor.

Etrafına bakıyorum ve zeminin rengârenk yapışkan notlarla kaplı olduğunu, her yerde fosforlu kalemler ve fosforlu kalemler olduğunu görüyorum. Sanki bir süredir bir tür çılgın bilim adamı bölgesindeymiş gibi görünüyor. "En son ne zaman yemek yedin?"

Başka tarafa bakıyor. "Um... Yemek yedim."

Çenesini parmağımla başparmağım arasında nazikçe tutup başını yukarı kaldırarak gözlerimle buluşmasını sağlıyorum. "Bana yalan söyleme, Mia."

"Tamam, birkaç saat önce biraz peynir dilimi yedim. Ben iyiyim."

Alex yanıma sokuluyor, kollarını kızın beline doluyor ve onu göğsüne çekiyor. "Kedicik, bizimle yer misin lütfen?" Hüzünlü, yuvarlak gözlerle ona bakıyor ve o da boyun eğiyor.

"Tamam, ama sonra gitmen gerekecek. Neredeyse her şeyi çözdüm."

"Neyi anladın, Aşkım?" Yemekleri birkaç tabağa bölüştürüp oturma odasına getirdim, birini ona diğerini Alex'e verdikten sonra kendiminkini almak için geri döndüm.

"Çocuklar İçin Protez'in ana mali destekçisi bu hafta şehre geliyor ve hayır kurumuyla ilgili planlarımı gözden geçirmek istiyor." Bir ısırik alıyor ve boğazının arkasında bir şeyler mırıldanıyor. Karşılarındaki sandalyede yerimi ayarlamam gerekiyor.

Tabağının yarısını temizledikten sonra, "Nasıl yardımcı olabiliriz?" diye sordum.

"Gerçekten yardım etmek istiyor musun?"

Nasıl bilmez? "Her zaman yardım etmek isterim."

Uzun bir nefes veriyor ve omuzları biraz gevşiyor. Yanına gidip onu kollarına almak istiyorum ama şu anda bizden istediği şeyin bu olmadığını bildiğim için olduğum yerde kalıyorum. şimdi bizim desteğimize ihtiyaı var.

Yapışkanlara bakıyor ve bize mahcup bir gülümseme vermeden önce ağzını birkaç kez açıp kapatıyor. "Nereden başlayacağımdan tam olarak emin değilim."

Alex omzunu onunkine doğru itiyor ve ayağa kalkmadan önce tabağını alıyor. "Misty bugün bize senin fikrinden biraz bahsetti. Buzlu su. Güzelmiş."

Yapışkan notlara doğru bir işaret yapıyorum. "Neden bize ne üzerinde çalıştığınızı anlatmıyorsunuz?"

BÖLÜM 38

MIA

HER İKİ KİŞİ DE bana hevesli gözlerle bakıyor, sanki yaptığım şeyle gerçekten ilgileniyorlarmış gibi. Jason bunların hiçbirini umursamamıştı ve burada yardım etmek istemeleri çok da önemli değilmiş gibi davranıyorlar. Gözlerimin arkasındaki hafif sızıyı görmezden geliyorum. Çok fazla dikkat edersem ağlamaya başlayabilirim ve bu ne kadar utanç verici olurdu?

"Gerçekten mi?" Onlara soruyorum. Oturma odasına geçtik, Alex kanepede yanıma oturdu, River da yerde bağdaş kurmuş, notlarımı karıştırıyor.

Alex başını kucağıma koyuyor ve bana gülümsüyor. "Gerçekten, gerçekten, Kedicik." Saçımın gevşek bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bize o akıllı beyninin ne üzerinde çalıştığını göster."

"Pekala... hmmm... Tamam. Misty size konseptten bahsetti ama ben şimdi bundan nasıl para toplayacağımı bulmaya çalışıyorum. Bir şeyin trend olmasını sağlamak bir şey; insanların zor kazandıkları paralarını vermelerini sağlamak bambaşka bir şey."

"Peki planın nedir?" Alex'in parmakları çenemde geziniyor ve ben bir ürpertiyile savaşıyorum.

"Bu konuda kendilerini iyi hissetmelerini sağlayacağım. Bağış yaptıklarında bununla övünmelerini sağlayacağım. İnsanlar iyi bir şey yaptıklarında gösteriş yapmayı severler."

River elindeki sayfalardan başını kaldırıp bakıyor. "Bunu nasıl yapacak s n ?"

"Öncelikle, meydan okumanın kendisi var. Bir sonraki kişiye meydan okuyabilmeniz için önce bağışınızı belirtmeniz gerekiyor. Yani övünme hakları falan, ama ben bundan daha ileri gitmek istiyorum ve işte böyle..." İki elimle dağınıklığı gösteriyorum. "...burada. Düşündüm de, belki farklı kademeler sunabiliriz? Mesela şu kadar bağış yaparsanız bir proteze sponsor olmuş olursunuz ya da farklı bir kademe bir çocuğa belirli yaşlarda sponsor olmak olabilir. Ne bileyim işte. Bu sadece bir fikir."

"Çok zekisin, Kedicik."

Omuz silkiyorum ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Yeni bir şey bulduğumdan değil. Sadece biraz elden geçirmeye çalışıyorum."

River öne doğru eğiliyor, böylece dirsekleri dizlerinin üzerinde ve ön kolları bacaklarının arasında gevşek duruyor. O sevdiğim şeyi yapıyor, kollarını sıvıyor ve ben nefes almak için kendimi zorluyorum.

"Mia, sen akıllısın, eşsizsin ve kararlısın. Bundan bir an bile şüphe etme. Şimdiye kadar çok şey yaptın ve şimdi sadece son bir hamle kaldı. Hepimiz yardım etmek için buradayız ama bunu gerçekleştirecek olanın sen olduğunu unutma."

Bu sefer gözlerimin yanmasına engel olamıyorum ve gözyaşlarımı kırpttırıyorum. "Ya işe yaramazsa?"

"O zaman başka bir şey deneyelim." River bunu o kadar basit ve kendinden emin bir ses tonuyla söylüyor ki ona inanmadan edemiyorum. Sanki omzumdan büyük bir yük kalkmış gibi.

"Öylece mi?"

"Aynen böyle, Kedicik. Şimdi, ilk olarak hangi yapışkan notla başlayalım?"

Derin bir nefes alıyorum. "Şu anda bana en çok sorun çıkaran şey bir web tasarımcısına paramın yetmemesi ve tüm bunların işe yaraması için çalışan bir web sitesine ihtiyacım olacak. Kickstarter'ı kullanmayı düşünüyordum ama

kontrol ettim ve pek doğru değil. Ne yazık ki izlediğim birkaç YouTube videosu beni sihirli bir şekilde kodlayıcı yapmadı."

River parlak sarı yapışkanlı notu kapar. "Ben hallederim."

"Ne demek hallededeğim?" Nefes nefese kaldım.

"Aynen dediğim gibi. Hallededeğim. Sırada ne var?"

Birkaç saniye sessizce oturdum ve birinin bu yükün bir kısmını üzerimden almasına ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettim. Bana bunu nasıl yapacaklarına dair bir sürü soru sormak yerine, sihirli bir değnek sallayıp bu işi halledecek birine. River'ın elinde bir peri değneği olduğunu ve sorunlarımı ortadan kaldırdığını hayal ettiğimde dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Alex saçlarımı parmağına doluyor. "Sırada ne var?"

"Misty bir etkinlik düzenlememe yardım edecek, ama ben sunacak birine ihtiyacımız var. Kamera karşısında konuşmaktan korkmayan ve karizmatik biri."

"Kedicik, sadece sorabilirdin. Beni tarif etme zahmetine girmene gerek yoktu."

Ağzım açık kaldı. Bu ne *cüret*. "Kendi iyiliğin için fazla ukalasın."

"Daha önce ukala olmamdan şikayet ettiğini hatırlamıyorum."

"Düşündüm de, daha büyük olabilirdi-" Parmakları yanlarıma girip içime gıdıklayıcı ürpertiler gönderirken ciyaklıyorum. "Dur. Dur!"

"Sen geri alana kadar olmaz."

Kahkahalarım arasında nefes nefese kalıyorum. "Sözümü geri alıyorum."

İşkence seansı sırasında bir ara kendini kanepede üzerime konumlandırdı. Ağzı ağzıma o kadar yakın olana kadar alçaldı ki, yere uzanıp pembe yapışkanı çekmeden ve arkasına oturmadan önce her nefesini hissedebiliyordum. "Bu benim."

Ağzımdaki salyayı silerek yuvarlanıyorum ve gözlerimi kırıştırarak açıyorum. Odamdayım, güvenli bir şekilde yorganın altına sıkışmışım. Güçlü kollara alındığımı ve alnımda nazik dudakların dolaştığını hayal meyal hatırlıyorum. Gözlerimi kapatıyorum, o anı yeniden yaşamaya çalışıyorum, ama hatırlayamadığınız bir rüya gibi yok oluyor.

Telefonumu elime alıyorum, günle yüzleşmek için kendimi yataktan kaldırmadan önce birkaç dakika sosyal medyada geziniyorum.

Güneş daireyi gölgeleri yok eden parlak, sıcak tonlarda aydınlatıyor. Saat dokuz, yani Gerard'la buluşmama daha beş saat var ve sinirlerim şimdiden yatışmaya başladı.

Tezgâhın üzerinde folyoyla kaplı bir tabak var ve içinden tatlı bir koku yayılıyor. Folyoyu yavaşça açıyorum ve yaban mersinli krepleri ortaya çıkarıyorum.

Yanında bir not var.

Kahvaltıyı atlamayı planladığınızı biliyorum ama son lokmasına kadar yemeni istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin, Mia?

-River

Not: Şurup ve krem şanti buzdolabında

Karnımın alt kısmında ısı birikiyor ve öksürüyorum, ağzım sulanırken bile boğazım aniden kuruyor. Bu adam bana ne yapıyor?

Adanın etrafından dolanıyorum ve çelik çift kapıyı açıyorum. İçerideki tek şey şurup ve krem şanti değil. Kesilmiş kavun ve çilek de var. River'ın beni beslemek gibi bir derdi olduğu iyice belli olmaya başlıyor.

Kreplerimin üzerine birkaç çilek atıyorum, sonra onları akçaagaç şurubuna batırıyorum ve tatlı güzellik dilime çarptığında inliyorum.

Bir ısırık daha aldığımda gözlerim doluyor ve ikisinin bu sabah bunları yaptıklarını hayal ediyorum. Beni uyandırmamak için River'da yapmış olmaları gerektiğini bilmenin verdiği ekstra tatlı bir şey var.

Sıcaklık göğsümü dolduruyor ve nefesim daralıyor. İkisine de ihtiyacım olduğunu bilmek için tek bir saniyeye daha ihtiyacım yok. Aramızdaki her ne ise, denemek zorunda olduğumuzu bilmek için. Korkmaktan bıktım çünkü denememe fikrine katlanmak çok zor. Sadece bu toplantıyı atlatmam gerekiyor, sonra onlara söyleyeceğim. Yüzüme patlayabilir, ama öyle olsun. Onlar buna değer. İlgilerinin tadını çıkaracağım birkaç dakika daha olsa bile, bunu kabul edeceğim.

Çünkü ne kadar inkar etmek istesem de onlara aşığım.

BÖLÜM 39

ALEX

Sidney, River'la birlikte Mia'ya hayır işlerinde yardım ettiğinizi söyledi.

Yanlış. Hepimiz yardım ediyoruz.

Lucas: Öyle mi? Benim bundan çıkarım ne?

Buna cevap vermeme bile gerek yok. Piper'ın sana bundan bahsettiğini zaten biliyorum. Ve ihtiyacın olan tek cesaretlendirici o.

Lucas: Kırbaçlandığımı mı söylüyorsun? Jax: Olmadığımızı mı söylüyorsun?

Lucas: Hayır. Sadece kontrol ediyorum.

River: Anlaşmaya göre Mia ne isterse yapacağız. Dün çok stresliydi.

Jax: Biz de kırbaçlananlarız.

River: O kızıdan dayak yersem çok şanslı olurum.

Alex: Bunu okurken bile yüzüm kızardı.

Jax: Ne demek istediğini biliyorum ama dostum bu görsel. River: Dur resimleme benim

Kızım, Jax. Ya da Ben yaparım. söyle

Sidney.

Jax: Sakin ol. Seni ve Alex'i hayal ediyordum.

Suyum boğazımda kaldı.

Lucas: Yemin ederim, telefonumdan iki saniyeliğine kafamı kaldırıyorum ve bahsettiğin şey bu mu?

Jax: Akşam yemeği için buluşalım mı?

Nehir: Değil Bu gece. Mia'nın var a toplantı Astrocorp ile ve onu alıyoruz.

Lucas: Bunu biliyor mu?

Yapmak üzere. Güle güle çocuklar.

Odamdan çıkmadan önce üzerime düz siyah bir kapüşonlu sweatshirt ve bir çift beyaz Adidas giyiyorum. River çoktan kapıda beni bekliyordu ve onu içeri alırken adımlarım yavaşlıyor. Gıcır gıcır siyah bir gömlek ve siyah bir pantolon giyiyor, bu da onu bir hokey oyuncusundan çok bir mafya üyesine benzetiyor ve bu bana bir şeyler hissettiriyor. Gömleği geniş omuzlarında gergin bir şekilde duruyor ve kelepçelerini çözüp kolunu dirseğine kadar kıvrarak kalın damarlarla kaplı kaslı ön kollarını ortaya çıkarırken kaslarının çıkıntılarının hareket ettiğini görebiliyorum. Sikim fermuarıma doğru kabarıyor ve sertçe yutkunuyorum, kolları gerçek bir pornoymuş gibi tepki verdiğim gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Küçük antrenmanımızdan bu yana, merakım *daha fazla* bir şeye dönüştü. Keşfetmek istediğim bir şeye. Sadece bunu yapmak için arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyorum.

Bakışlarım yüzüne yöneldiğinde, delici siyah gözleriyle bana bakmaya başlamıştı bile. Göğsü her nefeste daha hızlı inip kalkıyor ve boynunda pembe bir kızarıklık beliriyor.

Kırılğanlığın izleri kayboluyor ve yerini adeta havada titreşen kontrollü bir hakimiyet alıyor.

Sik beni. Bana bakışından sikim sertleşiyor ve ucunda boncuklar oluşuyor. Ona ukala gülümsemelerimden birini vermeye çalışıyorum ama elini kaldırıp başparmağını alt dudağında gezdirince gülümsemem bozuluyor. Omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor ve kuruyan ağzıma karşı yutkunuyorum.

"Hazır mısınız?" River'ın sesi alçak bir gümbürtüydü. "Ne?" Törpüledim.

"Mia'yı almaya hazır mısınız?" Gözlerinde bilmiş bir parıltıyla bana bakıyor ama ne kadar sersemlediğimden bahsetmiyor.

"Evet, hadi gidip kızımızı alalım." Boğazımı temizleyip onu kapıdan geçiriyorum ve koridorun karşısına geçiyorum.

Mia akıllı bir kız gibi cevap vermeden önce *kim* olduğunu soruyor. Kapıyı açıyor ve bize sıcak bir gülümseme veriyor. Saçlarını basit bir kıvrımla yukarı kaldırıp yüzünden uzaklaştırmış ve boynunun pürüzsüz sütununu açıkta bırakmış. Köprücük kemiğinin üzerinden inişini takip ediyorum, kıvrımlarını saran ve dizlerinin üstünü fırçalayan şık lacivert elbisesinin yakasının altında yarı gizli. Bakışlarım uzun, biçimli bacaklarından aşağı inip siyah rugan topuklu ayakkabılarına takılınca ağzım sulanıyor. Her ayrıntıyı içime çekerken kanım ısınıyor. Onunla ilgili her şey mükemmel bir şekilde yerinde görünüyor ve tek düşünebildiğim her şeyi parçalara ayırmak.

"Merhaba." Yanakları pembeleşiyor ve dudağının kenarını ısırtıyor. "Kahvaltı için teşekkürler."

Ona uzanıyorum, kalçasını kavriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Senin için her şeyi yaparım, Kedicik. Gitmeye hazır mısın?"

Başını yana eğerek benden uzaklaşıyor ve kaşları birbirine çarpıyor. "Aslında ben de çıkmak üzereydim. Astrocorp finansman toplantım var."

Tezgâhın üzerine zıplıyorum ve kâsedden bir elma alıp ısırtıyorum. Dişlerim kırmızı ete batarken gözleri hareketi takip ediyor. Yutkunuyorum ve ona göz kırpmıyorum. "Biliyoruz. Seni götürüyoruz."

"Oh, sadece bir Uber alabilirim. Önemli bir şey değil." Elleri önünde sıkması ve omuzlarının gerginliği sözleriyle çelişiyor. Dudakları ısırmaktan kızarmış ve ürkek bir hayvan gibi sarsak hareketlerle hareket ediyor. Üzerindeki gerginliği neredeyse hissedebiliyorum.

Bir şeyler yapmasını söylemek için River'a bakıyorum ama o çoktan ona yaklaşıyor.

Adam ona doğru adım atıyor ve kadın başını geriye doğru eğmek zorunda kalıyor. Adam parmaklarını kızın vücudunda gezdirirken kız sertçe yutkunuyor.

yanadı ve boynu boyunca. "Yapabileceğini biliyorum. Ama biz seni götürmek istiyoruz."

Daha iki dakika önce beni soktuğu sersemlikle yavaşça başını sallıyor. "Evet, tamam."

Avucunu River'ın ensesine dayıyor ve River gözle görülür bir şekilde onun yanında eriyor. Onu güldürmekte iyiyim ama River özel bir şey yapıyor. Sana sahip olduğunu nasıl hissettireceğini biliyor. O ilgilenirdi.

Seni güvende hissettiriyor.

Bruins için buzda oynadığımız ilk maçta korkudan altıma sıçmıştım. Beni arkada, bir çöp kutusunun üzerine yarı eğilmiş halde kusarken yakalamıştı. Şimdi Mia'yı tuttuğu gibi boynumu tutmuş ve beni ayağa kaldırmıştı. Yemin ederim ki kontrolü ona teslim ettim ve orada öldüreceğimizi, benimle ilgileneceğini söylediğinde ona inandım. Ve öyle de yaptı, yapacağını bildiğim gibi, bana güzel bir pas attı ve ilk maçında gol atmamı sağladı. Neredeyse duyulmamış bir şeydi. Kahrolası haberler çılgına dönmüştü ve insanlar benim bir sonraki Crosby olduğumu haykırıyordu ama ben farklı olduğumu biliyordum. Bunu gerçekleştirenin o olduğunu ve gerçekleştirmeye devam edeceğini biliyordum.

"İyi misin Alex? Biraz kaybolmuş görünüyorsun," diye soruyor Mia. Ceketini çoktan almıştı ve River omuz silkmesine yardım ediyordu.

Düşüncelerimden sıyrılıp tezgâhtan atlıyorum ve ona doğru yürüyorum, dudaklarımı şakağına degecek şekilde indiriyorum, titreyişini yiyip bitiriyorum. "Mükemmel. Gidip sana şu fonu getirelim, olur mu?"

Nefesi boğazında düğümleniyor ve "Sonra ne olacak?" diye fısıldamadan önce dişleri alt dudağına gömülüyor.

Boynunun yan tarafını tutuyorum ve bana bakana kadar başparmağımla çenesini kaldırıyorum. "O zaman kutlarız."

BÖLÜM 40

MIA

GERARD sandalyesinde öne doğru eğilmiş, ellerini bir çadır gibi birleştirirken yüzünde düşünceli bir ifade belirliyor. Koyu granit zemin ve duvarlardan çerçeveli baskılara ve bonsai ağacına, ayrıca Gerard'ın gümüş rengi saçlarını aydınlatan tavandan tabana pencerelerin dışındaki muhteşem liman manzarasına kadar etrafımı saran zenginliğe dikkat kesilmeden edemiyorum. Etkileyici üç parçalı bir takım elbise giymiş, ama bu adamda güçten ziyade nezaket yayan bir şey var.

"Bunun işe yarayacağını düşünüyor musun?" diye soruyor.

Fikirlerimi detaylı bir şekilde açıklarken yeteneklerimden emin bir şekilde konuştukça endişemin erimeye başladığını hissediyorum. Gerard her kelimeyi dikkatle dinliyor, not almak dışında göz temasını kesmiyor.

Dün ile bugün arasında içimde bir şeyler değişti - bu projenin başarılı olacağından eminim ve bunu hiç tereddüt etmeden ifade ediyorum. "Evet, efendim. Her şeyi ayarladım - sadece bir aya daha ihtiyacım var ve söz veriyorum istediğiniz her şeye sahip olacaksınız."

Gerard cesaretim karşısında kaşlarını kaldırdı. "Sana daha fazla uzatma yok demiştim."

Boğazıma inatla yerleşen golf topu büyüklüğündeki yumruyu yutmaya çalışırken ve bunu başaramazken vücudumun sarmal bir yay gibi gerildiğini hissediyorum. "Biliyorum ve neden böyle söylediğini de biliyorum."

ama Bruins'in halkla ilişkiler müdürü her şeyi hazırlamak için zaman istedi. Merak etmeyin. Şimdiden birkaç oyuncudan katılım payı aldım."

Dün geceki çocukları düşündükçe midem bulanıyor, fikirlerimden bahsederken gözleri gözlerime kilitlenmişti. Onların içten ilgisi sinirlerimi yatıştıran bir merhem gibiydi, içimdeki şüphe ve korkuları yatıştırıyordu. Bu, Jason'la birlikte alıştığım durumun tam tersiydi. En iyi günlerinde ne yaptığımı umursamaz, en kötü günlerinde ise cesaretimi kırardı. Alex ve River'ın bana duydukları mutlak güven beni hazırlıksız yakaladı ve neredeyse nefesimi kesecekti.

Bana baktıklarında, bu sadece ilgiyle değil, her şeyi yapabileceğime, istediğim kişi olabileceğime dair köklü bir inançla bakıyorlar. Beni engellemeye ya da bir kalıba sokmaya çalışmıyorlar; bunun yerine her çabamı desteklemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Kalbim göğsümden yükselen bir sıcaklıkla sıkışıyor çünkü onlar hızla hayatımın asla vazgeçemeyeceğim önemli bir parçası haline geliyorlar.

Gerard'ın elleri masasının üzerine düşer ve ayağa kalkar. "Pekâlâ, Dr. Brooks. Fazladan bir ayınız var." Tek kaşını kaldırıyor. "Boşa harcamayın."

İçimde kabaran baş dönmesine engel olamıyorum ve asansörden lobiye çıktığımda neredeyse taşıyor. Alex ve River birbirleriyle konuşuyorlar ve ikisi de aynı anda başlarını kaldırıp bakıyorlar. Alex'in yüzünü gamzelerini gösteren bir gülümseme kaplıyor ama River'ın yüzündeki sırıtış beni benden alıyor.

Onlara çarpana kadar koşmayı bırakmıyorum, ikisini de dünyanın en garip sarılışıyla kucaklıyorum. "Başardım. Uzatmayı alıyorum ve o bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor," diyorum hırıltılı nefesler arasında.

Alex başımın tepesini öpüyor. "Tabii ki istiyor, Kedicik. Bu harika bir fikir. Çok parlak bir fikir."

Karşılaşmamın heyecanı onların baş döndürücü kokularının sıcaklığıyla karışıyor ve aniden tüm adrenalinim sıcak ve ağırlı bir şeye dönüşüyor. Kollarını arkamdan saran Alex'in omzuna dönüp başımı yaslıyorum ve River'a bakıyorum.

Uzun parmaklarını boynumda dolaştırarak çenemi kavıyor ve başparmağıyla elmacık kemiğimi okşuyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve yumuşak bir öpücükle ağzımı alıyor. "Seninle çok gurur duyuyorum, Aşkım. Buna sahip olduğumu biliyordum. Şimdi seni eve götürelim ve ne kadar iyi olduğunu gösterelim."

Nefesim kesiliyor ve Alex'in kıkırdaması sırtıma çarpıyor. River ağzı kulağımın yanına gelene kadar eğiliyor. "Seni eve götürüp o güzel küçük amcığınızı sikmek ve ne kadar gurur duyduğumuzu göstermek istiyorum. Bunu yapacak mısın, aşkım? Sana birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi göstermemize izin verir misin?"

İçim yanıyor ve etrafımızdaki dünyayı duyamıyorum. Tek görebildiğim, duyabildiğim ve hissedebildiğim onlar ve umutsuzca sundukları şeyi istiyorum. "Lütfen."

BÖLÜM 41

MIA

ALEX, sırtım asansörün duvarına çarpana kadar beni YAVAŞÇA YAKALIYOR. Kapüşonlu bakışlarıyla beni içine çekerken dili dişlerinin düz olmayan kenarlarında kayıyor. Beni güldüren o şakacı adam gitmiş ve birdenbire buzun üzerinde sahip olduğu güçle karşı karşıya kalıyorum.

"Seni öpmek için ölüyordum, Kedicik. Seni bu aynalara son kez bastırduğımdan beri hiç yumuşamadığıma eminim." Nefesi nane gibi kokarken daha da yaklaşıyor ve dizi bacaklarımın arasına kayıyor. "İstediğin bu mu?" Dudakları tüy kadar hafif bir dokunuşla dudaklarımın üzerinde geziniyor ve tüm vücudumdaki sinirleri aydınlatıyor.

"Bu anlaşmamızın bir parçası değil," diyorum titreyerek. River'a bakıyorum, diğer duvara yaslanmış, Alex'in ellerinin kalçalarımın etrafında kıvrılmasını izliyor.

Karanlık gözleri benimkilerle buluşuyor. "Artık anlaşma yok, aşkım. Sadece biz varız."

Alex burnunu benimkinin üzerinde gezdiriyor ve başlarımızı birbirine yaslıyor. "Söyle bana, kedicik. Seni öpmemi ister misin?"

Ayak parmaklarımın üzerine kalkıyorum, gömleğini iki elimle kavıyorum ve ağızlarımız arasındaki mesafeyi kapatıyorum, boğazının derinliklerinde hırladığında ve kalçaları içime girdiğinde damarlarımı dolduran bir güç hissi.

Alex beni yutuyor, ciğerlerim hava almak için yanana kadar geri çekilmiyor. Arkama uzanıyor, elbisemin

fermuarını aşağı çekiyor ve omuzlarımdan kayarken inliyor. Onun

Ağız açıkta kalan hassas tenimde sıcak ve ağzını açarak ıslak öpücükler bırakıyor, ağzından kelimeler dökülüyor - siktir... *çok iyi, Kedicik*. Dilinin pürüzsüz kenarı köprücük kemiğimin hemen üstündeki çukura dalıyor ve başım geriye doğru eğilerek aynayla birleşiyor. Neredeyse tutarsız sözleri tenimde titreşerek kollarımdan aşağı tüylerimi diken diken ediyor. "*Lanet olsun, bunu çok özlemiştim, çok iyiydi.*"

Alex'in sol eli elbisemin eteğinin altından kayıyor, yavaşça bacağımdan yukarı doğru sürüklerken kumaş tenimi okşuyor. Tırnakları uyluğumda yavaş bir yol çiziyor, dokunuşundan yayılan sıcaklık ben inleyip ona doğru eğilene kadar yoğunlaşıyor. Boğazının arkasında mırıldanıyor ve parmak eklemeni dantel külotumun üzerinde gezdiriyor.

Alex boştaki eliyle çenemi sıkıca kavırıyor ve River'a doğru yönlendiriyor. "Ona bak, Kedicik. Bizim için ne kadar çaresiz olduğunu göster ona."

Sertçe yutkunuyorum ve başımı River'a doğru çeviriyorum. Beklediğimden daha yakınımda duruyor, eğilip ağzımı kendi ağzıyla kavrarken gövdelerimiz neredeyse birbirine değiyor.

River'ın öpücüğü aç ve baştan çıkarıcı. Sanki bana göstermek için beklediği milyonlarca kirli vaatle doluymuş gibi ve ben de buna çok hazırım. Gömleğinin önünü kavırıyorum ve onu daha yakına çekiyorum.

Alex'in dişleri kulağımın hemen altındaki noktayı çürütüyor ve ben aramıza uzanıp şortunu indirmeye çalışıyorum. Birden ikisini de çıplak olarak üzerimde hissetmek için bir saniye daha bekleyemiyorum.

İçimde.

Adlarını haykırmamı sağlamak ve onlara memnuniyetle vereceğim her küçük parçama sahip olmak.

Ama çok fazla kıyafet giyiyoruz. Alex kıkırdıyor, bileğimi kavırıyor ve kulağımın yanına sıkıştırıyor. "Bunu söylemek bana ne kadar acı verse de, asansörde kızımızı becerirken yakalanmak için biraz fazla tanınmışız."

Çenemi ısırıyor ve itiyor. Hemen onun yerini alan soğuk havanın ürpertisinden nefret ediyorum.

River asansördeki bir düğmeye bastı ve asansör sarsıldı. Ne zaman durdurduklarına dair hiçbir fikrim yok. Kolunu belime doluyor, sırtımı göğsüne doğru çekiyor ve ağzını omzuma dayıyor, sıcak nefesleri ince ipeğin arasından beni dağlıyor.

Duyularım her ikisine de ulaşırken gözlerimi kapatıyorum. Daha önce durma ihtimalim varsa bile artık yok. Bir ding sesi geliyor ve kapılar kayarak açılıyor.

River kulağımın hemen altına bir öpücük konduruyor. "Sizin eviniz mi bizimki mi?"

Kapı aralığında duran ve kapıyı açık tutan Alex'e bakıyorum ve "Senin" diye cevap veriyorum.

River'ın göğsünden çıkan alçak, memnun bir gümbürtü sırtıma doğru ilerliyor.

Alex'in beni ayağımdan kaldırıp omzuna atmasıyla başka bir şey s ö y l e m e m engelleniyor.

Beni dairelerine taşıyor ama beklediğim gibi yatak odasına doğru ilerlemiyor, onun yerine yemek odasına yöneliyor. Beni yavaşça göğsünden aşağı kaydırırken kolunu kalçamın arkasına doluyor, beni ayak parmaklarımın üzerine oturtana kadar her santimim onunla temas ettikçe canlanıyor.

Ona uzanıyorum ama elimi yakalıyor ve avucumu öpüyor. "Bir saniye kedicik."

Boğazımın arkasından çıkan hoşnutsuz ses onun daha da gülümsemesine neden oluyor. Sonra River'ın birkaç adım gerisinde durmak için adım atıyor.

Göğsümdeki endişeli çekimi görmezden gelerek ellerimi yanlarıma bırakıyorum. Buraya girdiğimizde tam olarak ne olacağını düşündüğümünden emin değilim -her şeyi kapsayan bir tecavüz gibi bir şey- ama kesinlikle aramıza bu kadar mesafe koyacaklarını beklemiyordum. Ayaklarımı

ve bir saniye daha sessizlik içinde bekleyemeyerek -bundan *nefret ediyorum*- "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Elbiseni çıkar Mia. Seni görmemize izin ver," River Karnımdan aşağı karıncalanmalar gönderen ve kalçalarımın arasında dönüp duran alçak, gırtlaktan gelen bir sesle emrediyor.

Bir saniye önce hissettiğim tüm şüpheler yok oluyor ve arkama uzanıp fermuarımı sonuna kadar indiriyorum. Acele etmiyorum, kumaşı omzumun üzerinden kaydırıyorum, gözlerinin yeni ortaya çıkan tenimin her santimini yiyip bitirmesinin tadını çıkarıyorum. Onların dikkatini kontrol etmenin baş döndürücü bir gücü var ve ben bunun her zerresini kullanıyorum. Lacivert kumaş göğsümün tepesine takılıp aşağı inişini durdurduğunda River'ın yumruğu sıkılıyor ve dişleri alt dudağına gömülüyor.

"Beni öldürüyorsun, Kedicik," diye inliyor Alex ve benden yavaş, sinsî bir gülümseme alıyor. Çünkü ne yaptığımı çok iyi biliyorum.

"İstediğin bu mu?" Kumaşı hafifçe çekiştiriyorum ve belime kadar inerek lacivert dantelli sütyenimi ortaya çıkarıyor. Kaburgalarımın etrafından ip gibi geçen askıları var ve River'ın öne doğru tökezlemesine bakılırsa *gerçekten* hoşuna gidiyor.

Göğüsleri her nefeste kabarıyor ve pantolonlarının arasından sert boylarını seçebiliyorum. Ellerimde, *ağzımda* nasıl hissettiklerini hatırlayarak yutkunuyorum.

Elbiseyi aşağı doğru iterek yere düşmesine izin veriyorum. Külotum sütyenime uyuyor, şeffaf kumaştan ve üzerinde çapraz kurdeleler var. Gözleri uyluk hizasındaki taytımın kenarına indiğinde sırtıyorum.

Alex yumruğunu ısırarak inliyor ve bakışlarımla buluşuyor. "Seni hak etmiyorum ama Kitten, umurumda değil. Seni yine de istiyorum."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp dizlerinin üzerine çöktüğünde tiz bir ciyıklama sesi çıkarıyorum. "Haftalardır bu amcığı yemeyi düşünüyordum."

Burnunu kalçalarımın tepe noktasının arasına gömüyor ve dilini külotumun üzerinden klitorisim boyunca gezdiriyor. Titriyorum, bacaklarım gevşiyor ve Alex beni kalçalarımın arkasından yakalıyor, ağzını diliyle göbeğimi izlediği yerden çekmeden beni masanın üzerine kaldırıyor.

Alex erimiş gözlerle bana bakarken, kollarım yanımda bükülmüş, bacaklarım masanın üzerinde sallanırken geriye doğru düşüyorum. Parmağı iç çamaşırımın kayışının altından geçiyor ve her bir kalça kemiğime birer öpücük konduruyor. "Özür dilerim. Sana yeni bir çift alacağıma söz veriyorum."

Ben daha ne olduğunu anlamadan kumaşı koparıyor ama kaybımı düşünecek zamanım yok çünkü dili göbeğime dalıyor. "Siktir, Kedicik. Seni tekrar tadabileceğimi düşünmemiştim, bu kadar iyi, bu kadar lanet olası iyi."

"Aman Go... aman... aman Tanrım," diye haykırıyorum.

Dilini tekrar içeri sokmadan önce klitorisimin etrafında döndürüyor. Körü körüne uzandım ve River dokunuşuma doğru adım attı.

Parmaklarım çıplak teninin üzerinde geziniyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Siyah boxer'ına kadar soyunmuş, bana mükemmel bir manzara sunuyor. Taştan yontulmuş gibi görünüyor - yıllarca hokey oynamak ve spor yapmak ona kesinlikle iyi gelmiş.

"Gördüklerini beğendin mi Mia?" River konuşurken dudakları benimkilere degecek şekilde eğilerek soruyor.

Alex yer değiştirip kıcımdan klitorisime kadar yalıyor ve ben masadan kalkıyorum. "Evet."

River sıkı topuzundan kurtulmuş bir tutam saç kulağımın arkasına itiyor. "Sana söylediklerimizi yapacak mısın?"

Sorduğu şeyde farklı, daha fazla bir şey var.
Bu benim için yepyeni bir oyun seviyesi.

Alex duraklar, ve benim bütün vücut isyanlar
karşı kayıp.

"Evet."

Ağız klitorisime geri döndü ve sıvının kıcıma damladığını hissedebiliyorum. İşte bu kadar ıslağım.

River başparmağını alt dudağımda gezdiriyor, sonra ağızma itiyor. Anında emiyorum, tadı duyularıma hücum ederken dilimi yivli pedin üzerinde döndürüyorum.

"Mükemmel, Mia. Aynen böyle," diyor River ve Alex klitorisimi emerken aynı ritimde ağzımın derinliklerine sokmaya başlıyor. Çekip çıkarıyor ve ben tekrar yakalamak için hareket ediyorum. Çenemi açık tutarak alt dişlerim boyunca sürüklüyor. "Ağzında bir şey olması hoşuna gidiyor, değil mi?"

Konuşmaya cesaret edemeyerek başımı sallıyorum.

River geri adım atıyor ve Alex'in parlayan gözleriyle buluşuyor. Alex tüm bedenimi kaydırıp başımı masanın kenarına getirmeden önce sessiz bir konuşma oluyor. Ağzım kuruyor, sonra River boxer'ını indirip sert aletini avucunun içine aldığı anda tükürükle doluyor. Tanrım. Ne kadar büyük olduğunu hayal ettiğimi sanıyordum.

Öne doğru kayıyor ve sikinin ağır ucunu dudaklarıma değdiriyor. "Aç."

Anında itaat ediyorum ve başını dişlerimin arasına ittiğinde ödüllendiriliyorum. Ağzım precum'un misk kokusuyla dolduğunda inliyorum ve kalçalarım Alex'in kafasında sıkılıyor.

Onları açıyor. "Oh, kızımız bunu seviyor."

Ben mırıldanarak onaylamadan önce River sikini boğazımın arkasına sokuyor ve ben de öğürüyorum. Daha fazla itmeden önce yavaşça geri çekiliyor. *Vay anasını.* Hızla yutkunuyorum ve boğazımdan aşağı kayarken inliyorum. Sonuna kadar çekiyor ve yüzümden akan gözyaşlarını siliyor. "Çok iyi gidiyorsun aşkım. O güzel ağzını sikeceğim."

Vücudum kasılıyor ve Alex kıkırdıyor. Sanki alışmak için zamana ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi beni yutmaktan klitorisimi iki parmağının arasında yavaş ve sabit hareketlerle kaydırmaya geçiyor.

River'ın fırtınalı siyah gözleriyle karşılaşıyorum. Gerçek şu ki, ne kadarını kaldırabileceğimi bilmiyorum ama ona vermek istediğimi biliyorum. Her şeyimi onlara vermek istiyorum.

Başımı sallıyorum ve dudaklarında yavaş, memnun bir gülümseme beliriyor. "İşte benim iyi kızım."

Sikini dudaklarıma dayıyor ve bu sefer ilk hamlesinde onu tamamen içime alıyorum. İnliyor ve yumruğunu saçlarıma saplayarak saçlarımı tutan iğneleri yerinden çıkarıyor. Yavaşça başlıyor, çekip tekrar sokuyor, nefes nefese bir cesaretlendirme dizisi bana rehberlik ediyor. *"İşte gidiyorsun-aynen böyle-işte-tanrım, tam orada."* Dilimi ucunun üzerinde gezdiriyorum ve o daha derine sokarken inliyorum.

Alex'in parmaklarının yerini ağzı alıyor ve iki parmağını içime sokuyor. Bu his beni ele geçirirken inliyorum ve River'ın sikinin etrafında öğürüyorum. Kalçalarım sallanıyor ve elimi Alex'in saçlarına sokarak onu kendime doğru daha sert çekiyorum. İnliyor ve bir parmak daha ekleyerek beni inanılmaz derecede genişletiyor. River ağzıma girerken ben de onun parmaklarıyla kendimi beceriyorum.

Kalçalarımın arasında sarmal bir ağrı oluşuyor, her itişte nabız gibi atıyor ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak dokunuşlarında kıvranıyorum. Alex'in dişleri klitorisimi sıyrıyor ve parmaklarını makaslayarak iç duvarımdaki yumuşak noktaya vuruyor. River dişlerimi sıkamadan önce geri çekiliyor ve ben orgazmımın dalgaları arasında öğütülüyorum.

Yavaşça aşağı inerken bedenim hareketsiz, ellerinin hassas tenimi okşadığı hissinin tadını çıkarıyorum. Kalçamdan yukarı, göğsümden aşağı, göğüslerimin arasına.

River'a bakıyorum. Aletini yumrukluyor, uzun ve telaşsız hareketlerle kendini okşuyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Sen gelmedin."

Gülüyor ve bu ses içimde bir heyecan yaratıyor. "Daha işimiz bitmedi."

Alex bacaklarımı açarak dikkatimi çekiyor. Çırılçıplak soyunmuştu ama iyi bakamıyordum çünkü

Üzerime eğildi ve ağzımı kendi ağzıyla kaptı. Dili benimkine karşı dönüyor ve derin, alçak bir inilti göğsünü titretiyor.

Gözlerim açılıp onunla karşılaşılıyor. Yanaklarında pembe bir kızarıklık var. Ağzım hâlâ River'in misk kokulu tadıyla dolu ve Alex'in bakışlarını tutup dilimi dışarı çıkararak ağzının derinliklerine yönlendiriyorum. Kalçaları bana çarpıyor, sertleşmiş siki kasık kemiğime sürtünürken o da ağzımın tadını emiyor.

Geri çekiliyor ve endişeyle kaşlarını çatıyor. Başımı sallıyorum ve ona gülümseyerek alt dudağını ısırıyorum. River'la aralarında her ne oluyorsa, ben buradayım.

Alex gülümsememi karşılıyor. "Hazır mısın?"

Ne için? Umurumda değil. Her ne planlıyorlarsa harika hissettireceğini biliyorum. "Evet."

Kıkırdıyor, kalçalarımı kavlıyor ve beni yüzüstü masanın üzerine çeviriyor, böylece kığım havada, ucundan sarkıyor. Ayak parmaklarımın ucunda dengede durmaya çalışıyorum ve Alex kalçamı avuçlayarak beni sabitliyor. Yavaşça içime girmeden önce sikini ıslaklığında daireler çizerek ovuşturuyor. Onun büyüklüğüne alışmaya çalışırken gözlerim geri dönüyor. Sırtımı okşuyor ve onayını mırıldanıyor. *"Siktir, Kedicik. Çok iyi hissediyorsun, çok sıkı."*

River göremediğim bir yere gidiyor ama Alex beni tutuyor.

Bakmaya çalıştığımda sert bir itme ile. "Sabırlı ol, Kedicik. Bu hoşuna gidecek."

Gözlerim kapanıyor ve karnım beklentiyle sıkışıyor. Alex alçak sesle, acı dolu bir inilti çıkarıyor. "Lanet olsun, böyle devam edersen başaramayacağım."

Telaşsız ve istikrarlı temposu beni çıldırtıyor. Alex beni yerimde tutuyor, ritmi kendim ayarlamamı imkânsız hale getiriyor ve bana işkence ediyor. İçeri...bir...iki...üç. Dışarı... bir... iki... üç. Daha fazlasına ihtiyacım var, hem de *hemen*.

Geri çekilirken sikini kovalayarak geri itmeye çalışıyorum. Kıcıma bir tokat indiğinde keskin bir çığlık atıyorum ve kalçalarım arasında acı bir karıncalanma oluyor. Boğazımın arkasından alçak sesle inliyorum, sinirlerim kıvılcımlanıyor.

"Hoşuna gitti mi Mia? Şaplak yemek hoşuna gidiyor mu?" River masaya yaklaşırken sorar.

"Evet." Daha önce sadece birkaç kez yapmıştım ama kesinlikle hoşuma gitti. Acaba kalçalarımı biraz daha geriye kaydırırsam Alex'in bunu tekrar yapmasını sağlayabilir miyim?

Alex kıkırdıyor ve öne doğru eğiliyor, göğsünün ağırlığı sırtıma değişiyor ve kalçaları masanın kenarına bastırarak beni yerimde tutuyor. Kendini düzeltmeden önce kürek kemiklerimin arasına bir öpücük konduruyor ama kıpırdamama izin vermiyor.

"Mia?" River saçımın nemli bir tutamını yüzümden geriye doğru okşuyor ve çömeliyor, böylece başımı masaya yasladığım yerden ona bakmak için boynumu zorlamam gerekmiyor. Bakışları benimkilerle buluştuğunda bir nefes çekiyorum. Gözleri kapkara bir şehvet havuzuna dönüşmüştü.

"Sana bir şey aldım. İtiraf etmeliyim ki benim açımdan hüsnükuruntu idi, ama şimdi seni buraya yatırdığımıza göre, bunu yaptığım için çok mutluyum," diyor River ve elinde küçük çelik bir nesne tutuyor. Yumurta gibi kalın ama bir ucu daha sivri, diğer ucunda ise kristal kaplı dairesel bir disk var.

Ne olduğunu anladığımda gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

"Vay anasını.

O bir popo tıkacı mı?"

Nesneyi döndürüyor, büyük elleri nesnenin küçük görünmesini sağlıyor. "Daha önce hiç kullandın mı?"

Başımı sallıyorum, nefesim boğazımda düğümleniyor.

Sırtıma doğru hareket ettiriyor ve omurgamdaki soğuk metali hissedebiliyorum ve bu doğrudan içime bir ürperti gönderiyor. "Bana güveniyor musun?"

Bunu gerçekten yapıyor muyum? Endişe, hatta belki de korku göğsümü sıkıyor ve parmaklarım avuçlarımın içinde

kıvrılıyor. I

River'ın bakışlarını araştır. Sakin, açık. Bundan sonra ne yapacağımız bana bağlı. "Ya hoşuma gitmezse?"

Alex'in avuç içi kalçamın yan tarafında küçük bir daire çiziyor. "O zaman duruyoruz. Sadece senin sevdiğin şeyleri yapacağız, tamam mı?"

Sertçe yutkunuyorum. "Evet, tamam."

River şakağımı öpüyor ve kulağıma fısıldıyor. "Güzel, aşkım. Çok mükemmel."

Övgüsü içimde bir ürperti yaratıyor ve birdenbire istediği her şeyi yapmak istiyorum. Geri çekiliyor ve ben onu göremiyorum, bunun bir önemi yok çünkü tüm konsantrasyonum River'ın oyuncağı sırtımdan aşağıya doğru takip etmesine odaklanmış durumda. Kuyruk sokumuma ulaşır durakladığında sıkılıyorum. Küçük nesneyi oraya koyuyor ve düşürmemek için beni tamamen hareketsiz kalmaya zorluyor. Eğer en korkunç işkence tekniklerini anlatan bir kitap varsa, eminim içinde bu da vardır.

Alex'in elleri kığımın kenarlarını yoğurup kaslarımı gevşetiyormuş gibi geliyor. Gerginlik vücudumu terk ettiği anda onları birbirinden ayırıyor ve kısık bir inilti çıkarıyor. "Siktir, Kedicik. Çok güzelsin."

Onun sözleri bu şekilde teşhir edilmekten duyduğum endişeyi biraz olsun hafifletti.

Oyuncak sırtımdan çıkarılıyor ve yerini River'ın öpücüğü alıyor. "Başlayacağız. Rahatsız olduğun herhangi bir noktada durmamı söyle. Gerildiğini hissedeceksin ama canın yanmayacak."

Başımı sallıyorum ve alnımı masaya koyuyorum, kollarım içgüdüsel olarak yanlarıma kıvrılıyor. Çatlağımdan aşağı ılık bir sıvı döküldüğünde ağzım açık kalıyor, ardından River'ın dokunuşu geliyor. Kuyruk sokumumdan deliğime doğru yumuşak bir yol çizerek başlıyor ve geri çekilmeden önce parmaklarını Alex'in sikinin amımın derinliklerinde olduğu yerde daire çizmek için ayırıyor. Alex neredeyse acı dolu bir ses çıkarıyor ama hareket etmiyor. Bunun yerine, River üzerimizde çalışırken donup kalıyoruz. Hareket yavaşlığıyla yatıştırıcı ve

Sırtımdaki kaslar gevşemeye başlıyor, ta ki masanın üzerinde eriyene kadar.

Parmağının ucu dar deliğimi çevreliyor ve ben ona doğru geri itene kadar kenarından içeri girmiyor. "Vay anasını. Vay anasını."

River mırıldanıyor ve parmaklarını sokana kadar hareket ediyor. Alışmam için bana bir an veriyor, bir parmak daha ekleyip tekrar bastırmadan önce birkaç kez içeri ve dışarı itiyor. Basınç arttıkça boğazımdan kısık bir inilti çıkıyor. Neredeyse çok fazla ve oyuncağı nasıl alacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Alex kıpırdamadan duruyor, River ben nefesimi bırakana kadar beni yavaşça okşarken siki hâlâ içime gömülü.

"Güzel, çok iyi gidiyorsun aşkım." River parmaklarını kaldırıyor, ama dili göt deliğimin üzerinde düzleştğinde onaylamayan sızlanmalarım kısa kesiliyor. Sertçe sarsılıyorum, kalça kemiklerimin zedelendiğine şüphe yok.

River sadece mırıldanıyor ve tekrar yapıyor. Duygunun yumuşak kayışı karşısında gözlerim geri yuvarlanıyor.

"İyi hissediyor musun, kedicik?" Alex'in başparmakları yanaklarımı daha da ayırmadan önce tenimi okşuyor.

"Hiçbir fikrin yok," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. Alex'in kalçaları içime giriyor ve gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Oyuncağın çelik ucu girişime bastırılmadan önce denemek isteyip istemediğini merak etmek için bir anım var. Çenem kilitleniyor ve istilaya karşı sıkılaşıyorum.

"Kaslarını gevşet, Aşkım. Nefes al."

Derin bir nefes alıyorum ve soğuk çelik deliğime girdiğinde ve daha derine ilerledikçe sabit basınç arttığında gözlerim başımın içinde geriye yuvarlanıyor.

"İşte böyle, Aşkım. İşte böyle. Çok iyi gidiyorsun." River'ın teşviki, ilave baskıyla birleşince beni başka bir orgazmın kıyısına doğru itiyor. Tamamen oturduğunda, kıcıma küçük bir dokunuş yapıyor ve inliyor. "Çok güzelsin. Kıcımda benim oyuncağım varken onun sikini alıyorsun. Yakında ikimizi de almaya hazır olacaksın."

Kukum sertçe kasılıyor, Alex'ten bir inilti geliyor, o da içime giriyor. İçimde hareket ettiği için dolgunluk hissi iki katına çıkıyor. Duygu yükseldikçe bedenim titriyor, içimde dayanılmaz bir ağrı oluşurken tendonlarım sıkılaşıyor. Serbest kalmaya doğru ilerlerken nefesim kesiliyor.

Alex çekiliyor ve ben çığlık atıyorum, orgazmım benden çalınıyor. Sadece gülüyor ve beni ters çevirip tekrar içine batmadan önce omurgamı öpüyor. Her vuruşta basınç yeniden yükselirken sırtım masadan kalkıyor.

River beni öpüyor, dili Alex'le aynı anda okşuyor ve parmakları saçlarımın arasına giriyor. Vücudumla daha önce hiç bu kadar uyumlu, şu anda hissettiğim kadar canlı hissettiğimi sanmıyorum. River geri çekilip alt dudağımı ısıırıyor ve ben peşinden koşarken bir kahkaha atıyor. Çenemin kenarını, boynumun aşağısını yalayıp meme ucuma doğru morartıcı bir yol bıraktığında hemen sakinleşiyorum.

BÖLÜM 42

ALEX

SIKTIR. Mia sikimin etrafında kenetlendiğinde gözlerim geri yuvarlanıyor. Popo tıkacı onu iki kat daha sıkı yapıyor. Yaklaşan orgazmıma karşı ısırmak zorundayım. Ona bir tane daha vermeden gitmemin imkânı yok.

Görüşüm River'ın yassı dilinin göğsünün altından tepe noktasına doğru ilerlediği yere odaklanmış durumda. Gül rengi meme ucunun etrafında dönüyor ve kalçaları benimkine doğru sallanıyor. Tükürüğünün dudaklarından süzülüp kızın solgun tenine inişini izlerken tenim yanıyormuş gibi hissediyorum, ağzına almadan önce pembe pembe kızarıyor.

Mia etrafımda nabız gibi atıyor ve ben inliyorum. River'ın sıcak bakışları benimkilere takılıyor ve beni altına çekiyor.

Onu daha sert emdiğinde nefesim boğazımda düğümleniyor, bakışlarımızı bırakmadan yanaklarım çukurlaşıyor. Bunu sikime kadar hissedebiliyorum ve itişlerim düzensizleşmeye başlıyor. Dudaklarımdan sürekli saçma sapan sözler dökülüyor. "Becer beni-çok sıkı-çok iyi-"

River geri çekiliyor, dili göğüs ucunun etrafında dönüyor, dudaklarından göğüs ucuna doğru bir tükürük çizgisi uzanıyor. Aniden gelen ezici bir yalama ihtiyacı taşaklarımı sıkıyor ve kendimi durduramadan dilim onunkinden milimetrelerce uzakta, aynı meme ucunun etrafında dönüyor. Mia yumruğunu neredeyse acı verecek şekilde saçlarıma geçirmeden önce geriliyor ve beni yerimde tutuyor.

Her ne oluyorsa, onu durdurmaya çalışmıyor.

Nefesim sıcak çıkıyor ve tüm sinirlerim ateşleniyor. River kıpırdamadan duruyor, dili hâlâ meme ucuna bastırıyor. Dilini dilimle sıyırdığımda ona bakmaya cesaret edemiyorum. Boğazından inliyor, vücudu geriliyor ama sanki bundan sonra olacakları benim kontrol etmeme izin veriyormuş gibi hareket etmiyor. Dili yumuşak, ıslak ve ben daha fazlasını istiyorum. Benimkini onunkinin üzerinde gezdiriyorum, bu sefer oyalanmasına izin veriyorum ve River'ın kontrolü kırılıyor.

Başımı geriye çekip dilimi ağzına alıyor ve gözlerim yuvalarından fırlıyor. *Sikeyim*. Kalçalarım Mia'ya çarpıyor ve kendi orgazmını kovalarken etrafımda sıkılaştığını hissedebiliyorum. Taşaklarım inanılmaz derecede sıkı ve aletim her hamlede nabız gibi atıyor. Çok yaklaştım.

Mia haykırırken aynı anda River'ın dili ağzıma doluyor ve çekilmeden önce kendini gömüyor. Ne kadar yakın olduğum için titriyorum. River dilimi sikimi emdiği gibi emiyor ve dünya etrafımda patlıyor. Boşalmam o kadar sert oluyor ki gözlerim bembeyaz oluyor. River saçlarımı bırakıyor ve içim titrerken başımı Mia'nın göğüs kemiğine yaslıyorum. Bu hayatımın en iyi orgazmıydı.

Bakışlarımı River'a çeviriyorum. Kararsız bir bakışla bana bakıyor ve yanakları kızarıyor. Onu hiç görmediğim kadar savunmasız görünüyor ve ben de gülümseyerek dudağımı ısırıyorum, bundan ne kadar hoşlandığımı görmesine izin veriyorum.

Gözleri kararıyor ve dudaklarında yavaş, hınzır bir gülümseme beliriyor. Boyumdan büyük işlere kalkıştım ve buna bayılıyorum.

Sikim Mia'nın içinden kayarak çıkıyor, aşırı hassas ucu ağır bir şekilde kalçama iniyor. Kendimi ayakta tutmak için iki elimi iki yanına koymam gerekiyor. Yeşil gözleri puslu ve yumuşak, gevşek bir gülümseme takınıyor.

Benimle buluşmak için dirseklerinin üzerine yükseldiğinde ona doğru eğildim ve ağzını durgun bir öpücükle aldım. "İyi misin? İyi hissediyor musun?"

Gülümsemesi parlıyor. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Şu andan itibaren her şey yokuş aşağı çünkü bunu geçmen mümkün değil."

River güler ve saçlarını yüzünden uzaklaştırır. "Bu çok şirin, bebeğim. Çok tatlısın." Şakağına bir öpücük konduruyor ve ben bir adım geri çekilip onlara yer açıyorum. River bana doğru bakıyor. "Benim odam."

"Tamam patron," diye cevap veriyorum düşünmeden, ama gözlerinin kararması ve yutkunurken boğazının titremesi sikimin seğirmesine neden oluyor. *Bu hoşuna gitmişti.* Ona şakacı bir şekilde sırtıyorum ve yanağında hafif bir pembelik beliriyor. Onu böyle savunmasız seviyorum.

River Mia'yı kollarına alıyor ve Mia yüzünü onun göğsüne gömüyor. Hokey oynadığım için diğer erkeklerle çıplak dolaşmaya alışkınım ama gözlerimin River'ın sert sikine kaymasını engelleyemiyorum. Kalın, damarları boylu boyunca uzanıyor ve başı neredeyse kızgın bir kırmızı. Dilim alt dudağımın üzerinden kayıyor ve bir boncuk precum ışığı yakalıyor. Hay sikeyim. Başımı sallıyorum, kendime gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Mia çok güzel, yatağa uzanmış. Göğsü ve boynu gül rengine kızarmış ve saçları başının etrafında bir hale gibi yayılmış. Melek gibi.

River kalçalarının arasına girip ayak bileklerini kavırıyor ve ayakları kışına gelene kadar dizlerini yukarı itiyor. Hâlâ yerinde duran popo tıkacının şeklini ve bulaşmış orgazmımın kalıntılarını seçebiliyorum.

"Onu temizlemeliyiz," diyorum ve banyoya doğru yöneliyorum.

"Bunu planlıyorum." River'ın sesi beklediğimden daha karanlık, daha aç ve bir havlu almak için beni takip etmek yerine, bacaklarının arasına inip kalçalarını omuzlarına yaslayarak uzun, yavaş bir yalamaya başlamasını izliyorum.

"Çok hassas." Mia ciyaklıyor ve neredeyse yataktan fırlıyordu ama River onu kalçalarından sıkıştırarak

yer. "Seni yakaladım Mia," derken gözlerini kızın amından ayırmıyor. Yavaş gideceğim."

Düz yatmadan önce bir süre ona bakar. River onaylarcasına mırıldanıyor ve dilini daha aşağıya uzatabilmek için onu hafifçe kaldırıyor. Amından döllerimi yaladığını, her santimini temizlediğini fark ettiğimde, hayatının en iyi orgazmını yaşayan biri için sikim tamamen sertleşiyor. River'ın kalçaları öne doğru sallanıyor, baskı arıyor ama kendini tutuyor, sürtünmeyi reddediyor.

Mia'nın bacakları titriyor ve titriyor. Adam onu gittikçe daha yükseğe çıkarırken neredeyse kırılğan hareketlerle hareket ediyor. Çok geçmeden saçlarını kavriyor, onu klitorisine doğru daha sert çekiyor, nefes alabildiğinden bile emin olamayana kadar yüzünü aşağıda tutuyor ve eminim ki umurunda bile değil.

Avucumu aletimin üzerinde gezdiriyor, kökten uca doğru okşuyor, Mia'nın çaresiz çılgınlıklarını duyunca hareketi tekrarlamadan önce başını sıkıyorum. River onu zirveye yaklaştırdı; sesi anlaşılmaz hale geldi.

River onun kafasını koparır ve gözleri öfkeyle parlayarak doğrulup oturur.

"Ne. Ne. Gerçek. Sikeyim. River." Her kelime arasında nefes nefese kalıyor ve onu öldürmeyi düşünüyormuş gibi görünüyor.

Ona sadece sıcak bir şekilde bakıyor ve göğsüne çekiyor. Onu güvende tutmak için bir kolunu beline dolamak zorunda kalıyor. Kız boynuna karşı tehditler mırıldanırken ve kulağa *işkence* gibi gelen bir kelime söylerken sırtıyor.

"Bir daha gelersen işin biter ve senin için hâlâ planlarım var," diyor sade ve gerçekçi bir şekilde. Her ne oluyorsa, River'ın oyununu oynuyoruz. Acaba roller tersine dönseydi bununla nasıl başa çıkardı? Bu düşünce içimde bir heyecan yaratıyor ve sikim elimde seğiriyor. River hareketi fark ediyor ve başını yatağa doğru çeviriyor. "Sırt üstü uzan."

Hızlıca yatağa uzanıyorum, başımı yastığa koyacak şekilde yer değiştiriyorum. River, Mia'yı sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kaldırıyor ve nazikçe bana sarılması için aşağıya doğru yönlendiriyor. Ağzı bir iniltiyle açılıyor ve yavaşça sikime gömülürken başı geriye düşüyor.

Duvarları etrafımda kapandığı anda kalçalarım yukarı doğru itiliyor. "Çok sıkı, kedicik."

Beni tamamen içine oturtmak için mırıldanıyor ve kıpırdanıyor.

"Ona doğru eğil, Aşkım," diyor River, göğsü benimkiyle aynı hizaya gelene kadar bir avucunu sırtına koyarak onu nazikçe aşağıya doğru yönlendiriyor.

Oyuncağı onun kıcından çıkardığı anda, tam olarak ne olacağını biliyorum ve o anda neredeyse deliriyordum. Dişlerimi sıkıyorum ve kendimi toparlamak için burnumdan nefes alıyorum. Elinde, aldığını görmediğim bir şişe kayganlaştırıcı var ve sonra onu kızın kıcının üzerinde gezdiriyor.

"Ne?" Mia bana karşı irkiliyor ve ben de elimi yatıştırıcı bir hareketle onun yanında aşağı yukarı gezdiriyorum.

"Bu iyi hissettirecek, Kedicik. Söz veriyorum."

Kollarımda sertleştiği için kıcına çentik attığını anlayabiliyorum.

River eğiliyor ve benim daha önce öptüğüm yere, onun omurgasına bir öpücük konduruyor. "Seni yakaladık, bebeğim." Kadın gevşiyor ve River yavaşça, her seferinde daha da derinleşen sığ itişlerle içine giriyor. Adam onu gerdikçe boşluk inanılmaz derecede daralıyor.

River bakışlarımı karşıladı ve "İyi misin?" diye sordu.

Evet anlamında başımı sallıyorum çünkü iyiden çok daha iyiyim.

Ağzını onun omzuna koyacak şekilde alçalıyor ve kulağına fısıldıyor, "İşte böyle, Aşkım. Nefes al. Bizi çok iyi idare ediyorsun."

Parmakları saçlarıma dolanıyor ve adam sallanırken bana tutunuyor. Tamamen içine girdiğinde, hepimiz terden sırılsıklam olmuştuk.

Derin nefesler alıyorum, kafam zevkten o kadar bulanık ki kendimden geçiyorum.

Sonra River çekiliyor ve tekrar onun içine giriyor ve üçümüz de inliyoruz. Bir saniye önce bunaltıcı olan şey şu anla karşılaştırıldığında hiçbir şey.

Her itişinde, sikişinin benimkine sürtünmesini hissedebiliyorum. "*Siktir.*"

"Kendini çok iyi hissediyorsun," diyor River, ama Mia'yla konuşurken gözleri benimkilerin üzerindeydi. Bacaklarım titriyor ve her yerim titriyor, tamamen onun merhametine kalmış durumdayım.

River neredeyse tüm yolu çeker ve geri batar.

Her şeyi hissediyorum. Mia sıkıyor. River ikimizi de sikiyormuş gibi itiyor.

Kalçalarım River'ın vuruş ritmine uyarak ona doğru kalkıyor ve duvarları sikimin etrafında titreşerek inliyor.

Ellerini kavriyorum, parmaklarımızı başımın iki yanında dolaştırıyorum ve ağzını dağınık, muhtaç bir öpücükle yakalıyorum.

River eğilip ellerini Mia'nın ve benim bileklerimize doluyor ve hareketleri düzensizleşiyor. Dişlerini Mia'nın omzuna geçirdiğinde tutunduğu kontrol parçalanıyor.

Orgazmdan titreyerek çıkıyor, etrafımızda o kadar sıkı kenetleniyor ki, ben amına boşalana ve River da kışını doldurana kadar ikimizi de kendine çekiyor.

Yere yığılıyoruz, River yavaşça çekiliyor ve Mia'yı üzerimden kaldırarak yatakta ikimizin arasına sokuyor. River öne doğru eğilip Mia'nın omzundaki ısırık izini öpmeden ve yataktan yuvarlanmadan önce birkaç dakika boyunca hepimiz sessiz, tamamen hareketsiziz.

Banyodan iki ıslak bezle döndü, birini bana attı, sonra Mia'yı nazikçe temizlemeye devam etti, hassas amına dikkat etti.

Yatağa geri dönüp çarşafı üçümüzün üzerine çekmeden önce her iki giysiyi de çamaşır sepetine atıyor.

Burnunu göğsüme gömüyor ve River sırtının etrafında kıvrılıyor.

"Biz... sabaha... gidiyoruz." O kadar yorgun ki, kelimeleri esnemesiyle birlikte kırık dökük çıkıyor ve daha cümlesini bitirmeden uykuya dalmış oluyor.

Saçlarını okşayarak onu daha derin rüyalara daldırıyorum. Tamamen kendinden geçtiğinden emin olduğumda River'a bakıyorum, gözleri çoktan bana dikilmiş, yüzümü inceliyor.

Sertçe yutkunuyorum. Kendimi hiç bu kadar savunmasız hissetmemiştim. "Sence öpüşmemiz onun için sorun olur mu?"

Gözleri kararıyor, sanki bir deklanşör düşmüş gibi, duygularını gizliyor. "Senin için sorun olur mu?"

Dudaklarımı yalıyorum. *Siktir et.* "Evet. Hoşuma gitti."

Dudaklarında yavaş, seksi bir gülümseme beliriyor ve gözleri donukluktan çarpıcı bir yoğunluğa geçiyor. Bir elini yanağıma doğru uzatıyor ama buna hazır olmadığım için geri çekiliyorum. Nefesini bırakmadan önce bir saniye beni izliyor. "Mia'ya bir şey olmaz. Şaşırmadığına eminim."

Çok şaşırdığımı düşünürsek, sözleri çok komikti. Belki de şaşırmadım. Belki de tüm bu zaman boyunca inşa ediliyordu? "Sence?"

River başını sallıyor ve kendine olan güveni sakinleşiyor. "Mia da aynen öyle. O bizim için mükemmel. Her zaman öyleydi. Sorun bizdik."

BÖLÜM 43

MIA

YUMUŞAK DUDAKLAR şakağıma bastırarak beni yavaşça uykudan uyandırıyor ve gözlerim kırpışarak açılıyor. River yatağın kenarında oturuyor, yumuşak, çocuksu bir gülümsemeye bana doğru eğiliyor. Giderek daha az rastlanır oluyorlar ve bu göğsümde bir sıcaklık yaratıyor.

"Günaydın." Dudağımin kenarını ısıırıyorum.

River'ın saçları dağınık, bazı teller geriye itilmiş, bazıları da gözlerinin kenarına dökülmüş. "Günaydın aşkım." Saçımın bir tutamını kulağımin arkasına götürüyor ve tenim onun dokunuşuyla karıncalanıyor. "Bize kahvaltı hazırlayacağım."

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama Alex'in kolu ortama dolanıyor ve boynumun kıvrımına doğru mırıldanıyor. "Beş dakika daha."

Göğsümde bir kahkaha kabarcığı oluşuyor ama omzuma ağzını açarak bir öpücük kondurup dilini kenarda gezdirince kısa kesiliyor.

"Hmmm... tadı güzel,
Kedicik." Sertleştım.

"Kahretsin! Crookshanks!"

"Merak etme, dün gece onu kontrol ettim. Her şey yolunda," diyor River ve odadan çıkmadan önce ayağa kalkıyor.

"Gördün mü? Tek istediğı-" Alex kulağımin kıvrımına zar zor öpücükler yerleştiriyor. "-seninle ilgilenmek."

Ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğiyorum. "Ve sen."

Arkamda donup kalıyor ve tekrar konuşana kadar birkaç saniye geçiyor. "River'ı öptüm."

"Biliyorum, oradaydım. Ve?"

Bu pozisyonda yüzünü göremiyorum ama tereddütünü neredeyse hissedebiliyorum. "Bu... beni boşalttı."

"Bu neden bu kadar ateşli?" Mırıldanıyorum ve kollarında dönüyorum.

Çıplak göğsünün görüntüsü hemen dikkatimi çekiyor. "Ateşli mi? Hey, kedicik. Gözlerini buraya dik."

Bakışlarım ona kayıyor. Hâlâ o kadar kararsız görünüyor ki kalbim sızlıyor. "Özür dilerim."

Alex gözlerimi arıyor. "Kızgın değil misin?"

"Kızgın mı? Neden kızayım ki?" River'ın dilinin Alex'in ağzını okşayışının görüntüsü beynime kalıcı olarak kazınacaktı. O an doğru, neredeyse olması gerektiği gibi hissettirdi.

"Kıskanç mı?" Alex açıklıyor.

Tamamen hareketsiz kalıyorum, ciğerlerim buz kesiyor. "Neden? Kendi alanınızı istediğinizi mi söylüyorsunuz?" Derin bir nefes alıyorum, bir sonraki kısmı çıkarmak için mücadele ediyorum. "Bunu yapabilirim."

Kaşları havaya kalktı. "Hayır, tabii ki değil." "Pislik. Beni böyle korkutma-"

Sözümü kesiyor, parmaklarım saçlarında kıvrılana kadar beni uzun ve derin öpüyor. "Bu işte beraberiz. Üçümüz de, değil mi?"

"Evet." Sesim bir törpü gibi çıkıyor. "Biraz eğlen derim. Keşfedin, bakalım içinde bir şeyler kıvılcımlanacak mı?"

Başını sallıyor, sonra parmağını burnumun köprüsünde gezdiriyor ve gülümsüyor. "River bu konuda sakın olacağını söylemişti."

"Öyle mi yaptı?"

"Bildiğini söylemiştin."

"Sana nasıl baktığını biliyordum."

Gözleri büyüdü. "Bu ne anlama geliyor?"

"Olamaz. Siz ikiniz bunu çözmelisiniz."

Alex şakacı bir hırlama sesi çıkarıyor, beni göğsüne çekiyor ve sertçe öpüyor. İkimiz de nefes nefese kaldığımızda

geri çekilir. "Yani iyi miyiz?"

"İyi misin?" Ben soruyorum. "River'ın seni istediğini bilmek seni tahrik ediyor mu?"

"Evet."

"O zaman sorun yok."

Başını sallıyor, gözleri tavana odaklanmış durumda ve kafasının içinde dönen çarkları görebiliyorum.

Başparmağımı çenesinde gezdirip aşağı doğru eğiyorum. "Hey. Unutma, bu hiçbir şeyin olmak *zorunda olduğu* anlamına gelmiyor. Hatta bu fikir hoşuna bile gidebilir. Hisset. Kendi hızında git. Ne olursa olsun baskı yok. Emin olmamakta sorun yok. Kimse size bir şey etiketletmiyor. River'a güvenin. Çözmenize yardımcı olacaktır."

Alex burnunu benimkine dayıyor. "Teşekkür ederim." "Ne için?"

"Her şeyi."

BÖLÜM 44

MIA

Klinikteki ilk mesaimi hazırlanırken içimi bir heyecan kaplıyor. Son yirmi dört saat bir kasırga gibi geçti. Önce Gerard fikrimi beğendi, sonra... kızarıklığın boynuma doğru yayıldığını hissedebiliyorum. Sonra hayatımın en iyi seksini yaşadım. Islanmadan bunu düşünemiyorum bile.

Yatağa oturup çoraplarımı giydim. Çocukların seveceğini düşünerek parlak yeşil önlüklerimi giymeye karar verdim. Elbette staj yapmak ve doktor olarak çalışabilmek istiyorum ama klinikte çalışmaya başlayacağım için daha az heyecanlı değilim. Eğer bir şey varsa, bu kendi başına bir eğitim şekli.

Telefonum çalıyor ve sehpadan alıp Gerard'ın numarasının ekranda belirdiğini görünce şaşırıyorum.

Hemen cevap verdim. "Günaydın."

"Günaydın." Sesi ciddiye ve ben kaskatı kesildim. Bir şey mi değişti? Finansmanımı mı kesiyor? "Mia, güvenlik tarafından bir şey dikkatime sunuldu."

Kaşlarım birbirine çarpıyor, bunun nereden geldiğini bilmiyorum. Oradan çıkıp çılgınca bir şey yapmış değilim ki... Donup kalıyorum, tam olarak ne yaptığımı hatırlıyorum.

"Alex Grayson ve River Davis'e ait olduğu anlaşılan bir video görüntüsü var. İkisi de Bruins'te oynadığı için endişelendiğimi söylemek zorundayım."

Midemde bir öfke titreşimi dolaşıyor. "Sana karşı dürüst olacağım Gerard. Bunun bir sorun olduğundan tam olarak emin değilim."

Bir çocuğa bir şey açıklayacakmış gibi nefes nefese kalıyor ve dişlerim sıkılıyor. Onunla tartışacak durumda değilim.

"Çocuklara yönelik bir hayır kurumu kuruyorsunuz ve böyle bir şeyin bir parçası da tamamen dürüst olmaktır. Prosthetics For Kids ile aktif olarak ilgilenen biriyle çıkmak profesyonelce değil. Oyuncuları projenizin başrol oyuncusu yapmayı seçtiniz ve medya biriyle çıkmanızı çıkar çatışması olarak yorumlayacaktır..." Boğazını temizliyor ve ses tonu anlayış dolu. "Duymak istediğinizin bu olmadığını biliyorum ama Astrocorp fonunu almaya devam edecekseniz, oyuncularla arkadaşlık etmeme kuralında ısrarcı olacağız. Her şey tamamen profesyonelce olmalı. Anladınız mı?"

Sertçe yutkunuyorum, gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor. "Anlıyorum. Sorun olmayacak."

Kelimeleri söylemek bile göğüs kafesime bir bıçak saplıyormuşum gibi hissettiriyor.

"Sana güveniyorum Mia."

"Elbette. Bunun ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." Sesimin titremesini zar zor engelleyebildim. Tanrıya şükür görüntülü arama yapmadı, yoksa gözyaşlarımın yanaklarımdan süzüldüğünü görecekti.

"Güzel. O halde başarılı olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum" dedi ve beni bıraktı.

Yatakta donup kaldım, yumruğumu pantolonuma gömdüm. Bunu yapamam.

"Hey, hazır mısın, kedicik?" Alex odaya giriyor ve yüzüm parçalanıyor. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum.

"Vay anasını. Ne oldu?" Önümde diz çökmüş, başparmakları çenemde geziniyor ve bu o kadar rahatlatıcı ki daha çok hıçkırıyorum. Bundan nasıl vazgeçebilirim ki?

"River, buraya gel!" Alex fısıltıyla cesaretlendirmeler arasında bağılıyor. "Her şey yoluna girecek. Sadece bana sorunun ne olduğunu söyle, ben de düzelteyim. Lütfen Mia. Beni korkutuyorsun."

Alex arkamdaki yatağa tırmanıyor ve River onun yerini alarak kalçalarımın arasına diz çöküyor. Nasırlı parmaklarıyla çenemi kavıyor ve ona bakmam için yukarı kaldırıyor. "Bana bak, aşkım."

Gömleğinin ikinci düğmesine bakıyorum. Gözyaşlarımın gücüyle bulanıklaşıyor.

"Mia. Bak. Bana. Bana bak," diye emrediyor River ve gözlerim ona kayıyor. Yüzümü incelerken yüz hatlarında endişe okunuyordu. Kaşları birbirine çarpıyor. "Ne oldu?"

Ağzım titriyor. Ona söylemek istemiyorum. Yüzlerini görmek istemiyorum. Bunun bizim gerçekliğimiz olmasını istemiyorum.

Hayal kırıklığı göbeğimin altında yanmaya başlıyor. "Gerard aradı. Görünüşe göre güvenlik bizi lobide öpüşürken görmüş ve Astrocorp ilişkimizi fark etmiş..." Daha adını bile koymamıştık ama ben şimdiden kaybetmeye başladım. Nefes alıyorum ve devam ediyorum. "Oyuncularla arkadaşlık etmeme kuralı uyguluyorlar, yoksa finansmanı çekecekler."

Alex'in kolları ortama dolanıyor ve hırıltılı bir nefes alıyor.

River'ın Adem elması yutkunmasıyla birlikte hareket eder ve "Ayrılmak mı istiyorsun?" diye sormadan önce dişlerini birkaç kez sıkar.

En ufak bir acı belirtisi var, ama bunu iyi gizliyor. River her zaman bana göz kulak oluyor, şimdi bile.

"Hayır, bilmiyorum," diye tamamen dürüstçe cevap veriyorum ve Alex'in nefesini enseme hissedebiliyorum ve bana doğru çöküyor.

"Tanrıya şükür," diyor dudakları enseme okşayarak.

River'ın dudakları bile gülümseyerek yukarı kalktı.

"Bunun bir şeyi nasıl çözeceğinden emin değilim," diyorum.

River saçımın gevşek bir tutamını kulağımın arkasına atıyor. "Önemli olan tek şey senin bunu istiyor olman. Geri kalan her şeyi halledebiliriz. Astrocorp ilişkimizi kabul etmiyor. O zaman bilmelerine gerek yok. Bizimle olmak istiyor musun?"

Çaresiz hissetmekten çok yoruldum, sanki başkaları hayatımı kontrol etme gücüne sahipmiş gibi. River ve Alex değil. Onlar her zaman benim karar vermeme izin verdiler. "Yani, bir sır mı? Bu senin için sorun değil mi?"

Alex'in dudakları boynumda geziniyor ve nefesi kulağımın üzerinde dolaşıyor. "Oh, senin küçük kirli sırrın olacağım, Kedicik."

River, ağzı benimkiyle buluşmadan hemen önce, "Kahretsin, bu çok ateşli," diyor. Hemen ona açılıyorum ve kalbim göğsümde çılgınca atana ve dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti çıkana kadar öpücüğü derinleştiriyor.

Geri çekiliyor, alt dudağımı ısırıdıktan sonra ağzına alıyor ve acısını öpüp yok ediyor. "Astrocorp'u sikeyim. Sen bizimsin."

Sözleri içimde bir ürperti yaratıyor. Bu sözler d a h a ö n c e söylediklerimizden çok daha sahiplenici ve onların da aynı şeyi hissedebileceği fikri midemde bir sıcaklık yaratıyor.

Yakında risk alıp onlara ihtiyacım olan tek şeyin onlar olduğunu söyleyeceğim.

Telefonumda bir alarm çalıyor. "Aman Tanrım. Geç kalacağım."

İlk günümü tamamen unutmuşum. Piper beni öldürecek.

River başını sallar. "Araba çoktan ön tarafta. Bir gün bana inanacaksın. Seni yakaladık."

Otuz saniye kala beni kliniğe götürmeyi başardılar. Bu sabah olanlardan dolayı kalbim hala çok hızlı atıyor.

Piper arka kapıdan giriyor ve yüzündeki kocaman gülümseme kayboluyor. "Ne oldu?"

"O kadar kötü
görünüyorum, ha?"

"Daha kötü. Şimdi
dökül bakalım."

"Gerard'ı tanıyor musun? Alex, River ve beni öpüşürken görmüş ve görünüşe göre Astrocorp'un arkadaşlık etmeme kuralı varmış."

Piper ellerini kalçalarına koyar. "Yepyeni bir kural, eminim."

"Tamamdır."

Bana bakıyor. "Yani onlarla aranız oldukça iyi, öyle mi?"

Saklamaya çalışmadan başımı

sallıyorum. "Ne yapacaksın?"

"Çocuklar bunu bir sır olarak

saklamak istiyor." "Peki sen ne

yapmak istiyorsun?"

"Onlardan vazgeçmek istemiyorum ama Çocuklar İçin Protez'den de vazgeçemem."

"Peki, sorun ne o zaman? Çocuklar bu işi gizli tutman konusunda sana zorluk mu çıkarıyor?"

"Hayır, hiç de değil."

Piper omuz silkiyor. "Görünüşe göre her şeyi halletmişsin. Ama Mia, öyle bir zaman gelecek ki tüm bunların ortaya çıkması gerekecek." Sonra da sırtlıyor. "Umalım da o zamana kadar onların fonuna ihtiyacın olmasın."

Gülümsüyorum çünkü planım tam olarak bu.

BÖLÜM 45

ALEX

Ne zaman evde olacaksın?

Yavru kedi: Yarım saat.

Mükemmel, yemek sipariş edeceğiz.

**Yavru kedi: Biraz nugget ve patates kızartması
alma şansım nedir?**

**Ben: Senin için mi? Şansım çok yüksek. Birazdan
görüşürüz. Seni şimdiden özledim.**

Ekranda baloncuklar belirip kayboluyor ve elim sıkılaşıyor. Dün geceden sonra nerede durduğumuzdan tam olarak emin değilim, ama sınırları zorlamalıyım çünkü ona karşı hissettiklerimin yarısını hissederse, yarın onunla evlenirim.

Kedicik: Ben de seni özledim. Birazdan görüşürüz.

Dudağımın kenarını ısıırıyorum, sözleri göğsümde dalgalanırken telefonuma gülümsüyorum.

"Neden böyle gülümsüyorsun?" River oturma odasının karşısından soruyor ve onu fark ettiğimde sertçe yutkunuyorum. Aman Tanrım. Duştan çıktığı için ıslak, geriye itilmiş saçlarından su damlaları düşüyor. Köprücük kemiğine düşen bir damlayı takip ediyorum ve meme ucuna ulaştığında bir iniltiyi bastırmak zorunda kalıyorum. Hay sikeyim.

Sanki küçük su damlası ne yaptığını çok iyi biliyormuş gibi, River'ın karın kaslarının ortasından aşağıya doğru yoluna devam ediyor ve kalçalarına sarılmış alçak beyaz havlunun altında kayboluyor.

Sikim fermuarıma karşı acı verici bir şekilde sertleşiyor. Cazibem artık her şeyi tüketirken bunu yıllardır nasıl görmezden geldim? Dünyamın eksenini kaydırmak için tek gereken bir öpücüktü. Şimdi tek önemli olan ikisi gibi görünüyor. Başka bir damlayı takip ederken dilim alt dudağımı ıslatıyor.

"Gördüklerini beğendin mi?" River'ın sesi alçak ve çakıllı.

"Evet," diye mırıldandım.

River inliyor ve bir adım daha yaklaşıyor.

Kafamın içinde alarm zilleri çalıyor ve panik başlıyor. Burada ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Ya bir şeye başlarsak ve her şey boka sararsa? Bir adım geri atıyorum. River dondu ve başka tarafa baktı. Yanağında bir kas titriyor ve havlusunu tuttuğu parmak eklemleri beyazlaşıyor.

"Mia'ya akşam yemeğinde ne istediğini sordun mu?" Sesi tüm duygulardan yoksun ve bu beni mantıksızca kızdırıyor. Ben dağılırken o nasıl bu kadar sakin olabiliyor?

Bunun onu öldüreceğini bildiğim için sırtıyorum. "Nugget ve patates kızartması istiyor."

"Sevimli olduğu için şanslı." "Çok tatlı."

"Tamam, duşa gir - antrenmandan sonra leş gibi kokuyorsun - ve ben de Uber Eats'i çağırayım." River bunu söylüyor ama yüz ifadesinde kokumdan iğrendiğini düşündüren hiçbir şey yok. Yanından geçiyorum, parmaklarım yan tarafındaki elini sıyrıyor ve gözle görülür bir şekilde ürperiyor. Beni istediği için tatmin olmuş bir şekilde tavsiyesine uyup banyoya g i d i y o r u m .

Benim odamda bir duş var ama onun yerine onunkine gidiyorum. Kapıyı açık bırakıyorum. Eğer bugün sınırları zorlayacaksam, her şeyi yapacağım. River'ın duşundan gelen su zaten ılık ve oda hızla buharla doluyor.

Kıyafetlerimi çıkarıp fayans zeminde bir yığın halinde bırakıyorum ve buharlı suyun altına giriyorum. Eğildim

başımı akıntının altına sokup iki elimi duvara dayadım ve akıntının omuzlarıma çökmesine izin verdim. Kafamı toparlamak ve bundan gerçekten ne istediğimi anlamak için biraz zamana ihtiyacım var.

Gözlerimi kapattım ve dün gecenin anıları tarafından saldırıya uğradım.

River sikini Mia'nın ağzına dayadı ve Mia'nın ona nasıl açıldığını gördü. Yanakları çukurlaşmış, onu daha derine çekerken çok güzel görünüyordu. Gözlerimi River'ın sikinin kaybolduğu yerden ayıramıyordum ve Mia onun etrafında inliyordu.

Ağzım sulandı ve aletim çoktan sertleşti. Elim. Çıkıntıdan vücut losyonunu kapmadan önce ucunu sıkıyorum ve kaymasına yardımcı olmak için avucumu kapatıyorum. Sedir ağacının topraksı kokusu burnuma doluyor ve aletimin tabanını sertçe kavriyorum.

River'ın dili meme ucunun etrafında dönüyor, tükürüğü sert tepesinin üzerine damlıyordu.

"River," diye homurdandım ve yumruğuma sarıldım, okşarken
Sonra ne olduğunu hayal edin.

Onu yalamak için lanet bir ihtiyaç duyuyordum ve dilim River'ın göğsünü ıslattığı yere dokunduğu anda vücudum canlandı. İlk başta tereddüt etmişti, ama bir baraj yıkıldı ve sonra parmakları saçlarıma gömüldü ve dili ağzımı beceriyordu.

Kendimi sertçe okşuyorum, onun kokusunu içime çekiyorum.

O burada ve aşağı itmeden önce her yükselişte ucu sıkın.

Kalçalarım River'ın ayarladığı ritme uydu ve Mia'yı aynı sertlikte becerdim. O anda evrendeki her şey değişti, sanki eksik bir parça nihayet yerine oturdu ve River dilimi sikimi emer gibi emerken ben onun içine boşaldım.

"Kahretsin... River," diye haykırıyorum ve içimden fışkıran döllere doğru yığıldım, alıyorum

ciğerler dolusu hava. Kesin olarak bildiğim bir şey var, o da bunu tekrar yapmak istediğim.

Vücudumu ve saçlarımı keseledikten sonra duştan çıkacak kadar kalp atışlarımı kontrol altına alabilmem birkaç dakika sürüyor. Orgazm olduğum için başım dönüyor ama utanmaya yerim yok çünkü o kadar sıcaktı.

Kalçalarımın bir havlu sarıyorum ve odadan çıkıyorum. River beni bekliyordu. Gözleri saf şehvetin siyah havuzlarına dönüşene kadar kocaman açılmıştı - yumruğumu siktiğimi duymuş, adını haykırıyordu. Ağzı sıcak ve emredici bir şekilde benimkine konduğunda düşüncelerim bomboş kalıyor ve dilimi onunkine daldırarak ona açılıyorum. Göğsünden bir hırıltı yükseliyor ve parmakları canımı acıtana kadar saçlarımı çekerek doğrudan sikime zevk gönderiyor.

Ellerimi saçlarına gömüyorum, ona daha yakın olmak istiyorum ve dilimi ağzına sokuyorum. Boğazımın derinliklerinde mırıldanıyorum. Tadı konyak gibi ve doğrudan kafama gidiyor. *Hay sikeyim.*

River sırtımı duvara çarparak aramızdaki boşluğu kapatıyor. Havlum yere düşüyor ve tenim ona karşı çıplak bir ateşe dönüşüyor.

River'ın gömleğinin düğmeleri açıktı. Omuzlarından itiyorum ve parmaklarımı çıplak göğsünde gezdiriyorum. Aletim pantolonunun kaba kumaşına baskı yapıyor ve sert çıkıntısını benimkine karşı hissedebiliyorum. Ona doğru sallanıyorum ve o da boynumu ısıırıyor, içinden bir inilti dökülüyor.

"Siktir, Alex." Çenemi ısıırıyor ve göğsümden aşağı bir titreme fırlıyor, doğrudan sert uzunluğuma gidiyor ve ucundan precum sızıyor.

Kalçamı kavırıyor, beni yerimde tutuyor ve acımadan sikini benimkine doğru sallıyor. Vay anasını, bundan kesinlikle boşalabilirim. Kalçalarım onun tutuşuna karşı mücadele ediyor, umutsuzca ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi arıyor.

River köprücük kemiğimi sertçe ısıırıyor ve daha da alçalıyor.

"*Sik beni,*" diye dişlerimi gıcırdatıyorum.

Kıkırdıyor, nefesi gagamın üzerinde. "Bunu planlıyorum." "Yüce Tanrım. Beni öldürüyorsun."

Boğazının arkasından mırıldanıyor ve sonra ağzı meme ucumda ısınıyor. Taşaklarım karıncalanıyor ve geriliyor ve başım güm diye duvara çarpıyor. Dili tıpkı Mia'ya yaptığı gibi meme ucumun etrafında dönüyor ve dişleriyle sıyırdığında nefesimi tıslıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" River soruyor ve tek yapabildiğim nefes vermek oluyor.

"Tekrar."

Göğüs kafesime sırtıyor ve sonra dişleri bu kez göğüs ucumu daha sert kazıyor. Boğazımdan bir inilti koptu. Ona dokunmam gerekiyor, hemen şimdi. Aramıza uzanıyorum, ama tam elim sikinin etrafına dolanırken, o geri çekiyor.

Tüm kaslarım geriliyor ve panik damarlarımı dolduruyor ama sonra dizlerinin üzerine çöküyor.

BÖLÜM 46

NEHİR

ALEX'in siki dudaklarımın önünde bir santimden daha az sallanıyor. Prekum damlıyor ve ağzım onu yalamak için sulanıyor. Onu kontrol ediyorum. "İyi misin?"

Duvara yaslanmış, elleri iki yanında yumruk olmuş, göğsü kabarıyor.

"Evet... evet." diye mırıldanıyor ve tereddüt etmeden dilimi ucunun etrafında döndürerek tuzlu, misk kokulu tadının tadını çıkarıyorum.

"Siktir," diyor Alex, siki seğiriyor. Hareketsiz kalmak için ne kadar zorlandığını görebiliyorum ve buna izin veremem.

Dudaklarımı onun üzerine sarıyorum, yutmadan önce boğazımın arkasına gelene kadar emiyorum. Alex acı dolu bir inilti çıkarıyor, kalçaları kayıyor ve yavaşça geri çekiliyorum, başının altındaki damarı okşamaya özen gösteriyorum, sonra onu tekrar derinlemesine boğazlıyorum.

Eli tereddütle saçlarıma düşüyor ve ben de taşaklarını avucumun içine alarak onu kuvvetlice emmeye devam ediyorum.

"Vay canına... River." Alex'in kalçaları duvardan çıkıyor, elleri saçlarımı kavırıyor, kendini daha derine itiyor ve ben hepsini alıyorum.

Kapı açılıyor ve o geri çekilmeye çalışıyor ama ben gitmesine izin vermiyorum. Çevresel görüşümden Mia'nın duvara yaslandığını görüyorum ve bize sırtıtıyor, gözleri saf şehvetle dolu. Kızımızın bundan hoşlanacağını biliyordum.

"Mia, buraya gel," diye soruyor Alex, sesi gergin.

"Hayır, izlemek istiyorum," diyor yumuşak bir mırıltıyla ve eli bel kemerinin altında kayboluyor.

Siktir, bu çok ateşli. Dilimi Alex'in zonklayan uzunluğunun etrafında döndürüyorum ve onu derinlemesine emiyorum, dikkatini ait olduğu yere geri çekiyorum. *Benim üzerime.*

Sikim onu okşamam için bana yalvarıyor ve pantolonumu yırtarak açıyorum, ağzımla aynı hızda hareket etmeden önce tabanını kavriyorum. Alex başımı sabit tutuyor, saçlarımı yumrukluyor ve ağzımı kontrolsüzce sikiyor. Sahip olduğu her şeyi alıyorum, inliyor ve etrafında mırıldanıyorum. İnliyor, serbest bırakılmasının peşinden koşuyor, her itme daha çaresiz büyüyor.

Her vuruşta kendimi daha sert sarsıyorum ve taşaklarım serbest kalmamla birlikte sıklaşıyor. Umutsuzca benimle birlikte uçurumun kenarına gelmesine ihtiyacım var.

Hâlâ taşaklarını okşarken, orta parmağımı kışının kenarına bastırmak için geri uzatıyorum.

Kasılıyor, bacakları titriyor ve kendini desteklemek için omzumu kavriyor. "*Siktir, siktir, siktir.*"

Bir inilti göğsümde titreşiyor ve aletim büyüyor. Acı verici derecede sert. Yavaşça etrafında dönüyorum, en küçük bir baskı ipucu ekliyorum ve onu olabildiğince derine götürüyorum. İtişleri düzensizleşiyor, göğsünden gırtlaktan gelen bir hırıltı kopuyor ve ben onun zonklayan salınımını hevesle yutarken orgazmım patlıyor.

Sikini ağzımda tutuyorum, dokunuşuma karşı seğirene kadar yumuşarken onu temizliyorum.

"*Siktir, River.*" Merak dolu kocaman gözlerle beni izliyor. Kalça kemiğini şefkatle öpüyorum, başka yere bakmadan, karın kaslarının çıkıntılarını öpmek için yükseliyorum ve dilimi meme ucunun üzerinde düzleştirmek için zaman ayırıyorum. Tadı tuz ve seks gibi ve aklımı başımdan alıyor.

Tam yüz yüze gelecek şekilde duruyorum ve gözlerine bakıyorum. Bu kadar yakından bakınca, sıcak kahverengi ve ortalarında altın rengi bir çerçeve var, sanki içten içe parlıyorlarmış gibi görünüyorlar. Başparmağımı sol

gözündeki üç çilin üzerinde gezdiriyorum.

Elmacık kemiği. Alex sertçe yutkunuyor ve dokunuşuma doğru eğildiğinde göğsüme sıcaklık doluyor. Başparmağımı çenesinde gezdirip çenesine bastırarak bana açılmasını sağladığımda gözlerini kapatıyor.

"Bana bak."

Gözleri parlıyor ve göz bebekleri büyüyor.

Dilimi ağzına sokuyorum, onunkini okşuyorum, ona yaptığım şeyi tatması için onu zorluyorum. Öpüşme sertleşiyor, çılgınlaşıyor ve parmaklarımı saçlarına geçirip başını geriye çektiğimde dişlerimiz birbirine çarpıyor. Kalçalarımı kavlıyor, beni daha yakına çekiyor ve boğazının derinliklerinde inliyor.

Alnımı indiriyorum, burnumu onunkinin üzerinde gezdiriyorum ve tatlı hindistan cevizi kokusunu içime çekiyorum. Dudaklarımız her nefes alışta birbirine sürtünüyor ve boynunu kavıyorum, yüzünü ellerimin arasında nazikçe tutuyorum, başparmaklarım şakaklarını okşuyor.

"Bırak seninle ben ilgileneyim."

Dokunuşumla titriyor, bana cevap vermeye hazır değil.

Göğsüm daralıyor. Kalbimin her atışı, bunun onun için yeni bir deneyimden daha fazlası olmasını umutsuzca istiyor.

Ağzımı indiriyorum, çekilmeden önce yavaş ve narin bir öpücükle onunkini alıyorum. Öne doğru eğilip ağzımı kovalıyor, ben de sırtıyorum.

"Aferin oğlum."

BÖLÜM 47

MIA

Kaburgalarımın altında mutlu bir çırpınma var ve çocukları izlerken dudaklarım köşede kıvrılıyor. River başparmağıyla Alex'in yanağını hafifçe okşuyor, onlar da birbirlerine heyecanla karışık bir huşu içinde bakıyorlar.

Karşı duvara yaslanıp dinleniyorum, gözlerim kendi orgazmımdan kapanıyor, ikisine hayretle bakıyorum. Havada bir doğruluk var, sanki yapboz parçaları mükemmel bir şekilde yerine oturuyor.

Kapının alınması beni önümdeki savunmasız sahneden uzaklaştırıyor ve onları bölmeden önce almak için acele ediyorum.

Teslimatıdan yiyecek dolu kâğıt torbaları alıyorum, ödemeyi ve bahşisi çoktan almış olmasına seviniyorum. Param daha önce de azdı ama şimdi ciddi anlamda azaldı. Yakında Ottawa'daki dairemle ilgili bir karar vermem gerekecek, ama bu aynı zamanda buradan taşınacağım anlamına da geliyor. Bu düşünce midemi bulandırıyor. Bunu biraz daha uzatmak korkunç olmazdı. *Öyle değil mi?*

Mühürleri yırtıp açıyorum ve ince karton kutuları çıkarıp tezgâhın üzerine yayıyorum.

River arkamdan gelip beni kucaklıyor ve şakağımdan öpüyor. "Bu saçmalığın evime girmesine izin vermem senin hakkında ne hissettiğimin gerçek bir göstergesi."

Göğsümde bir sersemlik dalgası kabarıyor. "Nugget hayranı değil misin?"

"Senin hayranınım." Beni bırakıp kendi yemeğini almadan önce çenemi öpüyor. Hem o hem de Alex çift katlı hamburger ve büyük boy patates kızartması sipariş etti.

"Teşekkürler, Kedicik." Alex büyük bir ısırık alıyor ve boğazının arkasında bir şeyler mırıldanıyor. Hâlâ pembenin güzel bir tonunda kızarıyor ve ben de ona sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Oldukça güzel bir gece geçirdi.

"Ben bir şey yapmadım."

Hamburgerini kaldırıyor. "Riv yıllardır bunlardan yememe izin vermedi. Lanet olsun, iyi ki buradasın. Sonunda gevşeyebilir."

River omzunun üzerinden "Senin için her şeyi yaparım bebeğim," diyor ve oturma odasına doğru ilerleyip kanepeye yayılıyor. Uzun bacaklarını sehpanın üzerine atıyor ve Alex'le benim ona aval aval bakmamızdan tamamen habersiz bir şekilde hokey maçını açıyor.

Alex yüzünü geniş bir gülümseme kaplamadan önce gözlerini bana diyor. "Buraya gel."

Onun alanına girmek için zaman kaybetmiyorum ve ensesinin üzerindeki saçlarının uçlarıyla oynuyorum.

Gözleri benimkileri arıyor. "İyi miyiz?"

Ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum ve dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Daha fazla."

Alnını benimkine dayıyor. "Siktir." Nefes alıyor. "Nasıl bu kadar mükemmelsin?"

"Geçmişime baktığımda, tamamen kusurlu bir insan olduğumu söyleyebilirim. Cidden, zar zor geçinip gidiyorum. Mükemmel bir yanım yok."

Boğazından alçak sesle hırlıyor. "Sana kendini değersiz hissettirdiği için Jason'ı öldüreceğim. Ve hayatımın geri kalanını ne kadar yanıldığını kanıtlayarak geçireceğim."

"Bu konuda tartışmanın anlamsız olduğunu hissediyorum." "Çok anlamsız, Kedicik." Alnımdan öpüyor.

"Kristie'nin bilgi avı nasıl gidiyor?" River sesleniyor.

"Güzel. Sidney'in adamına bazı şeyler gönderdi ama biz hâlâ bekliyoruz."

"Sabırsızlanıyorum." Alex heyecanla ellerini ovuşturuyor, sonra da benim külçelerimi alıp River'ın peşinden oturma odasına gidiyor ve onun yanındaki yerini alıyor.

Sandalyelerden birine oturmaya gidiyorum ama Alex beni kucağına çekiyor ve parmaklarını dalgın dalgın kalçamda gezdiriyor. Her iki adam da oyuna dalmış durumda ve üçümüzün birlikte takılmasında huzur verici bir şey var. Seks yok, gerginlik yok, sadece birbirimize yakın olmak var. Ağzıma bir tane atıyorum. Buna alışabilirim.

Oyuncular buzun üzerinde uçuyor, ancak oyun aniden durduruluyor. "Ne oldu?"

"Buzlanma," diye cevap veriyor River, sanki bunun ne anlama geldiğini biliyormuşum gibi. Yavaşça bana dönüyor. "Buzlanmanın ne olduğunu bilmiyor musun, Aşkım?"

"Um... yapmalı mıyım?"

Alex'in göğsü altımda gümbürdüyor. "Bu tam bir rezalet."

Çocuklar sonraki yirmi dakikayı neler olduğunu açıklayarak geçirdiler. İlk kez hokey izlemiyordum ama kesinlikle ilk kez oyunu öğrenme konusunda heyecanlandım.

"Peki hangi pozisyonlarda oynuyorsun?"

Alex alay ediyor, zaten bilmediğim için gücenmiş. Aslında biliyorum sayılır ama yine de açıklamalarını istiyorum. "İkimiz de forvetiz. Ben ortadayım, Riv de sağ kanadım."

"Yani tüm puanları sen mi topluyorsun?"

"Bu doğru, Kedicik. Tüm puanları biz topluyoruz."

Ne olduğunu anlamadan oyun ara şovuna geçiyor. Dört *uzman* konuşuyor ve River sesini kapatıyor. "Lanet olası aptallar."

Görünüşe göre bu ikisi de fikirleri konusunda Jax ile aynı şeyi düşünüyor. Çöplerimi atmak için Alex'in kucağından inmeye gidiyorum,

ama o beni yerimde tutuyor.

River onu benden aldı. "Ben alırım."

"Teşekkürler." Alex'in yanına yerleşiyorum, tartışma girişiminden vazgeçiyorum ve benimle ilgilenmelerine izin veriyorum.

"Yarınki maçımıza geliyorsun, değil mi?" Alex soruyor ve ben de kucağında dönerek ona bakıyorum.

"Yapmamı mı istiyorsun?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Seni her maça gitmeye zorlayabilseydim, orada olurdun."

"Tamam." Omuz silkiyorum.

"Sana formalarımından birini alacağım."

"Ne halt edersen et." River yanımıza oturdu, daha önce olduğundan daha yakın. "Eğer bu saçmalığa şimdi başlarsak, hiç bitmeyen bir savaş olacak. Sana üzerinde Brooks yazan bir forma alacağım. Başım belaya girmese ben de giyerdim."

Gözlerimi deviriyorum. "Öyle mi, soyadımı mı takacaksın? Puh- kira. İsimleriniz konusunda nasıl olduğunuzu biliyorum."

River'ın çenesi sıkıştı. "Bunu soruyor olman bile beni kızdırıyor."

"Henüz doktorculuk oynamadığımız gerçeği hakkında konuşabilir miyiz? Kaçırılmış bir fırsat gibi geliyor," diye araya giriyor Alex ve anı bozuyor.

Bir kahkaha attım. "Ben o tür bir doktor değilim."

"Sorun değil. Rol yapmaktan mutluluk duyarım." Birdenbire bunun tam olarak nelere yol açabileceğini hayal ederek içimi bir heyecan kaplıyor ve Alex sırtıyor, gamzelerinin ikisi de tam olarak ortaya çıkıyor.

Konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Tamam, artık ikiniz de büyük birer hokey yıldızı olduğunuza göre, bir sonraki hedefiniz nedir? Gelecek için ne planlıyorsunuz?"

Alex altımda hafifçe sertleşiyor ve onu tam olarak görebilmek için geriye kayıyorum.

"Kaptan olmak istiyorum."

"Bu harika. Sence bu yıl şansın var mı?"

Başını yana eğiyor. "Evet, işleri berbat etmediğim sürece."

"İşleri berbat etmeyeceksin. Batırsan bile zaten ailene bir şey kanıtlamak zorunda değilsin," diye homurdanıyor River.

Başım ikisinin arasında gidip geliyor. "Ne demek istiyorsun

kanıtlayabilir misin?"

Alex yavaş bir nefes verir. "Ben yetişkin bir adamım ve bu çok aptalca ama bu son adım. Onları etkilemek için başka ne yapabilirim?"

"Bekle. Bana ailenin *çoktan* Başardıklarınızdan etkilendiniz mi?"

Yaklaşıyor ve başını omzuma yaslıyor, böylece onu göremiyorum. Bundan nefret ediyorum.

"Öyle sayılırlar ama kardeşimle gurur duydukları kadar değil." Fısıldıyor ve o kadar alçak sesle söylüyor ki kulağımdan birkaç santim uzakta olmasaydı duyamayacaktım.

Kaskatı kesiliyorum, bu insanların lanet olası cüreti karşısında içimde öfke kabarıyor.

"Okuldayken maçlarına gelmediklerini biliyordum ama Alex, eğer senden etkilenmiyorlarsa aptaldırlar. Sen zekisin. Sevecensin. İnsanları tanımak için zaman ayırıyorsun. Bir hokey oyuncusundan çok daha fazlasısın. Doktoraları varsa ne olmuş? Bu temelde çok özel bir konuda son derece bilgili oldukları anlamına gelir. Bunun onları sizden daha iyi yaptığını düşünüyorlarsa, bu sadece size ne kadar aptal olduklarını gösterir."

"Biliyorum."

Çenesinden tutup yüzüme bakmaya zorluyorum. "Ben ciddiylim, Alex. Sana aksini hissettirmelerine izin verme. İkinizle de çok gurur duyuyorum."

Telefonum cebimde titriyor ve Sidney eve döndüğü için ondan bir arama bekleyerek telefonumu çıkarıyorum. Bilinmeyen numarayı görünce mideme bir korku çöküyor. Ben daha kaydıramadan Alex telefonu elimden kapıyor.

"Üzgünüm, Mia şu anda telefona bakamıyor. Erkek arkadaşını konuşuyor. Mesajınızı alabilir miyim?" Telefonu bıraktı.

telefon masanın üzerinde. "Ooops,
kapattı." "Erkek arkadaş, ha?" diye
sordum.

"Evet." Beni döndürüyor, böylece ona sarılıyorum. "Bu
yıl tek bir hedefim var."

"O da ne?"

"Sen."

BÖLÜM 48

ALEX

Buzda kayarken kalabalığın uğultusu beni sarıyor ve kalbim oyunun ritmine ayak uyduruyor. Havada elektriksel bir enerji var ve bunun damarlarımda dolaşarak beni ileri doğru ittiğini hissedebiliyorum. Patenlerimin altındaki buz pürüzsüz ve havadaki serinlik canlandırıcı. Başlama vakti geldi.

River çemberde sağımda sıraya giriyor ve bana sert bir baş selamı veriyor. Burada arkamı kolladığını biliyorum.

Kızımızın oturduğu tribünlere hızlı bir bakış atıyorum. Riv'in ona aldığı formayı giyiyor. Biraz büyük ama ona her yönden tam oturuyor. Siyah ve altın rengi içinde iyi görünüyor ama onsuz daha da iyi görünür. Bize el sallarken gülümsemesi ışı1 ışı1 ve ben de sırtımdan kendimi alamıyorum. Onun burada olması çok hoşuma gidiyor.

Pak düştü ve ben sahadayım, oyuna odaklanmış durumdayım. Rakip takım zorlu ama River yanımda ve onları yenmeye hazırız. Pak bir uçtan bir uca uçuyor ve her önüme geldiğinde bir şeyler yapmaya kararlıyım. Sert kayıyorum, kontrollerden kaçıyorum ve savunmanın arasından geçerek mükemmel oyunu kurmaya çalışıyorum.

Dakikalar ilerledikçe, arenadaki enerjinin arttığını hissedebiliyorum. Maçın bitimine saniyeler kala beraberliği yakaladık. Seyirci gole aç ve biz de gol atmaya kararlıyız.

Onlar. Tribünde onu bir kez daha görüyorum, gözleri bana kilitlenmiş ve bu kararlılığımı daha da artırıyor.

Sonra, olan oldu. River buzun öte yanından bana bağılıyor ve güzel bir pas gönderiyor. Pası kaptım ve buzda bir roket gibi havalandım. Kalabalığın beklentisini duyabiliyorum, ben savunmadan ayrılırken nefeslerini tutmuşlar. Kaleci benimle file arasında duran tek şey ve onun beni durdurmasına izin veremem.

Her adımda rüzgârı yüzümde ve patenlerimin altındaki buzu hissedebiliyorum. Kalp atışlarımın gümbürtüsünü kulaklarımda duyabiliyorum ve bu beni ileriye doğru itiyor. Kaleci bana meydan okumak için dışarı çıkıyor ama benim bir planım var. Önce sola, sonra sağa dönüyorum ve tam kurtarmak için hamle yapacakken pakı onun yanından geçirip kalenin arkasına atıyorum.

Arena kulakları sağır eden bir kükreme ile patlıyor, ses saf coşkunun gelgit dalgası gibi üzerime yıkılıyor. Bakışlarım Mia'nın kilitleniyor ve o da bana sırtlıyor. Üzerime bir ağırlık çökmeden saniyeler önce gözleri açılıyor ve River beni havaya kaldırıyor.

"Aferin bebeğim" derken bana sırtlıyordu.

Lakap doğrudan sikime vuruyor ve sertçe yutkunuyorum. "Teşekkürler, Patron."

"Siktir, ikinizi eve götürmek için sabırsızlanıyorum." Sesi hırıltılı çıkıyor ve beni yere bırakması birkaç saniye uzun sürüyor. Kaskımın arkasını tutuyor ve sallıyor. "Koç yola çıkmadan önce konuşmak istiyor. Hadi şu işi bitirelim."

Mia'ya bakıp kaskımı çıkarıyorum ve "Evde görüşürüz," diyorum.

Başını sallıyor ve burada olduğunu bile fark etmediğim Piper'ı koridordan dışarıya kadar takip ediyor. Kahretsin, çoktan gitmişim.

Telefonum tahta bankın üzerinde durduğu yerde yanıyor. Takım elbisemin ceketini giymeyi bitiriyorum ve onu alıyorum.

Jax: İyi görünüyorsunuz çocuklar.

Lucas: Birimiz öyleydi.

Soyunma odasından çoktan çıkmış, Piper'la buluşmak için çabucak üstünü değiştirmişti.

Keşke yarısı kadar güzel görünseydin.

River'a bakıyorum, bana sadece başını sallıyor ve sohbe katılma zahmetine girmiyor.

Jax: Orada dikkatin dağılmış gibiydi Alex.

Jumbotronda Mia'yı mı gördüm?

Ben: Emin değilim. Bakmıyordum. Oynamam gereken bir oyun vardı.

Buna konsantrasyon deniyor. Sen de denemelisin.

Lucas: Seni kaç kez ona bakarken yakaladım, gülünç.

Jax: Sanki sen de aynı şeyi yapıyorsun.

Koçun üçünüzü de yedek bırakmaması mucize.

Ben: Koçtan bahsetmişken. Bir toplantımız var.

Jax: İyi şanslar. Sakın takas edilmeyin.

Siktir git.

Jax: Belki sonra.

River: Siktir olup gidebilirsin.

Isı ensemden yukarı tırmanıyor ve bakışlarımı onunkilere dikiyorum. Gözleri gözlerime gömülüyor ve sertçe yutkunuyorum. Orada bir yoğunluk var, farklı bir şey. Kenarlı. Başımı yana eğiyorum. Kıskanıyor mu lan?

Koçun ofisine giriyoruz ve Damon Everette'i görür görmez donup kalıyoruz. Koç önce bize, sonra da takım sahibine baktı. "Sizi yalnız bırakayım."

Kaslarım gerildi. Bundan iyi bir şey çıkmayacak. River'ın eli sırtımın alt kısmına iniyor ve beni nazikçe odaya yönlendiriyor. Damon'ın görüş alanından gizlenmiş ama bu onu daha az rahatlatıcı yapmıyor.

"Sana pisliğini temiz tutmanı söylediğimi sanıyordum, Grayson." Damon bana ters ters bakıyor ve ben de saldırma isteğime karşı koyuyorum.

Geri.

"Öyleydim, efendim."

"Hayırsever kızla yatarak mı? Sence bu film çıktığında iyi karşılanacak mı?"

Öfke sel gibi içime akıyor, derimin altında ateş yanıyor ama ilk kaybeden River oluyor.

"Kim olduğun umurumda değil. Bir daha Mia hakkında bir şey söylersen, işin biter."

Damon, River ve bana bakıyor. Bir şeyin farkına varmış gibi başını eğiyor ve omuzları çöküyor. "Bu onun kariyerini mahvedecek."

Siktir et beni. Beni bıçaklasa daha az acırdı.

"Bırak onu. Onunla biz ilgileniriz," diyor River, sesi buz gibi keskin.

Damon ön dişlerini emer. "Öyle olsa iyi olur. Takımımındaki oyuncuların başkalarının hayatlarıyla oynamasına izin vermeyeceğim."

"Merak etmeyin. O bizim." Bununla birlikte River gitti ve ben de peşinden gittim. Kahretsin, sesi hoşuma gitti. Benim değil. *Bizim*.

Odadan çıkar çıkmaz River beni başka bir odaya sokuyor. Gözleri benimkilere dikilmişti. "Bu senin kariyerini mahvedebilir. Bundan emin misin?"

"Öldü."

"Doğru cevap ver." Onun Dudaklar kara üzerinde Benim, almak her lanet düşünce onlarla.

BÖLÜM 49

NEHİR

"PROSTHETICS FOR KIDS bize bu fırsatla geldiğinde nasıl hayır diyebilirdik?" Alex muhabire cevap veriyor, parlak güneş sarı saçlarını parlatıyor. Boston'da bir sonbahar gününe göre hava şaşırtıcı derecede sıcak, Lucas'ın arka bahçesindeki çimler hâlâ canlı bir yeşil.

Alex basına karşı kendine has özgü gülümsemesini takınıyor. Bir Kanadalı için klişeleşmiş Amerikalı görünümünü yakalamış. Muhabir ona konuştukları konu için biraz fazla ilgili bakıyor. Neyse ki Mia bunu fark edemeyecek kadar heyecanlı.

Bugün büyük gün ve biz de ona destek olmak için elimizden geleni yapmak üzere buradayız. Dün gece yürüyen bir stres topuydu. Kedisi bile mesafesini korudu.

Etkinliğin başarılı olması için ihtiyaç duyduğu şeylerin listesini çıkarırken üzerindeki elektriğin çatırdadığını hissedebiliyordum. Haftalardır hazırlık için kendini paralıyor ve biliyorum ki beklediğinden daha iyi olacak. Ama bunu ona söylemek mümkün değil. Kendine olan güveni o kadar az ki, bu işi kafasına göre yaptığını sanırsınız.

Halımda saatlerce volta attığı yerde sıkıştırılmış bir oval var. Onu hareketsiz tutmak için Alex'in onu ayaklarından kaldırması ve kanepeye çökmesi gerekti. Ben ayak tabanlarının altını yoğururken o da güçlü ellerini sırtındaki sıkı kaslarda gezdirdi.

Aramızda bayılmıştı, stresten bitkin düşmüştü.

Muhabir Mia'ya "Bu hayır kurumunu kurmanıza ne sebep oldu?" diye soruyor.

Alex, Mia daha fazla soruya cevap verirken başını ona doğru eğiyor. Sadece en yakınımızdaki insanlar ondaki değişikliği fark edebilir. Onu izlerken gülümsemesinin nasıl yumuşadığını ve gözlerinin nasıl kırıştığını.

Mia her şeyden tamamen habersiz. Ellerini arkasında o kadar sıkı tutuyor ki avuç içleri pembeleşiyor ve zavallı alt dudağını hırpalıyor.

Yüzü kırmızı ve siyaha boyanmış, beyaz örümcek ağı detayları olan küçük bir çocuk Lucas'ın bahçesinden bana doğru hızla geliyor, gökkuşağı boyalı maskeleri olan iki kız da birkaç adım geriden takip ediyor. Diz altı protezi onu yavaşlatmıyor ve onlar bana çarpmadan önce zar zor kaçıyorum.

Gülümseyerek verandadan iki beyaz kova alıyorum ve her şeyin kurulduğu yere doğru yürüyorum. Yerleştirdiğimiz birkaç sandalyenin hemen önünde bir kamera var. Birkaç metre ötede havlular ve soğutucular var. Bu sabah ilk iş buraya gelmiştik ve Mia'nın yüzündeki gülümsemeye bakılırsa buna kesinlikle değmiş.

Mia, Center-Ice yarışmasının herkes için erişilebilir olmasını istiyor, bu yüzden tüm süslü dekorasyonları atladı ve Lucas'ın arka bahçesinde basit bir kurulum yapmayı tercih etti. Bu etkinlikle harika bir iş çıkardı ve işin çılgın tarafı, bunun farkında olduğunu bile sanmıyorum. Dışarıya o kadar odaklanmış ki kendi başarılarına bakmaya hiç zaman ayırmıyor.

Tüm ekip desteklerini göstermek için burada. Yanlarında eşleri ve çocukları da var, bu da mükemmel bir kaos ortamı yaratıyor.

Hiç çocuk istemedim ama bu onları sevmediğim anlamına gelmiyor. Mia'nın görüşmesini tamamladığı yere doğru bakıyorum. Sanırım ona istediği her şeyi verirdim.

"Dik dik bakıyorsun." Lucas yere birkaç buz torbası attı ve gözlerinde bilmiş bir bakışla birini parçaladı.

"Sorun mu var?" Alex'in onu bize doğru getirmekte olduğu yere bakma zahmetine katlanmadan soruyorum. Birinin onlara olan takıntımı fark etmesi zerre kadar umurumda değil. Mia için işleri berbat etmeseydi, bunu çatılardan haykırırdım.

"Hayır, sadece bu konuda ne zaman bir şeyler yapacağını merak ediyorum." Lucas çantayı kovanın üzerine eğdi ve buz her yere su sıçrattı.

"Bir şeyler yapıyorum. Sadece bunu gizli tutuyoruz."

Lucas nefes nefese kaldı. "Bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsun?"

Bakışlarımı Mia'dan ayırıp tek kaşımı kaldırıyorum. "İhtiyacı olduğu sürece."

"Ee, ne oldu? Mia resmiyete dökmek istemiyor mu?" Lucas sempatik görünüyor; Piper'a tam bir pislik gibi davranmış, sonra da onu geri kazanmak için kışını yırtmak zorunda kalmıştı.

"Mali destekçisi, bir oyuncuyla arkadaşlık ederken yakalanırsa yardım kuruluşunun fonunu kesmekle tehdit etti." Kelimeleri ısırarak söylüyorum ve göğsümde oluşan hırıltıyla savaşmak zorunda kalıyorum. Gerard'ın ne demek istediğini anlıyorum ama bundan memnun değilim. "Bunun aile dostu olması ve yanlış izlenim vermesi hakkında bir şey."

"Ne oluyor lan?" Lucas biraz fazla yüksek sesle söylüyor ve etrafımızdakilere özür dileyen bir gülümseme yayıyor. "Özür dilerim."

Boynumu döndürüyorum ve bu hareketle boynum çatlıyor. "Aynen öyle düşünüyorum ama bu onun için önemli, dolayısıyla bizim için de önemli."

"Evet, ama bu gizlilik ne kadar sürece?"

"İhtiyacı olduğu sürece," diye açıkça cevap veriyorum. Gizli ya da açık, önemli olan tek şey onun bizimle olması.

Bana bakıyor. "Kahretsin, kötü durumdasın." "Olmadığını hiç söylemedim."

Mia ve Alex bize doğru geliyorlar. Ayaklarının üzerinde kıpırdanıyor, sinirleri adeta ondan yayılıyor. Onu kollarımın arasına alıp her şeyi ona vermemek için kendimi zor

tutuyorum.

güvenceye ihtiyacı var. Bunun yerine yumruğumu yanımda sıkıyor ve uyluk kaslarımı kilitliyorum.

Lucas bana gülümsüyor, beyaz dişleri parlıyor. "Gitme zamanı." Mia'ya yaklaşıyorum. "Her şey harika görünüyor."

Bana doğru dönüyor. Dudakları kemirdiği için çiğ ve kırmızı. Umutsuzca dilimle onu yatıştırmak istiyorum. *Her şeyi siktir et* demek ve onu tam burada öpmek. Beni durduran tek şey, tüm bunların onun için ne kadar önemli olduğunu bilmek. Bunu onun için asla berbat etmem.

Yeni kurduğumuz kovaları ve sandalyeleri işaret ediyor. "Tüm bunları yaptığınız için teşekkürler. Tüm bu eşyaları buraya tek başına taşımana gerek yoktu."

Başımı sallıyorum ve olması gerekenden daha fazla yaklaşıp gözleriyle buluşuyorum. "Bana karşı özverili olmak zorunda değilsin. Muhtaç olmanı istiyorum. Uyanmanı ve sana sahip olduğumu bilmeni istiyorum. Bana sırtını dayayabilirsin."

Dişlerinin arasından nefes alıyor ve yavaş bir gülümseme dudaklarını kıvrımadan önce başını sallıyor. "Tamam, git ıslan."

İlk gönüllü olan Alex'tir. Doğrudan kameranın önüne geçiyor, bir eliyle arkaya uzanıp beyaz tişörtünü başının üzerine çekerken gülümsemesi ukalalığa dönüşüyor. Belirgin kaslarını sergileyerek dik durduğunda ağzım sulanıyor. Muhabirin gözleri onun üzerinde kararıyor ve yüzündeki ifade resmen *sık beni diye* bağıırıyor.

Mia kaskatı kesiliyor, kısık, hırıltılı bir ses çıkarıyor ve ben gülümsememe engel olamıyorum. Ona dokunmamaya dikkat ederek omzunun üzerinden eğildim.

"Çok tatlısın, aşkım."

Kıllanıyor. "Sanki bu seni de kızdırmıyor."

"Olurdu," diye itiraf ediyorum, "eğer sana ne kadar takıntılı olduğumu bilmeseydim."

Yüzünü bana döndü. "Bizimle birlikte. Seni unutmayacağım."

İçim burkuluyor ve sıcaklığın boynuma tırmandığını hissedebiliyorum. "Orada neler olduğunu bilmiyorum."

"İyi ki gayet iyi görebiliyorum." Önündeki sahneye yeniden odaklanır.

Alex yeşil plastik bir sandalyede oturuyor, Lucas da buzlu su dolu bir kovayla arkasında duruyor. Hepimiz bu onuru Mia'nın vermesi gerektiğini düşünüyorduk ama o oyuncularla birlikte başlarsak daha etkili olacağına ısrar etti. Önde ve merkezde olmanın onu rahatsız ettiğini söyleyebiliyorken onunla bu konuda tartışmaya zahmet etmedim. Bu onun yapışkan notlarından biriydi ve Alex bunu onun üzerinden almaktan çok mutluydu.

Sanki spot ışıkları için doğmuş gibi doğrudan kameraya konuşuyor. "Merhaba, ben Alex Grayson. Boston Bruins'te forvet oynuyorum ve Çocuklar İçin Protez yardım kuruluşuna elli bin dolar bağışta bulunuyorum."

Mia yanımda soluk soluğa kaldı.

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz Lucas içindekileri Alex'in kafasına boşaltıyor. Alex zıplayarak onursuz bir çığlık atıyor ve tüm kalabalığın kahkahasını kazanıyor. Alex, Alex olarak bunu yiyor, sonra da karakterine geri dönüyor. "River Davis'e Orta Buz Mücadelesi'ne katılması için meydan okuyorum."

Mia bana tereddütle bakıyor. Onu ikna etmek için daha ne yapabilirim bilmiyorum.

Şort ve tişört giymiştim, her zamanki kıyafetim bu etkinlik için uygun değildi ve Alex'in gurur duyacağı bir hareketle tek elimle tişörtümü çıkardım ve Alex'in söylediklerini kopyaladım. "River Davis, Boston Bruins'in forveti ve ben Center-Ice Challenge'a yüz bin dolar bağışlıyoruz."

Mia tökezleyerek geri çekiliyor ve Alex başımdan aşağı dondurucu soğuk suyu dökerken ben de gülüyorum. Buz banyosunun kötü olduğunu sanırdım ama bu beni sandalyemden kaldırdı ve nehirde yeni çıkmış bir köpek gibi silkeledi. Misty'nin beni öldüreceğini bildiğim için lanetimi geri alıyorum. "Jax Ryder'a Orta Buz Yarışması'na katılması için meydan okuyorum."

"Kestik. Beş dakika içinde dönüyoruz." Muhabir bize el sallayarak Jax ve Sidney'deki haber ekibine geçtiklerini bildiriyor.

Sidney burada olmak istedi ama Mia Kanada'da olması için ısrar etti. Uluslararası olarak başlamasına yardım et.

Havlumu başıma sürterek dondurucu sudan kurulandım.

"Delirdin mi sen!" Mia dişlerinin arasından tıslıyor. "Normalde değil. Hayır."

"Yüz bin! *Yüz bin dolar!*" Yüzüme bakıyor, gülümsüyor ama kollarını göğsünde kavuşturmuş, ne hissedeceğine karar veremiyormuş gibi.

"Mia, diğer oyuncular caydıracağını düşünmeseydim bir milyon bağışlardım. Ve hala arka planda bunu planlıyorum."

Ağzı açık kalıyor ve başını sallıyor. "Ama -"

"Aması yok, Aşkım. Alex'i de aynısını yapmaması için ikna etmede iyi şanslar."

Haber ekibi Ottawa'da olup bitenleri izleyebilmek için bir bilgisayar kurar ve Jax'in gülümseyen yüzü ekranı doldurur. Saçı başı dağınık ve gamzeli bir şekilde müstehcen bir bağış sözü verirken Sidney de arkasından gülümsemektedir.

Sidney onun başından aşağı su dökme şerefine nail olur ve o da suyu silkeleyerek Sidney'i ıslatır. Sidney'i belinden tutup kendi tarafına çekiyor ve kameraya sırtarak planladığımız gibi başka bir Bruins oyuncusuna meydan okuyor.

Muhabir etkileyici bir şekilde ıslık çalar. "Birinde yaşa."

Alex Mia'ya arkadan sinsice yaklaşıyor ve onu yerden kaldırdığında Mia çığlık atıyor. "Senin sıran."

"Bekle, hayır." Mia kıpırdanıyor, onun tutuşunu kırmaya çalışıyor. İnsanlar onları izliyor ve biz de uzun süredir arkadaş olduğumuz için şanslıyız. "Sizin verdiğiniz sözü vermeye gücüm yetmez!"

Alex sandalyelere doğru yürürken "Yüz bin rehin verin," diyor.

"Yüz bin dolarım yok. İndir beni," diye homurdanıyor Mia.

Alex ona uyuyor ve ayağa kaldırıyor. "Yüz bin rehin, Kedicik." Ona Cheshire kedisi gibi sırtıyor. "Bu hayır işi için, unuttun mu?"

Mia tartışmak için ağzını açıyor ama muhabirin geri sayımıyla sözü kesiliyor. Geniş, yalvaran gözlerle aramıza bakıyor ve ben omuz silkiyorum. Artık bundan kurtulmak için çok geç.

Muhabir mikrofonu uzatıyor ve Mia zorlukla yutkunuyor. "Dr. Mia Brooks, Çocuklar İçin Protez hayır kurumunun kurucusu." Bize dönüp bakıyor ve "Ve söz veriyorum... Söz veriyorum..." diyor. Devam etmeden önce derin bir nefes alıyor. "Center-Ice Challenge için yüz bin dolar."

Piper suyu Mia'nın başından aşağı döküyor. Giydiği soluk yeşil elbise kıvrımlarının her ayrıntısını göstererek ona yapışıyor ve sikim anında sertleşiyor. Bunu fark eden tek kişi ben değilim; bizim takımdan birkaç oyuncu da ateşli bakışlarla onu fark ediyor ve ben de artan kıskançlığımla nefes almak zorunda kalıyorum. Bu kız beni öldürecek.

Mia Lucas'a meydan okuyor ve Misty ona bir havlu atıyor. Havluyu omzuna sarıyor ve sırtındaki gerginliğin bir kısmı gevşiyor. Ne yazık ki sandalyelerin diğer tarafında kalıyor ve oyuncuların birbirlerine söz verip meydan okumalarını izliyor.

Bitmesine daha kırk dakika var ve ben şimdiden kız arkadaşımın aramdaki mesafeyi kapatıyorum, Alex de arkamdan geliyor.

Misty bir pano tutmadan önce onu dev bir ayı gibi kucaklıyor. "Az önce iki milyon dolar topladınız." Sesi her kelimedede yükseliyor ve ayaklarının üzerinde zıplıyor.

Mia'nın gözlerinin köşesinde yaşlar oluşuyor ve Piper benim çaresizce yapmak istediğim ama sır olduğum için yapamadığım şeyi yapıyor ve kollarını Mia'ya sarıyor.

Hayatımda hiç bu kadar kıskanç olmamıştım.

BÖLÜM 50

ALEX

Daireye döndüğümüzde MIA neredeyse heyecandan titriyordu. Asansörde yol boyunca çıplak ayaklarıyla dans edip dönüyor, ayakkabıları mücadeleden sıırılsıklam olmuş. Piper ona değıştirmesi için yedek kıyafetler verdi ve onu kendi kıyafetlerimle saramadığım için çok kızgınım.

River siyah kapüşonumu tutup kafasına geçirdiğinde, göğsümde ilkel bir şey yırtıldı. Onu herkesin içinde benim kıyafetlerimi giyerken görmek, sikimin şortumun içinde sertleşmesine neden oldu. Onu yakasını kaldırıp kokumu alırken yakaladım ve onu duvara çarpıp orada sahiplenmemek için tüm irademi kullandım.

Oyun oynamayı bıraktım. Bu bir tür cinsel keşif değıl. Bu benim için *gerçek*.

River muhtemelen üstünü değıştirmek için odasına gider.

Bakışlarım onu takip ediyor, ta ki Mia mutfakta kollarını bana dolayıp ayak parmaklarının üzerine kalkana ve ağızı benimkine değıne kadar. Hiç vakit kaybetmeden öpücüğü derinleştirip kalçalarını kendime doğru çekiyorum.

Geri çekiliyor, dudaklarında yumuşak bir gülümseme beliriyor. "Teşekkür ederim."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Ne için?"

"Bağışlar için, yardımlar için, her zamanki büyüleyici halinle herkesi katılmaya ikna ettiğin için."

Başımı salladım. "Bunun için bana teşekkür edemezsin."

"Tabii ki yapabilirim."

"Önce kendine teşekkür etmezsen olmaz." Nefes nefese kaldı ve gözlerini devirdi. "Ben ciddiym Mia. Kendini takdir et."

Arkamdaki duvara bakıyor. "Elbette bir şeyler yaptım. Pek çok şey yaptım."

"Bu çok acınasıydı, Aşkım," diye araya giriyor River, bize katılarak.

Ağzını arkadan boynu boyunca gezdiriyor ve kulağını ısıyor. O da karşılık olarak kollarımda titriyor. Atmosfer ağırlaşıyor, sanki kalın bir örtü bizi kaplıyor. Bakışlarımla buluşuyor ve dilini çıkarıp çenesinde gezdiriyor.

"Siktir." Eğilip dilini ağzıma alıyorum, derin iniltisi göğsümü gururla dolduruyor. Mia karşılık olarak kalçalarını sallıyor ve ben de ona sürtünecek bir şey vermek için dizimi kalçalarının arasına bastırıyorum.

River öpücüğü devralıyor, eli saçıma giriyor ve ağzımı keşfederken beni yerinde tutuyor.

Alt dudağını ısıyorum ve bana daha önce hiç görmediğim sinsi bir sırıtış atıyor, bu da zaten sert olan sikime kan hücum etmesine neden oluyor. Mia'nın içine giriyorum ve o da kalçamı sıkarak aramızda kıvranıyor.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye yalvarıyor Mia ve bu benim felaketim oluyor. River'ı beklemeden onu omzumun üzerinden çekip odasına götürüyorum ve yatağa bırakıyorum. Oturup kollarını kaldırıyor, ben elbisesini çıkarırken, altında çıplak kalınca hırlıyor.

"Tanrım, kedicik. Bunu daha önce bilmediğim için şanslısın, yoksa herkes sırrımızı öğrenirdi, çünkü seni verandalarına yayardım." Giysilerimi çıkarıyorum, bakışlarının çıplak bedenimi yutmasına bayılıyorum ve o da alt dudağını ıslatıyor.

Omuzlarını yatağa doğru yönlendiriyorum ve üzerine tırmanıyorum, göğsüne binene kadar dizlerimi iki yanına koyuyorum, nefesi sikimin üzerinde soluyor.

"Bunu benden sakladığın için bu güzel ağzı sikeceğim." Meme ucunu çimdikliyorum ve sırtını eğmeye çalışıyor, ama onu sıkıştırdım.

River pantolonunu tekmeleyerek onu çıplak bırakıyor, sonra eğilip kalçasının iç kısmında bir iz bırakarak öpüyor. Hareket etmek için zorlansa da altıma giremeyince sırtıtıyorum.

Ağzı onun göbeğinin üzerinde gezinene kadar bekliyorum, sonra öne doğru eğilip bir elimle yatak başlığını, diğer elimle başının arkasını kavriyorum ve bekleyen ağzına sokuyorum.

Gözleri geri dönüyor ve sikimin etrafında inliyor.

"Böyle mi, Kedicik?"

Elinden geldiğince başını sallıyor.

Saçlarını daha sıkı kavriyorum ve boğazına yumulmadan önce geri çekiliyorum. Etrafımda tıkanıyor ve tekrar yapmadan önce nefes alması için ona bir şans vermek için geri çekiliyorum. İyi bir kız gibi, bana alışması sadece bir saniye sürüyor ve onu ciddiyetle becermeye başlıyorum. Islak ağzı sikimi kaplıyor, dili ucunda dönüyor ve boğazının uzunluğumun etrafında yutulması kontrolümü kaybetmeme ve ona vurmama neden oluyor. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor ve ben de kendimi tutarak dörtlülerimi sıkıyorum.

"Siktir, Kedicik, özür dilerim."

Başını hayır anlamında sallıyor, tırnaklarını kıcıma gömüyor ve kalçalarımı ileri doğru iterek beni boğazının derinliklerine alıyor.

River arkamdan inliyor. "Siktir, resmen fişkırıyor. Tekrar yap."

Öne doğru sallanıyorum ve o her darbeyi alıyor. "Isır onu."

Gözleri parlıyor ve saçlarını daha sıkı kavriyorum. "Isır dedim."

"Fuuuck." Acı yoğun bir zevke dönüşürken dişlerimin arasından tıslıyorum ve ağzını dölleriyle doldurup hafifçe çekerek çenesinden aşağı damlamasını sağlıyorum. Gözleri kapalı, ağzı açık bir çığlık atıyor ve River orgazmını ondan zorla çıkarırken altımda titriyor.

Dizlerimin üzerinde yükselip Mia'dan kalan ağırlığı kaldırıyorum ve başımı yatak başlığının üzerine sarkıttığımı ön koluma yaslıyorum.

Orgazm sonrası mutluluk başımı döndürüyor ve bayılmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Sıcak, nasırlı bir el omurgamda geziniyor ve tüylerim diken diken oluyor. Ben nefesimi tutarken River iki eliyle sırtımı aşağı yukarı okşuyor. Gözlerimi kapatıyorum, kalça kemiklerimin üzerinde gezinen ve kalçalarım ile bacaklarım arasındaki eklemi kavrayan parmaklarının hissine odaklanıyorum.

"Hazır mısın?" diye soruyor.

Ne için? River kavrayışını sıkılaştırıyor ve beni dizlerimin üzerinde tek bir sert çekişle geriye doğru sürüklüyor, kığım havadayken alnımı Mia'nın karnına dayayıp katlanıyorum. River bırakmıyor ve kalbim göğsümde düzensiz bir şekilde atıyor. Kendimi tamamen açıkta hissediyorum. Ağırlığımı yana kaydırıyorum, ters dönmeye hazırım ama River kığıma sert bir tokat atarak beni durduruyor.

Kahretsin, yanıyor. Kaskatı kesiliyorum, saçlarımla oynarken yüzüm Mia'nın yumuşak karnına gömülüyor. River avucuyla yumuşak daireler çizerek acıyı yatıştırıyor. Başımı kaldırabilmem için birkaç dakika geçmesi gerekiyor.

Mia bunun nasıl bir his olduğunu bildiği için bana muzipçe gülümsüyor ve ben de River'a bakmak için dönüyorum. Kığıma öyle bir ateşle bakıyor ki, sanki hiç bu kadar tahrik olmamış gibi ve sinirlerim yatışmaya başlıyor.

Bunu onunla yapabilirim. Bunu onunla yapmak istiyorum.

"Tamam mı?" River sorar.

Başımı sallıyorum, yüzüme bakıyor ve doğruyu söylediğime karar vermiş olmalı.

Başımı Mia'nın göbeğine doğru itiyor. "Bu hoşuna gidecek, bebeğim."

Bu lakap tüylerimi diken diken ediyor ve dili deliğimde düzleştiginde neredeyse yataktan düşecektim. "Kahretsin, Tanrım, River."

Onu bir noktaya çevirip kenarından daire çiziyor ve ben Mia'ya doğru inliyorum, parmaklarım onun yan tarafını kazıyor. İnanılmaz bir his. Varlığından haberdar olmadığım sinir uçları, diz kapaklarımdan aşağı karıncalanmalar gönderiyor. Günah ve coşkunun birbirine karışması gibi.

Ben kalçalarımı geriye doğru kaydırıp daha fazlasını arayana kadar yalamaya ve döndürmeye devam ediyor. Dişleri kıcıma batıyor ve geri çekilmeden önce hırlayarak göğsümden acı dolu bir ses çıkarıyor.

River, "Mia, buraya gel," diye emrediyor ve Mia ona doğru koşmadan önce bana sırtıyor.

Küçük eli kıcımın yan tarafında geziniyor ve tırnaklarını hassas etin üzerinde gezdiriyor. River, "Dilini düz tut," dediğinde yarı utanmış, yarı bitkin bir halde yatağa doğru nefes alıyorum.

Mia deliğimi yalıyor ve parmaklarım çarşaflara gömülüyor. "*Siktir, kedicik-*" Tekrar yapıyor. "*Çok iyi hissettiriyor.*"

O benimle uğraşırken ben çenemi kapatamıyorum. River'ın talimatlarını aynen uyguluyor. Bizi kukla gibi oynatıyor ve bu yüzden sikim her yere akıyor.

Mia başını kaldırıyor ve serin hava tenime çarpıyor. River'ın elleri kış yanaklarımı kavrayıp birbirinden ayırdığında dişlerim sıkılıyor.

Üzerime doğru geldiğini hissedebiliyorum, sonra tükürüyor ve ılık sıvı yanaklarımın arasına damlıyor. "Lanet olsun, lanet olsun, River."

Taşaklarımı kavriyor, parmaklarını yukarı doğru çekmeden önce sertçe çekiştiriyor, çatlağını tükürüğüyle yavaşça ileri geri kaplıyor.

Kenarımın etrafında döndüğünde, içime girmesi için duyduğum ihtiyaçla titriyorum. Sıkıca bastırıyor ve kilitleniyorum.

Daireler çizmeye devam ediyor. "Nefes al."

Mia parmaklarını yan tarafımda gezdiriyor ve hafifçe saçlarımın arasından geçiriyor. Arkamda, River'ın yanında duruyor,

ama ona bakmak için başımı kaldıramıyorum. Derin, titreyen bir nefes alıyorum.

"Güzel, işte bu kadar."

Parmağı deliğime giriyor ve gözlerim yuvalarından fırlıyor. Daha ileri gitmiyor, çekilmeden önce zar zor giriyor.

"Daha fazla." Geri sallanıyorum. "*River-lütfen.*"

Elini çekti ve ben yatağa doğru hırladım.

Siktir et onu.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama elini kürek kemiklerimin arasına sıkıca bastırıyor ve beni yerimde tutuyor. Plastik bir klik sesi geliyor ve ardından çatlağımdan aşağı kayganlaştırıcı damlatıyor.

River avucunu kıçıma sürüyor ve kıçım tokadın etkisiyle hâlâ hassas. Bahse girerim lanet olası bir çürük vardır. "Bu kayganlaştırıcı gerektirir. Her zaman."

Başımı sallıyorum, alnım eğik, kollarım başımın yanında.

Bir parmağını çatlağımda gezdiriyor, sonra parmak eklemine kadar gömülüyor.

Yabancı istilasına karşısında sıkılmış dişlerimin arasından homurdanıyorum ve River ben uyum sağlarken hareketsiz kalıyor. Yatağa doğru gevşiyorum ve River içeri süzülmeden önce yavaşça geri çekiliyor. Bu sefer yabancı hissetmiyorum. Doğru hissettiriyor. Hem de çok doğru.

Kalçalarımı sallıyorum, onu daha fazla alıyorum ve River tekrar çekiyor. Onu öldüreceğim.

İki parmağı giriş yerimde ve o içime girerken ağzım açık kalıyor. İki kat daha dolu olan bedenimin ona alışması zaman alıyor.

"River?"

"Seni yakaladım."

Başımı sallıyorum, tekrar konuşamıyorum.

Parmaklarını ayarlıyor, omurgamda lezzetli bir basınç yaratan bir noktayı sıyrıyor. Çığlık atıyorum ve River onu bastırarak çığlığımı bir iniltiye dönüştürüyor.

"İşte orada." Ölçülü hareketlerle prostatıma masaj yapıyor. Şimdiye kadar yaptığım her şeyden daha yoğun,

ve olduğum yerde donup kaldım.

"Mia, elini buraya koy," diyor River ve narin parmakları onunkilerin hemen altına değiyor. Adam elini çeker ve anında iki parmağını içeri sokar.

O daha küçük ve ben daha fazla baskı isteyerek geri sallanıyorum. River kıkırdıyor, kıcıımı daha önce olduğu gibi aynı noktaya şaplak atıyor ve ağlayan sikime zevk parçaları gönderiyor.

Onu almaya gidiyorum ve o homurdanıyor. "Ona dokunursan bu iş biter."

Hayal kırıklığı içinde nefes alarak ona bağırmamak için direniyorum. *Zar zor. Burada ölüyorum.*

Çarşafı başımın yanında avucumun içinde tutuyorum ve hareket etmiyorum.

River kırmızı yanağımın üzerinde dikkatli daireler çiziyor, sonra elini Mia'nınkine götürüyor. Bu kez onunkinin üzerine bastırıyor, kıcıım gerginlikten yanıyor ve vücudumdaki her kas kilitleniyor. Parmağını ayarlarken göğsüm sıkışıyor, ciğerlerimdeki havayı sıkıştırıyor.

"Tam burada. Hissediyor musun?" River alçak sesle ona koçluk yapıyor ve prostatıma vurduğu anda ona doğru eğiliyorum.

"İşte bu," diyor ona, sanki ben burada değilmişim gibi. Onları görebilmek için başımı çeviriyorum; görüş alanımın hemen köşesindeler. River, yatağın kenarında dizlerimin arasında duran Mia'nın sırtına sarılmış.

Parmaklarını içime gömerken parmakları yuvarlanıyor ve meme ucunu sıkıştırıyor. Sikim nabız gibi atıyor. Yatak, damlayan sikimden sırlıklam oldu.

"Anladın mı?" River'ın sesi alçak bir gümbürtüye dönüşüyor. "Evet," diye cevap veriyor, sesi kısık.

Onun yanına dönmeden önce bir anlığına gitti. Pürüzsüz ve yuvarlak bir şeyi sırtımda gezdiriyor, sonra da kalçalarımın arasında. Bunun bir dildo olduğunu anlamam bir saniye sürdü.

Mia çekiliyor ve River oyuncağın başıyla baskı uyguluyor ama içeri girmiyor.

Bu kadar büyük bir şeyin üzerime bastırması hissine

alıřtıķķa omurgam boyunca ũrperiyorum.

River yana kayıyor, böylece onu görebiliyorum. Elinde tam olarak dildo olmayan bir oyuncak tutuyor. Mavi ve yuvarlak ama düşündüğümünden daha ince. Aşağı doğru kıvrılıyor ve tam olarak nereye denk geleceğini bildiğim için ağzım sulanıyor.

"Tamam mı?" River soruyor ve bu çok sıradan, sanki şu anda durabilirmişiz ve o tamamen iyi olacakmış gibi. Kontrolü bilerek bana verdiğini bildiğim için göğsüm ısınıyor.

"Bok gibi gerginim," diye geveleyebildim.

Bakışları benimkileri delip geçiyor, çok ciddi. "Dur dersin her şey biter. İstemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin."

"Nasıl bir şey olacak?"

"Basınç var ama acı yok," diye yanıtlıyor Mia, yakın zamanda benzer bir şey yaşamış.

"Pekala."

River, "Tamamdan daha fazlasına ihtiyacım var, Bebeğim," diyor ve bu lanet lakap karşısında taşaklarım geriliyor.

"Lütfen."

Boğazının arkasından mırıldanıyor ve yağlanmış oyuncak kıcıma bastırıyor.

Germek yakıyor ama daha çok acı veriyor ve Mia her yeri kaplayan bir baskı olduğu konusunda haklı. River onu içeri ve dışarı kaydırırken acele etmiyor. Çok geçmeden ben de onunla birlikte hareket ediyor, daha fazlasını alıyorum.

"Anladın mı, Aşkım?" River ona soruyor ve arkamda yer değiştiriyorlar. River başımın yanında beliriyor ama oyuncağı Mia'ya vermiş olmalı çünkü prostatıma çarpıyor ve kendimi kaybediyorum.

River saçımın arkasından tutup çekiştiriyor. "Kalk."

Bu saf bir komut ve oyuncağı daha derine iterken homurdanarak avuçlarımın üzerinde yükseliyorum. Mia duraklıyor, uzunluğu hâlâ içimde gömülü, River'ın işaretini bekliyor.

Yatağın üzerinde diz çöküyor, ağır siki yüzümden birkaç santim uzakta olacak şekilde kayıyor.

Ucuyla dudaklarımı boyuyor ve hırlıyor, "Bu ağız benim,

bebeğim."

Ona o kadar açım ki açıyorum ve o ileri doğru itiyor, tadı ağzımda patlıyor. Yanaklarımı çukurlaştırıyorum, sertçe emiyorum ve öğürene kadar onu daha derine alıyorum. İnliyorum, dilimi sikinin başının altındaki kalın damarlar boyunca gezdiriyorum, dudaklarımın arasında sikinin ağırlığının tadını çıkarıyorum.

Mia içime girip çıkmaya başladığında neredeyse onu ısıırıyordum ve beni iki ucumdan da sikiyorlardı. Çaresizim, cennet ve cehennem bir arada.

"Ağzın mükemmel, bebeğim."

Övgülerine karşılık veriyorum ve onu daha derine götürüyorum. O geri çekiliyor ve ben peşinden koşuyorum.

"Tam bir baş belasısın," diye ısırdım.

"Hiçbir fikrin yok," diyor alçak sesle ve karanlık.

Arkamda kayboldu ve oyuncak çıkarıldı. Bana dokunmuyorlar. Kendimi çok boş ve çaresiz hissediyorum. Sanki o lezzetli baskıyı geri almak için her şeyi yaparım.

Mia yatağın başına doğru ilerliyor, bacaklarını açarak oturuyor, böylece parlayan amını görebiliyorum. Kahretsin, çok lezzetli görünüyor.

"İzlemek istiyorum." Sırıttıyor, parmakları karnından aşağı kayıyor ve kalçalarının arasına dalıyor, dokunuşla sırtını kamburlaştırıyor.

Gözlerim geri yuvarlanıyor ve umutsuzca dokunulmaya ihtiyaç duyarak boğazımın altından inliyorum. Bakışları Mia'ya çevrilmiş olan River'a bakıp homurdanıyorum. "Her ne halt ediyorsan, lütfen hemen yap."

River kalçalarımı kavırıyor ve beni sırtüstü çevirerek nefesimi kesiyor. Mia'nın dizi benden birkaç santim uzakta olacak şekilde beni yatağa doğru yönlendiriyor ve ağzı benimkini yakalayıp dili derinlere girerken üzerimde sürünüyor.

Bu bir marka gibi, lanet bir iddia.

Alnını benimkine dayıyor, nefes nefese bana doğru geliyor ve kalçalarını kaydırıyor. Aletinin başı deliğime değiyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

River'ın ne kadar yumuşak görüldüğüne hazırlıklı değildim. Bir saniye önceki baskınlığından eser yok. Yüzümü incelerken savunmasız ve açık görünüyor. Ayağa kalkıp yavaş ve derin bir öpücükle ağzını alıyorum, her köşesini keşfetmek için zaman ayırıyorum. "Bunu istiyorum" derken dudaklarımı onunkilere değdirerek geri çekiliyorum.

"Siktir," diye inliyor River ve başını boynumla omzum arasındaki kıvrıma bırakıyor. Tüm vücudu titriyor ve bunu benim için yavaşlatmak için ne kadar kontrol kullandığını fark ediyorum. "Yavaş gideceğim."

"Sadece sik beni."

Mia inliyor ve River yüzünde mahcup bir sırıtışla başını kaldırıyor. Göğsüm daralıyor. Gülümsediği zaman çok güzel oluyor. Ellerimi başımın yanında kenetliyor, sonra parmaklarımızı birbirine geçiriyor, içime girerken kavrayışı sıkılaşıyor.

Yavaşça daha da iterken karanlık gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Oyuncaktan çok daha büyük ve bu esneme göğsümdeki havayı yakalıyor. Geri çekilip tekrar yapmadan önce daha derine iniyor.

Ciğerlerim yanıyor, çok gerginim.

River ağzını kulağıma yaklaştırıyor. "İşte böyle. Nefes al, bebeğim. Çok iyi gidiyorsun. Sadece biraz daha."

Nefes alıyorum, kaslarım gevşiyor ve o da tamamen içime yerleşiyor. Lanet olası bir sinir küpüyüm, onun hissine kendimi kaptırmışım. Göğsü göğsüme sürtünüyor, parmakları benimkilere dolanıyor ve içime girip çıkarken yumuşak pantolonu kulağıma değiyor. Sikim aramıza sıkışmış durumda ama sürtünme yeterli değil.

"River," diye mırıldandım.

"Seni yakaladım." Ön kollarının üzerine kalkıyor ve kalçalarını açarak küçük ayarlamalar yapıyor.

İçimdeki hassas noktaya vurup daha sert siktiğinde göğsümden bir inilti kopuyor. "Çok iyi. Sik-Riv-çok iyi-"

Kıkırdıyor, başı benimkinden yukarıda, siyah saçları ıslak ve gözlerine doğru sarkıyor. "Her zaman sevmişimdir senin

Ağzına." Cümlesini, beni etrafında kenetleyen sert bir hamleyle noktalıyor.

Mia daha aşağı kayıyor, bakışları bizi içine çekerken ateşle dolu. River çenesinden tutup onu bir öpücüğün içine çekerken bir yandan da acımasızca vurmaya devam ediyor.

Arkasında boş bir sızı bırakarak içimden çıkıyor ve parmakları baldırlarımı kavramadan önce yatağın ayak ucunda duruyor ve aleti kıcıma bastırana kadar beni çarşaftan aşağı çekiyor. Sonuna kadar girip durmadan önce birkaç kez daireler çiziyor. Bu pozisyonda, sanki her milimetrelilik alanı kaplıyormuş gibi kocaman hissettiriyor.

"Üstüne çık, Aşkım."

Mia sırtıtarak üzerime tırmanıyor, sarı saçları etrafına dökülüyor. Beni kucakladı ve arkasına yaslanıp sikimi tek seferde içine aldı. Görüşüm bulanıklaşıyor ve River kıcımlı doldururken amı etrafımda kenetlenirken dişlerimin arasından inliyorum.

Duygular bunaltıcı, sanki her şey çok fazla ve yeterli değil. River Mia'nın saçlarını yumruğuna doluyor ve sırtını göğsüne yaslaması için onu yukarı çekiyor. Mia sersemlemiş, başını adamın omzuna yaslamıştı. Mia sikimin üzerinde kendini becerirken parmakları meme uçlarını büküyor, çimdikliyor ve çekiyor.

"Siktir, kedicik. Boşalacağım."

"Çok yakınım. Çok yakınım," diyor ve bu bir yalvarış gibi çıkıyor. Daha fazlasını alırken tırnakları karnıma batıyor.

River'ın hamleleri düzensizleşiyor, pantolonunun sesi odada duyuluyor. Elini kalçalarının arasına, beni ıslattığı yere kaydırıyor. Klitorisinin üzerine getirmeden önce ıslaklığını toplarken parmaklarını sikimin etrafında hissedebiliyorum.

"Evet. Siktir, evet!" Mia daha sert, daha az kontrollü zıplıyor ve River beni derinlemesine sikiyor. River'ın orgazmımı derimin altında karıncalanana ve serbest bırakılmam için yalvarana kadar geliştirmesine yardım ederken parmaklarımı kalçalarına sokup onu kavırıyorum.

River Mia'nın omzunu ısıırıyor, parmakları hâlâ klitorisine masaj yapıyor ve orgazmıyla birlikte nabzının

etrafımda attığını hissedebiliyorum.

Bir kolunu beline dolayarak onu yerinde tutuyor ve ben aşağıdan ona çarpıyorum.

"Sikim içine gömülüyken gel," diyor River ve sertçe sallanıyor, siki daha derine iniyor, beni sikerken hareketleri daha sertleşiyor. Hareketleri sarsıntılı bir hal alıyor, sıcak sıvı kıcımlı kaplıyor ve ben aralarında paramparça olurken Mia'yı doldurmadan önce taşaklarım acıyla geriliyor. Mia göğsüme yığılırken derin, hırıltılı nefesler alıyorum ve River içimden çekildiğinde sarsılıyorum.

Bakışları üzerimizde geziniyor, dudakları dişlerinin arasına sıkışmış ve yanaklarında memnun bir kızarıklık var. Benimkilerle buluştuğunda gözleri kapalıydı. "Bizi çok iyi karşılıyorsun, bebeğim."

İçimden bir ürperti geçerken sertçe yutkunuyorum. Yüce Tanrım.

River banyoya giderken ben de Mia'yı ve kendimi sağ tarafıma, başını göğsüme yaslayacak şekilde ayarlıyorum.

River geri dönüp bacaklarının arasında ıslak bir bez gezdiriyor, nazikçe dokunuyor, sonra bir tane daha alıp bana da aynısını yapıyor. Samimi, kişisel hissettiriyor.

Arkama geçip bir kolunu başımın altına koyuyor, diğer eliyle Mia'nın kalçasında daireler çiziyor ve sonra enleme mide bulandırıcı derecede yumuşak bir öpücük konduruyor.

Gözlerimi kapatıyorum, her şey bir anda aklıma gelince kalbim kontrolden çıkıyor.

Onlara aşığım ve eğer bu dünya benim için bir şey yaparsa, eğer doğru bir şey yaptıysam, eğer yargılanırsam ve onları hak ettiğim anlaşılırsa, umarım onlar da beni sever, çünkü ihtiyacım olan tek şey onlar.

BÖLÜM 51

MIA

"PEKALA, BU NASIL HISSETTİRİYOR?" I sor Ethan, kim önümdeki kırmızı sandalyede oturuyor, bacağını sağa sola çeviriyor ve yeni protezini kontrol ediyor. Bu metalik gri renkte, karbon fiber gibi görünecek şekilde tasarlanmış ve eskiyen koyu kırmızı Örümcek Adam protezinin yerini almış.

Yeni ayağını yere koyup baskı uyguluyor. "İyi hissettiriyor."

"Devam edin ve biraz dolaşın, gerekirse ayarlayabiliriz." Kalkmasına yardım etmeyi teklif etmedim. Ethan her zaman bağımsızlığı için çabalamıştır.

Ayağa kalkıp odanın içinde dolaşıyor, sonra bana dönmeden önce biraz koşuyor. "İyi iş çıkardın, Doktor."

Kocaman gülümsüyorum. "Tabii ki. Daha azını mı bekliyordun?" "Başlangıçta kesinlikle şüphelerim vardı. Bandı baş aşağı tuttuğun zamanı hatırlıyor musun?" Son birkaç haftadır uyum sağlamak ve bazı temel fiziksel testleri yapmak için geliyor. Yakınlaştık. Sürekli sadece ergenlik çağındaki gençlerin yapabileceği türden şakalar yapıyor.

Bu küçük serseri beni büyütüyor.

"Nasıl istersen. Şuraya oturun da Dr. Jones sizi dışarı çıkarabilsin."

Ethan bana keskin bir selam veriyor ve odanın diğer tarafına doğru ilerliyor. Adımları eşitti ve ben de montaj işim için kendi sırtımı sıvazladım.

Piper bana doğru atlıyor, bakışları Ethan'ı takip ederken yüzünü geniş bir gülümseme kaplıyor. "İyi görünüyorsun. Tam uyum sağlıyorsun."

Kireç yeşili önlükleri ve yüksek bir at kuyruğuyla topladığı altın sarısı saçlarıyla sevimli görünüyor.

Gurur göğsümü dolduruyor. Bu iş benim için geçmişte çalıştığım her şeyden daha anlamlı. Yeni bir stajyer bulana kadar pediatri ünitesine geri dönmeye en çok bu kadar yaklaşacağım. O da ne zaman olursa.

"Çocuklar nasıl?" Piper soruyor ve dün gecenin anıları beynimi doldururken yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Hatta bunu hiç düşünmedim bile ama içimden bir ses River'ın beni istediği her şeyi yapmaya ikna edebileceğini söylüyor. Sevmediğimden değil, çünkü kesinlikle sevdim. Muhtemelen hayatımın en ateşli gecesi idi.

Gülüyor ve beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor. "O kadar iyi, ha?"

Ne düşündüğümün yüzümden okunduğunu bildiğim için yalan söyleme zahmetine bile girmiyorum. "Hiçbir fikrin yok."

"İkisi de mi?" "Evet."

P'yi patlatıyorum.

Ellerini birbirine vurarak ciyaklıyor. "Çıldırıyorum biliyordum."

"Sanırım uzun zamandır bekliyordum."

"Peki... şimdi işler ciddi mi?"

Kalbim sıkışıyor ve kelebekler göğsümden uçmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum. Endişeli bir heyecanın karışımı, tam olarak nereye gittiğimizi bilmemek. "Umarım öyledir. Hiçbir şey resmi değil."

Omzunu benimkine çarpıyor. "O adamların sana nasıl baktığını görüyorum. Sana ve Mia'ya iyi davranacaklar." Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Bunu hak ediyorsun."

Dr. Jones yanımıza geldi. "Bir şeyi mi bölüyorum?"

Kendi tükürüğümle boğuldum ve öksürdüm. "Hayır. Bir şey yok."

Kaşlarını çatıyor, belli ki bana inanmıyor. "Seninle ofisimde konuşmak istiyorum. Vaktin var mı?"

Saatimi kontrol ediyorum, daha çok içsel olarak çıldırmam için bana bir saniye vermek için. Ethan bugünkü son hastamdı. "Tamamen boş."

"Mükemmel."

Gülümseyen Piper'a dönüp bakarak onu takip ediyorum. Bana iki başparmağıyla işaret ediyor. Kendinden emin olmasına sevindim - en son bir ofise çağrıldığımda benim için pek iyi gitmemiştir.

Dr. Jones'un ofisi yumuşak pastel bir mora boyanmış, yumuşak sandalyeler ve bembeyaz bir masa ile döşenmiştir. Masanın arkasına oturuyor ve bir dosya çıkarıyor.

Onun karşısındaki koltuğa oturup avuçlarımı onun göremeyeceği bir şekilde pantolonuma silerken sertçe yutkunuyorum.

"Burayı seviyor musun?" diye soruyor.

Başımı sallamaya başladım bile.

"Seviyorum." "İyi yerleşmiş görünüyorsun."

Nabzım kulaklarımda hızla atıyor, beni pompalıyor mu yoksa rahat bırakıyor mu emin değilim. Sinirlerimin kontrolünü kaybediyorum ve kelimelerim ağzımdan dökülüyor. "Dr. Jones, eğer yanlış bir şey yapıyorsam bana söyleyin, düzelteyim."

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Seni buraya kovmak için çağırmadım. Seni buraya çağırdım çünkü altımda bir stajyerlik pozisyonu açıldı ve ekibime katılmanı istiyorum."

Ağzım açık kalıyor ve onu doğru duyduğumdan emin olmak için sözlerini kafamda tekrar tekrar oynatıyorum. "Beni istiyorsun." Göğsümü işaret ediyorum. "Senin için staj yapmamı."

Gülümsüyor. "Evet, Mia. Seni stajyerim olarak almayı çok isterim."

Ellerimi birbirine kenetledim, heyecanımı zar zor kontrol altına alabildim. Bir stajyer buldum. Boston'da bir stajyer buldum.

Çok uzun süre sessiz kaldığımı fark ettim. "Aman Tanrım.

Teşekkür ederim."

"Elbette hastane vardiyalarınız için sizinle irtibata geçecek. Ama umuyorum ki burada da

Klinik."

Yapmamak aklımın ucundan bile geçmedi. "Burada olacağım."

"Yakında hastane için bir bağış galası var. Orada olmanı bekliyorum."

Bir şekilde, bu daha da gerçekçi hissettiriyor. İçimde büyük bir heyecan kabarıyor ve ona sarılmamak için parmaklarımı birbirine geçiriyorum. Bu kadın az önce tüm hayatımı daha iyi bir hale getirdi ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi orada öylece duruyor.

"Bu benim için çok şey ifade ediyor," diyorum, tüm duygularımı bu cümlelerin içine sığdırmaya çalışarak.

"Bunu hak ettin. Hadi, git buradan. Vardiyen bitti." Kapıya doğru eliyle işaret etti ve beni kovdu.

Piper beni sımsıkı kucaklayıp ayaklarımı yerden kesmeden önce kapısından beş adım bile uzaklaşmamıştım.

Ona bakıyorum, gözlerim kocaman.

"Biliyor muydun?" "Sadece bugün."

"Bunu nasıl bir sır olarak sakladın?"

"Bu beni öldürdü ve Tanrı'ya şükür bitti." Bana gülümsüyor. "Bir stajyer bulmuşsun."

Gerçeklik yüzüme çarptı. "Bir stajım var."

"Siz misiniz?" Resepsiyonistimiz telefonunu görmem için tutuyor ve ağzım açık kalıyor. Telefonu ondan alıp yüzüme yaklaştırıyorum, gördüğüm şeye inanamıyorum. Fotoğraf tam olarak Lucas'ın Alex'in üzerine buzlu su döktüğü anı yakalıyor. Üstte yer alan afişte, "Orta Buz Mücadelesi adlı viral akım ülkeyi kasıp kavuruyor." yazıyor.

Telefonunu ona geri verip kendi telefonumu almak için çabalıyorum, gördüğüm ilk sosyal uygulamayı açıp #centericechallenge yazıyorum. Birbirlerine meydan okuyan sıradan insanların paylaşımları arasında geziniyorum.

River'ın bulduğu web sitesini açıyorum ve nefesim kesiliyor, gözlerim yanıyor. Bağış sayacı gerçek zamanlı olarak ilerliyor.

Şimdiden bir milyon doların üzerinde para topladı. Başım uğulduyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Bu işe yarayacak.

BÖLÜM 52

NEHİR

Şanslı piç.

Ben: Bize her zaman katılabilirsin. Cazip.

Alex: Bence bunu yalnız yapsanız daha iyi olur.

Alex: Beni daha sonra bağlama alıştırmayı yapabilirsin.

Sikeyim. Tamamen kontrolüm altında olan Alex'in görüntüleri kafamı dolduruyor ve iniltimi bastırmak zorunda kalıyorum. Aşağı uzandım ve sertleşen sikimi ayarladım.

Ben: Bunun bedelini ödeyeceksin.

Alex: Dört gözle bekliyorum. *göz kırpan surat.*

Telefonumu yün pantolonumun arka cebine soktum. Bu geceki etkinlikler için tamamen siyah giyinmiştim. Düşüncelerimden sıyrılarak yavaşça nefes alıp veriyorum. Burası tahrik olunacak bir yer değil.

PlayfulMotion kliniğinin kapısını iterek açıyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor bir kadın ön masanın arkasından, parmakları klavyeden hiç ayrılmıyor.

Kolumdaki düğmeleri düzeltiyorum. "Doktor Mia Brooks'u almaya geldim."

Yukarı bakıyor ve bana gülümsüyor. "Sen River olmalısın. Hemen şu kapıdan geç, tatlım."

Kapıları itiyorum ve kliniği tarıyorum. Parlak renklerle boyanmış ve çocuklar düşünülerek dekore edilmiş.

Mia'yı arkada görüyorum. Beş yaşından büyük olmayan bir kızın önünde diz çökmüş. Küçük kız Mia'ya sırtıtarak bakıyor, Mia da ona bir tür kol desteği takıyor. Onun çalışmasını izlerken olduğum yerde donup kaldım. Çocukla konuşurken i inin nasıl aydınlandığını görüyorum.

Ne dediğini anlayamıyorum ama her neyse küçük kız kıkırdıyor.

"Ona  ıkma teklif edecek misin?" diye soruyor bir  ocuk, kendisini neredeyse yutan dev bir pufun üzerinde oturduğu yerden. Bana yan gözle bakıyor. "Korktun mu yoksa?"

Ona bakıyorum ve beni nasıl yargıladığını fark ediyorum. "Onun gibi bir şey."

"Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun? Bacağı kesilmek üzere olan benim."

Ona bakakalıyorum, kelimeler bulamıyorum.

O patlamalar içine kahkaha ve tutar yukarı onun Bacak. " aka yapıyorum.  oktan yaptım."

"Ethan. Onunla uğraşmayı bırak," diyor Mia, sesini kahkahalar doldurarak.

"Hadi, Doktor. En azından onu test etmeden seni almasına izin veremezdim."

Mia gülümsüyor. "Geçti mi?"

"Göreceğiz."

Zor bir kalabalık.

"Eşyalarımı alayım." Beni Ethan'la bırakarak arka odada kayboldu.

Kaşlarını kaldırmış beni izliyor.

"Sana onu sevdiğimi söylesem daha iyi hisseder misin?" Sırtıyor. "Kim sevmez ki?"

Mia odaya girdiğinde gözlerim koyu mor elbisesinin kıvrımlarını zahmetsizce sararak dizlerinin hemen üzerinde durmasına takılıyor. Elbisesinin yumuşak kumaşı attığı her adımda sallanıyor ve kendimi hayranlıkla nefesimi tutarken yakalıyorum. Saçlarını açmış ve soluk sarı teller omuzlarına dökülüyor. Bana yaklaştırken kalbim hızla çarpıyor.

Onu gördüğümde hava uğulduyor, sanki zaman bu an için durmuş gibi hissediyorum.

Kliniğin önüne yasadışı bir şekilde park ettiğim Range Rover'ıma gidiyoruz ve kapıyı onun için tutuyorum. İçeri girdiğinde eğilip yanağından öpüyorum ve emniyet kemerini bağlıyorum.

Bana gözlerini deviriyor ama elimde değil. Onun için bir şeyler yapmaya bağımlıyım.

Yanında yerimi aldığımda Mia bana gülümsüyor. Neredeyse heyecandan titriyor ve ben de kendimi sırtıtmaktan alıkoyamıyorum. "Bu gece mutlusun."

Gülümsemesi inanılmaz derecede büyüyor ve göğsüm sıkışıyor. Kahretsin, çok çekici.

Ellerini önünde sıkıyor, ben de uzanıp onları sabitliyorum. "Anlat bana."

"Dr. Jones bana staj teklif etti!" Mia'nın sesi, son sesli harf neredeyse bir ciyaklamaya dönüşene kadar yükseliyor.

Duygular içime hücum etti. Gurur, sevinç, heyecan hepsi aynı anda geliyor. Hiç kimse bunu bu kızıdan daha fazla hak etmiyor. "Tebrikler, Aşkım."

"Bu sadece bir staj değil. Özellikle onun altında. Yani pediatri bölümünde çalışacağım. Buna inanamıyorum. Aman Tanrım."

Dakikada bir mil konuşuyor ve ona ayak uydurmak için tüm dikkatimi ona vermem gerekiyor. Neşesi bulaşıcı ve kısa süre sonra gülümsemekten yanaklarım ağrıyor. Kızım mutlu ve bu da beni mutlu ediyor. Boynuna sarılıyorum ve başparmağımı yanağına sürüyorum. "Harikasın Mia. Seninle çok gurur duyuyorum."

Gözlerinin kenarında yaşlar oluşuyor ama gülümsemesi yüzünden hiç gitmiyor. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

"Bundan hiç şüphe etmedim." Yalan söylemiyorum, yeni bir stajyer bulamama ihtimali hiç yoktu. O bunun için yaratılmıştı. Şu anda neredeyse parlıyor ama hiçbir şey onun gitmeyeceğini bilmenin verdiği hissin önüne geçemez. Boston'da bir stajı var. *Boston'da.*

Onu kendime doğru ekiyorım ve ciğerlerim hava için çığlık atana kadar derin bir öpücükle ağzını yakalıyorum. *Yanıma gel.* Kelimeler dişlerimin kenarlarında geziniyor ama bu anı mahvetmek istemediğim için onları ısıtıyorum. Onu bu kadar mutlu etmek için her şeyimi verirdim.

Ayrıldığımızda yanakları kızarmış, göğsü nefes alıp verirken inip kalkıyor. "Peki, nereye gidiyoruz?"

Bu gece için planladığım şeylerin anıları geri gelmeden önce zihnim bir anlığına boşalıyor. "Bir ortağa ihtiyaım olan bir Shibari sınavım var."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yani insanları bağlamak gibi mi?" "Evet, aşkım, *seni bağlamak gibi.*"

Etrafla o kadar iyi uyum sağlayan eski bir tuğla binanın etrafından dolanıyordum ki içeride ne olduğunu asla bilemezsiniz. Tek ipucu, tüm pencerelerdeki koyu renk tonu, kimsenin içeri bakmasını engelliyor.

Cipi park edip Mia'ya bakıyorum. Dişleri alt dudağını kemiriyor ve başparmağımı hafifçe dudağının üzerinde gezdirerek onu bu eziyetten kurtarıyorum.

"İçeri girmemize gerek yok."

Hareketleri sarsıntılı, neredeyse rkek. "Ben iyiyim. Gitmek istiyorum."

Daha yakına eğilip elimi elbisesinin eteğinin yukarı kalktığı dizinin üzerine koyuyorum. "Eğer herhangi bir noktada rahat etmezsen, gideceğiz. Bana söyleyebilirsin."

Başını sallıyor ama başka tarafa bakıyor.

Onu sınırlarına doğru itmek istiyordum ama asla bilerek sınırlarını aşmam. "Aşkım, bana bak."

Bakışları benimkilere kayıyor ve göğsüm hopluyor. Çok iyi bir dinleyici.

Onu kucağıma sürüklememek için parmaklarımı birbirine dolayarak, "Bunun için güvenli kelimelerimiz olacak," diyorum.

Ağız açık kalıyor. "Onlara ihtiyacımız var mı?"

"Evet." Tartışmaya yer bırakmıyorum. "Gitmek için yeşil, yavaşlamak için sarı ve durmak için kırmızı. Tekrar et."

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve bir an için buna karşı çıkacağını düşünüyorum. Bu gerçekten büyük bir talihsizlik olurdu çünkü bu konuyu açıklığa kavuşturana kadar daha ileri gidemeyiz. "Mia," diye uyarıyorum.

Gözlerinde delirdiğimi biliyormuş gibi küçük bir parıltı var. "Gitmek için yeşil, yavaşlamak için sarı ve durmak için kırmızı."

Başparmağımı çenesinde gezdiriyorum ve parmaklarımı boynunun arkasına doluyorum. "Rahatsız olursan güvenli sözcüklerini kullanacağına söz ver."

"Söz veriyorum."

Onu derinden öpüyorum, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve fısıldıyorum, "Sen çok iyi bir kızsın."

Arka girişteki kapı zilini çalıyorum. Mia'nın eli benimkinde sıcacık ve Violet kapıyı açmadan hemen önce onu güven verici bir şekilde sıkıyorum.

"Bay Davis. Sizi görmek güzel," diyor ve elini uzatıyor. Ellili yaşlarının ortalarında ya da sonlarında ve bu durum onu daha da asil kılmayı başarıyor. Siyah saçları şık bir topuz yapılmış, dudakları koyu kırmızıya boyanmış ve ekstra yüksek topuklu ayakkabıları onu benden sadece birkaç santim daha kısa gösteriyor.

"O kadar da uzun zaman olmadı." Mia'nın gitmesine izin vermeden elini yumuşak bir şekilde sıkıyorum. Çoktan yaşlı kadına kısılmış gözleri ve sıkılmış dişleriyle bakmaya başlamıştı. Başparmağımı ön kolunda gezdiriyorum.

"Birkaç hafta oldu," diyor Madam ve binaya giden yolu göstermek için dönüyor.

Yaşlı kadın arkasını döner dönmez Mia sertleşiyor ve elini çekmeye çalışıyor. Onu yanıma çektim ve kulağına fısıldadım, "Kıskanman çok güzel ama kıskanman için bir neden yok. O bir öğretmen. Başka bir şey değil."

Üzerindeki gerginlik azalıyor ve yüzünü göğsüme gömüp "Neyim var bilmiyorum" diye mırıldanıyor.

Şakağından öperim. "Yok bir şey. Hoşuma gitti."

Karanlık koridorda yürüyoruz. Neredeyse siyah bir bordo renge boyanmış. Mia her şeyi kavrarken gözleri doluyor. "Burası bir seks kulübü mü?"

Kıkırdıyorum. "Hayır, sadece dersler."

Sessiz, onu ilerletmeme izin verirken gözleri kocaman. Eğitim odasına giriyoruz ve nefesi kesiliyor. Ben de onun gibi görmeye çalışıyorum.

Tavana bağlı kancalar ve aşağı sarkan kalın ipler var, hepsi siyah duvarlara karşı koyu kırmızı. Işıklar kısık, sadece bizim görebileceğimiz kadar parlak. Karanlığa karşı gözlerini kırıştırıyor, dişleri alt dudaklarını kemiriyor, her şeyi anlamaya çalışıyor.

"Ben Violet, siz de Dr. Brooks olmalısınız." Elini uzatıyor ve Mia isteksizce benimkini bırakıp sıkıyor.

Mia'nın başı yana eğiliyor. "Adımı nereden biliyorsun?"

"Bay Davis beni arayıp burada yıllarca eğitim aldıktan sonra sınıfa ilk partnerini getireceğini söylediğinde, onu sorularla boğduğumu itiraf etmeliyim." Violet nazikçe gülümsüyor.

Mia buna gülümsüyor ve göz ucuyla bana bakıyor. "Birinci şahıs."

"*Sadece bir kişi.*"

BÖLÜM 53

MIA

SÖZLERİ üzerimde gezinirken, göğsümde bir sıcaklık ve buraya başka biriyle gelmediği için bir rahatlama dalgası hissediyorum.

Oda loş ama yine de çevredeki ayrıntıları seçebiliyorum. Önümdeki ayna arkamızdakinden yansıyarak neredeyse panoramik bir görüntü oluşturuyor. İçimde bir beklenti dalgası oluşuyor. Tedirginliğime rağmen, bu anda olmanın son derece heyecan verici ve biraz da korkutucu bir yanı var.

Bunu *gerçekten* yapıyorum.

River bir parmak eklemine yanağımda gezdirerek beni nazikçe okşuyor ve bana gülümsüyor. "Seni yakaladım."

Anında rahatlıyorum, tüm gerginlik omuzlarımdan ayrılıyor çünkü bu adamın benimle ilgileneceğine dair aklımda hiçbir şüphe yok. Bunun benim için iyi olacağına dair ona güvenebilirim.

Başımı salladım. "Öyle olduğunu biliyorum."

Ağzının kenarı şakacı bir sırıtışla kıvrılıyor. "Alex'in bileklerine birkaç düğüm atmış olabilirim."

Bir kahkahaya boğuluyorum. "Nasıl bilmez?"

Omuz silkiyor. "Hazır değildi."

Kaşlarını kaldırarak, "Şimdi hazır mı?" diye soruyorum.

River başını sallıyor, yanakları pembeleşiyor ve sesi hırıltılı çıkıyor. "Evet, öyle."

Etrafıma bakıyorum, Violet'in on adım ötede siyah bir sandalyede oturduğunu görüyorum. Avuçlarım terliyor ve onları elime siliyorum.

elbise. "Şimdi ne olacak?"

River'a doğru eliyle işaret ediyor. "Bay Davis bir yılı aşkın süredir Shibari sanatında eğitim görüyor. Bu amaç için tasarlanmış vücut formlarımızdan birini kullanarak çeşitli ip kalıpları üzerinde çalıştı. İlk kez canlı bir katılımcıyla olacağı için güvenlik kontrolü olarak düğümleri benimle birlikte sizin üzerinizde uygulayabilmek için yer talep etti. River sizi yönlendirecek. Ben burada yokmuşum gibi davranın."

Nefeslerim sığlaşıyor, River'a doğru ilk adımlarımı atarken kaslarım beklentiyle karıncalanıyor. Zaman durmuş gibi görünüyor ve gözlerimiz birleşirken tüm sesler kayboluyor.

"Devam etmek istiyor musun?" diye soruyor, o kadar rahat bir şekilde ki, ayrılırsak tamamen iyi olacağından emin hissediyorum, ama aklımdaki son şey ayrılmak. Bu adamın beni tamamen kontrol etmesinin nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum.

"Kalmak istiyorum," diye mırıldanıyorum ve bana tutacağını bildiğim milyonlarca söz veren karanlık bir gülümseme veriyor. Karnımın alt kısmında sıcaklık birikiyor ve artan ağrıya karşı uyluklarımı birbirine sürtüyorum.

"Mükemmel, aşkım." River'ın sesi, tüylerimi diken diken eden derin, gürültülü bir komuta dönüşüyor. "Renk?"

Vücudum beklentiyle uğulduyor. "Yeşil."

"İşte benim kızım," diyor ve arkamdan yürüyüp saçlarımı boynumdan kaldırıyor. Parmaklarını yoğurarak başıma masaj yapıyor ve benden yumuşak bir nefes kaçıyor. Yavaş ve bilinçli hareketlerle saçlarımı tarıyor, uçlarını dikkatlice çözüyor.

"Bu çok hoş," diye mırıldanıyorum, aynada bana bakan yoğun koyu renk gözlerine bakamıyorum. Parmak uçları kulağımın arkasındaki hassas noktayı sıyırdığında tenim elektrikleniyor. Uzun boylu gövdesi arkamda belirliyor ve kalbimin tepki olarak çırpındığını hissediyorum. Tüm dikkatimin kendisinde olduğundan emin olmak istercesine daha da yaklaşıyor ve saçlarımı yumruğuna dolayarak enseme nazik bir öpücük konduruyor.

"Devam etmek için saçınızın yukarıda olması gerekiyor," diye açıklıyor sakince.

Bileklerimde iş yerindeki kravatımı arıyorum ama orada bırakmış olmalıyım. Kahretsin. Ona söylemeye gidiyorum ama cebinden küçük bir lastik çıkarınca ağzım açık kalıyor.

Saçlarımı düzgün bölümlere ayırıyor ve tepelerinden Fransız örgüsü yapmaya başladığında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Yeni bir bölümü kaldırırken tırnağı beni sıyırdığında ensemde aşağı bir ürperti iniyor. Kulağıma yakın, alçak sesle konuşuyor. "Saçlarının iplere dolanmasını önlemek için."

Sesi çok sakın geliyor, ama aynaya hızlı bir bakış gözlerinin kapandığını ve göğsünün hızla yükseldiğini gösteriyor.

Eylem o kadar samimi ki göğsüm sıkışıyor. "Bunu yapmayı nereden öğrendin?"

Bana doğrudan içime işleyen tembel bir gülümseme veriyor. "YouTube."

Alex'in üzerinde örgü çalıştığını düşününce boğazımdan bir kahkaha fokurduyor. Saçımı sertçe çekiştiriyor ve ben de keskin bir nefes alarak dikkatimi tekrar River'a odaklıyorum.

River ucuna bir lastik sarıyor ve kendi altına sıkıştırıyor. Boynumun arkasını kavrayıp hafifçe sıkıyor. Parmakları omzum ve köprücük kemiğim boyunca ilerliyor, bana doğru dönerken eşit bir baskı uyguluyor. "Bu teknikte üç ip kullanılıyor. Baskı hissedeceksin ama sıkılmayacak."

Köşede bir hareketlenme oldu ve Violet'i gördüm. Onu unutmuşum. Sertçe yutkunuyorum, parmaklarım elbisemin eteğini sıyrıyor. Derimin altında bir uğultu var, ama bu gece ilk kez rahat değil.

River parmaklarımı açıyor ve avuç içlerimi avuçlarının içinde tuttuktan sonra sırtımın etrafına sarıyor. "Onları arkanda katla ve karşı dirseğini kavra." Ses tonundan hakimiyet damlıyor, içime sıcaklık gönderiyor ve ben de itaat ediyorum.

"Çıplak olmak zorunda değil miyim?" Ben soruyorum.

"Bu sefer değil," diyor, sesi gelecek vaatleriyle dolu ve dudaklarımı ısılatıyorum.

"Tamam," diye nefes alıyorum, dirseklerimi arkamda birleştiriyorum.

River yakındaki bir masadan üç ip aldı. Bükölmüş kırmızı elyaftan yapılmışlar ve tahmin etmem gerekirse, yarım inç kalınlığında olduklarını söyleyebilirim. İpin ucunu yavaşça boynumdan aşağı indiriyor ve elbisemin yakasını takip ediyor. Bebek yumuşaklığındaki kumaş dokunduğu her yere karıncalanmalar gönderiyor ve ben nefes almakta zorlanıyorum. Sert, kaba bir malzeme olacağını düşünmüştüm ama bu, hassas tenime karşı verdiği his açısından neredeyse tatlı.

"Renk?" River kontrol ediyor.

"Yeşil!" Biraz fazla heyecanla söyledim ve River'dan bir kıkırdama geldi.

"Güzeli, aşkım." Arkamdan dolanıyor ve aynadaki yansımamda bakışlarımla buluşuyor, sonra öne uzanıp ipi omuzlarımla birkaç santim altından geçiriyor. İpi ikiye katlıyor, böylece çift katlı oluyor ve göğsümün üzerine düz bir şekilde koyuyor. Kaba parmakları ipi düzeltirken yakamın üstündeki açıkta kalan teni sıyrıyor, sonra da arkamdan düğümlüyor.

"Aynaya bak. Benim için ne kadar iyi durduğunu gör." River bir parmağını alttan geçirip gerginliği kontrol ediyor ve onun yumuşaklığı içimi ısıtıyor. Rahat hissettirecek kadar sıkı ama nefesimi kısıtlayacak kadar değil.

Aynaya bakıyorum ama gözümü ondan alamıyorum. River simsiyah giyinmiş, şeytanın ta kendisi gibi görünüyor. Saçlarının telleri gözlerinin önüne düşerek onları benden saklıyor ve ben onları yolumdan çekmek için seğiriyorum. Beni bağlarken kollarındaki kasların oynamasını izlerken ağzım sulanıyor.

Bir sonraki adım, dirseklerimin hemen üstünden geçen kırmızı bir ip şeridi, bu biraz daha sıkı çekerek kollarımı geriye doğru zorluyor. Düğümü, tenime karşı nazik bir ısırık hissedene kadar beni yerimde tutuyor ve kontrol kaybına gömölüyorum. Ben

Bağlanmış, hareketsiz ve tamamen onun merhametine kalmış olmaktan dolayı içimde bir heyecan var.

River etrafımda dolanıyor, parmakları kalçamı sıyrıyor, çenemi yukarı kaldırıp dudaklarımda bir ip daha gezdiriyor ve ipi boynumdan aşağı indirmeden önce ağzımın açık kalmasına neden oluyor. Sinirlerim onun dokunuşuyla canlanıyor ve tüylerim diken diken oluyor. İpi kollarımın ve göğsümün etrafına karmaşık bir şekilde sarıyor ve önden bağlanan mükemmel bir kayış o l u ş t u r u y o r .

River geri adım atıyor, gözleri faltaşı gibi açılıyor ve boğazından bir hırıltı yükseliyor. "Bağlandığında çok iyi görünüyorsun."

Övgüsü karşısında kalçalarımın arasında sıvı birikiyor.

"Sen olmak Yani lanet olsun Güzel. Benim mükemmel kızım." Göğsümü saran iplere parlak siyah bir karabina takıyor. ve İplikler a daha kalın iplikçik aracılığıyla o tavana bağlamadan önce. Hafifçe çekiştiriyor ve makara sistemi beni bırakmadan önce ayak parmaklarımın üzerine kaldırıyor. İçimde bir beklenti beliriyor ama beni tekrar yukarı kaldırmıyor, onun yerine öğretmene dönüp eliyle işaret ediyor onun üzerinden. "Hazır."

Violet acele etmiyor, her bir düğümü kontrol ediyor, geri çekilip gülümsemeden önce sıkılığını kontrol etmek için parmaklarını altından geçiriyor. "Mükemmel."

River yanağımı okşuyor. "Evet, öyle."

"Pekâlâ, çıkarken kapıyı kilitlemeyi unutmayın," diyor Violet ve kapıdan çıkıp bizi yalnız bırakıyor.

"Nereye gidiyor?" Hâlâ birkaç dakika önce kapının kapandığı yere bakarak soruyorum.

Şimdi daha yakın, nefesi dudaklarımda sıcak. "B u gece için bir yer kiraladım."

Sıcaklık ve şok içime işliyor. "V a y a n a s ı n ı . Ne kadardı bu?"

Sinsi bir sırıtış ağzının kenarını çekiştiriyor. "Yeter."

Tavana bağlı ipi zahmetsizce çekiyor ve vücudumu öyle bir kaldırıyor ki sadece ayak parmaklarım yere değiyor.

Yerde. Ağırlıksız olmanın verdiği ani his beni coşkuyla ürpertiyor.

Rahatsız hissettirmesini bekliyordum ama yarattığı karmaşık desen ağırlığımı dağıtarak herhangi bir baskı noktasını ortadan kaldırıyor ve tutuşlarına yaslanmamı sağlıyor.

River işini iki kez kontrol ederken ciddi, sonra bana bakıyor.

Göbeğimin altından yanan bir ateş var, uzuvlarımda dolaşıyor ve çekirdeğimde nabız atıyor. Bana dokunmasına ihtiyacım var ve buna hemen şimdi ihtiyacım var. "Yeşil. Acayip yeşil."

Dudakları benimkilerle yavaş bir öpüşmeyle buluşuyor, sanki dünyadaki tüm zaman onunmuş ve ben asılı değilmişim, külotum sırılsıklammışım gibi. Acele etmeyecek. Kontrol tamamen onda.

"Lütfen River," diye yalvarıyorum ve gözleri parlıyor. "Yalvarmana bayılıyorum. Tekrar söyle."

"Lütfen," diye yalvarıyorum ve o da karşılık olarak inliyor.

"İşte benim kızım." Dizlerinin üzerine çöküyor ve nasırlı ellerini kalçalarımın dışına doğru sürükleyerek elbisemi yukarı itiyor. Burnunu klitorisime gömüyor ve boğazında mırıldanmadan önce ince kumaşın arasından derin bir nefes alıyor.

Elbisemin eteklerini alt ipin altına sıkıştırıp beni belden aşağısı çıplak, siyah dantel külotumdan başka bir şey giymemiş halde bırakırken yoğun bakışları benimkilerle buluşuyor.

"*Kahretsin, Aşkım,*" diye homurdanıyor ve ayrılmaya başladığında içimden bir ürperti geçiyor. İç çamaşırımı dikiş yerlerinden koparıyor, itiraz sesimi duymazdan geliyor, sonra dilini klitorisimin üzerinde düzleştiriyor, bana karşı konuşmadan önce hassas noktayı daire içine alıyor. "Tadın çok güzel amına koyayım."

Ellerini kalçalarımın yukarı kaydırıp sağ bacağımı nazikçe kaldırarak omzunun üzerinden geçirirken inliyorum. Dili yavaş itişlerle derinliklerime girip çıkıyor, klitorisime

yerleşmeden önce her santimini keşfediyor ve onunla alay ediyor.

daireler çiziyor ve fiskeler vuruyor. Dilinin her dokunuşunda, daha fazlası için yalvaran bir sinir yığınınından başka bir şey olmayana kadar titriyorum. "Çok yaklaştım. Çok yakıным."

River bir parmağını içime sokuyor ve ben hemen onun etrafında kenetleniyorum, ama bu yeterli değil. "Daha fazla... River... lütfen."

Kayıyor, ikinci bir parmak ekliyor, sonra ön duvarımdaki hassas noktaya vurarak onları makaslıyor. Dişlerimin arasından tıslıyorum, orgazmım her itişte artıyor. Tutarsız sesler ağzımdan kaçıyor, yalvarma ve çaresizliğin bir karışımı.

Klitorisimi ısıırıyor ve kıvılcımlar derimin altında kayarak beni aydınlatıyor. Acı ve zevkin karışımı beni serbest bırakılmamın kenarına savuruyor.

İplerin arasında sarkıyorum, başım öne düşüyor, kendimi sabit tutamıyorum.

River ayağa kalkıyor, beni hemen ayağa kaldırıyor ve kontrollü, pratik hareketlerle çözüyor. Son ip de çözüldüğünde, ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirerek kan dolaşımının yeniden başlamasına yardımcı oluyor. "Çok iyi yaptın, Aşkım."

Ben sallanıyorum, o da bir eliyle sırtımı sararak beni sabit tutuyor. Alnını benimkinin üzerine koyuyor. Göğsü kabarıyor ve düzensiz nefesleri ağzıma değiyor. "Nasılsın?"

Ona çılgınca bir gülümseme veriyorum. "Harika."

Gülümsememe karşılık vererek geri çekiliyor.

"Teşekkür ederim." "Ne için?"

Hâlâ iplerin izlerini taşıyan boynumu ve omuzlarımı öpüyor. "Bunun için."

Ellerimi serbest bırakıp göğsünde gezdiriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Ne zaman beni bağlamak ve akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşatmak istersen, haber ver yeter."

Nefes nefese kalıyor, başparmağı omzumda geziniyor. "Daha işimiz bitmedi."

Kaşlarımı çattım.

"Hayır mı?"

"Yakınından bile
geçmiyor."

Elbisemi yavaşça vücudumdan yukarı doğru çekiştiriyor, açıkta kalan her santimlik tenle bakışları kararıyor. Elleri sütyenimin bağcıklarına gidiyor, sağ meme ucumu ağzına alıp nazikçe emmeden önce tek bir hareketle çözüp çıkarıyor. Derin uğultusu göğsümde yankılanırken bu hissin içine giriyor ve usulca inliyorum.

"Kahretsin," diye homurdanıyor, sesinde karanlık bir ton var. "Yavaş olamam." Yüzümü arıyor. "Seni hemen şimdi becermem gerek."

"Evet, yeşil. Her neyse, lütfen." Kelimeler ağzımdan dökülüyor ve sırtımı duvara yaslıyor. Gömleğini yeterince hızlı çıkarmak için çabalarken düğmeler patlıyor ve yerde takırdıyor. Pantolonunu aşağı itiyor ve çıplak kaldığı anda bacaklarımı beline doluyor ve sikini girişime dayıyor.

Tek bir hamlede içime giriyor ve vücudum ona uyum sağlamak için çalışırken yanarak nefes almak zorunda kalıyorum. Elini saçlarıma gömüyor, örgüyü gevşetiyor ve başımı geriye çekerek boynumu onun morartıcı öpücüklerine maruz bırakıyor ve siki acımasızca içime giriyor. Kontrollü ve baskın River'ımdan eser yok; o anın içinde tamamen kaybolmuş durumda ve ben de tırnaklarımı omuzlarına geçirerek onu cesaretlendiriyorum.

"Siktir." River boynuma doğru inliyor, serbest kalmanın peşinde koşarken itişler sarsılıyor.

Etrafına uzanıyorum ve parmağımı omurgasından aşağıya, kıcının çatlağına doğru izliyorum ve boğazında alçak sesle homurdanıyor, beni sıcak cum ile doldururken içime giriyor.

Beni yerimde tutuyor, kendini toparlarken boynuma doğru sertçe nefes alıyor. Bıraktığı hassas noktalara ağzını açarak öpücükler konduruyor ve ayaklarımın yavaşça yere inmesine izin veriyor.

River başparmaklarını çenemde gezdiriyor, şakaklarımda duruyor ve parmaklarını enseme dolaştırıyor. "Sen başıma gelen en güzel şeysin."

Kalbim kabarıyor ve üç kelimenin kaçmak için boğazıma yapıştığını hissediyorum, ama o çoktan geri çekiliyor ve

serin hava aramıza giriyor.

Kendime yalan söylemiyorum. İkisine de aşığım.

BÖLÜM 54

ALEX

Aşk kuşları nasıl?

Ben: Siktir git.

Jax: Ciddi olmalısın. Hep konuşuyorsun.

Ben: Sidney ve Piper nasıl? Hâlâ herkesin içinde sevişiyor musunuz?

Jax: Seni öldüreceğim. Ben daha yakınım.

River: Eğer soruları sevmiyorsanız, sormayı bırakın.

Jax: Merak etme, anlıyoruz. Sadece ne kadar ciddileştiğini kontrol ediyorduk.

Ben: Çok ciddiylim.

Soyunma odası bayat ter, Gatorade ve yıkanmamış ekipman kokuyor. Başımı dolabımı River'ınkinden ayıran ahşap bölmeye yaslıyorum.

River dün gece onu eve getirdiğinde kızımız hâlâ sırılsıklamdı ve onu yalayarak temizlemenin her saniyesinden zevk aldım. Lanet olsun, bu ikisinin bana yaptığı şeyler yasadışı olmalı.

Koç cehennemden gelen erken antrenmanı yaptırmaya karar verene kadar her şey harikaydı. Dörtlü kaslarım rastgele seğiriyor ve bana şu anda benden ne kadar nefret ettiklerini gösteriyorlar. Saçlarımdan ter damlıyor ve gözlerimin kenarlarını yakıyor ama hareket edemeyecek kadar bitkinim.

İkisini de yatağa yatırdığım an, onları biraz kestirmeye zorlayacağım. *Adamın dinlenmesi lazım.*

"İşte," diyor River yanımdan ve bir tanesini açıyorum Göz. Elinde nemli bir bez ve bir şişe su var. Çok sevimli.

Bakışlarımızı hiç kesmeden suyun yarısını yudumluyorum ve yanaklarında gezinen pembeliği fark ettiğimde yüzümde sevimsiz bir sırıtma oluşuyor.

Dilimi şişenin ağzında gezdiriyorum ve River'ın gözlerinin kararmasına, göz bebeklerinin şişmesine hayret ediyorum. Tekrar yalıyorum ve inleyerek bezi fırlatıyor.

Yüzümden milimetrelerce ö t e d e yakalayıp kahkahayı patlatıyorum ve ona göz kırpıyorum. "Benimle ilgilendiğin için teşekkürler." Etrafımız takım arkadaşlarımızla çevriliyken olması gerekenden daha yakına eğiliyor ve göğsünde. "Her zaman, bebeğim."

Aletim anında sertleşti ve boxerımdaki dev çadırı gizlemek için bacaklarımı kaydırmak zorunda kaldım. Sikeyim beni. Bundan gerçekten zevk alıyor.

Karşı omzuma sertçe bir el iniyor ve bana dokunan her kimse ona ters ters bakıyorum.

"Siz ikiniz hiç kurnaz değilsiniz." Lucas soyunma odasında etrafına bakınıyor, diğer çocuklar bilerek bize bakmıyor. Kızarma sırası bende. "İkinizden yayılan titreşimi hissedebiliyorum."

Omuz silktim. "Her neyse, dostum. Orada iyi antrenman yaptın."

Lucas buzda alev alev yanıyordu. Güzel paslar, muazzam hız, arenada tam bir canavar. "Teşekkürler. Piper bana Mia'nın siyah kravatlı bir daveti olduğunu söyledi."

"Öyle mi?" Çitle çeviriyorum.

"Gidiyor musun?"

River hemen "Gidiyoruz," diye cevap veriyor. Yeterince bağış yaparsanız davetiye almanın kolay olduğu ortaya çıktı.

"Güzel," diyor Lucas, yüzünde sinsi bir ifadeyle. Bize sırtımdan önce bunun ne hakkında olduğunu kesinlikle bilmek istemiyorum. "Ona bir elbise aldın mı?"

"Hayır mı? Yapmalı mıydık?" Ben soruyorum.

Lucas'ın kaşları saf bir yargıyla birbirine yaklaştı. "Senin kız beş parasız. Ona lanet bir elbise al."

River araya girerek beni şaşırttı. "Benim zaten bir planım var." Dikkatim ona yöneldi. "Var mı?"

"Var," diye açıklıyor, küçük bir gülümseme ağzının kenarını kıvrıyor.

"Hiç şansın yok." Mia gözbağını çıkaramadan elini tuttum.

Sanki farklı bir açı nereye gittiğimizi görmesini sağlayacakmış gibi boynunu büküyor. "Bu gerekli mi?"

River siyah sedanda onun karşı tarafında oturuyor ve ağzı kulağına degecek şekilde eğiliyor. "Çok iyi gidiyorsun, Aşkım. Sadece biraz daha."

Sik beni. Mia'nın içinden bir ürperti geçiyor ve sikim taş gibi sertleşiyor. Ona ters ters bakıyorum ve o da bana ciğerlerimdeki havayı söndüren muzip bir sırıtış atıyor. Ayrılmış erkek arkadaşımıza ne yaptığımızı görebilsin diye neredeyse Mia'nın göz bağını koparacaktım. Kendisine hiç öyle demedi tabii.

Lüks kıyafet mağazasına ev sahipliği yapan eski bir tuğla binaya yanaşıyoruz. Mermerden oyulmuş gibi görünen sarmaşıklar, yapraklar ve yosunlarla kaplı sütunları var. Turuncu güneş ışığı uzun, kemerli cam pencerelerinde titreşiyor.

Önce River iniyor, Mia'nın peşinden gitmesine yardım etmek için uzanıyor ve ben de onu takip ediyorum, kaldırımda ayağını bulurken sırtını destekliyorum.

"Artık bu şeyi çıkarabilir miyiz?" diye soruyor, dudaklarında lezzetli bir somurtmayla.

"Sadece daha sonra tekrar takacağına söz verersen," diye boynuna doğru mırıldanıyorum ve tüyleri diken diken olurken gülümsüyorum. Kızımız bundan hoşlanıyor.

"Bilmiyorum. River'ın onu seni bağlamak için kullandığını görmek istiyorum," diye mırıldanıyor ve gözlerim River'ın ateşli gözlerine kayıyor.

Soru sormak için kaşını kaldırıyor ve bu durum uygunsuz bir hal almadan önce pantolonumun içinde kendimi ayarlamam gerekiyor.

Aman Tanrım.

Dilimi alt dudağımda gezdiriyorum ve ısırıyorum, onun da benim kadar deli olmasını istiyorum. "Sadece iyi olursan."

Hem River hem de Mia keskin nefesler çekiyorlar. River bana bunun bedelini daha sonra ödeyeceğimi bilmemi sağlayan bir bakış attı.

Dört gözle bekliyorum.

Başının etrafındaki kumaşı çözüp bırakırken saçlarını çekmemeye özen gösteriyor.

Dudaklarında yumuşak bir gülümsemeyle onun yüzünü arıyor. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

Çenesini kavırıyor ve başparmağını elmacık kemiği boyunca gezdiriyor. "Sana söylemiştim. Seninle ilgileniyoruz."

Burnunu kıvrıyor ama tartışmaktan daha iyisini biliyor. "Yolu göster."

Mia dükkândaki elbiselere bakarken başını sağa sola çeviriyor. Duvarlar, her biri komşusundan farklı renkte olan ısmarlama elbiselerle dolu raflarla kaplı. Her elbise karmaşık boncuk işleriyle parıldıyor ve ışıldıyor.

Mia'nın buranın hiçbir şeyin fiyat etiketinin olmadığı bir mağaza olduğunu fark ettiği anda kollarımı arkadan sarıp kulağının hemen altından öpüyorum. "Bırak bunu senin için o yapsın."

Nefes nefese kaldı. "Zaten yeterince şey yaptın."

Şakağına doğru gülümseyerek kıkırdıyorum. "Asla yeterli olmayacak. Buna alış."

Bana cevap vermek üzere başını eğiyor, ancak bordo düz çizgili bir elbise giyen bir kadın yanımıza geliyor.

"Siz Bay Davis ve Bay Grayson olmalısınız. Ve bu da Bayan Brooks."

"Doktor," diye River ve ben aynı anda araya girerek Mia'nın gülmesine neden olduk.

"Çok özür dilerim. Tabii ki. Dr. Brooks," stilist kekeliyor ve geri adım atmaya çalışıyor, çok rahatsız görünüyor. Bir yanım onun utancını biraz olsun hafifletmek için esprili bir şeyler söylemek istiyor ama River'ın Doktor'u aşağıladığını çok iyi biliyorum.

Mia kollarımdan kurtuldu ve elini uzattı. "Ben Mia."

"Stacey." Stilist gözle görülür bir şekilde rahatlatarak elini sıktı ve Mia'ya sıcak bir gülümseme verdi. "Yaklaşan özel bir etkinliğiniz olduğunu duydum."

Stilistin içten heyecanı onu tekrar gözümüne sokuyor ve ben de Mia'nın üzerine titriyorum. "Boston General Hospital'da bir iş buldu ve şimdi şık bir siyah kravat yemeğine gidecek. Center-Ice Challenge'ı duydun mu?"

Stacey'nin ağzı şaşkınlıkla açık kalıyor. "Evet! Tüm ekibimiz geçen hafta sonu bunu yaptı."

"Hepsi Mia'ydı." Mia'nın sırtını göğsüme çekiyorum ve çenemi omzuna yaslıyorum.

"Bok yok mu?" Kızın taktığı profesyonel maske düştü ve genişçe gülümsedi.

"Önemli bir şey değil," diyor Mia ve River'ın yan gözle bakışını kazanıyor.

"Sen. Sen. Şaka mı yapıyorsun. Benimle!" Stacey araya giriyor. "Bu büyük bir olay! Yardım edeceğim küçük kız benimle çoktan iletişime geçti ve desen seçiminde ona yardım edip edemeyeceğimi sordu. *Benden*. O kadar sevimli ki şarkı söyleyişini duymalısınız."

Stacey'nin eşleştiği çocuk hakkında konuşurken kaybolmasına izin veriyoruz ve ben de Mia'yı izlemeye zaman ayırıyorum.

Yüzünü bir gülümseme kaplıyor. Yanaklarında hafif bir pembe toz var ve heyecanlı stilisti dinlerken gözleri parlıyor. Kalbim göğsümde çarpıyor, kızımızın ne kadar mükemmel olduğuna bakarken ritmi bozuluyor.

Stacey'nin eli yanağına gider. "Aman Tanrım. Özür dilerim, bir an kendimi kaptırdım. Senin için önceden birkaç elbise seçtim, beni takip edersen bir oda hazırladım."

"Gidelim," diyorum ve Mia yavaşça nefes alıp veriyor, sanki bu büyük bir baş belasıymış ve ben onu bunun için seviyormuşum gibi.

Mia soyunma odasından bu geceki dördüncü elbisesiyle çıkıyor. Hepsi de Mia'nın üzerinde harika duruyordu ama bir şeyler hiç doğru gitmiyordu. Sanki Mia'nın parlamasına izin vermek yerine onu ezmeye çalışıyorlar.

"Ne düşünüyorsun, aşkım?" River koltukta oturduğu yerden, dirseklerini dizlerine dayayarak soruyor.

Üç bölmeli aynaya dönüp kendini kontrol ediyor ve omuz silkiyor. "Güzelmış."

"Başka bir tane dene, kedicik."

"Sorun yok," diyor ama sorun varmış gibi görünmüyor.

Yüzünde *meh* yazıyor.

"Çok sabırlı davrandınız." Tereddüt ediyor.

River ayağa kalkıyor ve çenesini sıkarak aralarındaki birkaç metreyi kapatıyor. Yuvarlak geyik gözleriyle ona bakıyor. "Yük olmamaya çalışmayı bırak. Endişelenecek bir şey yok. Burada seninle olmaktan başka tercih edeceğim bir yer yok."

Onun dokunuşuyla rahatlıyor ve omuz silkiyor. "Tamam, o zaman bu o değil."

Mia perdenin arkasından soyunma odasında kayboluyor ve ben ayağa kalkıyorum. Sıraların arasından yürüyorum.

elbiseler, parmaklarımın yumuşak kumaşın üzerinde gezinmesine izin veriyorum ve saten altın renginde bir elbise gördüğümde duruyorum.

Bu konuda bir şey var.

Elbiseyi raftan aldım, meraklı River'ın yanından geçtim ve soyunma odasının perdesinden fısıldadım. "Elbiseni buldum," diyorum kendimden emin bir şekilde.

Perde birkaç santim geri sıyrılıyor ve kadın kenarından bakıyor. "Şimdi mi?"

Arkasındaki aynada yansımasını görebiliyorum ve üzerinde sadece ince siyah bir tanga olduğunu gördüğümde onu cama yaslamamak için kendimi zor tutuyorum. Başımı tavana doğru eğiyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Bu kız benim ölümüm olacak ve görünüşe göre her dakikasını seveceğim. Sertçe yutkundum ve elbiseyi uzattım. Askıyı tutuyor, eli zar zor görünüyor ve elbise onunla birlikte kayboluyor.

Kanepeye geri dönüp River'ın yanına çöküyorum ve Stacey'nin verdiği sudan uzun bir yudum alıyorum.

"Bu da neydi şimdi?" River sorar.

"Göreceksin." Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz önümüzde süzölmeye başladı. River'ın ağzı kapanıp açılıyor ve adem elması bir kalkıp bir iniyor.

Seninle aynı fikirdeyim dostum.

Göz kamaştırıcı. Altın saten, kıvrımlarının üzerinden sıvı gibi süzölüyor ve ayaklarının etrafında havuzlar oluşturuyor. Saçlarını toplayarak boynunun kıvrımlarını ve dekoltesinin üst kısmını gösteren kare yakasını ortaya çıkarmış.

Döndüğünde altında işim bitti. Birkaç ince altın zincir dışında tamamen sırtı açık ve aniden mağara adamı düşünceleriyle savaşıyorum. Onu saklamak ve birkaç ay boyunca odamda becermek çok çekici geliyor.

Boğazını temizliyor. "Eee, ne düşünüyorsun?"

"Sanırım başımı belaya sokacaksın," diye yanıtlıyor River. "Ve sanırım bundan hoşlanacağım."

Elbiseyi sadece bizim deęil, onun da beęenmesi gerektięini hatırlayarak, "Ne dūşünüyorsun?" diye soruyorum.

Bir dönüş yapıyor ve kalp eriten bir gülümseme takınıyor. "Bayıldım."

Ben de aynen öyle düşünüyorum.

BÖLÜM 55

NEHİR

Viskimden bir yudum daha alıp mekâna bakarken buzlar bardağıma çarpıyor. Otelin büyük balo salonu altın perdeler ve büyük avizelerle dekore edilmiş. Salon ağzına kadar smokin giymiş, kollarını kendilerinden onlarca yaş küçük, göz kamaştırıcı güzellikteki kadınlara dolamış zengin ve yaşlı beyaz adamlarla dolu. Burnum çiçeklerin ve pahalı parfümlerin aşırı tatlı kokusuyla yanıyor.

Mia'nın elbisesini iki gün önce seçmiştik ve onu bu gece içinde görmek için sabırsızlanıyordum.

Piper erkenden geldi ve hazırlanmasına yardım edebilmek için bizi Mia'nın dairesinden çıkardı.

O zamandan beri onu görmedim ve bu beni öldürüyor.

Bir garson yanıma yaklaşıyor ama ben neredeyse dolu olan kadehimi kaldırıp reddediyorum. Kendimi bilerek tüm odayı görebileceğim ama rahatsız edilmeyeceğim bir konuma getirdim.

Alex önde ve merkezde, bir grup potansiyel sponsorla sohbet ediyor ve hepsi onun söylediklerine gülüyor. Nerede olursa olsun, her zaman kalabalığa hükmetmeyi başarmıştır. Sırtındaki kasları gösterecek kadar dar, mükemmel bir şekilde dikilmiş siyah bir smokin giymiş. Geçen gece Mia'nın gözlerini bağladığımız kravatu takmayı tercih etti ve tek istediğim onu yumruğuma sarıp kendime çekmek.

Çok seksi. Mia'nın gelmesi için bu kadar endişeli olmasaydım, Alex'i sürüklemek için gizli bir yer bulmaya çalışıyor olurdum.

Birbirimize tanıdık olmanın ötesinde bir şey olmadığımız yanılsamasını sürdürmek için ayrı arabalara binmeye karar vermiştik.

Kaburgalarımın altındaki donuk ağrıyı görmezden geliyorum ve içkimden bir yudum daha alıyorum, yumuşak sıvı boğazımı yakıyor. Onun sırrı olmaktan nefret ediyorum. Birlikte olduğumuzu avazım çıktığı kadar bağırarak istediğimde değil. Tanıştığım her insana Dr. Mia Brooks'a takıntılı olduğumu söylemek istiyorum.

Şu anda buna ihtiyacı yok. Bana ve Alex'in ona destek olmasına ihtiyacı var ve ben de onun istediği her şey olacağım.

Görüş alanımın köşesinde altın rengi bir ışık parlıyor ve dönüp onun içeri girişini izliyorum. Nefesim boğazımda düğümleniyor ve ona doğru gitmemek için soğuk bardağımı daha sıkı k a v r ı y o r u m . Elbisenin içinde tam bir hayal gibiydi. Kıvrımlarını örtüyor ve en sevdiğim yerlerini ortaya çıkarıyor. Ellerimi saten giysili yanlarında gezdirmek ve herkesin önünde ağzını yalayıp yutmak istiyorum.

Bunun yerine içkimi yudumluyorum ve garsona el sallayıp bir tane daha alıyorum. Uzun bir gece olacak.

Beklendiği gibi, Center-Ice meydan okumasının yaratıcısıyla tanışmak isteyen gülümseyen yabancılar tarafından hemen etrafı sarıldı. O kadar başarılı oldu ki yerel bir yıldız haline geldi. Onunla inanılmaz gurur duyuyorum.

Mia'yı kalabalığın içinde gözlerimle takip ediyorum ve sanki bunun için yaratılmış gibi katılımcılar arasında ilerlerken onu takip etmek için altın parıltılarına güveniyorum.

Alex'in gürleyen kahkahasını buradan duyabiliyorum. Yanında yeni bir grup yatırımcı var ve her birinin elini sıkarak onları şimdiden büyülemiş durumda. Mia'yı gördüğü anda bunu anlıyorum çünkü tek kelime etmeden dönüp uzaklaşıyor. Kalabalığın içinde sinsice ilerliyor, ona yaklaşıyor, benim hissettiğim aynı yoğun çekimi takip ediyor.

Alex on adım ötede duruyor, onun bir insandan diğerine geçişini izlerken çenesi geriliyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve hayal kırıklığı benimkilerle buluşuyor. Çoğunlukla evde saklanırken bizi bir sır olarak saklamak kolay; şimdi ona gidememek fiziksel olarak acı verici.

Siktir et deyip istediğimize boyun eğersek bunun onu inciteceğini bilmek.

Onunla.

Biz.

Arka duvar boyunca ilerleyip onlara yaklaştırmaya çalışırken omurgamda bir karıncalanma hissediyorum. Jason'ın içeri girdiğini görmek için tam zamanında döndüm. Kolundaki kız ucuz bir Mia kopyasına benziyor. Soluk sarı saçlar, beyaz ten ve bahse girerim yeşil gözleri var. Tüm bu benzerliklere rağmen yaklaşmıyor bile.

Mia onun burada olabileceği konusunda bizi uyarmıştı. Babası Kuzey Amerika tıp alanında büyük bir yatırımcı, ama bu öfkenin omurgamı yalamasına engel olmadı. Kalabalığın içinde sinsice ilerliyor, görüş alanının dışında kalıyor ve onu köşeye sıkıştırmak için mükemmel bir fırsat kolluyorum. Bu geceyi onun için mahvetmeyecek.

Tek başına bara gitmesi yirmi dakika daha sürüyor ve ben önünü kesiyorum. "Konuşmamız gerek."

"Pas." Sanki son karşılaşmamızda Alex onu duvara yaslayıp boğdurmamış gibi küçümser bir ifadeyle kaşlarını kaldırıyor.

"Bu bir rica değil." Elimi kaldırıp odanın geri kalanından siyah bir bölmeyle ayrılmış karanlık bir alanı işaret ediyorum.

Gülüyor ama emin görünmüyor. "Burada bir şey yapamazsın."

"İzle beni."

Yutkundu ve onu sürdüğüm yere doğru ilerledi.

"Ona mesaj attığını biliyorum. Bizim kızdan uzak dur dediğimizi sanıyordum." Sesim kısık ve

tehditkar.

Korku yüz hatlarında parlıyor, ama bunu örtbas ediyor.
"O sürtüğün ikinizi de becerdiğini biliyordum."

Yumruğum göğüs kafesine çarpıyor ve nefes almak için savaşıarak öne doğru yığılıyor.

"Ona bir daha öyle seslen. Sana meydan okuyorum." "Özür dilerim." Hâlâ soluk soluğayken kelimeyi geveleyerek söylüyor.

Yakasından tutup onu yukarı çekiyorum ki gözlerimin içine bakabilsin: "Ya geri çekilirsin ya da senin ağzına sığarım. İnsanların benim olan şeylerle uğraşmasından hoşlanmam."

Gülüyor. "Seni terk edecek, sonra da koşarak bana geri dönecek. Göreceksin."

Yumruğumu yakasında sıkarak onu sertçe sallıyorum, böylece bana tüm dikkatini verdiğinden emin oluyorum. "O. Will. Asla. Almayacak. Seni. Geri."

"Herkes senin lanet bir aptal olduğunu düşünecek," diye alay ediyor.

"Söz konusu o olduğunda insanların fikirlerinin benim için bir şey ifade ettiğini düşünmeniz çok komik."

BÖLÜM 56

ALEX

RIVER'S KAYBOLDU, beni istediğim her şeyi yapmaya bıraktı. En azından şimdilik. Mia'dan uzak durmaya çalışma zahmetine bile girmiyorum, kalabalığın arasından sıyrılıp aramızda kalan mesafeyi kapatıyorum. Geniş yeşil gözleriyle bana bakıyor ama uzaklaşmıyor, onun yerine beni yanında durduğu kadınla tanıştırıyor.

"Eminim Boston Bruins'in yıldız forveti Alex Grayson'ı tanıyorsunuzdur. Çocuklar İçin Protez hayır kurumunu destekleyerek büyük bir yardımda bulundu."

"Evet, sizi videolarda gördüm. Mükemmel bir iş çıkardınız ve çok büyük bir bağış yaptınız." Karşısındaki kadın bana gülümsüyor. Ellili yaşlarının sonlarında ya da altmışlı yaşlarının başlarında gibi görünüyor. Gümüş rengi saçları şık bir şekilde arkaya toplanmış, siyah elbisesi üzerine yapışmıyor ama mükemmel bir uyum içinde görünüyor. Gördüğüm en gümüş tilkilerden biri.

"Alex, seni Casper Developments'ın CEO'su Julia Garner ile tanıştırayım." Mia alt dudağını ısıırıyor ama başhemşireyi süzerken beni yakalamaktan saklamaya çalıştığı gülümsemenin ipuçlarını hâlâ seçebiliyorum.

Lanet olsun, gerçek bir milyarderin önünde duruyorum.

En sevimli gülümsememi takınıyorum. "Nasıl olduğunu bilirsiniz. Bu hayır kurumuna inanıyorum, bu yüzden paramı ağzımın olduğu yere koymak zorundayım. Çok şanslıydım ve en azından bunu yapabilirim." Konuşmayı bilerek kendi etrafımda yoğunlaştırıyorum, böylece benim

ona sesleniyorum, ama o da verdiğim mesajı duyuyor.

"Ne yazık ki, sırılsıklam görünümün altından kalkabileceğimden emin değilim," diyor Julia.

Cazibeni gösterme zamanı. "Ben öyle demezdim. Bence sırılsıklam olsan daha iyi görünürdün."

Kadının yanakları kıpkırmızı oldu ama iltifattan hoşlandığını söyleyebilirim.

Mükemmel biçimli bir kaşını kaldırıyor. "Biliyor musun, çoğu erkek bunu bana söylemezdi."

Omuz silkiyorum. "Çoğu erkek aptaldır."

Gülüyor. "Tamam. Bana meydan oku." Bunu şimdi sırtan Mia'ya söylüyor.

"Julia Garner'a Orta Buz Mücadelesi için meydan okuyorum." "Kabul ediyorum ve beş yüz bin dolar taahhüt ediyorum." O fırlatır

Mia'ya şakacı bir göz kırptı. "Bu genç çocukların bana günümü göstermesine izin veremem."

Sertçe yutkunuyorum. Lanet olsun.

"Teşekkür ederim... Aman Tanrım." Mia minnettarlığını kekeleyerek dile getirdi.

Kadın komplocu bir gülümsemeyle onu başından savıyor. "Gidip başka kimleri bu işin içine çekebileceğime bakacağım. Bahse girerim bu yaşlı adamlardan birkaçını oyuna getirebilirim." Gözlerinde bir parıltı var ve ondan bir an bile şüphe etmiyorum.

Mia ve ben insanlarla dolu bir odada olabildiğince yalnızız ve Mia'nın yüzü aydınlandı. "Beş. Yüz. Bin." Heyecanından neredeyse yerden havalanacaktı.

"Bu sadece başlangıç, Kitten. Bu gece kendi başına birkaç milyon toplamazsa şaşırırım."

Mia çarpıcı görünüyor, altın rengine boyanmış, soluk sarı saçları tutturduğu yerden dökülüyor. Bu onu ruhani gösteriyor ve buradaki diğer tüm kadınları utandırıyor.

Kahretsin, onu öpmek istiyorum.

Nefesimi üflüyorum ve ona orantısız bir gülümseme veriyorum. "Çok güzel görünüyorsun."

Bakışları rugan ayakkabılarımdan takım elbiseli kalçalarımın doğru ilerliyor ve seçtiğim kravat üzerinde duraklıyor.

Yanakları pembenin sevimli bir tonuna büründü. "Konuşmalısın. O takımın içinde çok iyi görünüyorsun Alex."

Sırıtiyorum. "Biliyorum."

"Hep böyle ukala mıydın?" diye soruyor şakacı bir şekilde. "Bu kadar güzel olduğumdan beri."

"Seninle ne yapacağım ben?"

Dudağımın kenarını ısırarak bakışlarımı indiriyorum. "Sen ne istersen."

Bir rüyadan uyanır gibi başını sallamadan önce göğsü birkaç saniye donuyor. "Terbiyeli ol."

"Senin etrafında mı? *Asla*."

Başını arkaya atıp gülüyor ve ben de bunu yiyip bitiriyorum. Hayatta bir şey yapacaksam, o da bu kızı mutlu etmek olsun.

Sesimi alçaltıyorum. "Seni eve getirdiğimde-"

Mia'nın yüzü omzumun üzerinden baktığı yerdeki şaşkınlığı kaydediyor.

Bakışlarını takip ederek dönüyorum ve daha önce sohbet ettiğim adamı görüyorum. James McKay. Büyük bir Bruins taraftarı olduğu ortaya çıktı.

"Onu tanıyor musun?" Ben soruyorum.

"Jason'ın babası," diye fısıldıyor ve başımı ona doğru çeviriyorum.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın."

Yüzündeki kan çekiliyor ve göğsümde bir öfke kıvılcımı başlıyor, hızla öfkeye dönüşüyor. Onu kovduran o şerefsiz miydi?

Mia'nın elinden tutup onu kalabalığın içinde sürüklüyorum. Jason'ın babasına yaklaştığımızda hiçbir şey söylemedi.

Jason'ı düşünmek ağzımın tadını ekşitiyor ve tiksintimi kusma isteğimle savaşıyorum.

James bana baktı. "Hey, seni tekrar görmek güzel. Ben de tam arkadaşşıma loca bileti almamız gerektiğini söylüyordum."

Mia başını yana eğiyor. "Ama sen burada yaşamıyorsun."

Burnunun ucuyla ona bakıyor. "Hanımefendi. Birkaç ofisim var. Bir uçağınız varsa hiçbir şey uzak değildir."

Küçümseyici tonu yüzünden ona vurmak istiyorum ama daha büyük planlarım var. "Seni kız arkadaşşımla tanıştırmak istiyorum, Dr. Mia Brooks."

James başını yana eğiyor, sanki onu yerleştirmeye çalışıyormuş gibi. Tanıdık gelmesi sadece bir saniye sürer. "İş bulmak için oğlumla çıkan, sonra da hastaneden çalan kız mı?"

Göğsümden alçak bir hırıltı yükseliyor. "Hayır. Sümüklü oğlunun takip ettiği kız. Hayır kelimesini dinlemiyor - umarım bunu ona sen öğretmemişsindir. Kızı kovdurarak kendisini geri alması için manipüle edebileceğini düşündü."

Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı ama hemen Mia'ya dikildi. "Bu oldukça büyük bir suçlama. Sana gerçekten inanmamı mı bekliyorsun?"

"Beni takip ettiğine dair kanıtım var." Telefonunu uzatıyor ama James almıyor. Mia dudağının kenarını ısırıyor. "Eğer senden çalan kişinin o olduğuna dair sana kesin bir kanıt sunabilirsem, ne yaparsın?"

James cevap vermeden önce birkaç dakika süren bir sessizlik oldu. "Eğer kanıt toplayabilirsen - gerçek kanıt, dikkatini çekerim, kulaktan dolma değil - sana işini geri vereceğim."

Mideme bir taş düşüyor ve bulantı boğazımı yakıyor. Bu iş onun hayaliydi ve burada gümüş bir tepside duruyor. Kabul etmemesi için ona yalvarmak istiyorum. Ona burada ihtiyacım olduğunu ama bunu ona asla yapamayacağımı söylemek istiyorum.

"Teşekkür ederim ama burada sevdiğim bir ailem var." Kelimeler ağzından dökülüyor ve anında kızarıyor, gözleri benimkilere kayıyor.

Bizden mi bahsediyor? Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atıyor, dünya etrafımda dönüyor ve onu omzuma alıp River'ı bulmak ve buradan siktir olup gitmek istiyorum.

James cevap vermeden önce onu inceliyor, "Bu senin kararın. Bana bilgi verirsen Jason'ın davranışının cezasız kalmayacağına söz verebilirim. Şimdi izin verirseniz, konuşma zamanım geldi." Ona kartvizitini verir ve aniden ayrılır.

"Benimle gelmene ihtiyacım var." Sesim boğuk bir fısıltıyla çıkıyor.

Sesimdeki çaresizlikten mi bilmiyorum ama tek kelime etmeden beni takip ediyor. Odanın arka tarafında bir kapı var ve ikimizi de gizlice içeri sokuyorum.

Burası ağzına kadar farklı tarzda sandalyeler ve birbiri üzerine yarı gelişigüzel istiflenmiş ekstra masalarla dolu bir depo odası. Tek ışık yukarıdan geliyor, titreyen uzun ampuller her şeyi sıcak gölgeler içinde bırakıyor.

"Özür dilerim," diye atıldı. "Bunu söylememeliydim. Bu konuda konuşmadık bile."

Yüzünün kenarlarını kavrayıp hızlı bir öpücükle sözünü kesiyorum.

"Mia, seni seviyorum."

"Ben söyledim diye bunu söylemek zorunda değilsin."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Kendini içime öyle bir gömdün ki, sana olan aşkımın nerede başlayıp nerede bittiğini bilmenin hiçbir yolu yok. Hepsi bir ve aynı. Sen benim her şeyimsin ve sana sahip olduğum için çok minnettarım. *Seni çok seviyorum.*" Sözlerimi samimiyetle süslüyorum.

"Beni seviyor musun?" Sesi kırıldı ve kaburgalarım sıkıştı kalbimin etrafında.

"Her zaman." Ağzımı onunkine bastırıyorum ve anında bana açıldığında inliyorum. Tadı şampanya gibi berrak ve ağzını yalayıp yutarken onu kapalı kapının yanındaki duvara yaslıyorum.

Elleri saçlarıma gömölüyor, beni kendine daha çok çekiyor. Sanki aramızdaki boşluğu kapatmak için çaresizce çabalıyor. Ayrılıyorum, çenesi boyunca ve boynundan aşağıya doğru öpüyorum.

"Tekrar söyle," diye nefes alıyor, başını duvara yaslayıp bana yer açıyor.

"Seni seviyorum." Dişlerimi kulağının kabuğunda gezdiriyorum, dokunuşumla tüylerim diken diken olurken gülümsüyorum. "Ben de seni seviyorum, Mia."

Saçlarımı sıkıca kavıyor ve beni dudaklarına geri çekiyor. Beni muhtaç ve çaresiz öpücüklere boğuyor, ben de aynı arzuyla karşılık veriyorum.

Tırnakları boynumu tırmıklıyor ve kalçaları sürtünme arayışıyla bana doğru sallanıyor. Elbisesini mahvetmemek için elimden geleni yaparak etek ucunu kalçalarının üzerine çekiyorum ve bacakları etrafımı sarana kadar onu kaldırıyorum.

Aç bir iniltiyle ağzı benimkinden ayrılıyor. "Sana ihtiyacım var Mia. Sana o kadar çok ihtiyacım var ki. Sana ihtiyacım var. hemen şimdi."

Yanıt olarak kalçalarını sert sikime doğru yuvarlıyor. "Evet! Tanrım evet."

Bir elimle kışını kavrayıp onu duvarla benim aramda sıkıştırıyorum, sonra iç çamaşırını dikiş yerlerinden yırtıp kalıntıları cebime sokuyorum. Pantolonumu ve boxer'ımı ayak bileklerime doğru iterek sikimi onun girişine dayıyorum ve zar zor içine giriyorum. Duraklıyorum, zihnim dönüyor. Bu romantik olmalıydı, bir arka oda sevişmesi değil. Göğüslerimiz birbirine değiyor ve onun parlak yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Seni seviyorum," diyor kendinden emin bir sesle ve sikimi göbeğine gömmek için yer değiştiriyor. Kendimi durduramayarak tamamen içine giriyorum.

"Bunu daha sonra yavaş ve tatlı bir şekilde yaparız," diye söz veriyorum. Alt dudağımı ısırtıyor. "Kapa çeneni ve sik beni."

Ona karşı inliyorum, kontrolümün son kırıntısını kaybediyorum ve ona doğru itiyorum. Sırtını döndükçe

inlemeleri daha da yükseliyor.

duvara çarpıyor, her zerremi alıyor. Ağzımla onun muhtaç seslerini yakalıyorum ve sırtımın küçük kısmında karıncalanmalar başlıyor, kalçalarımın aşağı iniyor. Orgazmım serbest bırakılmak için yalvarırken aletim inanılmaz derecede sertleşiyor.

Sanki benimle gelmiyor.

Alnımı ona yaslayıp sıkılmış dişlerimin arasından "Çok yaklaştım. Benimle gel."

Her nefesinde tıslayarak başını sallıyor. Elimi kalçasından yukarı kaydırıyorum ve başparmağımla klitorisini daire içine alıyorum. Haykırıyor, sırtını duvara yaslıyor ve ben ona karşı küçük desenler çizerken kollarımda titriyor. Çıkardığı sesleri dinliyorum, inlemeleri kesilene ve orgazmı onu sarsana kadar daha hızlı veya daha yavaş hareket ediyorum.

Onu kenardan takip ederken kalçalarım dengesiz bir şekilde sarsılıyor.

Serbest bırakılmamdan dolayı başım dönüyor, göğsümü onunkine bastırıyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. Kalbi çarpıyor, ikimiz de yüksekliğimizden aşağı inerken benimkiyle eşleşiyor.

Bacaklarını yere indiriyorum ve pembe yanaklarına gülümsüyorum. Telefonumu çıkarıp bacağından aşağı akan döllerimin fotoğrafını çekiyorum ve elbisesinin eteklerini düzeltmeden önce River'a gönderiyorum.

Ben: Temizleniyorum. Ön tarafta buluşalım, buradan siktir olup gidiyoruz.

Nehir: Bırak onu. Eğer kızımızı bensiz becereceksen, onun üzerinde tadına bakmak istiyorum.

Aletim şimdiden yarı sertleşti. Bu ikisi benim ölümüm olacak.

Mia ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve ağzıma doğru fısıldıyor. "Seni seviyorum."

Gözlerim kapanıyor ve kelimelerin ruhuma sızması izin verirken göğsüm sıkışıyor. "Seni daha çok seviyorum."

Çarşafı Mia ve River'ın üzerine çekip çıplak sırtını örtüyorum. Üçüncü raundumuzdan sonra birkaç dakika önce yorgunluktan yere yığılmışlardı. Adam iki eliyle Mia'yı tutuyor ve Mia'nın yüzü sanki birbirlerine yeterince yaklaşamıyorlarmış gibi adamın göğsüne bastırılmış.

Onları izlerken göğsüm o kadar sıkışıyor ki nefes almakta zorlanıyorum. Bunun hayalini kurmuştum - elbette bunun hayalini kurmuştum - ama umut etmekten korkuyordum. Onlarla birlikte olmak mutluluğun cevaplarını çalmışım gibi hissettiriyor ve onları geri vermeyi reddediyorum.

Mia beni sevdiğini söylediğinde kendimi hiç bu kadar özgür hissetmemiştim. Sanki tek bir parça dışında tüm dünya yerine oturmuştu. River'ın saçları alnına dökülüyor ve ben uzanıp saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum. Ona derinden, *geri dönülmez bir şekilde* aşığım. Sanırım ona hep aşıktım ve onun da beni sevmemesine dayanabileceğimden emin değilim.

BÖLÜM 57

MIA

Son yedi gün bulanık geçti. Alex ve River hokey antrenmanlarıyla meşgulken ben de hastanede koşturup yeni işime başladım. Onları özlüyorum ama geceleri bunu fazlasıyla telafi ediyorlar.

Bugün izin günüm olması gerekiyordu ve Gerard'dan şehirde olduğunu ve buluşmak istediğini söyleyen bir mesaj aldığımda inliyorum.

Aynadaki yansımama bakıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. Dolabımı karıştırırken, sonunda kare yakalı ve basit siyah biye detaylı, şık, açık gri bir elbisede karar kılıyorum. Saçlarım alelacele profesyoneli andıran bir şekle sokulmuş, sanki haftalarca süren hazırlığı saniyelere sığdırmaya çalışıyormuşum gibi. Nefesimi tutarak çantamı aldım ve lobiye doğru ilerledim.

On beş dakikalık bir Uber yolculuğundan sonra Gerard'ın ofis katındaki asansörden çıkıyorum. Resepsiyon görevlisi bana endişeli bir bakış atıyor ama ben daha ne olduğunu sormadan Gerard beni içeri çağırıyor bile.

Masasında oturuyor, kır saçları yüzünden dökülmüş ama her zamanki sıcak gülümsemesi yok. "Jason McKay'i tanıyorsun."

Başım odanın kenarındaki boş sandalyeye kayıyor ve eski sevgilimle yüz yüze geliyorum. Asit boğazımı yakıyor ve ona tıslıyorum, "Burada ne yapıyorsun?"

Gerard araya giriyor. "Jason profesyonelce olmayan davranışlarınıza dikkatimi çekti." Elinde iki fotoğraf tutuyor. Biri Alex ve benim galada arka odaya girdiğimizi, diğeri de çıktığımızı gösteriyor. Korku içimde düğümler oluşturuyor. Elbisemin etekleri yamulmuş ve saçlarım duvara bastırıldığı için arkaya doğru toplanmış.

"Bunun kabul edilemeyeceği konusunda sizi uyarmıştım. Üzgünüm Dr. Brooks, ama Astrocorp Çocuklar İçin Protez'e verdiği tüm desteği geri çekecek."

Gözlerim dönüyor ve ayakta kalabilmek için dizlerimi kilitliyorum. "Ne? Hayır, yapamazsın. İstedğin her şeyi yaptım. Daha fazla fonumuz var; ulusal oldu. Çok yaklaştık."

Gerard sempatik görünüyor ama kıpırdamıyor. "Sizi temin ederim, yapabiliriz. Astrocorp bir kez patlak verdiğinde bu düzeyde bir skandalla ilişkilendirilemez."

Jason bana sırtlıyor ve ağzına bir parça sakız atıyor.

Umutsuzluğum öfkeye dönüşüyor ve bir adım öne çıkarak iki elimi Gerard'ın masasına koyuyorum. "Biri nasıl öğrenebilir ki?"

Gerard sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi bıkkın bir nefesle ofluyor. "Jason seni fark ettiyse, şüphesiz sayısız kişi daha fark etmiştir."

Jason'ın bizi görmesinin tek sebebinin muhtemelen o partide beni takip ediyor olması olduğunu ona açıklama zahmetine girmedim. Bir profesyonel tutsa hiç fena olmazdı.

"Bu kadar mı? Her şeyden sonra mı?" Gözlerimi kırıştırdığım öfkeli yaşlarla yanıyor.

Gerard kaşlarını kaldırıyor ve parmaklarını dikleştiriyor, yüz ifadesinden benimle işinin bittiği anlaşılıyor. "Bu kadar yeter. Gidebilirsin."

Jason'a doğru dönüp aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve parmağımı göğsüne sokuyorum. "Benimle taşak geçtiğine pişman olacaksın Jason. İyi davranmaktan bıktım."

Bir kahkaha attı. "Evet, ne yapacaksın?"

Gülümsüyorum, bu sözü yerine getireceğimi biliyorum. "Seni mahvedeceğim."

Gözleri fal taşı gibi açılıyor ama o bir şey söyleyemeden ben çoktan arkamı dönmüş oluyorum. Ona küçük bir el sallıyorum. "Sana kalan özgürlüğün tadını çıkar."

Gerard'a dönüp bakıyorum. "Başlangıçta benim için kendini tehlikeye attığın ve yaptığın her şey için minnettarım ama ilişkimde yanlış bir şey olmadığını bilmelisin. Çocuklar İçin Protez kampanyası hayal edebileceğimden çok daha başarılı oldu. Ulusal çapta viral oldu, teklif ettiğinizin dört katına çıktı ve her geçen gün büyüyor. Bu onlar sayesinde oldu. Çünkü siz her adımında benden şüphe ederken onlar bana inandı. İnanılmaz bir şeyin parçası olma şansını kaçıırıyorsunuz."

"Dr. Brooks, Mia. Başarısız olmanı hiç istemedim." Gerard, bir saniye öncesine göre daha az emin görünüyordu.

"Benim için endişelenme, artık senin desteğine ihtiyacım yok."

Göz kırpıp kapıları iterek geçiyorum ve başım dik bir şekilde asansöre doğru ilerliyorum. Düğmeye basıyorum, son birkaç dakikayı tekrar oynatıyorum ve duygularımı sıralıyorum.

Damarlarımda yüksek bir vızıltı var ve nabzım kulaklarımda atıyor, ama hayal kırıklığından eser yok. Pislik eski sevgilime karşı koydum ve onu alaşağı etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Asansöre bindim ve beni merakla izleyen resepsiyon görevlisine sırttım.

Tam kapı kapanmak üzereyken Jason dar aralıktan içeri dalıyor, dudaklarında bir sırıtma yayılıyor. Çıkışımı engellediği için göğsümde öfke kabarıyor.

Üzerimde tehditkâr bir şekilde duruyor, karanlık gözleri dar ve delici. Yavaşça, kasıtlı olarak konuşuyor, sanki ağzından çıkarmadan önce her kelimeyi dikkatle tadıyormuş gibi. "Babama giderek kendini çok akıllı sanıyorsun. Sanki üstünlük sendeymiş gibi." Elini bana doğru uzatıyor ama ben hemen tepki verip tokat atıyorum; yüzü alaycı bir ifadeye bürünüyor.

"Sence erkek arkadaşlarının koçu seni becerdiklerini öğrendiğinde ne düşünür? Hmmm, sence bu onların sağlıklı imajı için iyi mi?"

Kalbim düşüyor ve midemde acı veren bir bant geriliyor.

"Bu fotoğrafların sızmasına izin vermek çok kolay olurdu." Jason bana kötü niyetle sırtıyor, keskin dişleri ışıktaki parlıyor. "Eminim onlar için bana para bile verirler."

Öfke derimin altında çatırdıyor. Ondan nefret ediyorum. Çıglık atmak, bağırarak ve yüzüne tükürmek istiyorum. Bu onun için sadece bir oyun, ama Alex ve River benim tüm hayatım.

Jason kaşlarını kaldırıyor, görünüşe göre her hareketinde kendinden emin bir şekilde beni köşeye sıkıştırıyor. O anda gözlerimin arkasından yaşlar süzülüyor; damarlarımda nefret dolaşıyor. Derin bir nefes alıyorum, ona istediğini vermezsem bunun acısını Alex'in çekeceğini bilerek öfkemi yutuyorum.

Çaresizliğimin ağırlığı omuzlarıma çökerken içimde aşağılanma duygusu alevleniyor. Jason'dan nefret ediyorum, beni küçük ve çaresiz hissettiriyor. Alex ve River'ın bana hissettirdiklerinin tam tersi. Ne kadar öfkelenmek ve çıglık atmak istesem de, gerçekten önemli olan tek şey onlar. Yumruklarımı sıkarak egomu bastırıyorum ve kısık sesle yalvarıyorum, "Lütfen bunu yapma, babana her konuda yalan söylediğimi anlatabilirim. Sadece kıskanıyordum."

Jason'ın yüzünde bir sırtıma belirir. "Çok geç, Mia. Yaptığın her şeyi sana ödeteceğim."

Göğsümde giderek sıkılaştıran bant kopuyor, tüm mantığımı da beraberinde götürüyor ve dişlerimin arasından hırlıyorum. "Ne yaptım ben!? NE. SEN. YAPTIĞIN. Seni egoist pislik." Kelimeleri hırıldayarak söylüyorum, damarlarıma kan hücum ediyor ve kendimi durduramadan takım elbisesinin yakalarını kavrayıp dizimi sikine geçiriyorum.

Homurdanıyor, yarı hırıltılı bir şekilde katlanıyor ve hemen ardından kuru kabarmanın tatmin edici sesi geliyor.

"Bu kadar küçük olduğu için bu kadar acıtmayacağını düşünebilirsin." Alay ettim.

"Siktiğimin orospusu." Tıslıyor ama başını kaldırıp bakmıyor. Belli ki artık ondan korkmadığımda benimle ne yapacağına dair hiçbir fikri yok.

Zil çalıyor ve kapı arkasından açılıyor. Lanet bir korkak gibi kaçarken bana zar zor bakıyor.

Ayağa kalktım, sırtımı duvara dayadım ve son birkaç dakikanın üzerime çökmesine izin verdim. Sponsorluğu kaybetmenin hayal kırıklığından... Jason'ı o ofiste tehdit etmenin ne kadar iyi hissettirdiğine. Tam olarak ne dediğini hatırlayınca yüzümdeki kan çekiliyor.

"Sence erkek arkadaşlarının koçu seni becerdiklerini öğrendiğinde ne düşünür? Hmmm, sence bu onların sağlıklı imajı için iyi mi?"

Dünyam parçalanırken suçluluk duygusu midemi bulandırıyor. Biliyorum.

Alex için kaptan olmanın ne kadar önemli olduğunu, imajlarının takımları için ne kadar önemli olduğunu. Şimdi Jason benim yüzümden tüm bunları mahvedecek. Bunun farkına varmak buz gibi bir dalga gibi üzerime çöktü ve tüm cesaretimi yok etti. Onlara nasıl söyleyebilirdim ki?

Ben eve gitmem. *Eve*. Sanki öyle demeye hakkım varmış gibi.

Bunun yerine, oturmak için küçük bir lokanta buluyorum ve Jason'ın yapmak üzere olduğu şeyin beni gömmesine izin veriyorum.

Onlara ne yaptığımı nasıl anlatacağım?

Telefonum cebimde titriyor ve kim olduğunu bildiğim için kontrol etmekte tereddüt ediyorum.

Nasıl gitti, kedicik?

Beş dakika cevap vermedikten sonra bana tekrar mesaj attı.

Hala orada mısın? Çıktığında bana mesaj at.

Yemek siparişi veriyorum, böylece kalıp tabağımdaki yemekleri ittirebiliyorum ama midem yemek yiyemeyecek kadar burkulmuş durumda.

Nehir: Mia. Bir saat oldu. Neredesin?

Mesaj at da iyi olduğunu bilelim.

River: Antrenmanı kısa kesiyoruz. Evde olsan iyi olur.

Giderlerse başlarının belaya gireceğini bildiğim için hızlıca bir mesaj yazıyorum.

Özür dilerim, zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Her şey yolunda.

Onları görürsem yıkılışım ve beni teselli etmek isterler. Jason, Alex'in kaptan olma şansını mahvedecek ve bu *benim* hatam.

Bir saat geçti ve telefonum tekrar çaldı.

Evdeyiz. Sen neredesin?

Mia, beni endişelendiriyorsun. Bize nerede olduğunu söyle, kedicik.

River: Sorun ne?

İyi olmadığımı her zaman anlar ama bu sefer düzeltmesine izin vere m e m .

Telefonum bir aramayla çalıyor ama cevap vermeyip sesini kapatıyorum. Bunu çözmem gerekiyor. Bunu düzeltmeliyim.

Sidney'i arıyorum, arkadaşşıma ihtiyacım var. Hemen cevap veriyor. "Alo?" "Selam."

"Neredesiniz? Parlamentodan yeni çıktım ve sizinkilerden gelen milyonlarca cevapsız mesajım var."

Göğsümden bir hıçkırık kopuyor.

"Mia, ne oldu? Anlat bana."

Yıkıldım ve her şeyi anlattım. Tek kelime etmeden dinliyor, her şeyi anlatmama izin veriyor.

"Yani, özetlemek gerekirse," diye söze başlıyor Sidney. "Pislik eski sevgilin sponsoruna mal oldu ve şimdi de Alex ve River'ın imajını mahvetmeye çalışacak, sence bu yüzden senden nefret ederler mi?"

"Bunun için kendimden nefret ediyorum. Böyle olacağını bilmeliydim."

"Bu konuda söz sahibi olmaları gerektiğini düşünmüyor musunuz? Burası üniversite değil. Alex ve River yetişkin adamlar. Kıcını kaldırıp eve dön ve olanları onlara anlat." O

profesyonel sesini kullanınca burnumu çektim. "Kıçını kaldırıp eve git, Mia, yoksa oraya uçup seni yapacağım."

Elimi yüzüme sürüyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Tamam."

"Arama ekibi göndermeden önce onlara mesaj at." Sesi daha hafif, biraz da gülüyor ve ben biraz daha rahatlıyorum.

"Seni seviyorum, Sidney."

"Sen de bebeğim. Şimdi git ve bunu çöz. Ve Mia..."

"Evet..."

"Jason'ı indireceğiz."

Bir kıvılcım canlanıyor ve derin bir nefes alabiliyorum.

Telefonu kapatıyor ve ben de hızlıca bir mesaj göndererek nefes alıyorum.

Ben: Eve geliyorum.

Tanrıya şükür.

Alex ve River koridorda beni bekliyorlar. Alex bana doğru yürüyor ve hemen sarılıyor, ama River sırtını duvara yaslamış, kollarını göğsünün üzerinde korumacı bir şekilde kavuşturmuş. Dişlerini sıkmış beni izliyor.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve Alex arkasına yaslanıp başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor. "Ne oldu? Kimi öldürmek zorundayım?"

Dudaklarımın kenarında sulu bir gülümseme beliriyor. Her şeyi berbat ettiğimi ona nasıl söyleyeceğim?

"Hadi içeri girelim," diyor River ve arkasına bakmadan içeri giriyor. Onda hak ettiğimi bildiğim bir soğukluk var.

Ellerimi Alex'in saçlarına gömüyorum, onu kendime çekiyorum ve ayak parmaklarımdan üzerine kalkarak onu tüm gücümle öpüyorum. Cığerlerim nefes almak için çığlık attığında ve başım

başım dönüyor. Eğer bu son öpüşmemizse, onun her saniyesini ezberleyeceğim.

Geri çekiliyor, bakışları yüzümde geziniyor ve kaşları gördüklerinden hoşlanmamış gibi ortadan ikiye ayrılıyor. "Mia." diye fısıldıyor elleriyle boynumu kavrarken.

Nazik dokunuşuyla göğsüm ağrıyor ve gözyaşlarımın yüzümden aşağı süzülmesine engel olamıyorum. Onu istiyorum, *onları*. Tüm bunların adaletsizliğine karşı mücadele ediyorum. Bana koçlarının, Alex imajını düzeltemezse içlerinden birini takas etmekle tehdit ettiğini söylediler. Jason pek çok şey olabilir ama bu konuda haklı. Çalıştığı hayır kurumunun yaratıcısıyla takılmak kadar playboyluk kokan bir şey yok. Her yerde olacak. Yaptığı her şey, onu pantolonunun içinde tutamadığına dair lezzetli dedikodularla gölgelenecek. Bunun daha ne anlama geldiğini bilmiyorlar. Tek görecekleri Alex Grayson'ın düşündükleri gibi biri olduğu. Dişlerimi sıkıyorum. Onu tanımıyorlar. Benim tanıdığım gibi değil. Koçlarının onu takas etmesine izin veremem. Ayrılmalarının sebebi olma fikri içime saplanan bir mızrak gibi. Tek şansları benimle olan ilişkilerini bitirmek ve ne kadar acı verse de buna izin vermeliyim.

Alex başparmağıyla bir damla gözyaşı yakalıyor ve ben duramıyorum.

Kendimi onun dokunuşuna yaslanmaktan alıkoyuyorum. Sertçe yutkundığında boğazı düğümleniyor ve yüz hatlarına endişe yerleşiyor. "Bu neden bir veda gibi hissettirdi, Kedicik?"

Hıçkırıklarına engel oluyorum ve ona dürüstçe cevap veriyorum. "Çünkü sana ne yaptığımı söylediğimde beni bırakacaksın."

Sanki ona tokat atmışım gibi kafasını geriye attı. "Asla."

Bunun doğru olmasını umutsuzca istediğim için çenem titriyor. Onun elinden kurtulup kapılarına doğru yürüyorum, bu işi bitirmeye hazırım, böylece gidip bir topun içine kıvrılabilir ve özel olarak parçalanabilirim.

River mutfak adasına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş beni süzüyor. Umutsuzca bir öpücük çalmak istiyorum

ondan. Onu etrafımda hissetmek ve geceleri çıkarıp hatırlamak için onun hissini saklamak.

Aramızdaki mesafeyi kapatmak için hareket etmiyor. Her zaman çok dikkatli olmuştur, beni bir kitap gibi okuyabilir. Alex onun yanına geliyor, bana tedirginlikle bakıyor.

River tek kaşını kaldırarak başını yana eğdi. "Bize ne olduğunu anlat Mia. Çünkü bize zarar vereceğine bir saniye bile inanmıyorum."

Bunu beklemediğim için dişlerim birbirine çarpıyor ve dudaklarımı yuvarlayarak birkaç nefes alıyorum. "Jason ilişkimizi halka açıklayacak. Muhtemelen kısa süre içinde tüm haber kanallarında yer alacak."

Alex güler, gerçekten güler ve rahatlama gözle görülür bir şekilde üzerine çökerken duruşu gevşer. "Bu kadar mı? Herkese bizden bahsetmek için can atıyordum."

Kaşlarım birbirine çarpıyor ve başımı sallıyorum. "Ama koçun temiz bir imaja sahip olman gerektiğini, yoksa kaptanlığı alamayacağını söyledi. Takas edilebilirsin! Birlikte çalıştığın yardım koordinatörüyle yatmanın imajını kirletmek sayılacağından eminim."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve bakışlarımla yüz yüze geliyor. "Beni dinle, Kedicik. Bunların hiçbirinin önemi yok. Ne kariyerimin, ne de oyunun. Özellikle de kaptanlığın. Seninle kıyaslanamaz. Bununla kıyaslanamaz." River ve benim aramda eliyle işaret ediyor. "İnsanlar ne isterlerse onu düşünecekler. Bunu değiştirmenin bir yolu yok." Başparmağını gözümün altında gezdirerek bir damla yaşı siliyor. "Kendi kurallarımızı kendimiz koyarız, Mia. Önemli olan ne düşündüğümüzdür. Fark yaratan neyi seçtiğimizdir. Ve ben bizi seçiyorum. Ve bunu tekrar tekrar yapacağım. Sonuçları ne olursa olsun. İkinize de sahip olduğum sürece, ihtiyacım olan her şeye sahibim. Sorum şu ki, sen bizi seçiyor musun?"

Dünya tersine dönüyor ve ben bir nefes çekiyorum, gözyaşlarım kirpiklerimde birikiyor. "Tabii ki."

River bize doğru yürüyor ve Alex beni kollarıyla sarması için ona yer açıyor. Gözlerimin içine bakıyor. "En

büyük

Hayatımın hatası, gitmene izin vermemdi. O zaman senin için savaşmalıydım. Sanki şimdi aynı hatayı yapacağım."

Ağzı benimkine çarpıyor ve ciğerlerim yanana kadar beni öpüyor. Geri çekiliyor ve Alex'le omuz omuza duruyor. "Sen bizimsin. Biz de sizin. Her zaman öyleydik ve her zaman öyle olacağız. Bunu değiştirmek mümkün değil. Seni seviyorum."

Seni seviyorum sözleri kafamda tekrarlanıyor ve olduğum yerde donup kalıyorum. Umurlarında değil. Skandal umurlarında değil.

Gözyaşlarım gözlerimde birikiyor, kenarlarından taşıyor. "Tekrar söyle."

"Seni seviyorum."

"Her şeyi berbat ettiğimde bile mi?"

Alex beni arkamdan kollarıyla sarıyor ve yüzünü boynumun kıvrımına gömüyor. "Özellikle de sen her şeyi berbat ettiğinde. Fark ettin mi bilmiyorum ama senin için bir şeyleri düzeltmeye bayılıyoruz."

River'ın hareketleri tereddütlüydü ve ben de karşılık vermediğimi fark ettim. O n u bembeyaz yakasından tutup kendime doğru çekiyorum.

"Sizi seviyorum. İkinizi de o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor. Yapabileceğim en pervasız şeyken bile seni sevdim. Kalbimin yerinden söküleceğini bildiğim zamanlarda. Beni kırabileceğini düşündüğümde. Ama söz konusu sensen nasıl sevmem?"

BÖLÜM 58

MIA

"ALDIM!" Sidney, FaceTime'ına cevap verdiğim anda iPad'imın ekranından ciyak ciyak bağıyor. Mısır gevreğini hazırlamak için tableti mutfak adasına koymuştum ve sözleri kaydedilirken dökmenin ortasında durakladım.

"*Aldım da* ne demek?" diye sordum.

"E-postanı kontrol et. Adamım geldi. Altın gibi bir şey, Mia." Sidney bana da hızla yayılan bir heyecanla parlıyordu.

Ekrana dokunup gelen kutumu açtığımda ve "Smoking Gun" olarak işaretlenmiş e-postayı gördüğümde omurgamda bir heyecan dolaşıyor.

Hızlıca açıyorum, gözlerim kelimelerin üzerinde gezinirken ağzım açık kalıyor.

"Bunu nasıl elde etti?" Grafikler ve formlar arasına serpiştirilmiş paragraflarca bilgi var ve hepsi de çeşitli hastanelerden Jason'ın banka hesaplarına uzanan bir yol izliyor. Bu düşündüğümde çok daha büyük.

Sidney gülümseyerek, "Bu kesinlikle sorma, söyleme durumu," diye yanıtlıyor. "Sence bu yeterli mi?"

Sonsuz gibi görünen kanıtlar arasında gezinirken hâlâ sersemlemiş bir halde başımı sallıyorum. Gözleriyle buluşabilmek için ekranı çeviriyorum ve dudaklarımın kenarından bir gülümseme geçiyor. "Aman Tanrım. O pislik mahvolacak."

Alex arkamdan yaklaşıyor, bir elini ortama, diğerini tezgâha koyuyor. "Hey, Sidney. Kızımıza ne yapıyorsun? Onu sadece biz bu kadar heyecanlandırabiliriz."

"Bu işte daha iyi olmam benim suçum değil." Sidney sırtıyor.

Jax'in kafası görünür. "Senin adına sevindim Mia, ama ben uzaklarda oynamaktan yeni döndüm ve kız arkadaşımı geri çalacağım."

"Sadece bir dakikaya daha ihtiyacım var-" Sidney'nin sözleri, Jax onu bir omzunun üzerinden kaldırıp kameraya yaklaştığında kesiliyor.

"Bizi haberdar edin. Bu işe yaramazsa onu her zaman ziyaret edebilirim."

"İşe yarayacak," diye yanıtlıyor Sidney, başını onun arkasına sarkıttığı yerden. Jax onun kışına şaplak atar ve aramayı sonlandırmadan önce sırtır.

Alex başını omzuma yaslıyor ve iPad'ime bakıyor. "Bu yeterli olacak mı?"

Ona elimdekini gösteriyorum ve beni daha sıkı kavlıyor.

"Evet, tamamen mahvoldu." Alex'in elinden kurtulup odamıza doğru ilerliyorum. "Sadece bir şey almam gerekiyor."

İçeri girer girmez, belindeki beyaz havlu dışında çıplak, sıırıslıklam bir River'la karşılaşıyorum. Bükülmüş kaslarını ve göbeğinden aşağıya doğru inen hafif saç tozunu gördüğümde aklım k a r ı ş ı y o r .

"Bir şeye ihtiyacın var mı, Aşkım?" River soruyor ve beni şaşkınlığımdan kurtarıyor. Hafif ve şakacı sesi göğsümü ısıtıyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, ellerimi sıcak tenine koyuyorum ve ayak parmaklarımdan üzerine kalkıp nazik bir öpücükle ağzını yakalıyorum. "Biraz kaos yaratmak üzereyim. Benimle misin?"

"Her zaman, Mia. Her zaman seninleyim." River'ın göğsü dokunuşumla titriyor.

"Güzel, çünkü yardımına ihtiyacım olacak."

Çantamı karıştırdım ve James McKay'in kartını çıkardım. Aklımda hiç şüphe yok ki kartı verirken

Ben olsam kullanırdım. Şaka yapıyor ama.

E-postayı yönlendiriyorum ve korkup kaçamadan arıyorum. "Merhaba." Hemen tanıdığım derin bir erkek sesi

Jason'ın babası telefona geliyor.

"Merhaba, ben Doktor Mia Brooks. Hani şu oğlunuzun iftira atmaya çalıştığı kız." Kelimeleri zorlayarak söyledim. Sinirlerim beni ele geçirmeye başladığında ciğerlerim genişlemek için mücadele ediyor.

Güçlü kollar beni sarıyor ve River'ın ağzı karşı kulağıma düşüyor. "Nefes al, aşkım. Bunu başarabilirsin."

Derin bir nefes alıyorum ve James'in söylediklerine geri dönüyorum.

"Beni aradığınıza göre, iddialarınızı destekleyecek bazı kanıtlarınız olduğunu umuyorum. Sizi temin ederim Bayan Brooks, bunu hafife almayacağım. İkiniz için de."

Daha uzun duruyorum. "Ben Doktor Brooks. Size çoktan e-posta ile gönderdim."

Bir dakika sessiz kaldıktan sonra şaşkın ve kısıp bir sesle, "Sizi ararım," dedi.

Telefon kapandı. Bu kadar mı? Temasa geçecektir.

Alex odaya girer ve iPad'i River'a uzatır. "Bunu görmelisin. Çocuk boku yedi," diyor neşeyle.

Çocuklara dönüp bakıyorum. "Sanırım beklemek beni öldürecek."

Alex beni omzunun üzerinden kaldırdı ve kışıma sertçe şaplak attı.

"Merak etme, Kedicik. Dikkatini dağıtmaya devam edeceğiz."

Bilgileri James'e gönderdikten bir hafta sonra, stiletto giymiş bir ayak bileğimi diğerinin üzerine geçiriyor ve aşırı pahalı modern koltuğumdan kapıyı izliyorum. Jason'ın babası dün Boston'daki ofisinde bir toplantı ayarlamak için benimle temasa geçti.

Büyük çelik masasında oturuyor, ellerini önünde kavuşturmuş, masanın üzerinde bir yığın suçlayıcı belge var.

Görünüşe göre, dosyaları incelemişti ve bilgiyi karanlık bir kanaldan elde etmiş olsam da, bu onların kendi taraflarını takip etmeleri için yeterliydi.

Jason'ın benim üzerime yıktığından çok daha fazlasını çaldığı ortaya çıktı. Babasının çalıştığı hastanelerin her birinden ilaç alıyormuş. Boston'da bulunan ikisi de dahil. İşte bu yüzden kendimi öldürmek için siyah bir takım elbise giymiş, Jason'ın babasının ofisine girmesini beklerken buldum.

Bütün sabah bu yüzleşme için gergin bir bekleyişle derimin altındaki sinirler diken diken oldu. Aylardır Jason'a karşı üstünlük sağlamak istiyordum ve şimdi nihayet buna sahibim, bu kesinlikle şaşırtıcı bir şekilde dehşet verici.

Hem Alex hem de River bana destek olmaktan başka bir şey yapmadılar, buraya gelmem ve Jason'ın düşüşüne tanık olmam için beni cesaretlendirdiler.

Kapı hafifçe çalınır ve kusursuz giyimli bir adam içeri girer. "Oğlunuz geldi."

"Onu içeri gönderin," diye yanıtlıyor James, gözleri çoktan girişe dikilmiş.

Jason yüzünde bir gülümsemeyle içeri girer. "Bu acil toplantı da neyin nesi baba-"

Gözleri benimkilerle buluştuğunda donup kalıyor ve dudaklarımın muzip bir sırıtışla kıvrılmasına engel olamıyorum.

Jason yüzündeki kan çekildikçe soluyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum, omzuna sempatik bir el koyuyorum ve en küçümseyici gülümsememi takınıyorum. "Benimle taşak geçtiğine pişman olacağını söylemiştim. Bu benim iyi oynamamam."

James, "Oğlum, buraya gel," diye emrediyor ve Jason babasının masasına yaklaştırmadan önce beni tiksintiyle silkeliyor. Oturmak üzereyken James onu durduruyor.

"Oturmanıza gerek yok. Uzun sürmez." Dosyayı uzatır ve Jason dosyayı alıp içindekilere göz gezdirir. Şakaklarında ter oluşur ve ensesi parlak bir kırmızıya döner.

Jason kafasını kaldırır. "Bana komplo kuruluyor." Bana baktı. "O yalancı bir sürtük. Onu geri almam için bana yalvarmaktan başka bir şey yapmadı."

Homurdanıyorum ama kendi mezarını kazmasına engel olmuyorum. "Bu bir tuzak. Bunların hiçbirini yapmayacağımı biliyorsun."

Jason babasına yalvarır, ona daha önce kendisini sayısız şeyden kurtardığına şüphe olmayan bir bakış atar.

James masasından kalktı. "İhtiyacın olabilecek her şeye sahiptin ama yine de benden çalmayı seçtin. Bana nedenini söyle."

Jason zayıf bir sesle, "Ben yapmadım," diye cevap verir.

"Yap. Yapma. Yalan Söyleme. Yalan Söyleme. Bana." James'in sesi odanın içinde gürlüyor.

"Hadi ama baba. Yapmayacağımı biliyorsun. Neden yapayım ki?"

James hayal kırıklığı içinde başını sallar ve telefonundaki bir tuşa basar. "Onları içeri gönder."

Kapı açılır ve iki memur içeri girer. Dönerek uzaklaşan Jason'a doğru yürürler.

"Bana dokunma," diye tıslar Jason.

İkinci polis onu bir bileğinden yakalar ve Jason kıvrılarak kaçmaya çalışır ama memur onu çoktan kelepçelemiştir. "Bunu olması gerekenden daha zor hale getirme."

Jason bana nefretle baktı. "Bunu yapamazsın."

"Seni temin ederim, yapabilirim." Gerard'ın fonunu çektiği zaman söylediği sözleri tekrarlıyorum. "Bu miktarda bir hırsızlığın ağır bir suç olduğunu duydum. Umarım hapishanedeki renkleri seviyordursunuz."

"Seni lanet olası kaltak-" Jason bana doğru hamle yapmaya çalıştı ama bileğinden sertçe çekilerek yerinde

tutuldu.

Memur onun sözünü kesiyor ve haklarını okurken onu odadan dışarı çıkarıyor. "Jason McKay. Sessiz kalma hakkına sahipsin. Söyleyeceğiniz her şey mahkemede aleyhinize kullanılabilir. Sana herhangi bir soru sormadan önce tavsiye almak için bir avukatla konuşma hakkına sahipsin. Sorgulama sırasında yanınızda bir avukat bulundurma hakkınız var. Avukat tutacak paranız yoksa, dilerseniz sorgulamadan önce sizin için bir avukat atanacaktır. Avukatınız olmadan sorulara cevap vermeye karar vererseniz, istediğiniz zaman cevap vermekten vazgeçme hakkına sahipsiniz."

"Sabunu düşürmeyin!" Kapı kapanmadan hemen önce arkalarından sesleniyorum.

"Sana bir özür borçluyum." James arkamdan sesleniyor, sesi deşifre etmeyi zorlaştıran soğuk bir profesyonel.

Yüzümü ona dönüyorum, yüksek topuklu ayakkabılarımın sesi duvarlarda yankılanıyor. Ve omuz silkiyorum. Bu adamın düşündüğü hiçbir şey gerçekten umurunda değil. "Affedilmiş say." Sonra kapıyı itiyorum, omuzlarıma bir özgürlük çöküyor.

Birkaç dakika sonra asansörden çıkıp lobiye giriyorum. Alex ve River, bir polis memurunun Jason'ı kelepçeleyerek götürmesini izlerken yüzlerinde geniş sırıtışlarla yakınlarda duruyorlar.

Alex, üzerinde parlak kırmızı harflerle "Onu kilitleyin" yazan iki buket helyum balonu taşıyor.

Göğsümden bir kahkaha kopuyor ve "Burada ne yapıyorsun?" diyebilmem için bir saniye geçmesi gerekiyor. Senin evinde buluşacağımızı sanıyordum?"

Alex, memurların Jason'ı götürdüğü pencereye doğru işaret eder. "Gösteriyi kaçıramazdım!"

River beni yandan kucaklıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Göğsüne gömüldüm, onların varlığıyla rahatladım. O anda, her ikisine de hayatımda sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu fark ettim.

Başımı kaldırıp çenemi onun göğsüne yaslıyorum ve sırıtıyorum. "Başardık!"

"Hayır, Kedicik." Alex enseme okşuyor. "Sen yaptın... Sidney de yardım etti. Sence bir hediye ister mi?"

River başını sallar. "Jax'in zaten onun için almadığı hiçbir şeyi istemiyor."

Onlar etrafımda şakalaşırken göğsümde sevgi kabarıyor. "Sırada ne var?"

River gevşek bir tutam saçı kulağımın arkasına atıyor, sıcak bir gülümsemeye ağızını eğiyor. "Eve gidiyoruz."

Kalbim kabarıyor ve gözlerimdeki yanmaya karşı savaşmak zorunda kalıyorum.

Home.

BÖLÜM 59

MIA

ALEX VE RIVER gazetecilerden oluşan bir kalabalığın önünde dururken ellerimi tutuyor. Misty arkamızda durduğu yerden bize başparmağıyla onay veriyor. Piper, Lucas, Jax ve Sidney kenardan bizi izliyor.

Misty bunu yapmanın en iyi yolunun olayın önüne geçmek olduğunu düşündü ve her şeyi büyük bir mesele değilmiş gibi ayarladı. Şaşırtıcı bir şekilde Alex ve River her şeyi ortaya dökmeye fazlasıyla istekliydiler. Bunu kaç kez kanıtlarlarsa kanıtlasınlar, beni ilk sıraya koyduklarında hâlâ şaşıırıyorum.

Arena'nın basın odasındayız ve bunların hiçbirisi için izin almadığından yüzde yüz eminim.

"Bizi buraya neden çağırdınız?" diye soruyor ön taraftaki bir muhabir. Hepsi haber için hevesli görünüyor.

Alex öne çıkar. "Ortaya çıkması gereken bir sırrı saklıyorduk. Dürüst olmak gerekirse bunu sana en başından söylemeliydik."

Hepsi kendi aralarında fısıldaşırken düşük bir uğultu var.

River mikrofonu Alex'ten alarak ikimizi de şaşırttı. "Teknik olarak yapmamamız gereken bir şey yaptık. Uyarıldığımız bir şey ama dürüst olmak gerekirse yapmamamız imkânsızdı. Bu Dr. Mia Brooks. Onu Alex ve benim desteklediğimiz Center-Ice Challenge'ın yaratıcısı olarak tanıyor olabilirsiniz. Bilmediğiniz şey ise ikimizin de ona kesinlikle aşık olduğumuz."

Kalabalığın sesi o kadar yükseliyor ki bir sonraki soruyu zar zor duyabiliyorum. "Birlikte çalıştığınız biriyle ilişkiye girmek sorumsuzluk değil mi? Bana profesyonelce gelmiyor."

River'ın yüzü vahşileşmiş gibi görünüyor, "Gerçekten ne düşündüğün umurumda değil. Konu biz ya da onlar olduğunda değil."

Göğsüme bir sıcaklık doluyor ve bir koluyla beni sarıyor.

Eğer düşersek, birlikte düşeriz.

Muhabir geri çekilir ve saygı duyuyormuş gibi başını sallar. Alex mikrofonu kapar. "Umarım ses kaydınızı yakalamışsınızdır çünkü bu konu hakkında tekrar konuşmayacağız. Asıl değinmek istediğim konu, Astrocorp'un ilişkimizi öğrendiği anda Çocuklar İçin Protez yardım kuruluşuna yaptığı yardımı nasıl kestiyi."

Kalabalık bir anda meraklıdan çılgına dönüyor ve Alex'in onları bizim tarafımıza çektiğini biliyorum.

Şöyle devam ediyor. "Ana sponsoru kaybetmenin hayır kurumunun ilerlemesine zarar verdiği açık, ancak bu konuda hepimizin yapabileceği bir şey var. Bunu izleyen herkesi Center-Ice Challenge'a katılmaya davet ediyorum, sonra da sizden tanıdığınız herkese meydan okumanızı istiyorum. Bir fark yaratmaya yardımcı olun."

Sırada asık suratlı bir muhabir var. "Bencilce davrandığınızı düşünmüyor musunuz? Kariyerine zarar veriyorsun, sponsorunu kaybediyorsun. Sence buna değer mi?"

Alex sırtıyor. "Kesinlikle."

Misty öne çıkıp mikrofonu kapıyor ve omuzlarım gevşiyor. "Sorular bu kadar. Bu kadar kısa sürede bize katıldığınız için hepinize teşekkür ederim."

Bizi arka kapıdan çıkarıyor, kapı kapandığında odanın gürültüsü kesiliyor.

Bruins'in sahibi Damon Everette duvara yaslanmış bizi izliyor. Çocuklar yanımda donup kalıyor ve sanki söyleyeceklerini duymamı engellemek istercesine hafifçe öne doğru adım atıyorlar.

"Üzgün değilim," diyor Alex. "Kaptanlığı al, beni takas

et. Umurumda değil."

Adam üçümüze bakıyor ve sonra dikkati Misty'nin üzerinde toplanıyor. Adam birkaç saniye boyunca onu izlerken Misty'nin boynunda hafif bir kızarıklık oluşuyor ve yanakları pembeleşiyor.

Bizi şaşırtıyor. "Kendinizi savunmasaydınız daha çok kızardım. Eğer basın bunu kötü bir şekilde çarpıtmaya çalışırsa, Misty'nin bunu düzelteceğine inanıyorum. Şimdi, fikrimi değiştirmeden buradan gidin."

Bu bizi transımızdan çıkarıyor ve Alex beni birkaç koridordan geçirerek Sidney, Jax, Piper ve Lucas'ın bizi beklediği arka çıkışa götürüyor.

Jax kocaman gülümsüyor, gamzeli. "Zamanı gelmişti."

BÖLÜM 60

NEHİR

Kızarmış pastırma kokusu ve fısıltılı seslerle uyandım. Yuvarlandım ve saate baktım. Saat onu çoktan geçmişti. En son ne zaman böyle uyuduğumu hatırlamıyorum. Her zaman ilk kalkan ve gün için giyinen ben olurdum.

Ayaklarımı yatağın kenarına atıp Alex'in dün gecedan kalma eşofmanını ve tişörtünü giyiyorum. Hindistan cevizi ve tuz kokusu burnuma doluyor ve onu soktuğum tüm pozisyonları hatırlıyorum. Dişlerimi birbirine kenetliyorum ve onlara yakın olma ihtiyacıyla salona giriyorum.

Mutfakta gülümseyen Mia'yı gördüğümde duvara yaslanarak duraklıyorum. Elinde bir spatula ve yanağında bir un izi var. Gıcır gıcır beyaz gömleğimin içinde çok lezzetli görünüyor, alt düğmelerini açık bıraktığı yerden boxer'ım görünüyor. İniltimi bastırmak zorundayım, henüz beni görmelerine hazır değilim.

Alex'e sanki onun için aya asılmış gibi kocaman gözlerle bakıyor ve Alex de ona aynı sevgiyle karşılık veriyor.

Mia her gece burada kalmaya başladığında buraya taşınan Crookshanks, ayak bileklerimin arasında sekiz çiziyor ve son ses miyavlıyor. Onu kucağıma alıyorum ve başını çenemin altına sokarak göğsüme doğru mırıldanıyor.

"Bakın sonunda kim uyanmış," diyor Alex, tezgahın arkasından bana sırtarak. Yer değiştiriyor ve bana yeni demlenmiş bir kahve uzatırken çıplak göğsündeki kaslar geriliyor ve esniyor.

Kedim kucağında kıvrılmış halde adada otururken kahve içiyorum. Lacivert bir top şort giyiyor ve ben sadece onun dış hatlarını seçebiliyorum-

"Krep?" Mia soruyor, ben cevap veremeden önüme bir tabak koyuyor. İkisi de bir şeylerin peşindeymiş gibi görünüyor.

"Teşekkürler." Akçaağaç şurubunun tatlı tadını mırıldanarak bir ısırık alıyorum. Adanın benim tarafıma doğru yürüyor ve ben de parmaklarımı gömleğimin altından beline doluyorum. "Buraya gel."

Ben taburenin üzerinde dönerken kedi kucağımdan atlıyor. Mia yüzümü inceliyor, berrak yeşil gözleri benimkilere takılıyor. Derin bir nefes alıyor. "Alex ve ben konuşuyorduk... ve... ikimiz de buraya taşınısak ne dersin?"

Göğsümde bir sıcaklık yayılıyor ve onu kucağıma çekip derin bir öpücükle ağzını yakalıyorum.

Uzaklaştığımda nefesi kesilmişti. "Bu bir evet mi?" Ona ve gergin görünen Alex'e bakıyorum.

"Bunun nasıl bir soru olduğunu bile bilmiyorum." Mia'nın ayaklarını yere bastırıp adanın etrafında yürümeden önce şakağına bir öpücük konduruyorum. Kahve fincanımı tezgâhın üzerine koyup Alex'i bir köşeye çekiyorum.

Bakışlarını inceliyorum, yüz hatlarında endişe açıkça görülüyor.

"Sorun nedir?" diye sordum.

Ayaklarına, duvara, sonra tavana bakıyor. Benden başka her yere. Çenesini kavrayıp dikkatini çekiyorum. "Anlat bana."

"Çok konuşmayı sevmediğini biliyorum ve sadece bilmeni istedim... Seni seviyorum... Ve... Umarım sen de beni seviyorsundur." Gözlerinde korku var ve kelimeleri son sesli harflerde çatlıyor.

İçimde bir şok hissediyorum ve boynunun arkasını kavrayıp ağızlarımız arasındaki mesafeyi kapatıyorum. Onu uzun uzun ve yavaşça öpüyorum, çekilmeden önce çıkardığı her sesi yutuyorum, göğsüm kabarıyor.

"Tabii ki seni seviyorum. Senin sayende nefes alıyorum. Ve kalbim onun için atıyor. Bundan asla şüphe duymana gerek yok. Bundan. Biziz. Biz her şeyiz."

EPILOG

DOKUZ AY SONRA

MIA:

DİZLERİMİN ÜZERİNE EĞİLİYORUM ve parmaklarımı üzerinde siyah Sharpie ile *OTURMA ODASI* yazan karton kutunun altına sokmak için çömeliyorum. Ter, at kuyruğumdan kaçan saçlarımı ıslatıyor ve ensemde nemli bir şekilde duruyor.

Nakliye kamyonu neredeyse boş ve kutuyu göğsüme doğru çekerken kollarım ağırlıktan titriyor. Sertçe yutkunuyorum, dar rampaya bakıyorum ve karşıya geçmek için kendimi destekliyorum.

Önümde yeni evimiz var. Aylardır ev arıyorduk ve Lucas'ın iki kapı ötesindeki bu ev satışa çıkana kadar hiçbir şey doğru gelmemiştir.

Gördüğüm anda bizim için mükemmel olduğunu anladım. Düz çizgiler ve ahşap vurgular bana Napa'yı o kadar çok hatırlattı ki, hava ciğerlerime doldu ve terle kaplanmış cildin anıları, yeri gezmek için durduğumuzda düşüncelerimi doldurdu ve River aynı gün o kadar büyük bir teklifte bulundu ki, sahibinin geri çevirmesine imkan yoktu.

Yalpalıyorum, biraz fazla sağa yatıyorum, çelik rampa altımda sallanıyor ve dengemi kaybediyorum. Midem boğazıma kaçıyor ama güçlü kollar kalçalarımı kavırıyor, beni ve kutuyu kolayca havaya kaldırıyor ve beni yumuşak bir şekilde yere bırakıyor.

Alex bana gülümsüyor. "Yavaş ol, kedicik." Kutuyu yorgun elimden kapıyor ve hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kolunun altına sıkıştırıyor. "Sen özel bir kargosun."

Neredeyse düşecekken kalbim hâlâ hızla çarpıyor ama onun bana bakışı kalbimin bambaşka bir nedenle hızla çarpmasına neden oluyor. Etrafımızdaki hava kalınlaşıyor ve aramızdaki manyetik güç beni ayak parmaklarımın üzerinde kaldırıyor, dudaklarım onunkilere değiyor-

"İkiniz de kesin şunu." Lucas ölüm rampasına doğru yürürken bize sesleniyor ve gözlerini deviriyor. "En azından kendi odanız olana kadar bekleyin."

Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum, ama Alex ona ukala bir gülümseme veriyor.

"Mia, bizimle bir mola ver." Piper söylüyor, Sidney de arkasından geliyor. Büyük boy ahşap salıncağa oturdular. Büyük şilte onu bir banktan çok bir yatak haline getiriyor. İçimi bir heyecan kaplıyor - onu ne için kullanabileceğimizi düşününce - hemen yere çöküyorum.

Başımı kaldırıp Alex'e bakıyorum, o da eğilip şakağıma bir öpücük konduruyor. "Bunu halledeceğiz, git otur. River ve benim bu akşamki planlarımız için iyice dinlenmiş olman gerekiyor."

İçimi bir sıcaklık kaplıyor ve bana vaatlerle dolu bir gülümseme veriyor, bana tam olarak ne yaptığını biliyor.

Sorun değil, hemen geri oynayabilirim. "Bilemiyorum. Kendimi oldukça yorgun hissediyorum, erken yatabilirim."

Parmaklarını çenemde, nabzımın boynumda attığı yere kadar gezdiriyor ve gözleri kararıyor. "Sana iyi şanslar, kedicik."

"Hey, siz ikiniz. Kesin şunu." Sidney, elinde altın rengi sıvıyla dolu iki büyük bardak tutan Lucas'ı yankıladı.

Ona gözlerimi deviriyorum ve Alex'e söylüyorum. "Uslu durmalıyız yoksa River bunu bize daha sonra ödetir."

Alex boğazının derinliklerinde inliyor, parmakları kalçalarımı sarıyor ve beni kendine çekiyor, ağzını ağzıma çarpıyor. Sanki bana sahipmiş, ihtiyacı olan tek şey buymuş gibi beni öpüyor ve ciğerlerim göğsümde yanana kadar durmuyor.

Sırıtarak geri çekiliyor. "Eğlencenin yarısı bu."

Kıçıma şaplak atarak beni şu anda bizi çağıran kızlara doğru yönlendiriyor.

Bakımlı çimenliği geçip dört ahşap basamağı çıkıyorum ve Sidney'nin bana uzattığı birayı alıp yanındaki salıncağa çöküyorum. Elimi pelüş minderin üzerinde gezdiriyorum, kolçaktan önce sağımda en az bir ayak daha olduğunu fark ediyorum.

"Burası acayip sıcak." Uzun bir yudum alıyorum ve keskin tadı beni serinletirken boğazımın arkasından mırıldanıyorum.

"Öyle de denebilir." Piper kıkırdar ve Sidney de ona katılır.

"Siz ikiniz işten nasıl çıktınız?" Diye soruyorum ve buğuyla ıslanmış soğuk bardağı yanağımda gezdirerek bu hissin tadını çıkarıyorum. Beni neyin daha çok ateşlendirdiğinden emin değilim, o öpücük mü yoksa buranın milyonlarca derece olduğu gerçeği mi?

Sidney yere tekme atarak salıncağın sallanmasına neden olur ve yastıklara yaslanır. "Senin yaptığın gibi. Kızının gece için güzelce dinlenmesini istiyorum."

Homurdanıyorum. "Bu konuda çok açık konuşuyorsun."

"Oh, lütfen. Sanki az önce erkek arkadaşının suratını emmedin." Piper araya giriyor.

Ona cevap vermek üzereydim ki gömleksiz River evden çıktı. On adımdan daha az uzaktaydı ve terle kaplı göğsünün her ayrıntısını, güneşte parlayan karın kaslarının vadilerini ve tepelerini görebiliyordum.

Onu içime çekerken ağzım sulanıyor. Alex'in siyah top şortlarından birini kalçalarına kadar indirmiş, bel bandının içinde kaybolan kaslarını ortaya çıkarıyor ve şık bir çift koşu ayakkabısı giyiyor.

Kamyonun yanından gelen bir çınlama sesi dikkatimi çekiyor ve Alex'i River'a benimle aynı şehvet dolu bakışlarla bakarken buluyorum. Kamyonun yan tarafına düşmüştü, göğsü hızla inip kalkıyordu.

River kaşlarını çatıyor ve Alex'e bilmiş bir gülümseme veriyor. Son zamanlarda daha sık gülümsüyor ve bu beni asla mest etmiyor.

Alex şaşkınlığını üzerinden atar ve River'ın bakışlarına karşılık vererek kutuyu yere bırakır ve bir eliyle yontulmuş göğsünü ortaya çıkararak kendi gömleğini sırtından sıyrır.

River yanımda acı dolu bir ses çıkarıyor, ayaklarının üzerinde biraz sallanıyor. Lanet olsun, eğer acele etmezsek bu ikisi herkese bir gösteri sunacak.

"Bana mı öyle geliyor yoksa burası yüz kat daha mı sıcak oldu?" Sidney gözlerini River ve Alex arasında gezdirerek soruyor.

"Umarım benim hakkımda konuşuyorsundur, Trouble." Jax arkamızdan geliyor, Sidney başını arkaya yatırırken öne doğru eğiliyor ve alnına bir öpücük konduruyor.

Ona mahcup bir sırıtış atıyor. "Elbette." Bakışları onun üzerinde geziniyor. "Bana neden gömlek giydiğini hatırlatır mısın?"

Adam gülerek kendininkini çıkarır ve Sidney hemen dudağını ısırır.

Erkeklerle ve kızlara bakıyorum ve bugün daha fazlasını yapmamızın mümkün olduğunu biliyorum.

Ayağa kalkıp River'a doğru yürüyorum ve ağzımdan salyalar akmaması için elimden geleni yapıyorum. "Orada her şey yolunda mı?"

Gözleri benimkilerle buluştuğunda siyah havuzlara dönüşüyor. "Yatak odasını hazırlamayı yeni bitirdim."

Alex bize doğru yürümeye başladı. "Geç oldu. Kamyon yarına kadar bizde. O zaman başlamalıyız."

Buna bilerek güldüler ama Alex başka hiç kimseye aldırmadan doğruca River ve bana doğru yürüdü.

Yanaklarım ısınıyor ve Sidney'e gülümsüyorum. Jax ve o hafta sonu Lucas ve Piper'la kalacaklar.

Adamlarımın davranışlarından utandıysam bile, Lucas ve Piper'ın birbirlerine nasıl baktıklarını gördüğüm anda utancım geçti.

Umarım farklı katlardadırlar çünkü evleri gürültülü olmak üzere.

"Yarın görüşürüz çocuklar," diyor River, beni evin içine çekerken parmaklarımızı birbirine doluyor.

Kemerli giriş kapısından geçerken gözlerim açılıyor. Sağ tarafta dolambaçlı bir merdiven zarif bir kıvrımla yatak odamızın bulunduğu ikinci kata çıkıyor. Fenerlerden oluşan karmaşık bir avize ise eşiğin üzerinde alçakta asılı duruyor.

Ayaklarımın altındaki sert karo, parlayana kadar cilalanmış siyah kayrak taşından yapılmış.

Oturma odası River'ın koyu, düşünceli renk paleti göz önünde bulundurularak tasarlandı, ancak harika rahat mobilyalar Alex'in erkeksi tarzıyla sorunsuz bir şekilde uyum sağlıyor.

Bu evi tüm yönleriyle mükemmel bir şekilde tasarladığımızdan emin olmak için bir iç mimarla haftalarca çalıştım. Kişiliklerimizin mükemmel bir karışımını elde ettiğimi bilmek göğsümde bir uğultu yaratıyor. Sıcak ahşap aksanlardan bembeyaz tezgahlara kadar her şey üçümüzden bir parça gibi hissettirdi.

ALEX:

Mia'nın yeni evimize bakarken ısıldamasını izliyorum. İçeri her girdiğinde böyle oluyor ve göğsümü bir sıcaklık yumağı dolduruyor.

Geçtiğimiz yıl boyunca pek çok harika şey oldu.

Kaptanlığı aldım.

Ailem, Mia'nın evlerine gelip bana davranışlarından dolayı onları azarlamasının ardından Kaptanlık kutlama yemeğine geldi. Onların saçmalıklarının hiçbirine katlanmadı ve başlarını sallayıp özürlerini tekrarlamalarını sağladı.

Kahretsin, Stanley kupasını kazandık.

Ama bunların hiçbirisi ikisinin yanına taşınma hissiyle kıyaslanamaz. Sanki son parçalar yerine oturuyor ve aklımda hiç şüphe yok, onlar sonsuza kadar benim.

Mia burayı üçümüzün mükemmel bir karışımı haline getirmeyi başardı ve kapıdan girdiğim andan itibaren kendimi evimde gibi hissettim.

Yakınına eğilip şakağına bir öpücük konduruyorum, sonra aşağı inip dudaklarımı kulağının kabuğunda gezdiriyorum ve kulak memesini dişlerimin arasında yakalıyorum. Nefes nefese kalıyor, parmakları kalçama gömülüyor ve onu kendime doğru çeviriyorum.

Zaman kaybetmeden aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Göğsünü kendime doğru çekiyorum ve ellerimin kalçalarında gezinmesine izin verip mükemmel kışını kavrarken çıkardığı tatlı inlemeleri yiyorum. Boynunu öpüp terin tuzlu tadını yaladığımda nefes nefese k a l ı y o r .

Kapı arkamızda tıkırdayarak kapanıyor ve River sırtıma basarak kaslarımın sertleşmesine neden oluyor.

İkimiz için ne planladığını bilemeyiz. Her şeyi ilginç kılmakta asla başarısız olmuyor ve ben de liderliği ona bırakıyorum.

Kürek kemiklerimin arasına öpücükler yerleştiriyor, yukarı doğru kayıyor ve dişlerini omzumun üzerinden geçiriyor. İçimden bir ürperti geçiyor ve Mia'nın kışını daha sıkı kavrayarak yumuşak bir inilti çıkarıyorum. River'ın parmakları yanlarımı sıyrıyor, tüylerim diken diken oluyor ve parmakları şortumun bel bandının bir santim altına inene kadar ellerini önümde dolaştırıyor.

Mia arkasına yaslanıp ona yer açıyor ve River'ın, ben kışımı onun sert boyuna doğru sallayana kadar parmağını tenimde alaycı bir şekilde gezdirmesini ateşli gözlerle izliyor.

"Sikin benim için ağrıyor, değil mi bebeğim?" River'ın derin sesi sırtımda titreşiyor ve aletim acıyla sarsılıyor.

Başımı sallıyorum ve bir nefes çekerek eli için daha fazla yer açıyorum. Elini daha fazla indirmedeğinde boğazımda alçak bir hırıltı yükseliyor.

"Bana ne kadar sert olduğunu söyle."

diyor. Keskin bir şekilde nefes alıyorum

"Çok sert."

"Aferin oğlum." Aşağı uzanıyor, sikimi kavırıyor, okşuyor, sonra parmaklarını ucunda gezdiriyor ve orada biriken ön spermi shaftımın üzerine sürüklüyor.

İnledim. *"Lanet olsun, lütfen, yapamam, ihtiyacım var."*

River boynumu ısırıyor, sonra diliyle yatıştırıyor.

"Dizlerinin üzerine çök." Bir an için benimle konuştuğunu sanıyorum ama önümde yere düşen Mia oluyor.

Şortumu hızla ayak bileklerime doğru itiyor ve ağlayan sikimle aynı hizaya geldiğinde acı dolu bir ses çıkarıyor. Yuvarlak gözleriyle bize bakıyor, göz bebekleri yeşil bir şerit dışında her şeyi ele geçiriyor. Lanet olsun, böyle çok güzel.

River telaşsız hareketlerle sikimi okşuyor ve ağzına dayanması için yönlendiriyor. Dudaklarını ön spermimle boyuyor,

ve taşaklarım onu görünce geriliyor, ne isterse yapmaya hazırım.

River onu yönlendiriyor. "Aç, dilini dışarı çıkar."

River'ın dediğini yaparak yarağımı iyice açıyor ve River yarağımın başını diline dayayana kadar dibinden tutuyor.

Bırakmadan ve kulağıma hırlamadan önce sikimi bir kez daha sıkıyor. "Ağzını sikeyim."

Mia ve ben inliyoruz ve kalçalarım otomatik olarak ileri doğru sallanıyor. İnlemeleri etrafımda titreşiyor ve her itişte daha derine iterken parmaklarımı saçlarına gömüyorum. Nefesi tıkanıyor ve ben geri çekiliyorum ama o beni takip ederek daha derine itiyor. "*Siktir, Mia.*"

Açgözlü ağzının içine girerken dizlerim titremeye başlıyor ve tam öne düşecekken River bir kolunu göğsüme dolayarak beni tutuyor, sonra da boğazımı kavrayarak nefes yolumu kapatıyor.

Başım uğulduyor, Mia beni daha sert emerken dünya üzerime kapanıyor, boğazı ucumun etrafına kapanana kadar beni daha derine götürüyor. Aletimin etrafındaki sıcak ağzıyla karışan nefes yoksunluğu, beni tam burada giriş yolunda boğazından aşağı atıyor.

Mia dölleriimi dudaklarından yalayıp önümde durduğunda River hâlâ beni tutuyordu. "Bu bir oda."

Yüce İsa.

River etrafımda dolanıyor, dilini onun ağzına sokuyor, beni onun üzerinde tadıyor. Onu omzunun üzerinden atıp merdivenleri ikişer ikişer çıkmadan önce boğazından alçak sesle inliyor.

Adam kışına şaplak attığında kıkırdamaları kesiliyor, odanın içinde yankılanan çatırtı yerini iniltiye bırakıyor.

Peşlerinden gidiyorum, birkaç basamak aşağıdan Mia'ya sırtıyorum, o da bana sırtarak karşılık veriyor. River'ın aklında ne varsa biz kesinlikle varız.

Odamıza giriyoruz, perdeler kapalı ve köşelerden sadece bir parça ışık sızıyor. Gözlerimin alışması bir saniye sürüyor ve alıştıklarında River Mia'yı kollarıma itiyor.

"Onu soy ve kışını yatağın kenarına koy."

Lanet olsun, sadece bu görsel bile sikimi yeniden sertleştirdi.

NEHIR:

Hay sikeyim. Bunu onlar için iyi hale getirmek istiyorum ama şimdiden kontrolümün elimden kaydığını hissedebiliyorum. Mia'nın, Alex'in sikini cezalandırıcı bir ritimle derinlere itişini izlerken, sikim kendi serbest kalışım için ağrıyordu.

Alex'in onu soymasını ve talimat verdiğim yere yerleştirmesini izlerken kendi arzumla savaşıyor ve dörtlülerimi sıkıyorum.

Bunu yavaşta almalıyım ki onun için iyi olsun. Çıplak Alex'in yanına gidiyoruz, ikimiz de onun parlayan pembe amına bakıyoruz. Hızla sertleşen sikini hafifçe okşuyor ve dili dudaklarını ıslatıyor. Çok aç görünüyor ve bu his karşılıklı.

Bizim için yumuşak ve sırlılaşma ama planladığım şeye hazır değil.

Yatağın ucunda diz çöküyorum, boyum beni onun amıyla aynı hizaya getiriyor ve yarığını yalarken yanaklarını iyice ayırıyorum. Onun tadı ağzıma dolduğunda inliyorum ve dilimi onun çekirdeğine gömüyorum.

Ağlıyor ve bana karşı sallanıyor, tıpkı iyi bir kız gibi.

Ağzımı kaldırıyorum ve o şikayet edemeden bir parmağımı içine sokuyorum. Hemen ardından bir tane daha. Acele etmiyorum, parmaklarımı ıslaklığıyla kaplıyorum, sonra geri çekip üçüncüyü ekliyorum. Etrafımda sıkılaşıyor, onu daha geniş gerdiğimde direniyor.

"Nefes al, aşkım. Rahatlamana ihtiyacım var."

Ön kollarının üzerine yığılıyor, birkaç nefes alıyor ve amı gevşeyerek üç parmağımı da içine sokmama izin veriyor. Onları makaslıyorum, bana karşı geri sallanana kadar g- noktasına bastırıyorum.

Dördüncü parmağımı yavaşça içine bastırıyorum ve keskin bir nefes alıyor, vücudu istilaya uyum sağlamaya

alışıyor.

Alex onu öven tek kişidir. "Siktir, Kedicik. Amin çok güzel, böyle gerilmiş."

Ağzından yumuşak bir inilti çıkıyor ama ben parmaklarımı sokup çıkarırken gerilmiyor. O kadar ıslak ki avucumdan aşağı damlıyor ve ben bunu daha derine inmek için kullanıyorum.

Nefes nefese kalmış, ağzı bir karış açık, dudaklarından tutarsız sesler çıkıyor.

Alex kendini daha sert okşuyor, aleti yüzümden birkaç santim uzakta ve ben boştaki elimle onu kavrayıp ağzımın derinliklerine götürüyorum ve etrafında mırıldanıyorum. İkisini birlikte çalıştırırken parmakları anında saçlarımda, inleyerek kamburlaşıyor.

Sikini ağzımdan çıkarıyorum, bir sonraki şey için ona ihtiyacım var.

"Klitorisini ovala." Alex'e sıkılmış dişlerimin arasından emrediyorum ve o da hemen kalçalarını daireler çizerek döndürüyor, parmaklarım onu inanılmaz derecede genişletiyor.

Etrafımda kenetleniyor, salıverilmesi onu sararken vücudu sıkışıyor ve yatağa yığılmadan önce yüksek sesle ağlıyor. Onu sırt üstü çevirip ellerimi kollarının altından geçirip yatağın başına kaldırdığımda vücudu titriyordu.

Alex'in kararmış bakışlarına bakıyorum, sikini tekrar okşuyor ve ucundan damlıyor.

"Altına gir ve o siki amına sok." Bana sırtıttı.

"Evet, efendim."

Sözleri kontrolümü bozuyor ve başımı döndürüyor. Bu büyük ve güçlü adamın merhametine sahip olmak gibisi yok.

Alex yumuşak bir gülümsemeyle onun üzerine tırmanıyor ve Alex göğüs göğüse gelene kadar onları yuvarladığında şaşırmış bir kıkırdama çıkarıyor.

"Böyle mi, Kedicik?"

Onu yavaşça sikinin üzerine doğru yönlendirdiğinde tepkisi bir iniltiye dönüşür. Yavaşça içine pompalıyor,

Hatta hareket ediyor ve kaşlarını kaldırarak bana soru soruyor.

Sırada ne var?

Şortumu ve ayakkabılarımı çıkarıyorum ve Alex'i sikime bakarken yakalıyorum. O da bunu benim kadar çok istiyor. Yanlarındaki yatağa sürünüyorum, ama daha geride, böylece bağlı oldukları yere ulaşabiliyorum ve Alex'in horozuna karşı bir parmağımı dikkatlice amına yönlendiriyorum. Yaptığım hazırlık çalışması süreci kolaylaştırmaya yardımcı oluyor.

Bir saniyeliğine geriliyor, sonra gevşiyor, bir tane daha eklememe izin veriyor, onu biraz daha geriyor.

Alex ona vurmamak için kendini zor tutarken nefesleri yüksek sesle kesiliyor. Parmaklarımı çekiyorum, taşaklarını nazikçe kavriyorum, kekelemesine neden olan hızlı bir çekiş veriyorum, sonra omurgasına doğru öpüyorum.

Alex'in siki amına girerken aynı tempoda dilimi onunkinin üzerinde gezdirerek ağzını alabilmek için yatağa uzanıyorum. Onu emiyor ve gözlerim kafamın içinde geri dönüyor.

Dudaklarında bir gülümseme belirir.

Nemli saçlarını yüzünden çekip kulağının arkasına doğru tarıyorum.

"Mia, Alex'le aynı anda senin amını da sikmek istiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açılıyor. Yüzünü okşuyorum, çenesini kavriyorum ve başparmağımı dudaklarında gezdiriyorum.

"Seninle ilgileneceğim. Bana güveniyor musun?"

"Evet." Alex'in üzerinde kıvranırken sesi nefes nefese çıkıyordu.

Aç bakışlarıyla karşılaştım ve beklentiyle kızardı. Bu yepyeni bir sevişme biçimiydi. Eğilip onu öpüyorum, alt dudağını ısıriyorum, sonra dizlerinin arasına geçiyorum.

Avuçlarımı baldırlarının üzerinde ve pürüzsüz kalçalarında kaydırarak, onu daha da açtım, onu benim için açtım. Komodinden kayganlaştırıcı aldım ve avucuma bir miktar döktüm,

Alex'in sikinin onun içinde kayboluşunu izlerken uzunluğumu kavırıyor.

Dünya dönüyor, zor nefes alıyorum ve ilerlemeden önce birkaç saniye duruyorum. Bunu onlar için iyi hale getirmek için kendimi tutmam gerekiyor.

Diz çöküp vücudumu Mia'nın sırtına sarıyorum, bir elimle kendimi destekliyorum ve sikimi Alex'inkine dayayıp girişindeki dirence ulaşana kadar ileri itiyorum.

"Mia, nefes almanı istiyorum aşkım. Acırsa söyle, duracağım."

Yüzünü göremiyorum ama başını sallıyor ve boğuk bir yükseliş sesi çıkarıyor.

Daha derine itmeden önce sikim onlara karşı çentik atıyor, ben sıkı bandı aşarken onun açıklığı ucuma bastırıyor ve üçümüz de inliyoruz.

Alex'in zonklayan siki ile Mia'nın sıkı duvarları arasında sıkışıp kalarak dikkatlice içeri giriyorum. Birbirimizi bir bütün olarak becerirken hava nefeslerimizle doluyor.

Tamamen içine gömülüyorum ve ikimizi de içine alarak bizim için nasıl gerildiğine hayret ediyorum. "Şu haline bak aşkım, siklerimizi nasıl da güzel içine alıyorsun."

Etrafımda kenetleniyor ve ben de onun sırtına yaslanıyorum, alışmak için biraz zaman ayırırken ikisini izliyorum.

Alex Mia'nın yüzünü kavırıyor ve uzun, durgun hareketlerle onu öpmek için kıvrılıyor. Eğilip kürek kemiklerinin arasına şefkatli öpücükler konduruyorum ve boştaki elimin parmaklarını yatıştırıcı hareketlerle yan taraflarında gezdiriyorum.

İçimize doğru sallanmaya başlaması uzun sürmüyor, beni inanılmaz derecede derine itiyor.

Arkama yaslanıyorum, böylece onlara dik duruyorum ve bir elimi kalçasına koyarak kendimi sabitliyorum. İleriye doğru sallanıyorum, nefesim boğazımda düğümlenene kadar hızımı giderek artırıyorum.

Aletimin Alex'e çarpma hissi, gözlerinin kapanması ve ağzının açık kalması

Beni tavana baktırıyor, zevk derimin altında kıvılcım çıkarana kadar yoğunlaşırken gözlerim başımın içinde dönüyor.

İçine daha sert girmeden önce birkaç deneme vuruşu yapıyorum. Geri itiyorum ve içine battığım yeri izliyorum. "Mükemmel bir amcık, siklerimizin etrafına çok güzel sarılmış."

Alex itmiyor, onun yerine aletimin onu orgazma yaklaştırmasına izin veriyor.

Mia'nın dar amcığının etrafımda ilk çırpınışıyla, kontrolümdeki kavrama kopuyor ve onlara karşı tekmeliyorum, kalçalarım kıkına yüksek sesle çarpıyor. İnliyor ve başını Alex'in göğsüne indiriyor, ben de onun göğüs kafesini ısırmasını izlemek için yana kayıyorum.

Alex homurdanıyor ve sanki görünmez bir güç onu zorluyormuş gibi kalçalarını kontrolsüzce sallıyor. Başparmağımı arka deliğine bastırıp içeri itmeye dikkat ederek daire çizdiğimde nefesi kesiliyor. Kızımız çoktan bizimle dolmuş durumda. Göbeği siklerimizin etrafında kenetleniyor, boğazlarımızdan hırıltılar çıkarıyor, serbest kaldığını haykırırken tekrar tekrar titreşiyor.

Alex hemen peşinden geliyor, döllerini aletimin üzerinde ısıtıyor ve ben onun içinde serbest kalırken itişlerim pürüzlü, kalçalarım sarsıntılı hale geliyor.

Üstlerine yığılıyorum. Çok fazla ağırlık vermemek için kendimi destekliyorum ama onu tenimde hissetmeye ihtiyacım var. Başım milyonlarca kilometre uzakta gibi hissediyorum ama ikisi beni yere seriyor.

Alex ve ben yavaşça çekiliyoruz ve ondan damlayan döllerimizi görünce inliyorum. Öne doğru eğilip dilimi girişinin üzerinde gezdiriyorum ve neredeyse sıçırıyor.

Kıkırdıyorum ve yataktan kalkmadan önce kıkırının yan tarafını öpüyorum, bir kolumu dizlerinin altından ve diğerini arkasından nazikçe yönlendirerek onu göğsüme kaldırıyorum.

Alex ve ben duşta onunla zaman geçiriyoruz, onu yıkarken ekstra özen gösteriyoruz. Kızımız günlerce ağrıyacak, ama onu daha iyi hissettirmek için ne yapacağımı çok iyi biliyorum.

Duştan nce Alex çıkıyor ve birkaç dakika sonra biz de onu takip ediyoruz. Yatağı yeni çarşaflarla değiştirmiş ve büyük bir karşılama battaniyesi var.

Onu aramıza alıyoruz, onu ve birbirimizi bir uzuvlar karmaşası içinde sarıyoruz. Şakağını öpüyorum ve "Seni seviyorum" diye fısıldıyorum.

Sonra gülümseyen Alex'e bakın ve tekrar söyleyin.

Beni öpüyor, uzun ve yavaş, dudaklarıma sevgisini söylüyor.

Burası benim evim, aşklarım, ailem.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

